

การจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี
TOURISM SUPPLY CHAIN MANAGEMENT IN KOH TAO ISLAND
SURAT THANI PROVINCE

ปณิชา ตันสุติชล
PANICHA TANSUTICHON

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน
วิทยาลัยโลจิสติกส์และซัพพลายเชน
ปีการศึกษา 2560
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีปทุม

**TOURISM SUPPLY CHAIN MANAGEMENT IN KOH TAO ISLAND
SURAT THANI PROVINCE**

PANICHA TANSUTICHON

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF
REQUIREMENTS FOR THE DEGREE OF
MASTER OF SCIENCE OF LOGISTICS
AND SUPPLY CHAIN MANAGEMENT
COLLEGE OF LOGISTICS AND SUPPLY CHAIN
SRIPATUM UNIVERSITY
ACADEMIC YEAR 2017
COPYRIGHT OF SRIPATUM UNIVERSITY**

วิทยาลัยนิพนธ์เรื่อง	การจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี
คำสำคัญ	การจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยว เกาะเต่า
นักศึกษา	ปณิชา ตันสูติชล
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธรีณี มณีศรี
หลักสูตร	วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน
คณะ	วิทยาลัยโลจิสติกส์และซัพพลายเชน มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ปีการศึกษา	2560

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อ 1) ศึกษาพฤติกรรมและความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่างชาติต่อองค์ประกอบการจัดการโซ่อุปทานของการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี 2) เสนอแนวทางการจัดการโซ่อุปทานของการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน การวิจัยเชิงปริมาณด้วยการแจกแบบสอบถามนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ จำนวน 400 คน และการวิจัยเชิงคุณภาพด้วยการสัมภาษณ์ มีผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 6 คน ผลการวิจัย พบว่า

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เพศชาย เป็นวัยกลางคน รายได้ปานกลาง มีวัตถุประสงค์ท่องเที่ยวเพื่อความเพลิดเพลิน / พักผ่อนหย่อนใจ ชอบการเดินทางท่องเที่ยวกับเพื่อน / หมู่คณะ มีค่าใช้จ่ายต่อทริปเฉลี่ยต่ำกว่า 500 เหรียญดอลลาร์สหรัฐ ผลการทดสอบสมมติฐาน ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ที่แตกต่างกันมีผลต่อการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยว ในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ยกเว้นด้านเพศ รายได้ ภูมิฐานะ ที่ไม่แตกต่างกัน และองค์ประกอบการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยว ก่อนการเดินทาง ระหว่างการเดินทาง และหลังการเดินทางมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติด้วยค่าสหสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง ในส่วนของแนวทางการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ทุกภาคส่วนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีความคิดเห็นว่า ควรมีการจัดการการไหลเวียนทางกายภาพ (Physical flows) เช่น การพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน (ท่าเรือ ถนน ไฟฟ้า และน้ำ) ขยะ เป็นต้น การจัดการการไหลเวียนทางข้อมูลข่าวสาร (Information flows) เช่น การประชาสัมพันธ์และสร้างภาพลักษณ์ในการท่องเที่ยวเกาะเต่า และการจัดการการไหลเวียนทางการเงิน (Financial flows)

**INDEPENDENT STUDY TOURISM SUPPLY CHAIN MANAGEMENT IN
KOH TAO ISLAND SURAT THANI PROVINCE**

**KEYWORD TOURISM SUPPLY CHAIN MANAGEMENT,
KOH TAO ISLAND**

STUDENT PANICHA TANSUTICHON

ADVISOR ASST. PROF. THARINEE MANISRI DR.

**LEVEL OF STUDY MASTER OF SCIENCE OF LOGISTICS
AND SUPPLY CHAIN MANAGEMENT**

**FACULTY COLLEGE OF LOGISTICS AND SUPPLY CHAIN
SRIPATUM UNIVERSITY**

ACADEMIC YEAR 2017

ABSTRACT

The objectives of this research is to 1) study the behavior and opinions of foreign tourists towards Tourism supply chain management in Koh Tao island, Surat Thani, 2) a guideline tourism supply chain management in Koh Tao island, Surat Thani. A mixed methodology was applied to the research. a quantitative study was obtained from a questionnaire to 400 foreign tourists while a qualitative study was obtained by interviews. Data was analyzed by using statistic methods with results as follows:

Most visitors were men in the middle age, median Income. The main reason for the trip was for relaxation and vacation, came with friends or in a group and paid less than 500 USD for their trip on average. results of hypothesis: the difference of Demography of foreign tourists affected the supply chain management in Koh Tao island, Surat Thani except for gender, income, hometown that didn't affect the results and consists of supply chain before, during and after trips were related to behaviors of foreign tourists with a high correlation value.

The guideline of tourism supply chain management in Koh Tao island, Surat Thani consists of: all sectors involved with Koh Tao island, Surat Thani, Opinion that management of Physical flows, develop of a base structure to effectively serve the number of tourists (piers, roads, electricity and water supply) garbage etc, information flows, social media for public relations and and image in Koh Tao island, Surat Thani

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ประสบความสำเร็จลุล่วงไปด้วยดีนั้น ผู้ศึกษาได้ได้รับความอนุเคราะห์ คำแนะนำและติดตามการทำวิทยานิพนธ์อย่างใกล้ชิดเสมอมา ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. พรรณี สนวนเพลง ดร. พีรรัชต์ อัฐรัตนโชค และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชรินทร์ มณีศรี อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้ความรู้ คำแนะนำแนวทางในการปรับปรุง และแก้ไขที่เป็นประโยชน์แก่ผู้ศึกษา ตั้งแต่เริ่มต้นจนสำเร็จสมบูรณ์ได้

ทำยนี้ ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณครอบครัว พี่ ๆ เพื่อน ๆ ทุกท่านที่มีส่งเสริม สนับสนุน และช่วยเหลือการศึกษาวิทยานิพนธ์งานฉบับนี้ จนทำให้การศึกษาครั้งนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี

ปณิชา ตันสุติชล

สิงหาคม 2561

สารบัญ

บทคัดย่อภาษาไทย	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	II
กิตติกรรมประกาศ.....	III
สารบัญ	IV
สารบัญตาราง	VI
สารบัญภาพ.....	IX
บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ที่มาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	6
สมมติฐานของการวิจัย.....	6
ขอบเขตของการวิจัย.....	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	7
นิยามศัพท์.....	8
2 แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยว.....	12
แนวคิดเกี่ยวกับโซ่อุปทานการท่องเที่ยว.....	23
แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยว.....	33
แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว.....	42
ข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี.....	45
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	56
3 ระเบียบวิธีวิจัย.....	74
รูปแบบการวิจัย.....	74
ประชากร / กลุ่มตัวอย่าง.....	75
ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย.....	76
เครื่องมือการวิจัย.....	77
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	80

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4	การวิเคราะห์ข้อมูล..... 82
	การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ..... 82
	การวิเคราะห์ศักยภาพของการจัดการ ไซ่อุทานท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี 126
	การเสนอแนวทางการจัดการ ไซ่อุทานท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี 126
5	สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ..... 161
	สรุปผลการวิจัย..... 161
	อภิปรายผล..... 167
	ข้อเสนอแนะ..... 170
	บรรณานุกรม 172
	ภาคผนวก 180
	ภาคผนวก ก แบบสอบถามนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ (ภาษาไทย)..... 181
	ภาคผนวก ข แบบสอบถามนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ (ภาษาอังกฤษ)..... 190
	ภาคผนวก ค รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ 199
	ภาคผนวก ง ค่าความเชื่อมั่น..... 201
	ภาคผนวก จ รายชื่อผู้ให้สัมภาษณ์..... 204
	ภาคผนวก ฉ ภาพลงพื้นที่เก็บข้อมูล..... 206
	ประวัติผู้วิจัย..... 209

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1.1 สถิติจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเที่ยวเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ปี 2555 - 2559	4
1.2 สถิติจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางมาเที่ยวเกาะพะงันและเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี ปี 2555-2559	5
4.1 จำนวนและร้อยละของนักท่องเที่ยวต่างชาติ จำแนกตามเพศ.....	83
4.2 จำนวนและร้อยละของนักท่องเที่ยวต่างชาติ จำแนกตามอายุ.....	83
4.3 จำนวนและร้อยละของนักท่องเที่ยวต่างชาติ จำแนกตามระดับการศึกษา.....	84
4.4 จำนวนและร้อยละของนักท่องเที่ยวต่างชาติ จำแนกตามอาชีพ.....	84
4.5 จำนวนและร้อยละของนักท่องเที่ยวต่างชาติ จำแนกตามรายได้ต่อเดือน.....	85
4.6 จำนวนและร้อยละของนักท่องเที่ยวต่างชาติ จำแนกตามภูมิลำเนา.....	85
4.7 จำนวนและร้อยละพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางมาเที่ยวประเทศไทย	86
4.8 จำนวนและร้อยละพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางมาเที่ยวเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี.....	86
4.9 จำนวนและร้อยละพฤติกรรมวัตถุประสงค์ของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางมาเที่ยวเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี.....	87
4.10 จำนวนและร้อยละของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางมาเที่ยวเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี และผู้ร่วมเดินทาง.....	87
4.11 จำนวนและร้อยละของรูปแบบการเดินทางมาเที่ยวเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี.....	88
4.12 จำนวนและร้อยละของระยะเวลาในการเดินทางท่องเที่ยวเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี	88
4.13 จำนวนและร้อยละของยานพาหนะที่นักท่องเที่ยวเลือกใช้ในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี.....	89
4.14 จำนวนและร้อยละการรับทราบข้อมูลการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี	89
4.15 จำนวนและร้อยละการเลือกที่พักในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี.....	90
4.16 จำนวนและร้อยละค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยของการท่องเที่ยวเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี	90
4.17 จำนวนและร้อยละการเดินทางกลับมาเที่ยวเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี.....	91
4.18 จำนวนและร้อยละของการแนะนำ/ชักชวน ให้เพื่อนหรือคนรู้จักเดินทางมาท่องเที่ยวที่เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี	91
4.19 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความต้องการต่อการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านการไหลเวียนทางข้อมูลข่าวสาร (Information flows) ก่อนการเดินทาง.....	92

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า	
4.20	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความต้องการต่อการจัดการโซ่อุปทาน การท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านการไหลเวียนทางกายภาพ (Physical flows) ระหว่างการเดินทาง ด้านสิ่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยว (Attraction).....	93
4.21	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความต้องการต่อการจัดการโซ่อุปทาน การท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านการไหลเวียนทางกายภาพ (Physical flows) ระหว่างการเดินทาง ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก (Facilities).....	94
4.22	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความต้องการต่อการจัดการโซ่อุปทาน การท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านการไหลเวียนทางกายภาพ (Physical flows) ระหว่างการเดินทาง ความปลอดภัย (Safety).....	95
4.23	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความต้องการต่อการจัดการโซ่อุปทาน การท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านการไหลเวียนทางข้อมูลข่าวสาร (Information flows) ระหว่างการเดินทาง ด้านข้อมูลข่าวสาร (Information).....	96
4.24	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความต้องการต่อการจัดการโซ่อุปทาน การท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านการไหลเวียนทางข้อมูลข่าวสาร (Information flows) ระหว่างการเดินทาง ด้านเวลา (Time).....	97
4.25	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความต้องการต่อการจัดการโซ่อุปทาน การท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านการไหลเวียนทางการเงิน (Financial Flows) ระหว่างการเดินทาง ด้านจุดชำระเงิน (Payment).....	98
4.26	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดิน ทางมาเที่ยวเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี.....	99
4.27	การเปรียบเทียบความต้องการการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามเพศ.....	101
4.28	การเปรียบเทียบความต้องการการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามเพศ จำแนกตามอายุ.....	102
4.29	การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความต้องการการจัดการโซ่อุปทาน การท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามอายุเป็นรายคู่.....	103
4.30	การเปรียบเทียบความต้องการการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามระดับการศึกษา.....	106

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.31 การเปรียบเทียบความต้องการการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า การท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามระดับการศึกษาเป็นรายคู่..	107
4.32 การเปรียบเทียบความต้องการการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามอาชีพ.....	110
4.33 การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความต้องการการจัดการโซ่อุปทาน การท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามอาชีพเป็นรายคู่.....	111
4.34 การเปรียบเทียบความต้องการการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามรายได้.....	114
4.35 การเปรียบเทียบความต้องการการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามภูมิลำเนา.....	115
4.36 การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความต้องการการจัดการโซ่อุปทาน การท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามภูมิลำเนาเป็นรายคู่.....	116
4.37 ผลสรุปภาพรวมที่ได้จากการวิเคราะห์ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยว ชาวต่างชาติ ที่แตกต่างกันมีผลต่อการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี.....	119
4.38 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวมี ความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ.....	120
4.39 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวมี ความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ.....	121
4.40 การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณขององค์ประกอบการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยว ในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวมต่อการเดินทางท่องเที่ยว ของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ.....	123
4.41 จำนวนสถานประกอบการในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ปี 2559.....	128
4.42 ข้อมูลสถานที่พักแรมทั้งหมดในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในช่วงปี พ.ศ.2558 - 2559	129
4.43 ความต้องการใช้น้ำในแต่ละปีของเกาะเต่า.....	136
4.44 ผลการวิเคราะห์ SWOT การท่องเที่ยวของเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี.....	154

สารบัญภาพ

ภาพประกอบที่	หน้า
2.1 การทบทวนแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
2.2 ปัจจัยส่วนบุคคล.....	20
2.3 เวลาและรายได้ในแต่ละช่วงชีวิต.....	21
2.4 แสดงปัจจัยกำหนดการท่องเที่ยว.....	22
2.5 การจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ.....	27
2.6 โซ่อุปทานการท่องเที่ยว.....	28
2.7 โซ่อุปทานการท่องเที่ยว.....	29
2.8 โซ่อุปทานของการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน.....	31
2.9 การจัดการโลจิสติกส์ภายในโซ่อุปทานของการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน.....	32
2.10 พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยว.....	37
2.11 ลำดับความต้องการของมนุษย์มนุษย์ทฤษฎีมาสโลว์.....	38
2.12 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยว.....	43
2.13 เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี.....	45
2.14 แหล่งท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี.....	50
2.15 สวนหิน จปร. และหาดทรายแดง.....	51
2.16 เกาะนางยวน.....	53
2.17 กิจกรรมการท่องเที่ยวในเกาะเต่า เช่น การดำน้ำตื้น และรถเอทีวี.....	54
4.1 แผนที่ท่องเที่ยวและที่พักในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี.....	127
4.2 ที่พักประเภทโฮสเทลในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี.....	129
4.3 แผนที่ร้านอาหาร บาร์และผับในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี.....	131
4.4 ตัวอย่างร้านอาหาร บาร์ และผับ ในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี.....	132
4.5 การเดินทางไปยังเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี (โดยวิธีรถบัส และเรือเฟอร์รี่).....	133
4.6 บริษัทนำเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี.....	134
4.7 ทำเรือแม่หาด.....	135
4.8 ตัวอย่างการนำเสนอข้อมูลข่าวสาร เช่น ผ่าน เว็บไซต์.....	137
4.9 โซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี.....	139
4.10 การวางแผนการเดินทาง.....	141
4.11 ตัวอย่างกิจกรรมทางการท่องเที่ยว ในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี.....	143

สารบัญญภาพ (ต่อ)

ภาพประกอบที่	หน้า
4.12 การเดินทางภายในเกาะเต่า (รถมอเตอร์ไซค์ รถแท็กซี่ และเรือ).....	145
4.13 ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในเกาะเต่า (ที่พัก ร้านอาหาร บริษัททัวร์).....	146
4.14 ระบบสาธารณูปโภคพื้นฐาน (ท่าเรือ และถนน).....	147
4.15 การรักษาความปลอดภัยในแหล่งท่องเที่ยว.....	149
4.16 ตัวอย่างตารางการเดินทางเรือไปเกาะเต่า.....	151
4.17 นักท่องเที่ยวรอโดยทางเรือ.....	152
4.18 แนวทางการจัดการโซ่อุปทานท่องเที่ยวเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี.....	156
4.19 การดำเนินกิจกรรมแนวปะการัง.....	157
4.20 การปลูกจิตสำนึกและให้ความรู้ในการจัดการขยะ.....	158
4.21 รูปแบบการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวเกาะเต่าจังหวัดสุราษฎร์ธานี.....	160

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ในยุคโลกาภิวัตน์ หรือ Globalization เป็นยุคที่มีการเปลี่ยนแปลง และเกิดการแข่งขันในทุกมิติ ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง วัฒนธรรม กฎหมาย และเทคโนโลยี การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นสามารถเห็นได้ชัดเจน เช่น การเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจโลก มีการนำระบบเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในองค์กรและประเทศ ทำให้เกิดการค้ำระหว่างประเทศแบบไร้พรมแดนทั้งในประเทศและต่างประเทศ โลจิสติกส์ถือว่าเป็นส่วนสำคัญของการขับเคลื่อนประเทศ ประเทศไทยจึงเห็นความสำคัญในเรื่องนี้ได้ กำหนดบทบาทในแผนยุทธศาสตร์เพื่อยกระดับการบริการสาธารณะ ลดต้นทุนการขนส่งและการจัดเก็บสินค้า (ฐาปนา บุญหล้า, 2549, หน้า 51) ช่วยสนับสนุนการสร้างคุณค่าให้กับภาคอุตสาหกรรม และช่วยในการปรับปรุงความสามารถในการสร้างผลกำไร โลจิสติกส์ จึงไม่ใช่เพียงการขนส่งหรือการจัดการคลังสินค้าเพียงเท่านั้น ยังเป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางการค้า ซึ่งจะทำให้สินค้าและบริการ มีต้นทุนถูกลง สินค้าและบริการถึงมือผู้บริโภคเร็วขึ้นและถูกต้องตามสัญญาที่ตกลงกันไว้ ในส่วนของประเทศไทยได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบโลจิสติกส์อย่างต่อเนื่อง โดยฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2550 - 2554) ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2556 - 2560) และฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2560 - 2564) ที่ต้องการตอบสนองนโยบายไทยแลนด์ 4.0 โดยมีเป้าหมายเพื่อยกระดับระบบโลจิสติกส์ของประเทศไปสู่การเป็นศูนย์กลางทางการค้า การบริการ และการลงทุนในภูมิภาค และอาเซียนเพื่อมุ่งสู่การเป็นประเทศที่มีรายได้สูงและเป็นประเทศ นอกจากการพัฒนาด้านโลจิสติกส์ในภาคการผลิตแล้ว ประเทศไทยยังให้ความสำคัญกับการพัฒนาและสร้างมาตรฐานการให้บริการ โลจิสติกส์ในภาคการท่องเที่ยว โดยพัฒนาการอำนวยความสะดวกการขนส่งไปยังแหล่งท่องเที่ยวสร้างมูลค่าเพิ่มของสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยว สนับสนุนการแลกเปลี่ยนข้อมูลด้านข่าวสาร (Information flows) และด้านการเงิน (Financial flows) ให้มีประสิทธิภาพเพื่อรองรับความต้องการด้านการท่องเที่ยวในอนุภูมิภาคในอนาคต (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2560, หน้า 29 และ 70) เนื่องจากสถานะเศรษฐกิจโลกที่ยังคงปรวนแปร รอคการฟื้นตัว อุตสาหกรรมท่องเที่ยวจึงเป็นฟันเฟืองสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ และเป็นอุตสาหกรรมที่ใช้เงินงบประมาณลงทุนค่อนข้างต่ำเมื่อเทียบกับการลงทุนในอุตสาหกรรมผลิตด้านอื่นของประเทศ เรียกได้ว่าเป็นอุตสาหกรรมที่ทำกำไรได้ดี ซึ่งองค์กรท่องเที่ยวโลก (UNWTO) ได้คาดการณ์จำนวนนักท่องเที่ยวในปี 2030 อัตราการเดินทางท่องเที่ยวระหว่างประเทศจะสูงถึง 1,800 ล้านคน หรือมากขึ้นเฉลี่ย 4% ต่อปี ซึ่งกลุ่มประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ถือเป็นจุดหมายการท่องเที่ยวแห่งใหม่ที่มีผู้นิยมเดินทางเข้ามาเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง (The United Nations World

Tourism Organization, 2014) ประเทศหลายประเทศทั่วโลกใช้การท่องเที่ยวเป็นเครื่องจักรสำคัญในการสร้างรายได้ให้กับประเทศ โดยแต่ละประเทศต้องแข่งขันกันมากขึ้น ในการดึงดูดนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศและนักท่องเที่ยวภายในประเทศ ซึ่งแต่ละประเทศต้องแข่งขันในแง่ของความหลากหลายของสินค้าทางการท่องเที่ยว ระบบการคมนาคมหรือการจัดการ ใช้อุปทานการท่องเที่ยว การพัฒนาผลิตภัณฑ์ และแผนการตลาดเพื่อให้เกิดความได้เปรียบในการแข่งขันในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว จึงเป็นปัจจัยทางเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศไทย ซึ่งการท่องเที่ยวไทยมีการเติบโตอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2558 รัฐบาลให้การสนับสนุนอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นอย่างดี และลงมติให้การท่องเที่ยวเป็นวาระแห่งชาติ ในปี 2558 (กรุงเทพฯธุรกิจ, 2557) การท่องเที่ยวถือเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ ซึ่งสามารถเชื่อมโยงและส่งผลกระทบต่อทั้งการพัฒนาธุรกิจ อุตสาหกรรม การผลิตสินค้าและการบริการรวมถึงการกระจายรายได้ไปสู่จังหวัดและชุมชน ในปี พ.ศ. 2560 อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวโดยภาพรวมสร้างรายได้ 2,754,000 ล้านบาท มีนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเดินทางมาเที่ยวไทย 35,381,210 คน สร้างรายได้ 1,824,042.35 ล้านบาท และรายได้จากการท่องเที่ยวภายในประเทศ หรือไทยเที่ยวไทย 930,000 ล้านบาท (สำนักข่าวไทย, 2561) ประเทศไทยถือว่าได้เปรียบในการแข่งขัน ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เริ่มตั้งแต่ความหลากหลายของทรัพยากรธรรมชาติ ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์ และความมีอัธยาศัยไมตรีของคนไทย โดยมีแหล่งท่องเที่ยวหลายแห่งของประเทศไทยที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักและถือว่าเป็นหนึ่งใน Top destination ของโลก (ดอน นาครทรรพ, 2558) ที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวจากทั่วโลกต่อเนื่องมาหลายสิบปี โดยเฉพาะภาคใต้ ถือได้ว่าเป็นภาคที่นักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติท่องเที่ยวมากที่สุด ในปี 2559 มีนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติมาเที่ยวภาคใต้ จำนวน 47,534,371 คน ส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ 23,841,182 คน และนักท่องเที่ยวชาวไทย 23,693,189 คน เมื่อพิจารณารายจังหวัด พบว่า นักท่องเที่ยวนิยมเดินทางในจังหวัดหลักของภูมิภาค เช่น ภูเก็ต สงขลา กระบี่ สุราษฎร์ธานี พังงา นครศรีธรรมราช พัทลุง ตรัง ชุมพร สตูล ระนอง นราธิวาส ยะลา และปัตตานี ตามลำดับ มีรายได้จากการท่องเที่ยว 694,000 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจาก ปี พ.ศ. 2558 ที่มีมูลค่า 592,000 ล้านบาท (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2561) ประเทศไทยถือว่าเป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพชั้นนำของโลก ที่เติบโตอย่างมีคุณภาพบนพื้นฐานความเป็นไทยและเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นจุดหมายปลายทางยอดนิยมสำหรับนักท่องเที่ยว โดย World Economic Forum: WEF กล่าวว่า ความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวของประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 35 จาก 141 ประเทศทั่วโลก หรือคิด 1 ใน 10 ประเทศ ในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกที่จัดอันดับให้เป็นเมืองท่องเที่ยวแต่ประเทศไทยยังมีปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ในการท่องเที่ยว (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2561) อาทิ (1) ความปลอดภัยประเทศไทยอยู่ที่อันดับ 132 จาก 141 ประเทศทั่วโลก อันเนื่องมาจากอุบัติเหตุการลอบกลวงอาชญากรรม การก่อการร้ายที่เกิดกับนักท่องเที่ยวบ่อยครั้ง (2) ด้านโครงสร้างพื้นฐานในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวและการเชื่อมโยงระหว่างแหล่งท่องเที่ยว และการรองรับการขยายตัวของสาขา

การท่องเที่ยวใหม่ ๆ (3) ด้านความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จากการจัดอันดับของ World Economic Forum: WEF ประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 116 ในด้านความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อมจาก 141 ประเทศทั่วโลก เนื่องจากมีความเชื่อมโยงโทรมของแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติจากการเดินทางเข้ามาของนักท่องเที่ยวจำนวนมากที่ขาดการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ และ (4) ด้านบุคลากรการท่องเที่ยวที่ยังขาดแคลน ทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ จากปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่กล่าวมา ทั้ง 4 ข้อ นั้น ทำให้ภาครัฐ และภาคเอกชนร่วมมือในการส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย เพื่อให้การท่องเที่ยวของประเทศไทยประสบความสำเร็จจึงมีการกำหนดทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2560 - 2564) ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในประเทศ โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะพัฒนา รักษา และยกระดับการท่องเที่ยวไทย เพื่อให้เป็นกลไก ในการขับเคลื่อนประเทศไทยให้เป็นประเทศพัฒนาแล้วบนพื้นฐานของความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2561)

จังหวัดสุราษฎร์ธานี ตั้งอยู่ในฝั่งตะวันออกของภาคใต้ มีพื้นที่ครอบคลุมถึงในบริเวณอ่าวไทย มีพื้นที่ครอบคลุมถึงในบริเวณอ่าวไทย ซึ่งมีพื้นที่ขนาดใหญ่เป็นอันดับ 6 ของประเทศ มีทรัพยากรทางการท่องเที่ยวมากมาย ทั้งเกาะแก่งที่รวมมากกว่าร้อยเกาะ ผืนป่าที่อุดมสมบูรณ์ที่สุดผืนหนึ่งของภาคใต้ และที่สำคัญยังเป็นเมืองที่มีความยาวนานตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 12 - 18 (ประทีป สายเสน และรัตนา ภูศิลป์, 2536) ด้วยทรัพยากรดังกล่าว จังหวัดสุราษฎร์ธานี จึงจัดได้ว่าเป็นจังหวัดที่น่าท่องเที่ยวอีกจังหวัดหนึ่งของประเทศไทย และเป็นที่ยังดึงดูดนักท่องเที่ยวจากทั่วโลกให้เดินทางมาเที่ยวซึ่งเต็มไปด้วยความงดงาม เรื่องราวทางประวัติศาสตร์ โบราณคดี ธรรมชาติ ป่า เขา และท้องทะเล (สิริรัตน์ นาคเป็น, 2555, หน้า 1)

เกาะเต่า (Koh Tao Island) เป็นเกาะเล็ก ๆ ตั้งอยู่โดดเดี่ยวกลางทะเลอ่าวไทย เป็นเกาะที่ได้ชื่อว่าเป็น “เกาะสวรรค์กลางทะเลอ่าวไทย” มีหาดทรายขาวละเอียดที่สะอาดบริสุทธิ์ สวยงาม และสงบเงียบ เป็นเกาะที่มีธรรมชาติสวยงามและอุดมสมบูรณ์ มีแนวปะการังทั้งน้ำตื้นและน้ำลึก ขนาดใหญ่และสวยงาม อันเป็นที่อยู่อาศัยของปลาหลากชนิดจำนวนมาก จนกลายเป็นจุดดำน้ำที่มีชื่อเสียงระดับโลกอีกแห่งหนึ่ง ที่นักดำน้ำทั่วโลกต่างพากันหมั่นเวียนมาเยี่ยมชม และสัมผัสกับโลกใต้ทะเลของเกาะสวรรค์แห่งนี้ ซึ่งในปี 2557 ทริปแอดไวเซอร์ เว็บไซต์ท่องเที่ยวรายใหญ่ที่สุดในโลก ได้เปิดเผยรายชื่อเกาะที่ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยว เกาะเต่าได้รับการโหวตให้เป็นเกาะยอดนิยมอันดับที่ 10 ของโลกและได้รับการโหวตให้เป็นเกาะยอดนิยมอันดับ 1 ของเอเชีย โดยที่เกาะพังงัน เกาะลันตา เกาะภูเก็ต และเกาะสมุย ได้รับการโหวตให้เป็นเกาะยอดนิยมในเอเชียอันดับที่ 3 อันดับที่ 4 อันดับที่ 7 และอันดับที่ 9 ตามลำดับ ทั้งนี้ ในช่วงปีที่ผ่านมา มีนักท่องเที่ยวจากสหราชอาณาจักร สหรัฐอเมริกา ฝรั่งเศส เยอรมนี และออสเตรเลีย ให้ความสนใจกับเกาะเต่า เป็นอย่างมาก (ประชาชาติธุรกิจ, 2557) และปี 2558 เว็บไซต์ซีเอ็นเอ็น รายงานผลการจัดอันดับ 10 อันดับเกาะสำหรับท่องเที่ยวยามลาพักร้อนของบริษัททริปแอดไวเซอร์ เว็บไซต์สำหรับ การท่องเที่ยว พบว่าปี 2558 เกาะเต่าของไทยขึ้นมาอยู่ที่อันดับ 5 จากอันดับ 10

เมื่อปี 2557 (โพสท์ทูเดย์, 2558) ส่งผลให้นักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นทุกปี ดังตารางที่ 1.1

ตารางที่ 1.1 สถิติจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเที่ยวเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ปี 2555 - 2559

จำนวนนักท่องเที่ยว	ปี 2555	ปี 2556	ปี 2557	ปี 2558	ปี 2559
นักท่องเที่ยวชาวไทย	35,012	72,410	84,720	89,625	92,727
นักท่องเที่ยวต่างชาติ	173,979	394,979	419,046	439,876	454,983
รวม	208,991	466,817	503,766	529,766	547,710

ที่มา: กรมการท่องเที่ยว (2561)

ตารางที่ 1.1 แสดงจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเที่ยวเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ปี 2555 - 2559 พบว่า นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเที่ยวเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานีเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะปี 2555 - 2556 ที่นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติเพิ่มขึ้นเท่าตัวเมื่อเปรียบเทียบกับ ปี 2557 - 2559 อย่างไรก็ตาม ถึงแม้เกาะเต่าจะเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่มีความสวยงาม เป็นจุดดำน้ำที่มีชื่อเสียงระดับโลกอีกแห่งหนึ่ง จนได้รับความสนใจจากนักท่องเที่ยวต่างชาติก็ตามแต่ ภาพลักษณ์ของเกาะเต่าจากสื่อต่างประเทศ และสื่อออนไลน์โจมตีเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ว่า “เกาะแห่งความตาย” เนื่องจากมีนักท่องเที่ยวต่างชาติเสียชีวิตทั้งจากการฆาตกรรม อุบัติเหตุ และการฆ่าตัวตาย โดยมีจำนวนทั้งหมด 7 ราย ในรอบ 3 ปี นอกจากนี้แล้วยังมีเรื่อง ขยะบนเกาะเต่าที่มีปริมาณจำนวนมากที่ไม่มีการกำจัดได้ส่งกลิ่นเหม็นฟุ้งกระจายส่งกลิ่น ไปทั่วเกาะเต่า สร้างความเดือดร้อนให้กับประชาชน นักท่องเที่ยว เรื่องทรัพยากรธรรมชาติที่เริ่มเสื่อมโทรมลง และปัญหาของสิ่งอำนวยความสะดวกในการท่องเที่ยว เช่น ท่าเทียบเรือที่มีอยู่จำกัดและค่อนข้างแออัดไม่เพียงพอในช่วงไฮซีซั่น แหล่งน้ำดิบ ไฟฟ้า ประปา มีปริมาณที่จำกัด (ประชาชาติธุรกิจ, 2557) ปัญหาที่กล่าวมาส่งผลให้เกาะเต่าไม่ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติมากนัก เมื่อเปรียบเทียบจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางมาท่องเที่ยวเกาะสมุยและเกาะพะงัน แหล่งท่องเที่ยวที่มีทรัพยากรคล้ายคลึงและอยู่ใกล้เคียงกัน พบว่า นักท่องเที่ยวต่างชาติให้ความนิยมเกาะสมุยและเกาะพะงันมากกว่า ดังตารางที่ 1.2

ตารางที่ 1.2 สถิติจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางมาเที่ยวเกาะพะงันและเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี ปี 2555 - 2559

ปี	ปี 2556	ปี 2557	ปี 2558	ปี 2559
เกาะสมุย	1,883,503	2,083,347	2,261,538	2,342,351
เกาะพะงัน	738,313	839,910	903,255	974,131

ที่มา: กรมการท่องเที่ยว (2561, เว็บไซต์)

ปัจจุบันประเทศไทยมีการส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวใช้จ่ายในประเทศ และท่องเที่ยวอยู่ในประเทศไทยมากขึ้น โดยการนำเสนอผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ รวมถึงแหล่งท่องเที่ยวใหม่เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวเดินทางท่องเที่ยวในแต่ละภูมิภาค เป็นการกระจายรายได้สู่ชุมชน การที่จำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ก่อให้เกิดมูลค่าทางเศรษฐกิจมหาศาล ทำให้เกิดธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว เช่น ที่พัก ร้านอาหาร บริษัททัวร์ การคมนาคมขนส่ง สินค้าที่ระลึกและสินค้าพื้นเมือง เป็นต้น สามารถสร้างกำไรให้กับนักธุรกิจ และประชาชนที่อยู่ใกล้กับสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ สามารถค้าขายได้เป็นอย่างดี ส่งผลต่อรายได้ของประชาชนในท้องถิ่น หมู่บ้าน ตำบล จังหวัด ของประเทศ (มันนี่ ฮับ, 2559)

จากการศึกษาข้อมูล และวิจัยที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวของประเทศไทย พบว่า แหล่งท่องเที่ยวในประเทศไทยมีความหลากหลาย แต่ปัญหาการท่องเที่ยวของประเทศไทยไม่ได้อยู่ที่เรื่องแหล่งท่องเที่ยว แต่ขึ้นอยู่กับจัดการโซ่อุปทานของการท่องเที่ยว (Tourism Supply Chain) คือ การจัดการขั้นตอนต่าง ๆ ในการบริการ เริ่มตั้งแต่การต้อนรับนักท่องเที่ยว การขนส่ง และกระบวนการอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เช่น การบริการข้อมูลข่าวสาร ความเอาใจใส่ ความปลอดภัย ตลอดจนความเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เป็นต้น ให้มีประสิทธิภาพ ทั้งในด้านเวลา ต้นทุน และเกิดความพึงพอใจสูงสุดในการพัฒนาการท่องเที่ยวให้มีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์ จึงมีความจำเป็นต้องทำไปพร้อม ๆ กันทั้ง (Cluster) เพื่อให้เกิดการประสานงานกันระหว่างกิจกรรมต่าง ๆ จนเกิดเป็นความประทับใจหรือพึงพอใจในการท่องเที่ยว ทำให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวซ้ำอีกครั้ง รวมถึงการแนะนำให้ผู้อื่นเดินทางมาท่องเที่ยวด้วย (มิ่งสรรพ์ ขาวสะอาดและคณะ, 2551) สร้างรายได้ให้เกิดขึ้นจากการท่องเที่ยวในจังหวัด เพิ่มสัดส่วน รายได้จากการท่องเที่ยวต่อผลิตภัณฑ์ มวลรวมภายในประเทศ (GDP) สูงขึ้นในระดับประเทศ (เถกิงศักดิ์ ชัยชาญ, 2555, หน้า 2) ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความสำคัญและความเป็นจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องศึกษาพฤติกรรมและความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่างชาติต่อองค์ประกอบการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ตลอดจนการนำผลที่ได้มาพัฒนาและปรับปรุงการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อดึงดูดให้นักท่องเที่ยวต่างชาติมาเที่ยวเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานีมากขึ้น และเป็นการยกระดับคุณภาพการท่องเที่ยวของจังหวัดสุราษฎร์ธานีให้มีความเป็นมาตรฐานเทียบเท่าระดับสากล

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมและความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติต่อองค์ประกอบ การจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี
2. เพื่อเสนอแนวทางการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

สมมติฐานของการวิจัย

1. ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ที่แตกต่างกันมีผลต่อ การจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี
2. องค์ประกอบการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ
3. องค์ประกอบการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวม

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

มีตัวแปรที่ต้องการศึกษา ดังนี้

- 1) ตัวแปรต้น คือ ปัจจัยส่วนบุคคล (เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน และภูมิลำเนา)
- 2) ตัวแปรตาม คือ

2.1) พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ได้แก่ จำนวนครั้งของการท่องเที่ยว วัตถุประสงค์ของ การท่องเที่ยว รูปแบบของการท่องเที่ยว ระยะเวลาของการท่องเที่ยว ยานพาหนะที่ใช้ในการท่องเที่ยว แหล่งข้อมูลในการท่องเที่ยว สถานที่พักในการท่องเที่ยว และค่าใช้จ่ายของการท่องเที่ยว

2.2) ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติต่อองค์ประกอบการจัดการโซ่อุปทาน การท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

- ก่อนการเดินทาง ได้แก่ การจัดการการไหลเวียนทางข้อมูลข่าวสาร (Information flows) และความคาดหวัง

- ระหว่างเดินทาง ได้แก่

(1) การจัดการการไหลเวียนทางกายภาพ (Physical flows) ได้แก่ สิ่งดึงดูดใจ นักท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวก และความปลอดภัย

(2) การจัดการการไหลเวียนทางข้อมูลข่าวสาร (Information flows) ได้แก่ การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร และเวลา

(3) การจัดการการไหลเวียนทางการเงิน (Financial flows) ได้แก่ จุดชำระเงิน
- หลังเดินทางท่องเที่ยว ได้แก่ ความพึงพอใจ และประสบการณ์ในการเดินทาง

2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

สำหรับขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างสำหรับการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research)

1.1) ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางมาเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

1.2) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งผู้วิจัยไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน (เนื่องจากไม่มีการจดบัญชีรายชื่อนักท่องเที่ยว) จึงได้ใช้วิธีการคำนวณใช้สูตร W.G. Cochran (1967) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ที่ความคลาดเคลื่อน $\pm 5\%$ จึงได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 400 คน

2. ผู้ให้ข้อมูลสำคัญสำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research)

ซึ่งมีผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key informant) จำนวน 6 คน ซึ่งประกอบด้วย เทศบาลตำบลเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ตัวแทนผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว (ที่พัก ร้านอาหาร บริษัททัวร์)

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ด้านวิชาการ

- ได้องค์ความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมและความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อองค์ประกอบการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

2. ด้านสังคม และชุมชน

- หน่วยงานของรัฐ ภาคเอกชน ตลอดจนผู้ประกอบการ และผู้เกี่ยวข้องสามารถนำผลการวิจัยมาเป็นแนวทางการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานีให้มีประสิทธิภาพ เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เดินทางมาท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานีมากขึ้น

- สังคมและชุมชนได้รับประโยชน์จากการท่องเที่ยว ทำให้เกิดภาพลักษณ์ของการท่องเที่ยวในด้านสถานที่ท่องเที่ยว ร้านอาหาร ที่พัก ตลอดจนความปลอดภัยในการเดินทางที่ส่งผลต่อการกลับมาเที่ยวซ้ำของนักท่องเที่ยว ซึ่งสามารถสร้างรายได้ให้กับจังหวัดสุราษฎร์ธานี

นิยามศัพท์

การจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยว (Tourism supply chain management) หมายถึง กระบวนการที่เกี่ยวข้องสนับสนุนให้เกิดกิจกรรมการท่องเที่ยวในแหล่งต่าง ๆ รวมถึงการเชื่อมต่อประสานสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้นักท่องเที่ยวเกิดความพึงพอใจได้ใช้บริการ ดังนี้

- ด้านการไหลเวียนทางกายภาพ (Physical flows) หมายถึง สิ่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยว การเดินทางของนักท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวก และความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว

- ด้านการไหลเวียนทางข้อมูลข่าวสาร (Information flows) หมายถึง การให้ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ แก่นักท่องเที่ยว เช่น ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว ที่พัก ร้านอาหารและเครื่องดื่มได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และถูกต้อง

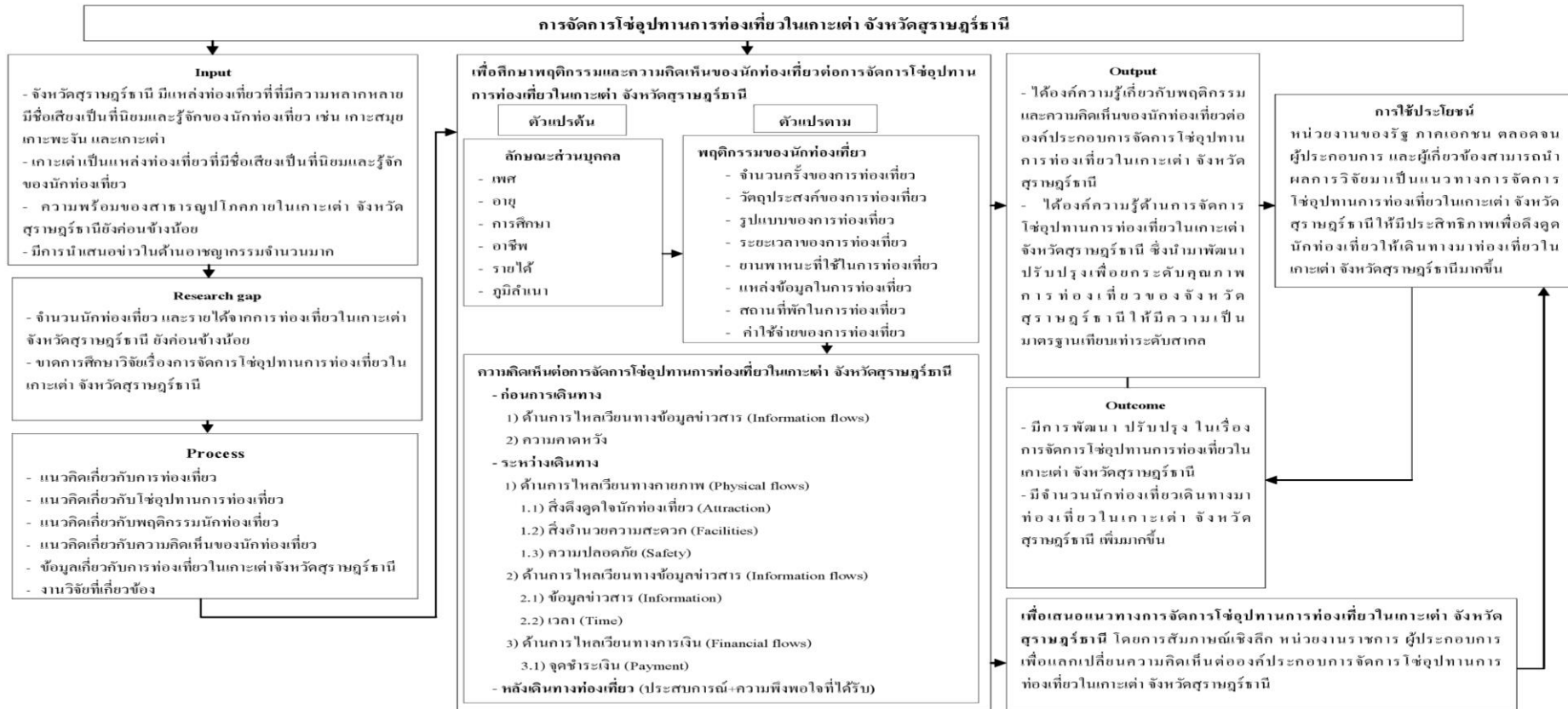
- ด้านการไหลเวียนทางการเงิน (Financial flows) หมายถึง การชำระเงิน การแลกเปลี่ยนเงินตรา เป็นต้น

การท่องเที่ยว (Tourism) หมายถึง การเดินทางจากสถานที่หนึ่งไปสู่สถานที่หนึ่งเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจการสนุกสนาน หรือการแสวงหาประสบการณ์ใหม่ ๆ

นักท่องเที่ยว (Tourist) หมายถึง นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางมาท่องเที่ยวเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว (Tourist behavior) หมายถึง สิ่งที่ทำให้นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติตัดสินใจเดินทางมาเที่ยวเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้แก่ จำนวนครั้งที่เดินทางมาเที่ยวเกาะเต่า วัตถุประสงค์ของการเดินทาง รูปแบบการเดินทาง ระยะเวลาในการท่องเที่ยว ยานพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง แหล่งข้อมูลในการท่องเที่ยว สถานที่พักในเกาะเต่า ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการท่องเที่ยวเกาะเต่า เฉลี่ยต่อทริป เป็นต้น

กรอบแนวความคิดในการวิจัย

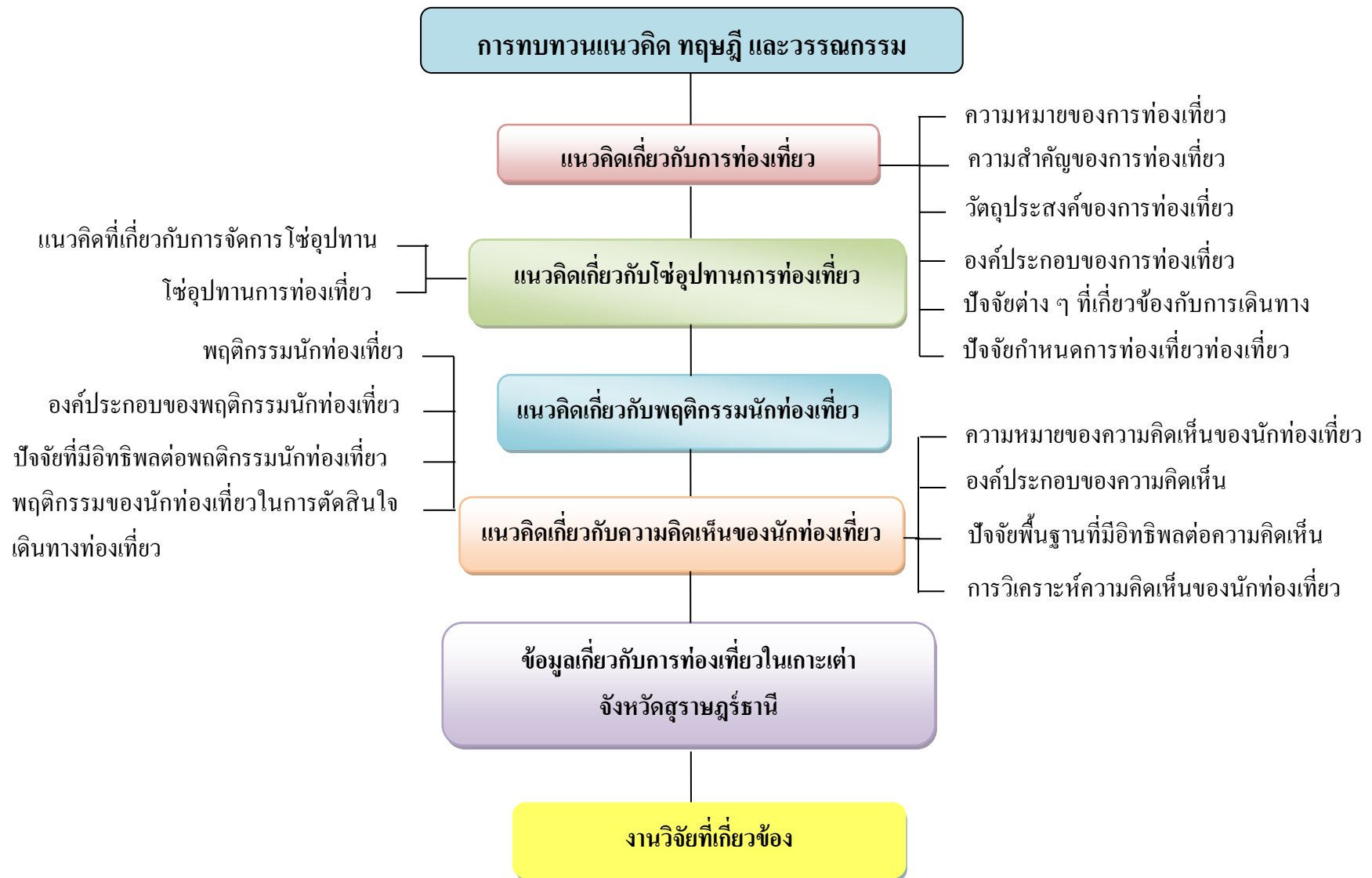

ภาพประกอบที่ 1.1 กรอบแนวความคิดในการวิจัย

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาวิจัย เรื่อง “การจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี” ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลจากแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง นำมาสรุป และวิเคราะห์ เพื่อนำไปสู่การกำหนด ตัวแปรที่จะศึกษา มีประเด็นที่สำคัญ ดังภาพประกอบที่ 2.1

ภาพประกอบที่ 2.1 การทบทวนแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยว (Tourism) เป็นส่วนสำคัญต่อประเทศก่อให้เกิดผลประโยชน์ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม ปัจจุบันการท่องเที่ยวของประเทศไทย มีแนวโน้มสูงขึ้นและต่อเนื่อง จากจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้ที่เข้าประเทศเป็นมูลค่ามหาศาล สิ่งที่น่าท่องเที่ยวให้มีความสำคัญต่อการท่องเที่ยว คือ สินค้าทางการท่องเที่ยว หรือ สินค้าบริการเป็นสินค้าที่จับต้องไม่ได้ เช่น การให้บริการในด้านต่าง ๆ แก่นักท่องเที่ยว โดยนักท่องเที่ยวไม่สามารถจับต้องหรือสัมผัสสินค้านี้ได้ แต่สามารถบอกความพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจต่อการให้บริการ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะเฉพาะของผู้ซื้อบริการและบุคลากรที่ให้บริการอีกด้วย

ความหมายของการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมที่มีวิวัฒนาการมาจากการเดินทางของมนุษย์ โดยมีวัตถุประสงค์ของการเดินทางที่แตกต่างกัน โดยเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพของสังคมความเป็นอยู่ ในปัจจุบันการเดินทางมีความสะดวกและรวดเร็วมากยิ่งขึ้น (ปทุมพร วรจิตพงศ์, 2552, หน้า 12) ซึ่งองค์การการท่องเที่ยวโลก (World Tourism Organization หรือ WTO; อาทิตยาพร อรุณพิพัฒน์พงศ์, 2554, หน้า 10 - 11; จลองค์รี พิมลสมพงศ์, 2546, หน้า 26) กล่าวว่า การท่องเที่ยว หมายถึง การเดินทางใด ๆ ก็ตามที่เป็นการเดินทางตามเงื่อนไขสากล 3 ประการ ดังนี้ (1) การเดินทางจากที่อยู่อาศัยปกติไปยังที่อื่นเป็นการชั่วคราว แต่ไม่ใช่ไปตั้งหลักแหล่งเป็นการถาวร (2) การเดินทางนั้นเป็นไปด้วยความสมัครใจ หรือความพึงพอใจของผู้เดินทางเอง ไม่ใช่เป็นการถูกบังคับ (3) การเดินทางด้วยวัตถุประสงค์ใด ๆ ก็ตามที่ไม่ใช่ประกอบอาชีพ หรือหารายได้แต่เดินทางมาเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ เพื่อเยี่ยมเยือนญาติมิตร เพื่อความเบิกบาน บันเทิงรื่นรมย์ เพื่อเล่นกีฬาต่าง ๆ เพื่อการประชุมสัมมนา เพื่อศึกษาหาความรู้และเพื่อติดต่อธุรกิจ นอกจากนี้ McIntosh R.W. & Gupta S (1986) กล่าวว่า การเดินทางท่องเที่ยวมีมูลเหตุจูงใจ 4 ประเภท ดังนี้ (1) มูลเหตุจูงใจทางด้านกายภาพ เช่น การเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาหรือการรักษาสุขภาพ โดยการพักผ่อนสถานที่ต่างๆ (2) มูลเหตุจูงใจทางวัฒนธรรม การต้องการเรียนรู้ในเรื่องต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นศิลปวัฒนธรรม นาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ ประเพณีต่าง ๆ (3) มูลเหตุจูงใจด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลความต้องการพบปะสังสรรค์กับผู้คนใหม่ ๆ หรือเพื่อนเก่า ญาติพี่น้อง (4) มูลเหตุจูงใจด้านสถานภาพ และเกียรติภูมิ ความต้องการพัฒนาตนเองให้มีฐานะหรือเกียรติภูมิสูง อาจเป็นไปเพื่อการศึกษา การประชุม และการติดต่อธุรกิจ เป็นต้น การเดินทางท่องเที่ยวนั้นเกิดขึ้นจากความเกี่ยวข้องของซึ่งกันและกันระหว่างนักท่องเที่ยวผู้จัดบริการด้านการท่องเที่ยว หน่วยงานของรัฐบาล ในท้องถิ่น และประชาชนในแหล่งท่องเที่ยวความเกี่ยวข้องสัมพันธ์ขององค์ประกอบทั้ง 4 ประการ ดังกล่าวแล้ว ต้องกระทำอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ นักท่องเที่ยวเกิดความประทับใจในความหมายดังกล่าวแล้ว การท่องเที่ยวเป็นผลรวมของกิจกรรมที่เกิดจากการผสมผสานในการให้บริการต่าง ๆ แก่นักท่องเที่ยว

อันเกิดจากหน่วยงานของรัฐบาล เช่น ระบบการคมนาคม การสื่อสาร ระบบความปลอดภัย ฯลฯ การบริการของภาคเอกชน เช่น การจัดที่พัก ร้านอาหาร ร้านขายของที่ระลึก การจัดหาเที่ยว หรือ สิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ และประการสุดท้าย คือ การต้อนรับด้วยไมตรีจิตของประชาชนในท้องถิ่น อันเป็นแหล่งท่องเที่ยว (Coltman, 1989, p. 3) การจัดกิจกรรมทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการสร้างความประทับใจการบริการและการสร้างความพึงพอใจให้กับนักท่องเที่ยว (Mill, 1990, p. 359)

จากความหมายต่าง ๆ ที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า การท่องเที่ยว (Tourism) หมายถึง การเดินทางจากสถานที่หนึ่งไปสู่สถานที่หนึ่ง เป็นการพักผ่อนหย่อนใจ เยี่ยมญาติ การแสวงหาประสบการณ์ต่าง ๆ ที่แปลกใหม่ หรือเพื่อการประกอบอาชีพ ซึ่งเป็นการพักผ่อนชั่วครว มิใช่การอยู่แบบถาวร

ความสำคัญของการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยว สำคัญต่อเศรษฐกิจสังคม และทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในการพัฒนาการท่องเที่ยวจึงมีความเกี่ยวข้องกันของทั้ง 3 ฝ่าย คือ เจ้าหน้าที่รัฐ ผู้ประกอบการ และนักท่องเที่ยว จึงขอสรุปความสำคัญของการท่องเที่ยว ดังนี้

1. ความสำคัญด้านเศรษฐกิจของประเทศ

1.1) การท่องเที่ยวก่อให้เกิดรายได้มหาศาลแก่ประเทศ เกิดการหมุนเวียน และการกระจายรายได้ไปสู่ภูมิภาค เมื่อเกิดการเดินทางท่องเที่ยวเข้าไปถึงแหล่งท่องเที่ยวในชนบท การพัฒนาความเจริญก็จะไปถึง ภูมินาถนั้น ๆ ก่อให้เกิดการสร้างสรรคสิ่งใหม่ ๆ ในท้องถิ่น เช่น โรงแรม ภัตตาคาร ร้านค้า สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ มีผู้ลงทุนในหลาย ๆ รูปแบบทำให้เกิดการสร้างงาน สร้างอาชีพ อย่างกว้างขวางเป็นการสร้างรายได้สู่ประชาชนอย่างแท้จริง

1.2) การท่องเที่ยวมีบทบาทในการกระตุ้นให้เกิดการผลิต และนำเอาทรัพยากรของประเทศโดยเฉพาะของท้องถิ่นมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในอัตราที่สูงในรูปของการผลิตสินค้าพื้นเมือง และสินค้าของที่ระลึก ตลอดจนการบริการในท้องถิ่นนั้น ๆ

1.3) การท่องเที่ยวช่วยกระตุ้นให้เกิดการผลิตเป็นวงจรมหุนเวียนภายในประเทศ ทำให้เกิดการสร้างงาน สร้างอาชีพของประชาชนทั้งทางตรงและทางอ้อม เป็นการลดการว่างงาน ประชากรมีรายได้เพิ่มขึ้น ซึ่งส่งผลให้รัฐบาลได้รับรายได้ในรูปของภาษีอากรประเภทต่าง ๆ

2. ความสำคัญของการท่องเที่ยวต่อสังคม

2.1) การท่องเที่ยวการท่องเที่ยวก่อให้เกิดความเป็นมิตรไมตรี และความเข้าใจกันระหว่างนักท่องเที่ยว (ผู้เยี่ยมชม / แขก) กับเจ้าของบ้าน ซึ่งเกิดจากการพูดคุย แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

2.2) การท่องเที่ยวมีบทบาทในการพัฒนาสร้างสรรค์ความเจริญทางสังคมให้เกิดแก่ท้องถิ่น ทำให้มีการก่อสร้างสิ่งใหม่ ๆ มีการลงทุนทางด้านการผลิต สามารถสร้างรายได้

2.3) การท่องเที่ยวก่อให้เกิดการอนุรักษ์ฟื้นฟูมรดกทางวัฒนธรรมและ สิ่งแวดล้อม ก่อให้เกิดความภาคภูมิใจ ความสำนึก และตระหนักในคุณค่าของศิลปวัฒนธรรม ตลอดจน การรักษาเอกลักษณ์ของชาติ ก่อให้เกิดความรู้สึกรักหวงแหนและรักผืนแผ่นดินที่อยู่อาศัยของตน

วัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของความต้องการด้านร่างกายและจิตใจของมนุษย์ ซึ่งวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวจึงมีความแตกต่างกันออกไป สามารถแบ่งวัตถุประสงค์ได้ 3 กลุ่ม ดังนี้

1. เพื่อความสนุกสนาน เพลิดเพลิน และพักผ่อน (Holiday) เป็นการท่องเที่ยวเพื่อหลีกเลี่ยงความจำเจของชีวิตประจำวัน และเพื่อไปเยี่ยมชมสถานที่ใหม่ ๆ รวมไปถึงการเดินทางไปเยี่ยมญาติ มิตรด้วย (Visits to Friends and Relatives : VFR)

2. เพื่อธุรกิจ (Business) เป็นการเดินทางที่ร่วมไปกับการทำงาน แต่วัตถุประสงค์หลัก คือ การประกอบอาชีพ หรือหารายได้จากสถานที่ท่องเที่ยวนั้น และยังรวมไปถึงการเดินทางเพื่อเข้าประชุม สัมมนา ท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล และจัดนิทรรศการ MICE (Meetings, Incentives, Conventions and Exhibitions)

3. เพื่อวัตถุประสงค์อื่น ๆ เป็นการเดินทางด้วยวัตถุประสงค์เฉพาะ และซับซ้อนมากกว่า การพักผ่อนหรือประชุม เช่น การเดินทางไปศึกษาธรรมชาติ ศิลปวัฒนธรรม ฯลฯ

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า วัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยว คือ ความต้องการที่มนุษย์ เราต้องการ ซึ่งแตกต่างกัน โดยอาจจะมีวัตถุประสงค์เพื่อเดินทางเพื่อพักผ่อน ท่องเที่ยว เยี่ยมญาติ หรือต้องการพบเจอสิ่งแปลกใหม่ เพื่อเป็นประสบการณ์ในชีวิต เป็นต้น

องค์ประกอบของการท่องเที่ยว

องค์ประกอบของการท่องเที่ยว ถือว่าเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวของ ประเทศต่างๆ การท่องเที่ยวจะสมบูรณ์แบบและประสบความสำเร็จได้นั้น ต้องมีส่วนองค์ประกอบ ของการท่องเที่ยวเข้ามากระตุ้นเพื่อให้เกิดอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว สามารถรองรับนักท่องเที่ยว และส่งผลดีกับนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยว องค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวได้มีผู้กล่าวไว้ แตกต่างกัน ดังนี้

ซึ่ง Morrison and Mill (1992), McIntosh and Goeldner (1995) และบุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2557, หน้า 114 - 117) กล่าวว่า องค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ดังนี้

1. สิ่งดึงดูดใจ (Attractions) สิ่งดึงดูดใจในที่นี้อาจมาจากทรัพยากรที่อยู่ในแหล่งท่องเที่ยวหรือ คุณค่าและสุนทรียภาพของแหล่งท่องเที่ยว นั้น ๆ ซึ่งเป็นจุดเด่นและเป็นที่น่าสนใจของนักท่องเที่ยว

2. ความสามารถในการเข้าถึง (Accessibility) แหล่งท่องเที่ยวจะต้องมีเส้นทางถนนที่เข้าถึงได้ และสามารถเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวอื่นที่อยู่ในบริเวณใกล้เคียงกันเพื่อนักท่องเที่ยวจะได้รับความสะดวกในการเดินทาง รวมทั้งต้องมีโครงข่ายการสื่อสารที่สามารถติดต่อได้กับแหล่งภายนอก

3. สิ่งอำนวยความสะดวก (Amenities) แหล่งท่องเที่ยวจะต้องมีสิ่งอำนวยความสะดวก ไฟฟ้า น้ำประปา ที่พักแรม ร้านค้า ร้านอาหาร สถานบันเทิง ร้านค้าขาย สินค้าที่ระลึก ฯลฯ เพื่อให้บริการแก่นักท่องเที่ยว

Pike Steven (2008) กล่าวถึง คุณลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวว่าแหล่งท่องเที่ยวเป็นการผสมผสานระหว่างผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยว ประสิทธิภาพ และการนำเสนอทรัพยากรที่จับต้องไม่ได้อื่นๆแก่ผู้บริโภค สิ่งสำคัญคือ แหล่งท่องเที่ยวเป็นสถานที่ ซึ่งนักท่องเที่ยวจะเดินทางมาเยี่ยมชมหรือพักอาศัย ได้แบ่งองค์ประกอบของการท่องเที่ยวเป็น 6 องค์ประกอบ จากที่กล่าวมามีความสอดคล้องสัมพันธ์กันกับทฤษฎี 6A ของ Tourism Western Australia (2008) ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1. ความสามารถในการจัดโปรแกรมการท่องเที่ยว (Available package) เป็นการจัดการท่องเที่ยวให้นักท่องเที่ยวรู้สึกถึงความสะดวกรวดเร็ว รู้ถึงแหล่งท่องเที่ยวในสถานที่ที่จะเดินทางไป เพื่อให้ครอบคลุมกับวัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยว

2. การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว (Accessibility) หมายถึง สภาพการคมนาคมไปสู่แหล่งท่องเที่ยววนั้น ๆ มีความสะดวกสบาย เหมาะต่อการเดินทางท่องเที่ยวมากน้อยเพียงใด โดยพิจารณาจากระยะทาง จากจุดศูนย์กลางการท่องเที่ยวมาสู่แหล่งท่องเที่ยว เช่น การขนส่งทางอากาศ ทางบก และทางน้ำ ระยะทางเดินเหมาะกับนักท่องเที่ยวเพียงใด การจัดหาพาหนะสะดวกหรือยาก และค่าว่าจ้างแพงหรือถูก เป็นต้น ระยะเวลาการเดินทางไปยังจุดหมายปลายทาง (Destination) หรือแหล่งท่องเที่ยว (Attraction) สภาพของเส้นทางเอื้ออำนวยต่อการเดินทางมากน้อยเพียงใดมีสภาพเป็นถนนคอนกรีต ลาดยาง ลูกรัง หรือถนนดิน

3. สิ่งดึงดูดนักท่องเที่ยว (Attraction) ถือว่าเป็นองค์ประกอบของการดึงดูด ทำให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาเที่ยว แหล่งท่องเที่ยวอาจจะเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ เช่น ปราสาทพนมรุ้ง เป็นโบราณสถานในศิลปะเขมรที่มีความงดงามที่แสดงถึงความรุ่งเรืองของอาณาจักรขอม

4. สิ่งอำนวยความสะดวก (Amenities) บริการขั้นพื้นฐานต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการท่องเที่ยว ซึ่งมีอยู่ในแหล่งท่องเที่ยววนั้น ๆ ที่นักท่องเที่ยวสามารถใช้ได้อย่างสะดวกสบายมากน้อยเพียงใด เช่น ที่พักแรม (โรงแรม รีสอร์ท เกสต์เฮาส์ โฮสเทล เป็นต้น) ร้านอาหารและเครื่องดื่ม สถานเริงรมย์ สถานบริการอื่น ๆ ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว ระบบสาธารณูปโภค ไฟฟ้า น้ำประปา โทรศัพท์ สถานีตำรวจ หรือระบบรักษาความปลอดภัย สถานพยาบาล และตู้เอทีเอ็ม

5. กิจกรรมการท่องเที่ยว (Activities) และกิจกรรมนันทนาการ (Tourist Activities and Recreational Activities) นับเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในยุคปัจจุบันเพราะการท่องเที่ยวมิได้หมายถึง

เพียงแต่การเดินทางไปชมโบราณสถาน ความงดงามของธรรมชาติเท่านั้น แต่เป็นการที่นักท่องเที่ยว ได้มีโอกาสทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้แก่ การเดินป่า การล่องแก่งในแม่น้ำ การปีน หน้าผา การดำน้ำ ตลอดจนการร่วมกิจกรรมกับชุมชนเจ้าบ้าน เช่น การดำนา การเกี่ยวข้าว การร่วมพิธีบายศรีสู่ขวัญ เป็นต้น ซึ่งกิจกรรมทั้งหมดจะเป็นประสบการณ์ที่อยู่ในความทรงจำของนักท่องเที่ยวและกิจกรรมดังกล่าวมักก่อให้เกิดการกระจายรายได้

6. การให้บริการของแหล่งท่องเที่ยว (Ancillary service) ได้แก่ทั้งหมดที่มีให้นักท่องเที่ยว อาทิ เช่น บริการด้านร้านอาหาร โรงพยาบาล ไปรษณีย์ สถานีบริการน้ำมัน ร้านค้า ร้านขายของที่ระลึก ห้องสุขา เป็นต้น

นอกจากนี้ อารยา อินทขสาร (2554, หน้า 18 - 25) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบของการท่องเที่ยว นั้นถือว่าเป็นส่วนสำคัญต่อการตัดสินใจในการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวการท่องเที่ยวจะประสบความสำเร็จได้นั้นแหล่งท่องเที่ยวจะต้ององค์ประกอบที่สำคัญ โดยเพิ่มเติมองค์ประกอบของการท่องเที่ยว ดังนี้

1. นักท่องเที่ยว (Tourist) ถือว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดของธุรกิจการท่องเที่ยว ซึ่งจะต้องประกอบด้วยข้อมูลต่างๆ เช่น ลักษณะของนักท่องเที่ยว การกระจายตัวของนักท่องเที่ยว วัตถุประสงค์ของนักท่องเที่ยว ฤดูกาลท่องเที่ยว และทัศนคติของนักท่องเที่ยว

2. ข้อมูลข่าวสารและการบริการ (Information and service) เป็นการให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ เพื่อชักจูงให้นักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวในประเทศมากยิ่งขึ้น ในรูปแบบต่างๆ เช่น 1) การโฆษณาประชาสัมพันธ์ อาทิ เว็บไซต์ โทททัศน์ เพื่อชักจูงให้นักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยว 2) หนังสือแนะนำเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว นิตยสาร / วารสาร แผ่นพับ แผนที่ เอกสารแนะนำ 3) การส่งเสริมและให้ความรู้ใหม่ๆ 4) การอบรมการนำเที่ยวหรือมัคคุเทศก์ และ 5) รายละเอียดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแต่ละแห่ง การจัดทำแผนที่เส้นทางและแผนที่ท่องเที่ยวของสถานที่ท่องเที่ยวแต่ละแห่ง

3. ความปลอดภัยและสิ่งอำนวยความสะดวก (Safety and facilities) เมื่อมีจำนวนนักท่องเที่ยวจำนวนมาก ความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวที่เดินทางไปยังสถานที่ต่าง ๆ ถือว่ามีความสำคัญ โดยเฉพาะเรื่องความปลอดภัยและความสะดวกสบาย ถ้าหากสถานที่นั้นไม่มีความปลอดภัย หรือไม่ได้รับความสะดวกสบายในการบริการด้านต่าง ๆ จะทำให้นักท่องเที่ยว เกิดความเบื่อหน่าย ก่อให้เกิดผลเสียต่ออุตสาหกรรม ทำให้เกิดภาพพจน์ที่ไม่ดีต่อสถานที่หรือประเทศนั้น ๆ เช่น การเกิดอาชญากรรม หรือ การเกิดอุบัติเหตุระหว่างเดินทางท่องเที่ยว ดังนั้น ภาครัฐ ภาคเอกชน และชุมชนควรมีการร่วมมือกันในการหามาตรการที่เหมาะสมที่จะอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว ควรให้ความปลอดภัยและความสะดวกในเรื่องต่าง ๆ เช่น กำหนดมาตรการต่าง ๆ เพื่อรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว การแนะนำนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับการป้องกันและระมัดตนเอง เพื่อมิให้ได้รับอันตรายในด้านต่าง ๆ การอำนวยความสะดวก ด้านการคมนาคมขนส่ง แก่นักท่องเที่ยว เป็นต้น

จากที่กล่าวมา สรุปได้ว่า องค์ประกอบของการท่องเที่ยว ควรมีองค์ประกอบหลัก 6 ประการ ได้แก่ ความสามารถในการจัดโปรแกรมการท่องเที่ยว (Available package) ข้อมูลข่าวสารและการบริการ (Information and service) แหล่งท่องเที่ยว / สิ่งดึงดูดนักท่องเที่ยว (Attraction) การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว (Accessibility) กิจกรรมการท่องเที่ยว (Activities) และความปลอดภัยและสิ่งอำนวยความสะดวก (Safety and facilities) นอกจากนี้ที่กล่าวมาแล้ว นักท่องเที่ยว (Tourist) ถือว่ามีส่วนสำคัญในลำดับต้องการของการตัดสินใจเดินทาง ซึ่งองค์ประกอบที่กล่าวมานั้น เป็นสิ่งที่อยู่รอบตัวเรามีขอบเขตที่กว้างมาก และส่วนแต่มีความสำคัญต่อการสร้างความพึงพอใจแก่นักท่องเที่ยว ดังนั้น การพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว จึงควรครอบคลุมในทุก ๆ ด้าน เพื่อให้เกิดคุณภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยว

ปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเดินทางท่องเที่ยว

1. ปัจจัยที่ทำให้ตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยว

ทอลองศรี พิมลสมพงษ์ (2531) กล่าวว่า การเดินทางของแต่ละบุคคลมีความแตกต่างกัน ปัจจัยที่ทำให้บุคคลตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยว จึงประกอบด้วย ดังนี้

1.1) เงินหรือค่าใช้จ่าย ซึ่งเป็นสิ่งแรกๆ ที่ผู้เดินทางท่องเที่ยวจะต้องคิดทันที เพราะการเดินทางท่องเที่ยวไม่ว่าจะระยะใกล้หรือไกล เงินหรืองบประมาณเป็นสิ่งสำคัญเพื่อใช้จ่ายในด้านต่าง ๆ เช่น ค่าพาหนะ ค่าที่พัก ค่าอาหาร ค่าบริการสำหรับสิ่งอำนวยความสะดวก และการใช้จ่ายซื้อของ เป็นต้น

1.2) เวลา เป็นสิ่งที่มีความหมายสำหรับผู้เดินทางท่องเที่ยว เพราะแต่ละคนมีอาชีพที่แตกต่างกัน บางคนอาจใช้เวลาวันหยุดสุดสัปดาห์เพื่อการท่องเที่ยว แต่บางคนอาจจะต้องรอถึงปิดภาคเรียน หรือบางคนอาจใช้เวลาหลังช่วงชีวิตทำงานเพื่อการท่องเที่ยว เป็นต้น

1.3) ความตั้งใจที่จะไป ปัจจัยนี้เกิดจากเหตุผลและความรู้สึกนึกคิดส่วนตัวอย่างแท้จริง การมีเงิน มีเวลา คงไม่สามารถกระตุ้นให้เกิดการท่องเที่ยวได้

1.4) ความตั้งใจในการเดินทางท่องเที่ยวแต่ละครั้งไม่เหมือนกัน ทั้งนี้ความตั้งใจที่จะเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวเปลี่ยนแปลงได้อยู่ตลอดเวลา

2. ปัจจัยที่สนับสนุนให้มีการท่องเที่ยว

วินิจ วีรยางกูร (2532, หน้า 32 - 34) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่สนับสนุนให้มีการท่องเที่ยว ดังนี้

2.1) การเปลี่ยนวิถีการดำรงชีวิต คือ การที่คนเริ่มประหยัดเงินส่วนหนึ่งเพื่อนำเงินมาใช้เพื่อการท่องเที่ยวพักผ่อน

2.2) รายได้ของครอบครัวเพิ่มขึ้น ในปัจจุบันผู้หญิงทำงานมากขึ้น มีรายได้สูงขึ้น ทำให้เกิดตลาดใหม่ขึ้น โดยเฉพาะตลาดการท่องเที่ยว สินค้าประเภทสมันิยม กิจกรรมธนาคาร ร้านอาหาร เป็นต้น เพื่อตอบสนองความต้องการในตลาดส่วนนี้

2.3) การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ แม้ว่าเศรษฐกิจโลกตกอยู่ในภาวะเจริญเติบโตทรงตัวหรือทรุดตัวเป็นบางครั้งสลับกันไป แต่รายได้และประสิทธิภาพในการผลิตก็สูงขึ้น ด้วยสาเหตุนี้ทำให้การท่องเที่ยวเพื่อความสนุกสนานเจริญเติบโตอย่างมองเห็นได้ชัด

2.4) ค่าใช้จ่ายในการเดินทางลดลง โดยเฉพาะค่าโดยสารเครื่องบิน ทำให้คนระดับกลางสามารถเดินทางท่องเที่ยวได้ระยะทางไกล ๆ

2.5) อัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวจากประเทศที่มีเงินสกุลแข็ง จะเดินทางไปท่องเที่ยวยังประเทศที่มีเงินสกุลอ่อนกว่า

2.6) สภาพแวดล้อมทางการเมืองและรัฐบาล เมื่อสภาพแวดล้อมทางการเมืองสงบเรียบร้อยไม่มีปัญหาใด ๆ การท่องเที่ยวก็จะเกิดขึ้น

3. ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อบริการทางการท่องเที่ยว

กาญจน์ เจริญทอง (2556, หน้า 29 - 31) ได้สรุปปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อบริการทางการท่องเที่ยว ดังนี้

3.1) ทรัพยากรการท่องเที่ยว (Tourism resource) ประเทศไทยเป็นประเทศที่อุดมไปด้วยทรัพยากรการท่องเที่ยว ทรัพยากรการท่องเที่ยว หมายถึง สิ่งดึงดูดใจให้ผู้เดินทางมาเยือนท้องถิ่นนั้น ๆ อันจะมีสิ่งที่เกิดขึ้นเองโดยธรรมชาติ และสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้น รวมทั้งเทศกาลและงานประเพณีประจำปีที่มีอยู่ในท้องถิ่น

3.2) ความปลอดภัย (Security) ในการตัดสินใจเลือกจุดหมายการเดินทางท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวจะคำนึงถึงความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินเป็นประการสำคัญ มาตรการรักษาความปลอดภัยจึงต้องมีประสิทธิภาพและทั่วถึงทุกแหล่งท่องเที่ยว

3.3) โครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructures) ประกอบด้วยสิ่งอำนวยความสะดวกหลัก เช่น ถนน สะพาน สนามบิน สถานีรถไฟ สถานีรถโดยสาร ท่าเรือ ไฟฟ้า น้ำประปา ระบบการสื่อสารที่ทันสมัย เป็นต้น โดยปกติแล้วรัฐจะเป็นผู้ลงทุนจัดโครงสร้างพื้นฐาน เพื่ออำนวยความสะดวกสบายของประชาชนในท้องถิ่น หรือหากเป็นการลงทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว ประชาชนในท้องถิ่นก็เป็นผู้ได้รับประโยชน์อย่างถาวร

3.4) สิ่งอำนวยความสะดวก (Facilities) เป็นสถานที่หรือบริการ ที่ส่วนใหญ่เอกชนจะเป็นผู้จัดหาไว้บริการแก่นักท่องเที่ยวในรูปแบบของการประกอบธุรกิจ แต่ก็มีบริการของรัฐอยู่ในบางส่วนด้วย ดังนี้

3.5) สินค้าของที่ระลึก (Souvenirs) จะต้องมีการควบคุมคุณภาพ กำหนดราคา รวมทั้งการส่งเสริมการใช้วัสดุพื้นบ้าน การออกแบบสินค้าให้มีความเป็นเอกลักษณ์ รวมทั้งการบรรจุหีบห่อที่สวยงาม

3.6) การโฆษณาเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ (Advertising and Public relation) เป็นปัจจัยสำคัญต่อการขยายตัวของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เป็นกรรมวิธีที่จะทำให้แหล่งท่องเที่ยวของเราเป็นที่รู้จัก และเป็นที่น่าสนใจของนักท่องเที่ยวทั้งจากต่างประเทศและภายในประเทศ

3.7) ภาพลักษณ์ (Image) เป็นตัวกำหนดคณมนักท่องเที่ยว หากมีภาพลักษณ์ว่าเป็นดินแดนแห่งความฝันของผู้ชาย นักท่องเที่ยวที่สนใจก็จะเป็นชายรักสนุก จึงควรฟื้นฟูภาพลักษณ์ของประเทศไทยในฐานะแหล่งท่องเที่ยวที่อุดมด้วยมรดกทางธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เป็นดินแดนแห่งความเพลิดเพลินในการจับจ่ายทั้งสินค้าพื้นเมือง และปลอดอากร

จากที่กล่าวมา สรุปได้ว่า ปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเดินทางท่องเที่ยวมีหลากหลายปัจจัย ได้แก่ (1) ปัจจัยที่ทำให้ตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยว เช่น เงิน เวลา ความตั้งใจที่จะไป (2) ปัจจัยที่สนับสนุนให้มีการท่องเที่ยว เช่น การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ การมีรายได้เพิ่มขึ้น เป็นต้น (3) ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อบริการทางการท่องเที่ยว เช่น ทรัพยากรการท่องเที่ยว โครงสร้างพื้นฐาน การโฆษณาเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ และภาพลักษณ์ของสถานที่ เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ปัจจัยที่ทำให้ให้นักท่องเที่ยวเลือกที่จะเดินทางท่องเที่ยว

ปัจจัยกำหนดการท่องเที่ยว

ปัจจัยกำหนดการท่องเที่ยว (Determinants) คือ ปัจจัยที่ทำให้เกิดการท่องเที่ยว และปัจจัยที่ทำให้เลือกประเภทหรือลักษณะในการท่องเที่ยว การตัดสินใจท่องเที่ยวอาจมีการตัดสินใจในองค์ประกอบอื่นตามมา เช่น แหล่งท่องเที่ยว เพื่อนเดินทาง ช่วงเวลาในการเดินทาง พาหนะที่ใช้ระยะเวลาในการท่องเที่ยว เพื่อนเดินทาง ที่พัก กิจกรรมระหว่างการเดินทางงบประมาณในการท่องเที่ยว

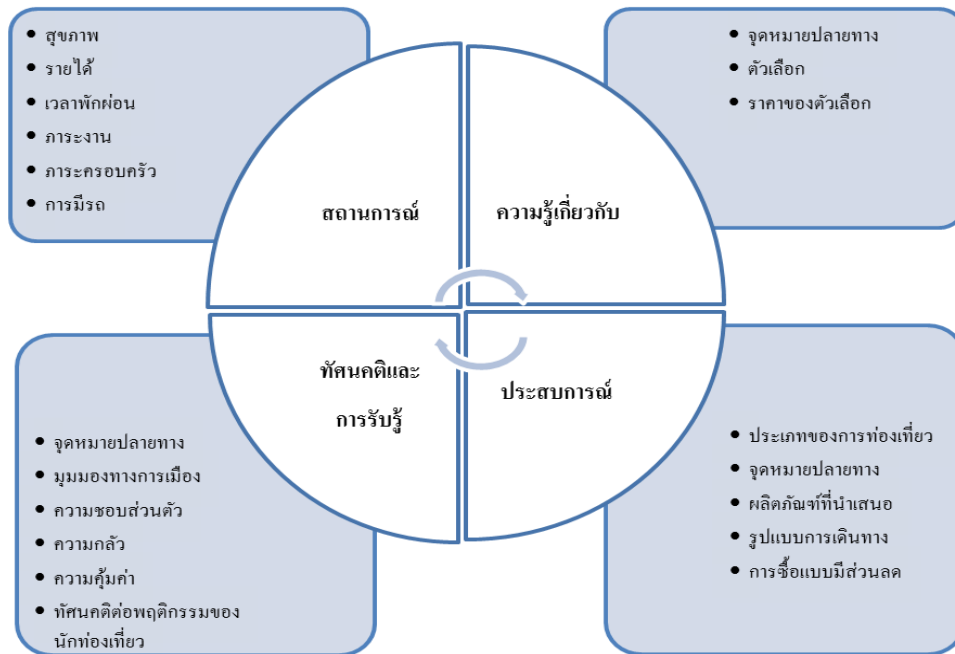
Swarbrooke and Horner (1999, อ้างถึงใน กาญจน์ เจริญทอง, 2556) แบ่งปัจจัยที่เลือกในการท่องเที่ยวออกเป็น 2 ปัจจัย ดังนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่

1.1) สุขภาพ ซึ่งเป็นสิ่งแรกที่จะบอกได้ว่าความต้องการท่องเที่ยวจะเป็นจริงได้หรือไม่ ปัจจัยด้านสุขภาพเป็นปัจจัยสนับสนุนให้เกิดการเดินทาง ทั้งที่เกิดจากสุขภาพดีและสุขภาพที่ไม่ดี ตัวอย่างของการเดินทางเพื่อการพักผ่อน หรือการไปในสถานที่ที่เหมาะสมต่อการฟื้นฟูสุขภาพ เป็นต้น

1.2) รายได้ มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยว รายได้เป็นปัจจัยที่สำคัญเริ่มตั้งแต่เป็นตัวกำหนดว่าการท่องเที่ยวจะเป็นจริงได้หรือไม่จนกระทั่งถึงเป็นปัจจัยหนึ่งในการกำหนดรูปแบบการท่องเที่ยว ในการศึกษาการใช้จ่ายในการท่องเที่ยว มักใช้รายได้เป็นตัวแปรที่สำคัญในการคาดเดาพฤติกรรมของการจ่ายของนักท่องเที่ยว Davies and Mangan (1992) ใน Jang, S.C., Morrison, A.M., O'Leary, J.T. (2004) พิสูจน์จากการใช้ข้อมูลการสำรวจรายจ่ายของครอบครัวในสหราชอาณาจักรว่า

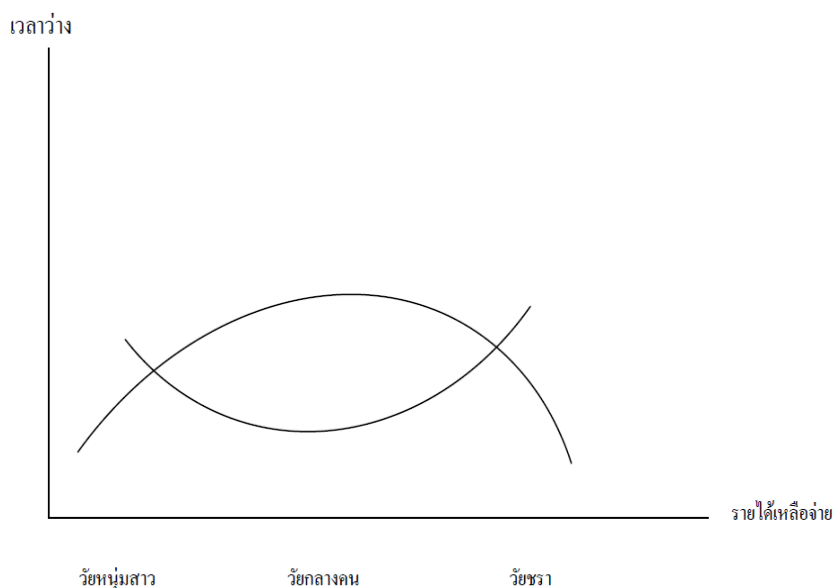
ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวเกี่ยวข้องกับรายได้ในทุกกลุ่มรายได้ของประชากร โดยความยืดหยุ่นในการใช้จ่ายแตกต่างกันไปในแต่ละกลุ่ม รายได้ประจำเป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญ ในการคาดการณ์การท่องเที่ยว และค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว

ภาพประกอบที่ 2.2 ปัจจัยส่วนบุคคล

ที่มา: คัดแปลงจาก Swarbrooke and Haner (1999)

จากภาพประกอบที่ 2.2 แสดงแล้วถึงปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย สถานการณ์ ความรู้เกี่ยวกับ ทัศนคติและการรับรู้ และประสบการณ์ จะเห็นว่า สถานการณ์ส่วนบุคคล คือ รายได้ เวลาพักผ่อน ภาระงาน ภาระครอบครัว มีความสัมพันธ์กันทั้งสิ้น โดยมีวงจรชีวิตเข้ามาเชื่อมโยงส่วนเวลาและรายได้ในแต่ละช่วงชีวิตแสดงความขัดแย้งระหว่างเวลาและรายได้ เช่น คนหนุ่มสาวที่มีเวลาว่างมาก กลับมีรายได้น้อย คนวัยกลางคนที่มียาได้เพิ่มขึ้นกลับขาดเวลาว่างในการพักผ่อน คนชราที่กลับมาใช้เวลาว่างอีกครั้งรายได้ก็ลดน้อยถอยลง แต่มีเวลาพักผ่อนมากกว่าช่วงวัยอื่น ๆ ดังภาพประกอบที่ 2.3

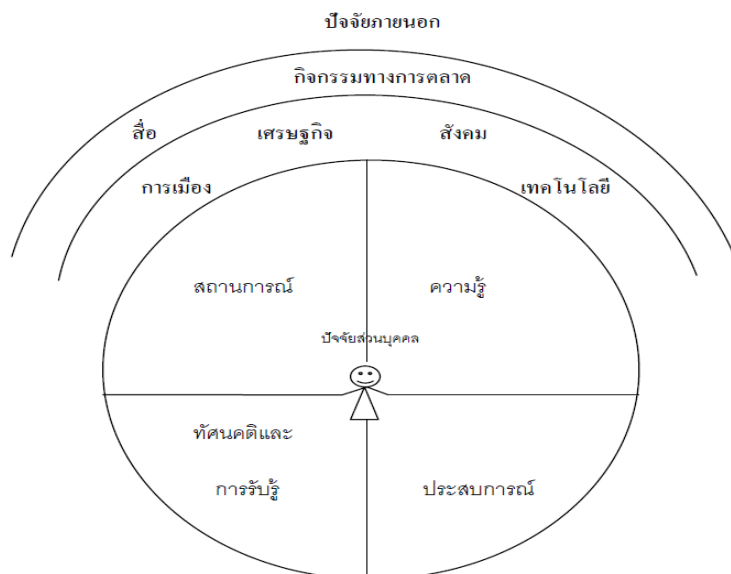
ภาพประกอบที่ 2.3 เวลาและรายได้ในแต่ละช่วงชีวิต

ที่มา: Cooper, et al. (1998, อ้างถึงใน กาญจน์ เจริญทอง, 2556)

นอกจากปัจจัยส่วนตัวด้านสถานการณ์แล้ว ปัจจัยที่ใช้ในการกำหนดการที่ยาวยังรวมไปถึง ความรู้เกี่ยวกับจุดมุ่งหมายปลายทาง ตัวเลือก และราคาของตัวเลือก ที่สามารถหาข้อมูลต่าง ๆ ได้หลากหลายช่องทาง ฉะนั้นการท่องเที่ยวจึงมีการแข่งขันที่สูงขึ้น มีการเปรียบเทียบอย่างเห็นได้ชัด เมื่อนักท่องเที่ยวมีความรู้เกี่ยวกับมากพอ สิ่งที่จะมีอิทธิพลในการเลือกแหล่งท่องเที่ยว อาจเป็นราคา ของสินค้าและการบริการที่เกี่ยวข้อง

ทัศนคติและการรับรู้ แต่ละบุคคลจะมีทัศนคติและการรับรู้ที่แตกต่างกันออกไป ความปลอดภัยของแหล่งท่องเที่ยวในยุคของการก่อการร้าย ความชอบ และความกลัว เป็นสิ่ง ที่อุตสาหกรรมท่องเที่ยวพยายามปรับเปลี่ยนให้เป็นที่ต้องการ เช่น สายการบิน ใช้ ความเข้าใจเรื่องการกลัวการขึ้นเครื่องบิน จึงจัดอบรมการชนะความกลัวนั้น หากคนเลิกกลัวการขึ้น เครื่องบินหมายถึงการเพิ่มกลุ่มตลาด รวมถึงตลาดนักท่องเที่ยวต่างประเทศโดยเครื่องบินด้วย

ประสบการณ์ สามารถปรับเปลี่ยนทั้งสถานการณ์ ความรู้ ทัศนคติ และการรับรู้ได้ ประสบการณ์การซื้อแบบมีส่วนลด อาจทำให้เกิดพฤติกรรมพยายามหาส่วนลดในการซื้อครั้งต่อไป อย่างไรก็ดี แต่ละบุคคลให้ความสำคัญต่อปัจจัยในแต่ละตัวไม่เท่ากัน บางปัจจัยสำคัญกว่าปัจจัยตัวอื่น ตามทัศนคติ ความรู้สึกนึกคิด ประสบการณ์ของบุคคลนั้น และในบุคคลเดียวกันนี้เองการให้ ความสำคัญต่อปัจจัยดังกล่าวย่อมเปลี่ยนไปตามเวลา อายุ สถานการณ์ และประสบการณ์ที่เปลี่ยนไป

ภาพประกอบที่ 2.4 แสดงปัจจัยกำหนดการท่องเที่ยว
ที่มา: กาญจน์ เจริญทอง (2556)

2. ปัจจัยภายนอก

ปัจจัยภายในเป็นตัวกำหนดการท่องเที่ยวของแต่ละบุคคล เช่น การท่องเที่ยวระยะสั้นเป็นการพักผ่อนให้กับชีวิตหลังการทำงาน ปัจจัยภายในเป็นปัจจัยที่อยู่ในความควบคุมของบุคคลมากกว่าปัจจัยภายนอก แต่อย่างไรก็ตาม ปัจจัยทั้ง 2 ตัวนี้ มีความเกี่ยวข้อง และส่งผลต่อกัน จึงเป็นปัจจัยกำหนดการท่องเที่ยว

จากภาพประกอบที่ 2.4 แสดงถึงปัจจัยกำหนดการท่องเที่ยว ทั้งภายในและภายนอก ซึ่งปัจจัยภายนอกเป็นเสมือนเกราะหุ้มปัจจัยภายใน คือ ปัจจัยภายนอกบางตัวมีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยว หรือเป็นตัวกำหนดให้เกิดการท่องเที่ยวได้หรือไม่แม้ว่าปัจจัยส่วนตัวจะพร้อมที่จะท่องเที่ยวก็ตาม เช่น การเมือง กฎหมาย กฎระเบียบ เป็นต้น

ปัจจัยภายนอกที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดการท่องเที่ยว คือ สื่อสาธารณะ (Public sources) หรือจากเพื่อน ครอบครัว คนรู้จัก (Personal sources) โดยน้ำหนักที่ให้กับแหล่งข้อมูลจะแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล อีกทั้งสัมพันธ์กับบุคลิกภาพและ รูปแบบการใช้ชีวิตของบุคคลนั้น

จากที่กล่าวมา สรุปได้ว่า การท่องเที่ยว คือ การเดินทางจากอีกที่หนึ่งไปยังอีกที่ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการพักผ่อน ไม่ใช่การเดินทางไปประกอบธุรกิจ ในการท่องเที่ยวแต่ละครั้งมีปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเส้นทางท่องเที่ยวมากมาย เช่น ปัจจัยที่ทำให้ตัดสินใจเดินทางทาง ปัจจัยที่สนับสนุนการท่องเที่ยว และปัจจัยต่อการตัดสินใจในการเลือกบริการ เป็นต้น ผู้ศึกษาได้นำแนวทางด้านการท่องเที่ยวมาใช้ในการศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติต่อองค์ประกอบการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

แนวคิดเกี่ยวกับโซ่อุปทานการท่องเที่ยว

แนวคิดที่เกี่ยวกับการจัดการโซ่อุปทาน (A concept of supply chains & supply chain management)

การศึกษาเกี่ยวกับโซ่อุปทานนั้น ถือได้ว่าเป็นศาสตร์แขนงใหม่ที่เริ่มมีการศึกษา ไม่นานมานี้ ดังนั้น จึงยังไม่มีทฤษฎีที่เป็นของศาสตร์ที่ว่าด้วยโซ่อุปทานโดยตรง อย่างไรก็ตามงานวิจัยด้านโซ่อุปทานได้นำแนวคิดจากหลาย ๆ ศาสตร์มาประยุกต์ใช้ เช่น สังคมศาสตร์ การบริหารธุรกิจ วิศวกรรมศาสตร์ และ เศรษฐศาสตร์ เป็นต้น

ในช่วงคริสต์ศตวรรษที่ 1980 การจัดการโลจิสติกส์และการจัดการโซ่อุปทาน (Logistics management & Supply chain management) ได้รับความสนใจอย่างมากทั้งจากวงการวิชาการ และภาคธุรกิจ (Stock et al., 2010) เนื่องจากความต้องการที่จะลดต้นทุนที่ไม่จำเป็นต่าง ๆ เช่น การขนส่งการจัดเก็บสินค้า และต้นทุนการตั้งสินค้ารวมทั้งเพื่อตอบสนองความต้องการที่สูงขึ้นของผู้บริโภคในด้านความรวดเร็วจากการตั้งและการส่งสินค้า รวมทั้งคุณภาพของสินค้า (Christopher, 2011) ตลอดกว่า 30 ปีที่ผ่านมา ได้มีหลักฐานต่าง ๆ ทั้งงานวิชาการและความสำเร็จของภาคเอกชนที่ยืนยันถึงประโยชน์ที่ภาคธุรกิจและลูกค้าได้รับจากการพัฒนาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน (ไพรัช พิบูลรุ่งโรจน์, 2555) ทำให้องค์ความรู้ด้านนี้ได้รับความสนใจเป็นอย่างมากทั้งในระดับประเทศและนานาชาติ (Benavides & de Eskinazis, 2012)

สำหรับประเทศไทยการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทานนั้นได้รับการกล่าวถึงอย่างกว้างขวาง รัฐบาลได้กำหนดให้โลจิสติกส์เป็นวาระแห่งชาติและกำหนดยุทธศาสตร์สำหรับการพัฒนาระบบโลจิสติกส์อย่างต่อเนื่อง เริ่มตั้งแต่ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2550 - 2554) ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2556 - 2560) และฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2560 - 2564) ที่ต้องการตอบสนองนโยบายไทยแลนด์ 4.0 ส่งผลให้ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคการศึกษาต่างก็ให้ความสำคัญกับโลจิสติกส์และการจัดการโซ่อุปทาน สำหรับภาครัฐแล้วแต่หน่วยงานได้มีแผนการพัฒนาโลจิสติกส์ออกอย่างต่อเนื่อง ภาคเอกชนก็มีการจัดฝึกอบรมภายในเกี่ยวกับองค์ความรู้ในการจัดการโลจิสติกส์ขององค์กรในส่วนของภาคการศึกษา มหาวิทยาลัยหลายแห่งเริ่มเปิดสอนวิชาโลจิสติกส์และโซ่อุปทานทั้งระดับปริญญาตรี โท และเอก รวมทั้งการสนับสนุนให้คณาจารย์ศึกษาต่อในด้านนี้ทั้งในและต่างประเทศอีกด้วย

การจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทานมีประโยชน์มากเพียงใด นิยามของการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทานก็ยังไม่มีความชัดเจน (Mentzer et al., 2001) อาจเป็นเพราะการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทานนั้นมีขอบเขตที่กว้างขวางและมีที่มาหลากหลายมีการพัฒนามาจากสาขาวิชาที่แตกต่างกัน เช่น การจัดการ การดำเนินการ การขนส่ง การจัดซื้อ วิศวกรรมศาสตร์ และเศรษฐศาสตร์ เป็นต้น

อย่างไรก็ตามมีนักวิชาการได้ให้คำนิยามการจัดการโซ่อุปทานไว้หลากหลาย ได้แก่ Stevens, 1989; Towill et al, 1992; Cooper et al, 1997; Christopher, 2011 แต่กลับยังไม่มียุทธศาสตร์ที่ได้รับการ

ยอมรับอย่างเอกฉันท์ ทั้งนี้จากนิยามของสภาวิชาชีพชั้นสูงด้านการจัดการโซ่อุปทาน (Council of Supply Chain Management Professional) ซึ่งมีพื้นฐานจากงานการศึกษาของ Mentzer et al. (2001) กล่าวไว้ว่า การจัดการโซ่อุปทาน (Supply chain management) นั้นเป็นการวางแผนและการจัดการทุกกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการจัดหาวัตถุดิบและปัจจัยนำเข้าต่าง ๆ ทั้งในการผลิตและการดำเนินการต่าง ๆ การจัดซื้อจัดหาการแปรรูปและเปลี่ยนรูปวัตถุดิบเหล่านั้นให้เป็นสินค้าและกิจกรรมโลจิสติกส์ทั้งหมด (CSCMP, 2010) ซึ่งนิยามของ CSCMP ได้รวมการจัดการโลจิสติกส์ให้อยู่ในขอบเขตของการจัดการโซ่อุปทานที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนและการนำแผนไปปฏิบัติรวมทั้งการควบคุมการไหลและการจัดเก็บสินค้า บริการ และข้อมูลที่เกี่ยวข้องจากจุดเริ่มต้นของโซ่อุปทาน (วัตถุดิบ) และปลายทางผู้บริโภค โดยรวมถึงการไหลกลับจากฝั่งผู้บริโภค (Reverse logistics) ให้มีทั้งประสิทธิภาพและประสิทธิผลด้วย

โซ่อุปทานการท่องเที่ยว (Tourism supply chain)

การจัดการโซ่อุปทานที่ผ่านมามุ่งความสนใจไปยังภาคอุตสาหกรรมเป็นส่วนใหญ่ เนื่องจากมีตัวสินค้าที่สามารถจับต้องได้ และมีระบบการผลิตที่เห็นเป็นรูปธรรม แต่ปัจจุบันจะเห็นว่า มีหน่วยงานและนักวิชาการเริ่มให้ความสำคัญกับการศึกษาโซ่อุปทานในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น อุตสาหกรรมท่องเที่ยวมีความซับซ้อนมากกว่าอุตสาหกรรมอื่นๆ (Jafari, 1974; McKercher 1999; Smith 1994; Véronneau and Roy, 2009) มีบทบาทสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจและสังคม ในแง่ของการสร้างรายได้ สร้างงาน และสร้างธุรกิจต่อเนื่อง การบริหารจัดการอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจึงจำเป็นต้องพิจารณาถึงมุมมองด้านโซ่อุปทานเป็นสำคัญ เพื่อให้การพัฒนาการท่องเที่ยวเป็นไปอย่างยั่งยืน (Schwartz et al., 2008) โดยผ่านการประสานงาน เชื่อมโยงของหน่วยงานและองค์กรต่าง ๆ ในโซ่อุปทาน (Lemmetyinen, 2010) การพัฒนาการท่องเที่ยวดังกล่าวนี้ย่อมจะส่งผลถึงการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจในการสร้างผลกำไรและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน (Christopher, 2005; Zhang et al. 2009; Véronneau and Roy, 2009)

โซ่อุปทาน (Supply chain) เป็นที่รู้จักและถูกนำมาใช้อย่างแพร่หลายในภาคอุตสาหกรรมเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับประเทศ แต่สำหรับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวนั้น แนวคิดเรื่องโซ่อุปทานการท่องเที่ยวยังถือเป็นองค์ความรู้ใหม่ (Hongxia Xianhao and Wen, 2011) ซึ่ง Kaukal et al., (2000) ได้มีการแบ่งออกประกอบของโซ่อุปทานการท่องเที่ยวเป็น 4 ส่วน ได้แก่ (1) ผู้ส่งมอบวัตถุดิบและบริการ (Tourism supplier) (2) บริษัทนำเที่ยว (Tour operator) (3) บริษัทตัวแทนท่องเที่ยว (Travel agent) และ (4) นักท่องเที่ยว (Tourist) ซึ่งถือว่าองค์ประกอบ ทั้ง 4 ส่วนนี้มีความสัมพันธ์และเชื่อมโยงเป็นหนึ่งเดียวกันในโซ่อุปทาน นอกจากนี้แล้วโซ่อุปทานการท่องเที่ยวยังเป็นกระบวนการสร้างสรรค์กิจกรรมและผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยว จนกระทั่งมีการส่งมอบบริการนั้นให้กับนักท่องเที่ยว

โซ่อุปทานการท่องเที่ยว เป็นการเคลื่อนย้ายผู้บริโภค เข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวโดยผ่านขั้นตอนการให้บริการด้านต่าง ๆ โดยองค์กรหรือผู้ดูแลสถานที่ท่องเที่ยว นั้น ๆ ทำหน้าที่เป็นผู้ผลิตเปรียบเสมือนต้นน้ำของโซ่อุปทาน และขั้นตอนในการเคลื่อนย้ายนักท่องเที่ยวมายังแหล่งท่องเที่ยว คือ ขั้นตอนในการเคลื่อนย้ายสินค้าและส่งมอบสินค้าไปยังผู้บริโภค เปรียบเสมือนกลางน้ำของโซ่อุปทาน และปลายน้ำของโซ่อุปทาน คือ นักท่องเที่ยวซึ่งเป็นผู้บริโภคขั้นสุดท้าย วัตถุประสงค์สำคัญของโซ่อุปทานการท่องเที่ยว คือ การทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความพึงพอใจโดยรวมสูงสุดจากการเดินทางท่องเที่ยว และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสามารถทำงานสอดคล้องกัน (Collaboration) ได้อย่างลงตัว เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา (คมสัน สุริยา, 2551; ไพรัช พิบูลย์รุ่งโรจน์, 2555)

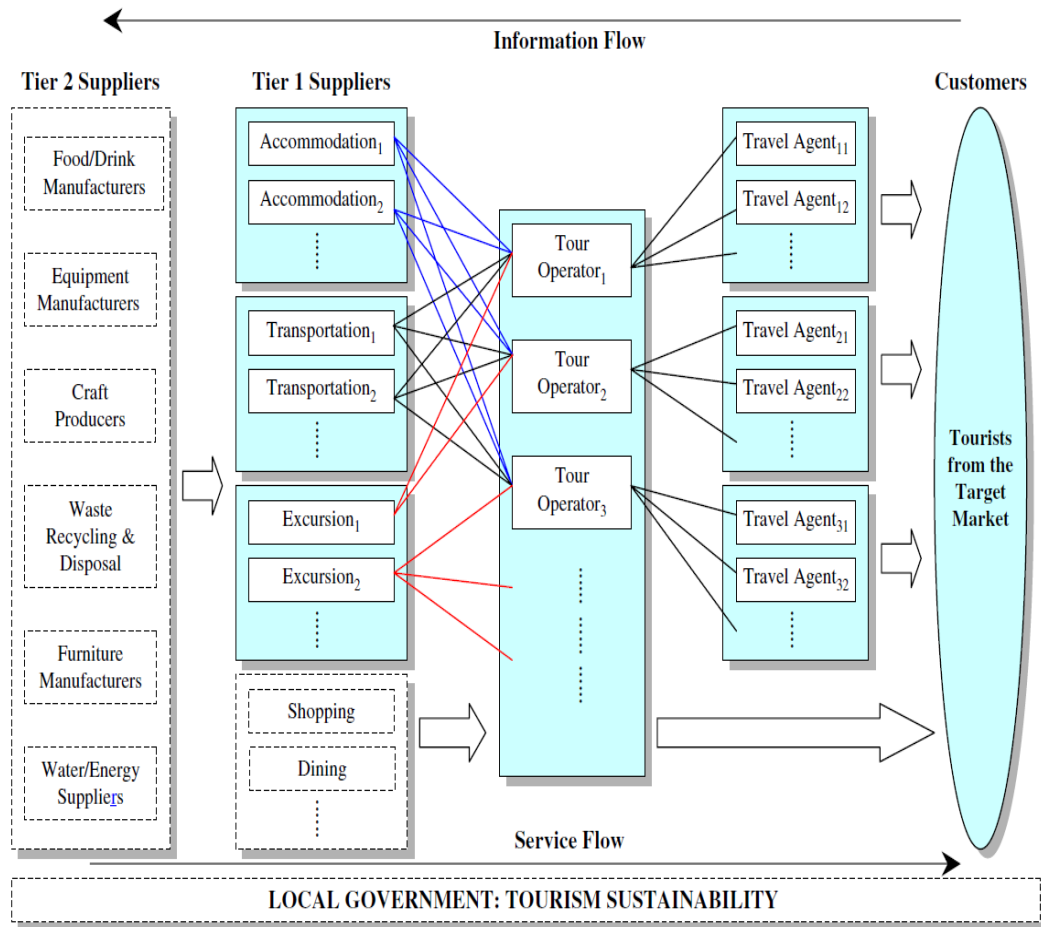
โซ่อุปทานการท่องเที่ยวและโลจิสติกส์ท่องเที่ยวมีความเกี่ยวข้องกัน แต่ต่างกันตรงที่โลจิสติกส์ท่องเที่ยวเป็นกระบวนการที่เน้นกิจกรรมเกี่ยวกับการเคลื่อนย้ายนักท่องเที่ยวและวัตถุประสงค์จากต้นทางไปสู่ปลายทางโดยไม่มีข้อผิดพลาด (Flawless) ในขณะที่โซ่อุปทานการท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการปฏิสัมพันธ์ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่อยู่ในโซ่อุปทานการท่องเที่ยวหนึ่ง ๆ ทั้งผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่อยู่ในแนวตั้ง (Vertical) และในแนวนอน (Horizontal) ซึ่งอยู่ในอุตสาหกรรมเดียวกัน (Intra-sector) และต่างอุตสาหกรรมกัน (Inter-sector) ตั้งแต่ต้นน้ำ (Upstream) จนถึงปลายน้ำ (Downstream) ให้ทำหน้าที่สอดคล้องกัน (Collaboration) เพื่อส่งมอบบริการให้แก่ นักท่องเที่ยวได้อย่างมีประสิทธิภาพ ภายใต้ต้นทุนที่สามารถแข่งขันได้ โดยความแตกต่างที่เห็นได้ชัดเจน คือ โลจิสติกส์ท่องเที่ยวจะเน้นพันธกิจเกี่ยวกับการเคลื่อนที่ (Flow movement) ได้แก่ การเคลื่อนที่ทางกายภาพ (Physical flow) ของนักท่องเที่ยว สินค้า และบริการ การเคลื่อนที่ของข้อมูลข่าวสาร (Information flow) และการเคลื่อนที่ด้านการเงิน (Financial flow) ส่วนโซ่อุปทานการท่องเที่ยวจะเน้นบทบาทเกี่ยวกับความสัมพันธ์และความร่วมมือระหว่างองค์กร (Relationship and Collaborate) (คมสัน สุริยะ, 2552) โลจิสติกส์ท่องเที่ยวจึงเป็นส่วนหนึ่งของโซ่อุปทานการท่องเที่ยว โดยทั้งสองกิจกรรมมีลักษณะเป็นการบูรณาการร่วมกัน ยากที่จะแยกแยะออกจากกันได้ต้องดำเนินควบคู่กันไปเสมอ (ธนิต โสรัตน์, 2550)

จากความซับซ้อนของการท่องเที่ยว ทำให้กรอบแนวคิดของโซ่อุปทานการท่องเที่ยวมีความซับซ้อนไปด้วยเช่นกัน (Zhang et al., 2009) อย่างไรก็ตามนิยามของโซ่อุปทานนั้นได้รับอิทธิพลจากสามงานหลัก ๆ ได้แก่ Tapper and Font, 2004; Zhang et al, 2009 และ Piboonrungraj and Disney (2009) โดย Tapper and Font (2004) ได้เสนอกรอบแนวคิดความเชื่อมโยงของโซ่อุปทานการท่องเที่ยว ซึ่งประกอบไปด้วย 16 องค์ประกอบได้แก่

1. การเดินทางเข้าออกแหล่งท่องเที่ยว
2. การขนส่งทางบก
3. การดำเนินงานทางบก

4. แหล่งท่องเที่ยว
5. กิจกรรมทางวัฒนธรรม สังคม และกีฬา
6. เฟอร์นิเจอร์ เครื่องแกะสลัก
7. สาธารณูปโภค บริการ และทรัพยากรของแหล่งท่องเที่ยว
8. พลังงานและแหล่งน้ำ
9. การจัดการขยะ
10. การผลิตอาหาร
11. การซักกรีด
12. การปรุงอาหารและเครื่องคั้ม
13. ที่พักอาศัย
14. การนำเที่ยว
15. การตลาดและการขาย
16. ลูกค้ำ

จากองค์ประกอบทั้ง 16 องค์ประกอบ นั้น Zhang et al. (2009) จึงมีการพัฒนาโครงสร้างโซ่อุปทานการท่องเที่ยวให้เป็นภาพชัดเจน และเข้าใจง่าย โดยเฉพาะเฉพาะโซ่อุปทานภายในแหล่งท่องเที่ยวเท่านั้น มีการเชื่อมโยงระหว่างซัพพลายเออร์ชั้นที่สอง (ผู้ผลิตต่าง ๆ เช่น อาหาร/เครื่องคั้ม งานฝีมือ เป็นต้น) ซัพพลายเออร์ชั้นแรก (ผู้ให้บริการด้านต่าง ๆ เช่น ที่พัก การขนส่ง นำเที่ยว เป็นต้น) ถัดมา คือ บริษัทนำเที่ยว นักท่องเที่ยว ดังภาพประกอบที่ 2.5

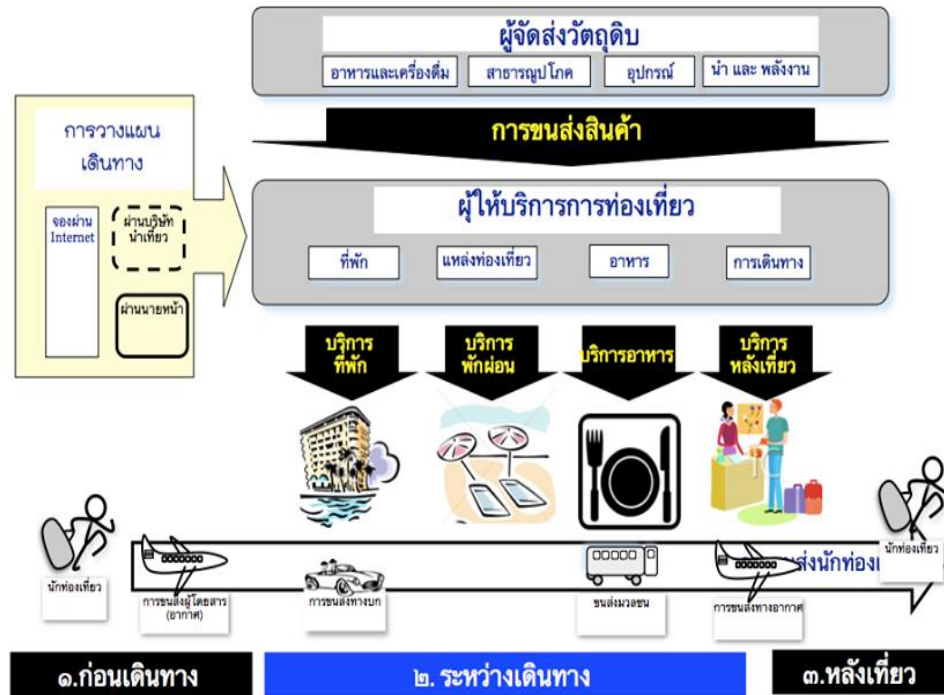

ภาพที่ 2.5 การจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ

ที่มา: X. Zhang et al. (2009)

Piboonrunroj and Disney (2009) กล่าวว่า เครือข่ายการท่องเที่ยวไม่ได้จำกัดอยู่เพียงแต่ภายในแหล่งท่องเที่ยวเท่านั้น จึงได้พัฒนาภาพรวมของโซ่อุปทานการท่องเที่ยว โดยมีนักท่องเที่ยวเป็นจุดเริ่มต้น มีขั้นตอนการเดินทาง คือ (1) ก่อนเดินทาง (2) ช่วงระหว่างการเดินทาง และ (3) หลังการเดินทาง จึงได้ว่าเป็นภาพรวมของโซ่อุปทานการท่องเที่ยวที่สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น (กรวรรณ สังขกร และคณะ, 2558, หน้า 8 - 10)

การบริหารจัดการการท่องเที่ยวให้ประสบความสำเร็จจำเป็นต้องเข้าใจระบบของโซ่อุปทานของการท่องเที่ยวเสียก่อน เพื่อให้การพัฒนาการท่องเที่ยวเป็นไปอย่างยั่งยืน โดยผ่านการประสานงานเชื่อมโยงของหน่วยงานและองค์กรต่าง ๆ ในโซ่อุปทาน โดยการพัฒนาการท่องเที่ยวดังกล่าวนี้ย่อมจะส่งผลถึงการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจได้เป็นอย่างดี (ไพรัช พิบูลย์รุ่งโรจน์, 2555)

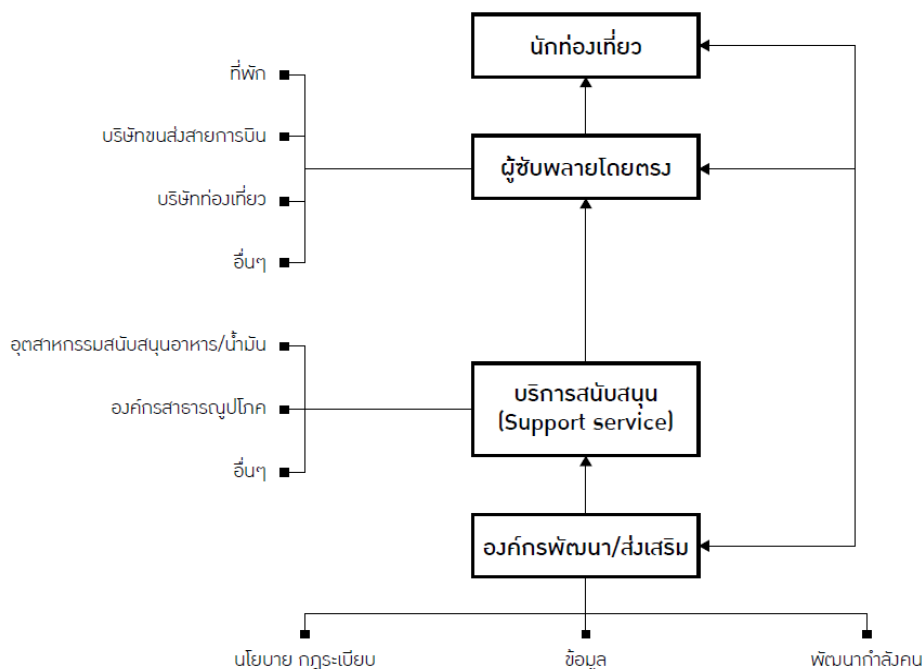

ภาพประกอบที่ 2.6 โซ่อุปทานการท่องเที่ยว

ที่มา: ไพรัช พิบูลย์รุ่งโรจน์ (2555)

จากภาพประกอบที่ 2.6 แสดงถึงโซ่อุปทานการท่องเที่ยว ประกอบด้วยสองส่วนใหญ่ ๆ คือ (1) โลจิสติกส์ของนักท่องเที่ยว (Logistics of Tourists) คือ ส่วนที่ให้บริการแก่ลูกค้าด้านต่าง ๆ เช่น ที่พัก แหล่งท่องเที่ยว ร้านอาหาร และการเดินทาง (2) โลจิสติกส์ของการให้บริการการท่องเที่ยว (Logistics of Tourism services) คือ การเดินทาง การพักระหว่างทาง การให้ข้อมูลการเดินทาง ฯลฯ

ซึ่ง มิ่งสรรพ์ ขาวสะอาด (2556, หน้า 11 - 14) กล่าวว่า โซ่อุปทานเกิดจากกิจกรรมที่เชื่อมต่อระหว่างต้นทางถึงปลายทาง โซ่อุปทานการท่องเที่ยวเป็น โซ่ที่ค่อนข้างซับซ้อนมีองค์ประกอบหลัก 4 องค์ประกอบ ดังภาพประกอบที่ 2.7

ภาพประกอบที่ 2.7 โซ่อุปทานการท่องเที่ยว

ที่มา: มิ่งสรรพ์ ขาวสะอาด (2556, หน้า 14)

1. สิ่งดึงดูดใจด้านการท่องเที่ยว

สิ่งดึงดูดใจนั้นเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้นักท่องเที่ยวมาสู่จุดหมายปลายทางนั้นและองค์ประกอบที่เป็นแกนกลางของระบบการท่องเที่ยวซึ่งสามารถที่จะบอกถึงความแตกต่างจากแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ คือ เป็นสิ่งดึงดูดใจที่มีเฉพาะในพื้นที่นั้น ๆ เช่น นักท่องเที่ยวอยากมาสถานดูตลาดน้ำที่เมืองไทย วิหารพนาเชนอน ของกรีก พีรามิดในอียิปต์ ภูเขากระบานที่ญี่ปุ่น ฯลฯ สิ่งดึงดูดใจแบ่งออกเป็น 3 กลุ่มย่อยๆ คือ

1.1) สิ่งดึงดูดใจทางธรรมชาติเบื้องต้น เช่น ภูมิประเทศที่งดงามและโดดเด่น ลักษณะอากาศ หาดทราย น้ำตก เป็นต้น แหล่งท่องเที่ยวที่มีสิ่งดึงดูดใจตามธรรมชาติที่สวยงามมักจะดึงดูดนักท่องเที่ยวให้ใช้เวลาในการพักหลายวันและใช้เวลามากกว่ากลุ่มอื่น ๆ และเป็น Holiday tourism เป็นการท่องเที่ยวแบบพักผ่อน ซึ่งจะมีจำนวนวันพักที่ยาวกว่าการท่องเที่ยวแบบทัศนศึกษาหรือแบบการไปดูชมสถานที่สำคัญ (Sight-seeing tourism)

1.2) สิ่งดึงดูดใจโดยเกิดจากฝีมือมนุษย์สร้างขึ้น อาจจะไม่ได้สร้างขึ้นมาเพื่อวัตถุประสงค์สำหรับการท่องเที่ยว เช่น กำแพงเมืองจีน แต่สิ่งเหล่านี้มีความสามารถที่จะดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาเที่ยวชมในภายหลังแบ่งเป็นกลุ่มย่อย (1) สิ่งดึงดูดใจที่เป็นสิ่งก่อสร้างที่เป็นสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ เช่น วัด อนุสาวรีย์ พระราชวัง เป็นต้น (2) สิ่งดึงดูดใจทางวัฒนธรรม เช่น พิพิธภัณฑ์ โรงละคร / โรงภาพยนตร์ โรงยิม เทศกาล ประเพณีและพิธีกรรมต่างๆ เป็นต้น (3) สิ่งดึงดูดใจทาง

สังคม เช่น กลุ่มชาติพันธุ์ (4) สิ่งดึงดูดใจที่ถูกสร้างขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์สำหรับการท่องเที่ยว โดยเฉพาะ เช่น สวนสนุก เทศกาล กิจกรรมสำคัญ สปา เป็นต้น

1.3) อัศวาศัยของคนท้องถิ่น ส่วนหนึ่งของการท่องเที่ยวเป็นความสัมพันธ์ระหว่างนักท่องเที่ยวกับคนท้องถิ่นซึ่งในเรื่องนี้ประเทศไทยนับว่าเป็นประเทศที่มีชื่อเสียงในด้านอัศวาศัยของคนท้องถิ่นจะเห็นในผลงานวิจัยซึ่งเป็นข้อมูลเชิงประจักษ์ (Empirical data) ซึ่งนักท่องเที่ยวให้คะแนนอัศวาศัยของคนไทยสูงสุดเมื่อเทียบกับประเทศคู่แข่งในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

2. การบริการหรือสิ่งอำนวยความสะดวกในการท่องเที่ยวที่เอกชนเป็นผู้ให้บริการ

การบริการหรือสิ่งอำนวยความสะดวกในการท่องเที่ยวที่ส่วนใหญ่แล้วเอกชนเป็นผู้ให้บริการแบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ

2.1) ที่พักอาศัย (เป็นองค์ประกอบหลักของสิ่งอำนวยความสะดวกในการท่องเที่ยว) ได้แก่ โรงแรม รีสอร์ท เกสเฮาส์ หรือแม่เต๊วด ซึ่งเป็นที่พำนักของนักท่องเที่ยวที่ต้องท่องเที่ยวราคาประหยัด

2.2) อาหารและเครื่องดื่ม (ร้านอาหาร คาเฟ่ บาร์ และอื่นๆ)

- สิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ (ร้านค้า บริการสุขภาพ ร้านขายยา ธนาคาร ร้านตัดผม โรงละคร คาสีโน โรงหนัง อุโมงมรด และอื่นๆ)

- ที่พักอาศัย และอาหารและเครื่องดื่ม รวมกันมีมูลค่ามากกว่าร้อยละ 40 ของค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว ดังนั้นจึงจัดเป็นส่วนแบ่งที่สำคัญ

3. บริการสาธารณูปโภคโครงสร้างพื้นฐานของรัฐ

โครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ

3.1) โครงสร้างพื้นฐาน ได้แก่ ถนน ระบบทางรถไฟ การบริการขนส่งสำหรับตัวรถท่องเที่ยว สนามบิน สถานีปลายทางรถล่องเรือ ท่าเรือ เครือข่ายการขนส่งท้องถิ่น แท็กซี่ และที่จอดรถ

3.2) บริการสาธารณูปโภค เช่น ไฟฟ้า น้ำประปา โรงพยาบาล ห้องน้ำ กระบวนการกำจัดขยะ การบำบัดน้ำเสีย และอื่น ๆ

4. ตัวกลางด้านการท่องเที่ยว ได้แก่

4.1) บริษัททัวร์ บริษัทนำเที่ยว บริษัทที่ขายตั๋ว

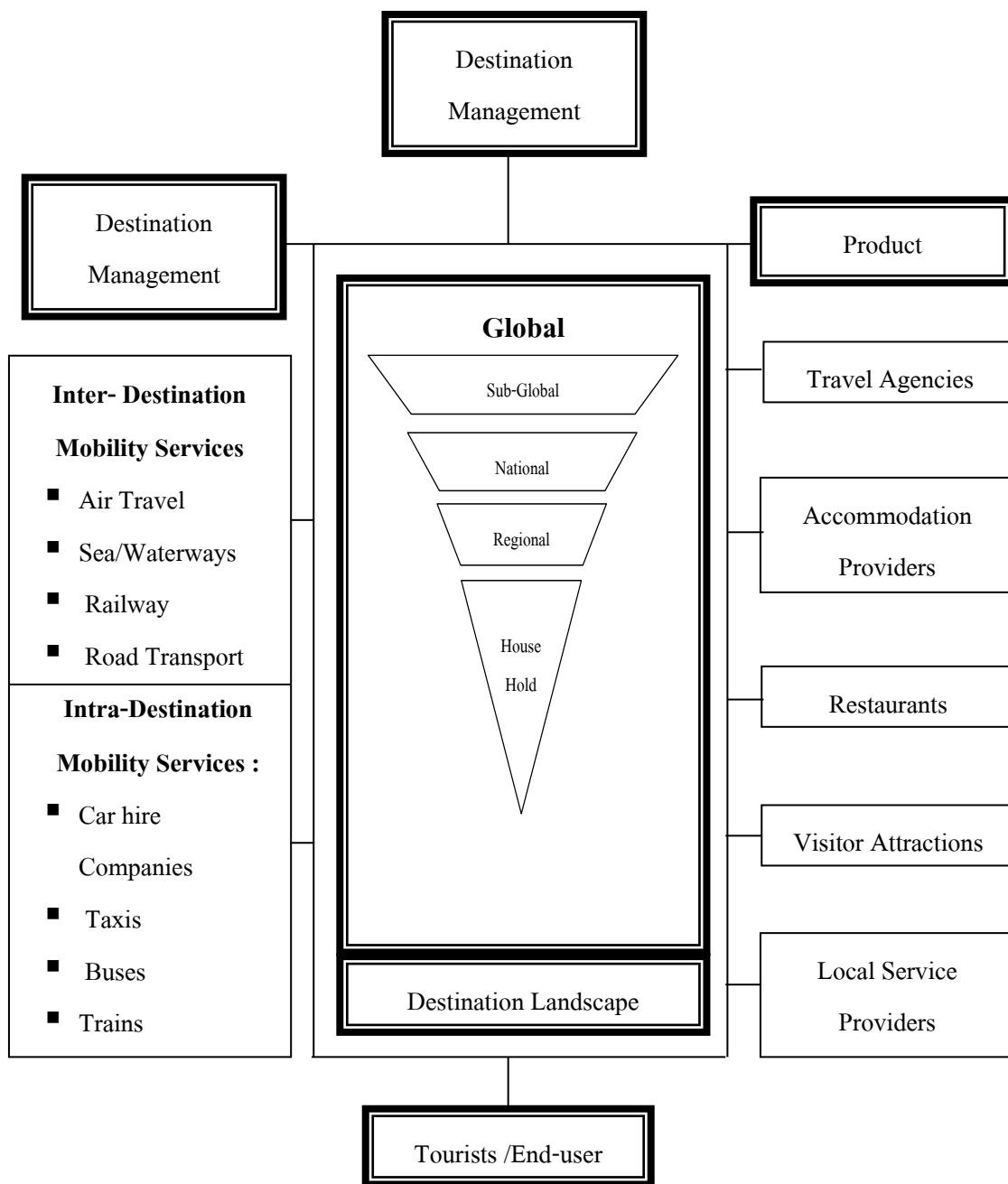
4.2) เว็บไซต์ (Online portals) ซึ่งนักท่องเที่ยวสามารถใช้บริการสั่งซื้อได้

4.3) ผู้จัดการจำหน่ายพิเศษ ได้แก่ บริษัทจัดประชุม หรือจัด Incentives ชมรมนักศึกษา

ฯลฯ

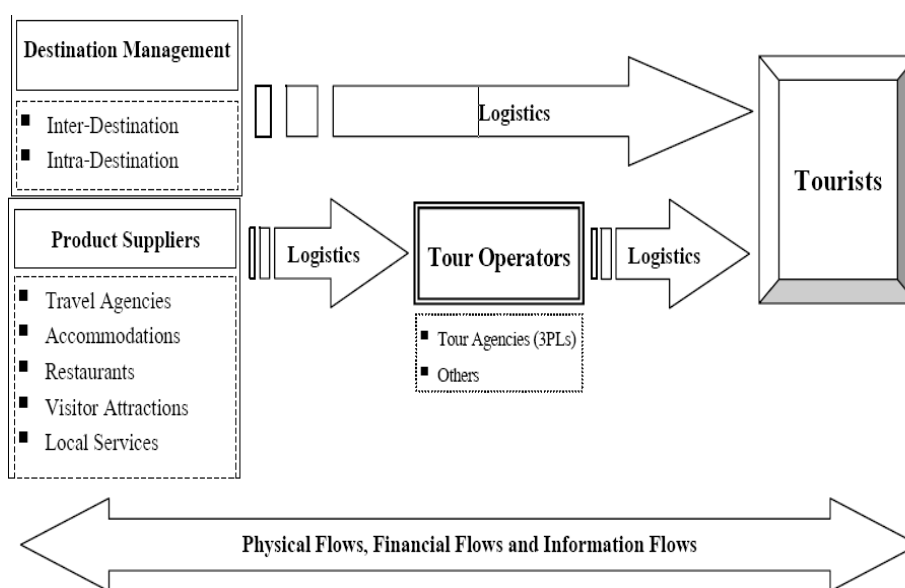
ในปี ค.ศ. 2002 INPECO (Institutes de Ecologia) ได้เสนอ The Tourism Sustainability Supply Chain Model (European Parliament Luxembourg, 2002) ที่แสดงถึงผู้มีส่วนได้เสียที่แตกต่างกันของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และส่วนประกอบในโซ่อุปทานของการเสนอและบริการต่อนักท่องเที่ยว โดยแบบจำลอง Supply chain ดังกล่าวแสดงให้เห็นถึง ความสัมพันธ์ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีศักยภาพในแต่ละระดับ โดยสะท้อนผ่านประสบการณ์ของนักท่องเที่ยว ซึ่งแต่ละแห่งมีความแตกต่างทาง

ภูมิศาสตร์ (สถานที่) ตั้งแต่ระดับ Global จนถึงระดับ Household (เถกิงศักดิ์ ชัยชาญ, 2555, หน้า 11)
 ดังภาพประกอบที่ 2.8

ภาพประกอบที่ 2.8 โข่อุปทานของการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน
 ที่มา: INPECO (European Parliament, Luxembourg, 2002,
 อ้างถึงใน เถกิงศักดิ์ ชัยชาญ, 2555, หน้า 11)

การจัดการโลจิสติกส์สามารถมาประยุกต์ใช้ในการจัดการโซ่อุปทานของการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน และพัฒนาเป็นกรอบแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการโลจิสติกส์ด้านการท่องเที่ยวเป็นการจัดการที่ทำการไหลเวียนทางด้านกายภาพ ด้านสารสนเทศ และด้านการเงิน เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้รับอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลที่ดีที่สุด ซึ่งกระบวนการดังกล่าวเริ่มต้นตั้งแต่การผสมผสานวัตถุดิบด้านการท่องเที่ยวที่เป็นเรื่องของ Destination management และ Product supplier โดยการผสมผสานดังกล่าวจะถูกจัดการโดยตัวบุคคลหรือองค์กรก็ได้ แล้วผลิออกมาเป็นสินค้าท่องเที่ยวเพื่อเสนอต่อนักท่องเที่ยว ดังภาพประกอบที่ 2.9

ภาพประกอบที่ 2.9 การจัดการโลจิสติกส์ภายในโซ่อุปทานของการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน

ที่มา: จากการสังเคราะห์โซ่อุปทานของการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน INPECO

(อ้างถึงใน European Parliament, Luxembourg, 2002)

ดังนั้น การจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวถือว่ามีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง เพื่อให้การบริหารจัดการขั้นตอนต่าง ๆ ในการให้บริการท่องเที่ยวเกิดความต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพสูงสุด ทั้งในแง่ของต้นทุน เวลา และ ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว นอกจากนี้ยังครอบคลุมถึงผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และชุมชน อีกด้วย

แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยว

พฤติกรรมนักท่องเที่ยว

พฤติกรรมนักท่องเที่ยวเป็นพฤติกรรมหนึ่งของผู้บริโภค ซึ่งแสวงหา จัดซื้อ ใช้ประโยชน์ และ ประเมินสินค้าบริการที่คาดว่าจะสามารถสนองความต้องการได้ จึงกล่าวได้ว่า พฤติกรรมนักท่องเที่ยว คือ หนึ่งในพฤติกรรมผู้บริโภค ที่ตัดสินใจใช้สินค้าบริการ คือ แหล่งท่องเที่ยว และการเข้าพักอาศัยใน ประเภทต่าง ๆ เป็นการศึกษาเพื่อทราบถึงความต้องการ เป้าหมาย ความจำเป็นของผู้บริโภคเพื่อวางแผนกลยุทธ์ทางการตลาดให้สามารถตอบสนองความต้องการนั้นได้ (ฉลองศรี พิมลสมพงษ์, 2542 , หน้า 32 - 47) โดยการแสดงออกของการกระทำกิจกรรมใด ๆ ก็ตามแบบ คล้ายคลึงกันหรือบ่อยครั้ง จนกลายเป็นเอกลักษณ์ของกลุ่มหรือของตน โดยมีปัจจัยในการท่องเที่ยว ได้แก่ ปัจจัยส่วนตัว และ ส่วนปัจจัยภายนอก ทั้งนี้ ปัจจัยส่วนตัว เช่น สุขภาพ รายได้ ทัศนคติ ประสบการณ์) ส่วนปัจจัยภายนอก เช่น การเมือง เศรษฐกิจ สังคม (สุภลักษณ์ อัครางกูร, 2551) ซึ่งนักท่องเที่ยวเป็นผู้ซื้อสินค้าบริการ เกี่ยวกับการท่องเที่ยว ตลอดจนเป็นประเมินสินค้าบริการทางการท่องเที่ยวโดยการประเมินขึ้นอยู่กับความสามารถในการตอบสนองของบุคคลนั้น ๆ (สิริรัตน์ นาคเป็น, 2555, หน้า 14)

จากที่กล่าวมา สรุปได้ว่า พฤติกรรมนักท่องเที่ยว (Tourist behavior) หมายถึง การกระทำ ของนักท่องเที่ยวที่กระทำออกมา ทั้งที่รู้ตัวและไม่รู้ตัว โดยพฤติกรรมภายนอกที่กระทำออกมา ผู้อื่น สามารถสังเกตได้โดยประสาท การสัมผัส ส่วนพฤติกรรมภายในแสดงออกจากความรู้สึกนึกคิด และอารมณ์เป็นหลัก

องค์ประกอบของพฤติกรรมนักท่องเที่ยว

องค์ประกอบของพฤติกรรมนักท่องเที่ยวนั้น มีองค์ประกอบสำคัญ 7 ประการ คือ

1. เป้าหมาย (Goal) หมายถึง พฤติกรรมนักท่องเที่ยวทุก ๆ พฤติกรรม จะต้องมียุทธศาสตร์ ในการกระทำ เช่น นักท่องเที่ยวกลุ่มอนุรักษ์ต้องการเกียรติยศ โดยการแสดงให้เห็นว่าตนเดินทางท่องเที่ยวโดยที่สภาพแวดล้อมในสถานที่ตนเดินทางยังคงสภาพความสมบูรณ์ของระบบนิเวศดั้งเดิม
2. ความพร้อม (Readiness) หมายถึงระดับ วุฒิภาวะหรือความสามารถที่จำเป็นในการทำ กิจกรรมเพื่อสนองความต้องการ คนเราไม่สามารถสนอง ความต้องการได้หมดทุกอย่าง ความต้องการ บางอย่างอยู่นอกเหนือความสามารถ
3. สถานการณ์ (Situation) เหตุการณ์ หรือ โอกาสที่เอื้ออำนวยให้เลือกกระทำกิจกรรม เพื่อตอบสนองความต้องการ เช่น การท่องเที่ยวตามหมู่เกาะ ควรกระทำในยามคลื่นลมสงบ ไม่ควรทำใน ขณะที่มีพายุฝนฟ้าคะนอง
4. การแปลความหมาย (Interpretation) ก่อนที่คนเราจะทำกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งลงไป จะต้อง พิจารณาสถานการณ์เสียก่อนแล้วตัดสินใจเลือกวิธีการที่คาดว่าจะให้ความพอใจมากที่สุด

5. การตอบสนอง (Response) คือ การตัดสินใจกระทำกิจกรรมตามที่ตนได้ตัดสินใจเลือกสรรแล้ว เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการ เช่น นักท่องเที่ยวได้ตัดสินใจที่จะเดินทางท่องเที่ยวในช่วงวันหยุด เพื่อพักผ่อน ดังนั้น นักท่องเที่ยวจะต้องวางแผนการเดินทาง และจัดการดำเนินการล่วงหน้า ในการกระทำกิจกรรมเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ ตั้งแต่กิจกรรมการกำหนดสถานที่ท่องเที่ยว กิจกรรมการเดินทาง กิจกรรมการจองที่พัก เพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง

6. ผลที่ได้รับหรือผลที่ตามมา (Consequence) คือ ผลจากการกระทำหนึ่ง ๆ อาจได้ผลตามที่คาดหมายไว้ หรืออาจตรงกันข้ามกับความคาดหวังที่ตั้งใจไว้ เช่น นักท่องเที่ยวได้มีกำหนดการเดินทางไว้เพื่อมาพักผ่อนวันหยุดในประเทศไทย แต่ปรากฏว่าในเวลานั้นเกิดการชุมนุมที่สนามบิน และทำให้สนามบินต้องปิดทำการ เครื่องบินไม่สามารถลงจอดได้ มีผลลัพธ์ทำให้นักท่องเที่ยวไม่สามารถบรรลุผลตามที่คาดหมายไว้ได้

7. ปฏิกริยาต่อความผิดหวัง (Reaction to thwarting) หากคนเราไม่สามารถสนองความต้องการได้ ก็กล่าวได้ว่าเขาประสบความผิดหวัง ในกรณีนี้อาจจะต้องย้อนกลับไปแปลความหมายของสถานการณ์เสียใหม่และเลือกวิธีการตอบสนองใหม่ก็ได้

จากที่กล่าวมา สรุปได้ว่า องค์ประกอบของพฤติกรรมนักท่องเที่ยว ประกอบด้วย เป้าหมาย ความพร้อมสถานการณ์ การแปลความหมาย การตอบสนอง ผลที่ได้รับ และปฏิกริยาต่อความผิดหวัง

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมนักท่องเที่ยว

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมนักท่องเที่ยวนั้นเกิดได้จากอิทธิพลหลายประการ ดังนี้ สุวีรัตน์ เตชะทวีวรรณ (2545)

1. ปัจจัยทางเศรษฐกิจ (Economic factor)

เศรษฐกิจเป็นปัจจัยหลักที่ก่อให้เกิดการท่องเที่ยวและสามารถบ่งบอกถึงพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวแต่ละชาติ หากนักท่องเที่ยวกลุ่มใดที่เดินทางมาจากต่างประเทศที่มีพื้นฐานทางเศรษฐกิจดี เช่น นักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่น มักถูกจัดอันดับต้น ๆ เป็นที่ต้องการของเกือบทุกประเทศ การแสดงออกทางด้านพฤติกรรมค่าใช้จ่ายจะเข้าไปในทุก ๆ ด้าน เช่น ด้านที่พัก จะใช้บริการที่พักในโรงแรมระดับสี่ดาวถึงห้าดาว ด้านอาหารจะใช้บริการอยู่ในโรงแรมหรือภัตตาคาร ด้านนันทนาการ จะใช้บริการอยู่ในโรงแรมระดับสูง ด้านการท่องเที่ยว จะใช้บริการกับทางบริษัทตัวแทนการท่องเที่ยวหรือบริษัทนำเที่ยว ด้านการซื้อสินค้าที่ระลึก จะเลือกซื้อที่อยู่ในโรงแรมหรือแหล่งท่องเที่ยว เป็นต้น ตรงกันข้ามกับนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาจากกลุ่มประเทศพื้นฐานไม่ค่อยดี การแสดงออกของนักท่องเที่ยวย่อมถูกจำกัดศักยภาพในการใช้จ่ายในการเดินทางแต่ละครั้งด้วย จึงมักมีปริมาณนักท่องเที่ยวเดินทางท่องเที่ยวและในการเดินทางท่องเที่ยวแต่ละครั้ง ก็จะใช้จ่ายในระดับกลางถึงต่ำ

2. ปัจจัยทางประชากรศาสตร์ (Demographic factor)

นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาจากกลุ่มประเทศที่มีประชากรมาก ๆ การแสดงออกของนักท่องเที่ยวโดยมากแล้วจะแตกต่างจากนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาจากประเทศที่มีประชากรน้อย ๆ เช่น นักท่องเที่ยวจากประเทศจีน ซึ่งมีประชากรมากเป็นอันดับหนึ่งของโลก คือ กว่า 1 พันล้านคน ผู้ที่สามารถมีพื้นฐานทางเศรษฐกิจที่ดีเพียงพอในการเดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศได้ ย่อมเป็นกลุ่มที่อยู่ในระดับกลางถึงระดับสูงในสังคม การแสดงออกทางพฤติกรรมต่าง ๆ ย่อมแตกต่างหรือตรงกันข้ามกับนักท่องเที่ยวจากประเทศสิงคโปร์ ซึ่งมีประชากรอยู่ที่ประมาณหกล้านคน เป็นต้น

3. ปัจจัยทางภูมิศาสตร์ (Geographic factor)

มีผลต่อการแสดงออกของนักท่องเที่ยว เช่น นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาจากประเทศแถบยุโรปเหนือหรือสแกนดิเนเวีย นั้นมักนิยมเดินทางท่องเที่ยวบริเวณชายหาด ชอบการนอนอาบแดดเป็นเวลานาน ๆ เพราะท้องถิ่นที่อาศัยอยู่นั้นเป็นเขตหนาว มีแสงแดดน้อยมาก ตรงกันข้ามกับนักท่องเที่ยวที่เดินทางจากประเทศแถบร้อน เช่น อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ นักท่องเที่ยวนิยมใช้บริการแหล่งท่องเที่ยวในร่ม เช่น ศูนย์การค้า (Shopping center) หรือ แหล่งบันเทิงในร่ม (In house entertainment) ปัจจัยด้านนี้นับว่ามีผลกระทบมากต่อการแสดงออกของพฤติกรรมนักท่องเที่ยว เพราะนักท่องเที่ยวถูก ปัจจัยทางด้านสังคมและวัฒนธรรมหล่อหลอมมาตลอด และถ่ายทอดมาเป็นทัศนคติกลุ่มคนเหล่านั้น ทัศนคติและวัฒนธรรมของท้องถิ่นใดท้องถิ่นหนึ่งจะเป็นตัวกำหนดรสนิยมและค่านิยมในการเดินทาง การซื้อสินค้า การเดินทางท่องเที่ยวของคนกลุ่มนั้น ๆ ซึ่งมีผลต่อการปรับปรุงผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวว่าจะอยู่ในระดับใดและรูปแบบใด

4. ปัจจัยทางการเมือง (Political factor)

ปัจจัยทางการเมืองเป็นปัจจัยที่กระทบต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยว โดยเฉพาะต่อนักท่องเที่ยวด้วยเหตุที่นักท่องเที่ยวโดยมากเดินทางท่องเที่ยวด้วยเหตุผลหลัก คือ การพักผ่อนหย่อนใจ ดังนั้น นักท่องเที่ยวย่อมไม่นิยมที่จะเดินทางไปแหล่งท่องเที่ยวที่เกิดปัญหาทางการเมือง เช่น ประเทศไทยที่มีสถานที่ท่องเที่ยวที่สวยงาม และมีความหลากหลาย ทั้ง วัด ทะเล ภูเขา เป็นต้น แต่เมื่อเกิดรัฐประหาร ปี 2557 ทำให้จำนวนนักท่องเที่ยวไม่มากนัก

5. ปัจจัยทางสื่อมวลชน (Media factor)

สื่อมีอิทธิพลต่อความคิดค่านิยม การตัดสินใจของคนเนื่องจากสื่อมวลชนจะถ่ายทอดข่าวสารทางการท่องเที่ยวสู่ประชาชนและสามารถสร้างภาพพจน์ของสถานที่แต่ละแห่งได้ ถ้าข่าวสารหรือข้อมูลที่ปรากฏบนสื่อเป็นภาพที่ดี ก็สามารถดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเดินทางในทางตรงกันข้าม ถ้าข้อมูลปรากฏในเชิงลบก็อาจเปลี่ยนแปลงทัศนคติและการตัดสินใจในการเดินทางของนักท่องเที่ยวได้เช่นเดียวกัน

6. ปัจจัยทางเทคโนโลยี (Technology factor)

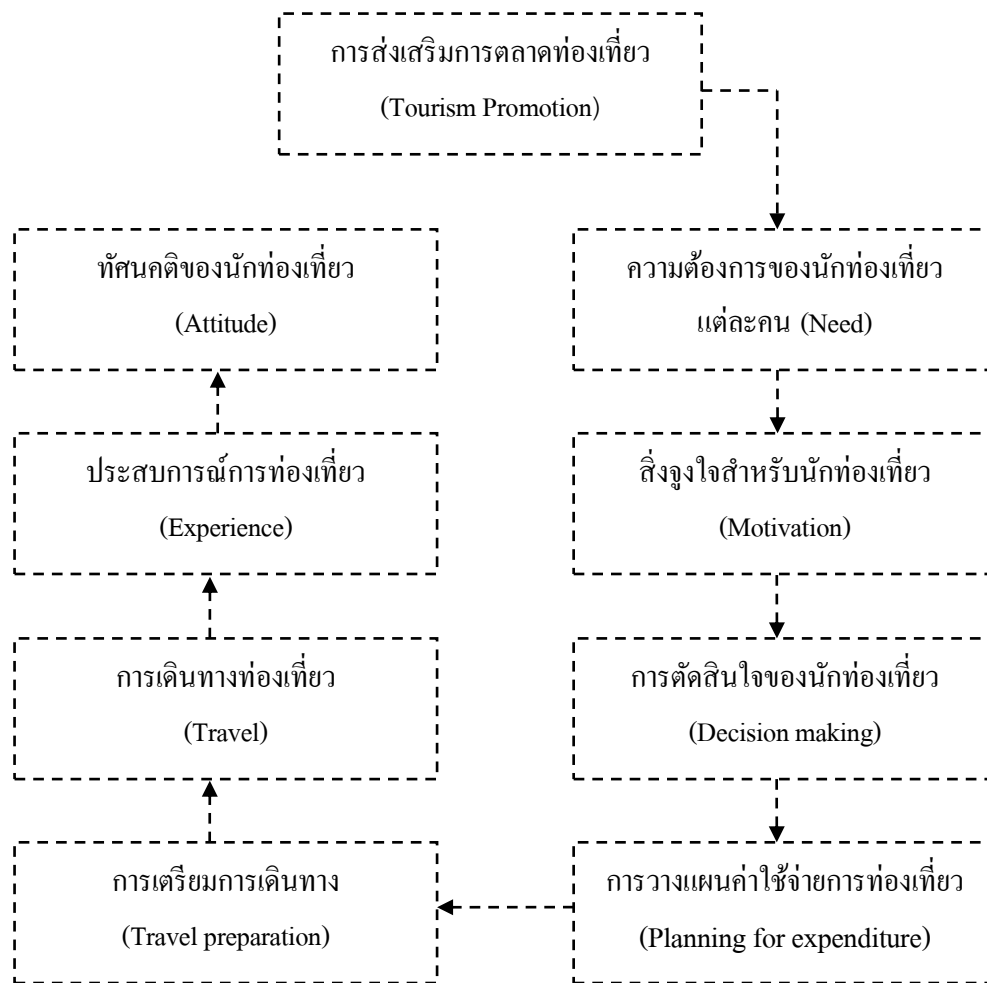
เทคโนโลยี นวัตกรรมในยุคดิจิทัลได้สร้างความสะดวกสบายให้กับนักท่องเที่ยวที่เดินทางทั้งในและต่างประเทศ การหาข้อมูลด้านการท่องเที่ยว การแชร์ประสบการณ์การท่องเที่ยวในโลกออนไลน์จึงมีให้เห็นอย่างแพร่หลาย การให้บริการด้านความสะดวกสบายแก่นักท่องเที่ยว เช่น จองตั๋วเครื่องบิน จองโรงแรม จองรถ การจ่ายเงินออนไลน์ที่เพิ่มมากขึ้นจนกลายเป็นยุคดิจิทัล โดยทุกวันนี้ นักท่องเที่ยวชาวไทยไม่จำเป็นต้องพกเงินสดมา ทุกอย่างสามารถทำในระบบออนไลน์มีการจดบันทึกให้ ฉะนั้นแล้ว “การเชื่อมต่อ” และ “การเข้าถึง” โลกออนไลน์จึงส่งผลต่อพฤติกรรมนักท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติ เทคโนโลยีจึงกลายเป็นปัจจัยที่ 5 ในการใช้ชีวิต

นักท่องเที่ยวเป็นผู้บริโภคที่ต้องการสินค้าและบริการแตกต่างจากการบริโภคสินค้าจำเป็นและสินค้าอุตสาหกรรมทั่วไป ผู้ประกอบการจำเป็นต้องค้นหาพฤติกรรม การบริโภคของนักท่องเที่ยวว่ามีพฤติกรรมการซื้อ ก่อนและหลังการใช้บริการอย่างไร เพื่อช่วยให้ฝ่ายการตลาด สามารถจัดกลยุทธ์และกิจกรรมการตลาดให้ตอบสนองความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวได้อย่างเหมาะสม

จากที่กล่าวมา สรุปได้ว่า ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมนักท่องเที่ยว ประกอบด้วย ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ปัจจัยทางประชากรศาสตร์ ปัจจัยทางภูมิศาสตร์ ปัจจัยทางการเมือง ปัจจัยทางสื่อมวลชน และปัจจัยทางเทคโนโลยี

พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยว

การศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยว เพื่อให้สามารถตอบสนองความพฤติกรรมหรือความต้องการของนักท่องเที่ยวให้ได้รับความพอใจ ซึ่งพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยว หมายถึง ปฏิกริยาของนักท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยว มีมีขั้นตอนที่สำคัญอยู่ 9 ขั้นตอน บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2557, หน้า 103) ดังภาพประกอบที่ 2.10

ภาพประกอบที่ 2.10 พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยว

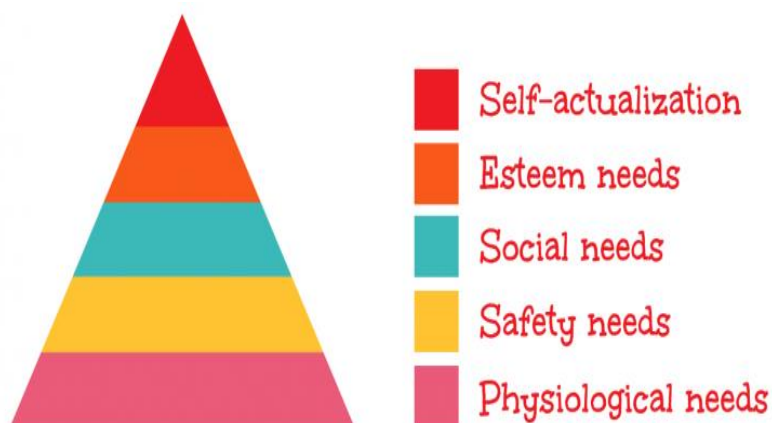
ที่มา: บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2557, หน้า 103)

ขั้นตอนที่ 1 การส่งเสริมการตลาดท่องเที่ยว (Tourism promotion) เป็นการอำนวยความสะดวกข้อมูลการท่องเที่ยวให้แก่นักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมาย โดยผ่านสื่อต่าง ๆ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทำให้นักท่องเที่ยวได้รับข่าวสารการท่องเที่ยวเหล่านั้น เช่น จากหนังสือพิมพ์ จากนิตยสาร จากองค์การส่งเสริมการท่องเที่ยว จากบริษัทนำเที่ยว จากญาติมิตร เป็นต้น ข้อมูลทางการท่องเที่ยวอาจเป็นข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว วัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ สภาพภูมิศาสตร์ ที่พัก คมนาคม ความปลอดภัย ฯลฯ

ขั้นตอนที่ 2 ความต้องการของนักท่องเที่ยวแต่ละคน (Need) เมื่อนักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมายได้รับข้อมูลการท่องเที่ยวแล้ว ก็จะก่อให้เกิดความต้องการท่องเที่ยวขึ้นภายในจิตใจของนักท่องเที่ยวแต่ละคน ทั้งนี้ นักท่องเที่ยวต้องการส่งเสริมสิ่งที่ขาดไปหรือเพิ่มรสชาติให้กับชีวิต เช่น เกิดความเบื่อหน่ายอยากเปลี่ยนแปลงบรรยากาศต้องการเดินทางท่องเที่ยวให้เห็นสิ่งใหม่ ๆ เพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์ เป็นต้น โดยปกติแล้ว นักท่องเที่ยวส่วนมากต้องการไปยังแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจ ค่าครองชีพถูก การให้บริการได้มาตรฐาน มีความสะดวกสบายและปลอดภัยในการท่องเที่ยว

ขั้นตอนที่ 3 สิ่งจูงใจสำหรับนักท่องเที่ยว (Motivation) แรงจูงใจในการเดินทาง แรงจูงใจหรือ สิ่งกระตุ้นให้คนเดินทางเป็นสิ่งสำคัญที่แสดงให้เห็นความต้องการของนักท่องเที่ยว สามารถจำแนกได้ 2 ประเภท คือ

(1) ปัจจัยผลักดัน (Push factors) ความรู้สึก ความต้องการที่เกิดขึ้นภายในตัวบุคคลและกระตุ้นให้คนมีความต้องการที่จะเดินทาง ซึ่ง Abraham H. Maslow (1954) ได้กล่าวในเรื่องปัจจัยผลักดันไว้ว่า “คนจะมีพฤติกรรมแสดงออกต่าง ๆ เพื่อตอบสนอง ความต้องการของตนเอง” ดังนั้น ความต้องการที่แตกต่างกันของนักท่องเที่ยวแต่ละคน จึงเป็นปัจจัยที่กำหนดพฤติกรรม การแสดงออกของนักท่องเที่ยว ดังนี้

ภาพประกอบที่ 2.11 ลำดับความต้องการของมนุษย์มนุษย์ทฤษฎีมาสโลว์

- ชั้นผ่อนคลายอารมณ์ เป็นชั้นที่ถูกกำหนดจากตัวนักท่องเที่ยวเอง ได้แก่ ความต้องการทางร่างกายที่ต้องการพักผ่อนหรือทำให้ร่างกายแข็งแรงขึ้น หรือการผ่อนคลายอารมณ์เป็นจุดเริ่มต้นของ นักท่องเที่ยวที่จะเริ่มเดินทางท่องเที่ยวเป็นครั้งแรก เช่น นักท่องเที่ยววัยรุ่นน่าจะได้รับแรงจูงใจจากความต้องการในการพักผ่อนหรือการทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อพัฒนาร่างกายหรือความเพลิดเพลิน อาทิ การเดินทางเพื่อปีนเขา ขี่ม้า ว่ายน้ำ ฯลฯ ซึ่งชั้นผ่อนคลายอารมณ์นี้ นับว่า เป็นแรงจูงใจขั้นพื้นฐานในลำดับ ชั้นความต้องการทางด้านกายภาพ (Physical needs)

- ชั้นถูกกระตุ้นหรือปลุกเร้า เป็นชั้นที่ถูกกำหนดทั้งจากตัวนักท่องเที่ยวเองและผู้อื่น ได้แก่ ความกังวลเกี่ยวกับความปลอดภัย เมื่อนักท่องเที่ยว ได้เดินทางและมีประสบการณ์มากขึ้น เขาจะได้รับแรงจูงใจจากชั้นที่สูงขึ้น เช่น บุคคลเกิดความกังวลใจเกี่ยวกับสุขภาพ เนื่องจากความเครียดจากการทำงานที่ จะสร้างความไม่ปลอดภัยแก่ชีวิต ทำให้เกิดแรงจูงใจที่จะเดินทาง เพื่อการผ่อนคลายความตึงเครียด ชั้นถูกกระตุ้นหรือปลุกเร้านี้จะอยู่ในลำดับชั้นความปลอดภัย (Safety needs)

- ชั้นสร้างสัมพันธภาพกับบุคคลอื่นก็เป็นชั้นที่ถูกกำหนดทั้งจากตัวนักท่องเที่ยวเอง และผู้อื่นเช่นกัน ได้แก่ การมอบและการได้รับความรัก ความรู้สึก ที่ดีให้แก่ผู้อื่น การรักษาและสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่นการได้อยู่ร่วมกับสมาชิกกลุ่ม คือ หลังจากการที่นักท่องเที่ยวมีประสบการณ์เพิ่มขึ้น

การเดินทางท่องเที่ยวจะได้รับแรงจูงใจในขั้นที่สูงขึ้นไปอีก ทำให้เกิดแรงจูงใจจากขั้นสร้างสัมพันธภาพกับบุคคลอื่น โดยการเดินทางเพื่อการได้อยู่ร่วมหรือทำกิจกรรมกับกลุ่มเพื่อนฝูง หรือกลุ่มสังคมที่เขาเป็นสมาชิก ทำให้สามารถรักษาสัมพันธระหว่างสมาชิกกลุ่มได้ ซึ่งขั้นสร้างสัมพันธภาพกับบุคคลอื่นนี้จะอยู่ในลำดับขั้นความต้องการได้รับการยอมรับจากสังคม (Belonging and Social needs)

- ขั้นความภาคภูมิใจและการพัฒนาตนเอง เป็นขั้นที่กำหนดจากตัวนักท่องเที่ยว เช่น การพัฒนาทักษะของตนเอง ความสนใจสิ่งหนึ่งสิ่งใดเป็นพิเศษ หรือการพัฒนาความสามารถในด้านใดด้านหนึ่ง และเป็นขั้นที่ถูกกำหนดโดยผู้อื่น เช่น การได้รับรางวัล จากภายนอก การได้รับเกียรติ ความหลงใหลในการท่องเที่ยว ความภาคภูมิใจในตนเองจากการถูกมองว่าเป็นผู้ชำนาญในการท่องเที่ยว ขั้นความภาคภูมิใจและการพัฒนาตนเองนั้น เป็นขั้นที่บุคคลได้รับแรงจูงใจเพื่อการเดินทางจากการที่นักท่องเที่ยวรู้สึกว่าการเดินทางทำให้ได้พัฒนาตนเอง ได้เรียนรู้สิ่งใหม่ที่สนใจ หรือรู้สึกภาคภูมิใจจากการเป็นผู้มากด้วยประสบการณ์ในการเดินทาง ซึ่งขั้นความภาคภูมิใจและการพัฒนาตนเองนี้จะอยู่ในลำดับขั้นความต้องการการยกย่องนับถือ (Esteem needs)

- ขั้นบรรลุความปรารถนา เป็นขั้นที่ไม่ได้ถูกกำหนดขึ้นจากผู้ใด หากแต่เป็นขั้นที่บรรลุตามสิ่งที่ใฝ่ฝัน มีความเข้าใจในตนเองมากขึ้น ได้พบกับความสงบสุขภายในจิตใจ กล่าวคือ ขั้นบรรลุความปรารถนาที่เป็นแรงจูงใจขั้นสุดท้ายหรือขั้นสูงสุด ซึ่งเป็นแรงจูงใจที่เกิดจากการที่นักท่องเที่ยวรู้สึกว่า การได้เดินทางไปยังสถานที่แห่งหนึ่งเป็นการบรรลุถึงสิ่งที่ใฝ่ฝันไว้ หรือการเดินทางไปยังสถานที่ต่าง ๆ ทำให้รู้จักตนเองมากขึ้น ซึ่งขั้นบรรลุความปรารถนานี้จะอยู่ในลำดับขั้นความต้องการการได้รับความสำเร็จสูงสุดในชีวิต (Self-actualization needs)

(2) ปัจจัยดึงดูด (Pull factors) เป็นปัจจัยจูงใจจากตัวแหล่งท่องเที่ยวเองที่กระตุ้นให้บุคคลตัดสินใจเลือกเดินทางไปท่องเที่ยวยังแหล่งท่องเที่ยวใดแหล่งท่องเที่ยวหนึ่งเป็นการเฉพาะทั้งขึ้นอยู่กับลักษณะเฉพาะของแหล่งท่องเที่ยวนั้น ๆ ที่จะจูงใจให้นักท่องเที่ยวเดินทางไปเพื่อตอบสนองความต้องการที่เกิดขึ้น เช่น ความน่าสนใจของแหล่งท่องเที่ยว ความสะดวกสบายในการเดินทาง ชื่อเสียง ความหลากหลาย ของกิจกรรม ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยว ภาพลักษณ์ และอื่นๆ (Dann, 1977; Crompton, 1979 อ้างใน นิรันดร ทัพไชย, 2550) ปัจจุบันนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะไม่นิยมเดินทางท่องเที่ยวไปยังสถานที่ไกล ๆ เนื่องจากเสียทั้ง เวลาและค่าใช้จ่ายจำนวนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าบริเวณนั้นไม่มีสิ่งดึงดูดใจก็จะไม่เกิดการท่องเที่ยวขึ้น แสดงให้เห็นว่า สถานที่ที่นักท่องเที่ยวเลือกเดินทางไปจะต้องมีสิ่งดึงดูดใจ ซึ่งนอกจากความสวยงามแล้วยังจะต้องมีองค์ประกอบพื้นฐาน ได้แก่ สะพาน ถนน สนามบิน ตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เช่น สถานที่พักผ่อน ร้านอาหาร (วรรณวณิช, 2546) และมากไปกว่านั้นจะต้องมีการนำเสนอข้อมูล และภาพลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยวประเภทต่าง ๆ ด้วย ซึ่งการท่องเที่ยวในประเทศไทย พบว่า ประเทศไทยมีทรัพยากรการท่องเที่ยวที่หลากหลาย ปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลในการดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เดินทางมาท่องเที่ยวไม่ว่าจะเป็น

แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรม และประเพณีไทย ซึ่งมีลักษณะโดดเด่นที่สามารถดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวได้

ขั้นตอนที่ 4 การตัดสินใจของนักท่องเที่ยว (Decision making) นับว่าเป็นองค์ประกอบที่ส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยวมาก เมื่อผู้ประสงค์เดินทางจากการท่องเที่ยวได้รับข้อมูลทางการท่องเที่ยวแล้วเกิดความต้องการอยากท่องเที่ยวขึ้น อีกทั้งแรงกระตุ้นจากสิ่งจูงใจจะทำให้เกิดภาพลักษณ์ทางการท่องเที่ยว (Tourist image) ของแต่ละท้องถิ่นขึ้น เพื่อประกอบการพิจารณาตัดสินใจว่าจะไปท่องเที่ยวที่ไหนดีที่สุด โดยคำนึงถึงการประหยัดปลอดภัย สะดวกสบาย และความอภิมภิมมากที่สุดเป็นเกณฑ์ภาพลักษณ์ทางการท่องเที่ยวของสถานที่ท่องเที่ยวอาจปรากฏทั้งในลักษณะบวกหรือลบก็ได้ เช่น ประเทศยุโรปมีความปลอดภัยสูง แต่ค่าใช้จ่ายสูงตามไปด้วยประเทศสังคมนิยมมีเงื่อนไขเข้าประเทศยุ่งยาก เป็นต้น จากการสำรวจปัจจัยในการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวนั้นมี 8 ประการตามลำดับความสำคัญดังต่อไปนี้

1. จะไปท่องเที่ยวที่ไหน
2. จะไปท่องเที่ยวเมื่อไหร่
3. จะไปท่องเที่ยวโดยทางใด (บก เรือ อากาศ)
4. จะไปท่องเที่ยวกับใคร
5. จะไปท่องเที่ยวนานเท่าไร
6. จะไปท่องเที่ยวเพื่อชมอะไร
7. จะไปพักผ่อนในสถานที่ประเภทไหน
8. จะไปท่องเที่ยวแต่ละสถานที่กี่วัน

ขั้นตอนที่ 5 การวางแผนค่าใช้จ่ายการท่องเที่ยว (Planning for expenditure) เป็นขั้นตอนในการคำนวณค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยว เช่น ค่าที่พัก ค่ายานพาหนะในการเดินทาง ค่าเยี่ยมชมสถานที่ ค่าอาหารและเครื่องดื่ม เป็นต้น นอกจากนี้ค่าใช้จ่ายแล้วยังต้องวางแผนถึงความสามารถในการเดินทาง ซึ่งประกอบด้วย

1. เวลาว่าง โดยการวางแผนช่วงใด เวลาใดที่จะเดินทางท่องเที่ยว
2. การเงิน วางแผนค่าใช้จ่ายตลอดการเดินทางว่าต้องใช้งบประมาณเท่าไร
3. สุขภาพ ในการเดินทางจะต้องวางแผนว่าต้องมีการเตรียมตัวด้านสุขภาพอย่างไร เช่น การเดินทาง จะต้องเตรียมยารักษาโรคประจำตัว เป็นต้น
4. อาชีพ จะต้องวางแผนถึงช่วงที่ไปเที่ยวเราจะมอบภาระกิจการงานให้ใคร
5. ระยะเวลา จะต้องวางแผนถึงระยะทางของสถานที่ท่องเที่ยวว่าจะสอดคล้องกับเวลาว่าง การเงิน และสุขภาพ หรือไม่อย่างไร

ขั้นตอนที่ 6 การเตรียมการเดินทาง (Travel preparation) เมื่อตัดสินใจเลือกสถานที่ท่องเที่ยวที่แน่นอนและมีการวางแผนค่าใช้จ่ายเรียบร้อยแล้ว ในขั้นตอนนี้ผู้เดินทางจะต้องเตรียมตัวในเรื่องการจองตั๋ว

พาหนะในการเดินทาง การจองรายการท่องเที่ยว การยืนยัน การเดินทาง จัดทำเอกสารการเดินทาง เช่น หนังสือเดินทาง (Passport) การอนุญาตเข้าประเทศ (Visa) เป็นต้น นอกจากนี้ยังต้องเตรียมเสื้อผ้าและของใช้จำเป็นในระหว่างการเดินทาง การแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ ตลอดจนการเตรียมการเรื่องสุขภาพ และภารกิจส่วนตัว

ขั้นตอนที่ 7 การเดินทางท่องเที่ยว (Travel) เป็นการเดินทางออกจากบ้านเพื่อท่องเที่ยว จนกระทั่งท่องเที่ยวเสร็จแล้วเดินทางกลับถึงบ้าน โดยจะมีการประเมินผลการท่องเที่ยวเป็นระยะ ๆ ตามประสบการณ์ที่ได้รับเริ่มตั้งแต่ยานพาหนะที่นำเข้าไปสู่จุดหมายปลายทางหรือแหล่งท่องเที่ยว สภาพแวดล้อมต่าง ๆ ตลอดจนที่พัก อาหารการกิน เป็นต้น เพื่อประเมินผลการเดินทางท่องเที่ยวครั้งนี้ว่าเป็นที่น่าพอใจหรือไม่ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อทัศนคติเดินทางในครั้งต่อไป หรืออาจจะบอกต่อให้บุคคลอื่นเดินทางมาท่องเที่ยวในสถานที่แห่งนี้ หรือบอกต่อบุคคลอื่นไม่ให้มาสถานที่เที่ยวแห่งนี้

ขั้นตอนที่ 8 ประสบการณ์การท่องเที่ยว (Experience) เมื่อนักท่องเที่ยวได้มีการประเมินผลการเดินทางอาจเป็นสถานที่ สภาพแวดล้อม ผู้คน การบริการ สิ่งอำนวยความสะดวก ก็จะได้ผลของประสบการณ์การท่องเที่ยว ซึ่งแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะคือ

1. มีความพึงพอใจ เป็นประสบการณ์ทางบวก (Positive) ที่นักท่องเที่ยวได้รับหรือสัมผัสสิ่งต่าง ๆ ในขณะที่เดินทางท่องเที่ยวไม่ว่าจะเป็นสถานที่ คน สภาพแวดล้อม การบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวปรากฏผลการประเมินว่านักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจ

2. ไม่มีความพึงพอใจ เป็นประสบการณ์ทางลบ (Negative) ที่นักท่องเที่ยวได้รับหรือสัมผัสสิ่งต่าง ๆ ในขณะที่เดินทางท่องเที่ยวไม่ว่าจะเป็นสถานที่ คน สภาพแวดล้อม การบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวปรากฏผลการประเมินว่านักท่องเที่ยวไม่มีความพึงพอใจ

ขั้นตอนที่ 9 ทัศนคติของนักท่องเที่ยว (Attitude) เมื่อนักท่องเที่ยว ได้รับประสบการณ์จากการท่องเที่ยวแล้ว ก็จะเกิดทัศนคติจากการท่องเที่ยวครั้งนี้ ถ้าหากนักท่องเที่ยวได้รับความพึงพอใจ ก็จะมีทัศนคติที่ดีต่อการท่องเที่ยวครั้งนี้ และอาจทำให้เขากลับมาท่องเที่ยวอีกครั้ง

จากที่กล่าวมา สรุปได้ว่า ผู้บริโภคจะตัดสินใจซื้อสินค้าหรือบริการใด ๆ ก็ตามจะเป็นผลมาจากความต้องการส่วนบุคคลนำไปสู่การค้นหาข้อมูลสิ่งที่ตนต้องการเพื่อนำมาประเมินทางเลือกในการสนองต่อความต้องการของตน โดยพฤติกรรมการตัดสินใจที่เกิดจะเป็นผลมาจากทัศนคติส่วนบุคคลและแหล่งข้อมูลภายนอกมากำหนดเป็นการเลือกในสิ่งที่ผู้บริโภคพอใจมากที่สุด

ดังนั้น การศึกษาถึงพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว เพื่อให้เข้าใจถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อสินค้าและบริการของนักท่องเที่ยว ช่วยให้ผู้ที่มีส่วนที่เกี่ยวข้องสามารถทราบถึงพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวได้อย่างชัดเจน และสามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวได้ และธุรกิจการท่องเที่ยว

แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว

ความหมายของความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว

ความคิดเห็น (Opinion) เป็นการแสดงในด้านต่างๆ เช่น ความเชื่อ ความรู้สึก ความนึกคิด (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, หน้า 231) หรือการแสดงออก (Overt expression) ของทัศนคติ (Over Attitude) โดยความคิดเห็นเกิดจากประสบการณ์ตรงในการได้พบเห็น หรือการค้นคว้า โดยตรงส่วนประสบการณ์ทางอ้อมเกิดจากการได้ยิน ได้ฟัง เห็นจากรูปถ่าย หรือจากการอ่านหนังสือโดยไม่ได้เห็นของจริง โดยความคิดเห็นถือเป็นส่วนหนึ่งของทัศนคติ (Foster, 1971; Childs, 1965, Good, 1973) ในการศึกษาถึงความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวเป็นการเปรียบเทียบความคาดหวัง กับประสบการณ์ Cadotte และคณะ (1982, อ้างถึงใน เถกิงศักดิ์ ชัยชาญ, 2555) กล่าวว่า เมื่อประสบการณ์มีความแตกต่างในทางลบจากความคาดหวังจะทำให้เกิดความไม่พึงพอใจขึ้นในการท่องเที่ยว ในการเดินทางแต่ละครั้งเราจะมีการคาดหวังที่แตกต่างกันออกไป ความคาดหวังก่อนการเดินทาง (Pre-travel expression) คาดหวังระหว่างการเดินทาง (During-travel expression และประสบการณ์ที่ได้รับหลังการเดินทาง Pearce (1988) กล่าวว่า ความพึงพอใจหรือความคาดหวังนั้นขึ้นอยู่กับบุคคลว่าจะให้ความคาดหวังมากหรือน้อย ทั้งนี้ ค่าความพึงพอใจ ความคาดหวัง ความคิดเห็นอาจขึ้นอยู่กับค่านิยมหรือค่าความเชื่อต่าง ๆ พบว่าความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวขึ้นอยู่กับความชอบที่นักท่องเที่ยวมีต่อแหล่งท่องเที่ยวก่อนเดินทาง โดยความชอบสามารถส่งผลต่อการประเมินความรู้สึก ความคิดเห็นของแหล่งท่องเที่ยวภายหลังการเดินทาง ซึ่งทำให้ทราบว่า ถ้านักท่องเที่ยวมีความชอบในแหล่งท่องเที่ยวก่อนการเดินทางอยู่แล้ว จะส่งผลให้นักท่องเที่ยวประเมินความพึงพอใจ ความคิดเห็นหลังเดินทางในทิศทางเป็นบวก ซึ่ง เถกิงศักดิ์ ชัยชาญ (2555) กล่าวว่า ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวมีผลกลับการเดินทางมาแหล่งท่องเที่ยวอีกครั้ง หรือมีการแนะนำแหล่งท่องเที่ยวแก่นักท่องเที่ยวคนอื่น ในทางตรงกันข้าม หากนักท่องเที่ยวไม่พึงพอใจกับแหล่งท่องเที่ยว นั้น ก็จะไม่แนะนำให้นักท่องเที่ยวท่านอื่นมาเที่ยว หรือการพูดถึงแหล่งท่องเที่ยว นั้นในด้านลบ ทำให้แหล่งท่องเที่ยว นั้นเกิดความเสียหาย อาจทำให้เกิดความเสียหายได้

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว ประกอบด้วยหลายมิติ (Hughes, 1991; Pizam, 1991; เถกิงศักดิ์ ชัยชาญ, 2555) ระบุว่า ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวเป็นความคิดเห็นที่มีความหลากหลาย เป็นประสบการณ์ที่นักท่องเที่ยวได้รับระหว่างการเดินทาง เช่นความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ (ทิวทัศน์ ความเป็นธรรมชาติ ความสวยงามความสะอาด บริสุทธิ์ เป็นต้น) ความคิดเห็นต่อสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ (ที่พัก ร้านอาหาร ร้านขายของที่ระลึก การคมนาคม เป็นต้น) และความคิดเห็นต่อการบริการต่าง ๆ สิ่งทีกล่าวมาข้างต้น หากนำมาวิเคราะห์แยกเป็นด้าน ๆ จะทำให้เราทราบได้ว่านักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นต่อด้านใดเรื่องใด และเรื่องอะไรบ้างที่ให้นักท่องเที่ยวพอใจต่อการท่องเที่ยว (Pizam และคณะ, 1998) ได้แบ่งความคิดเห็นไว้ 2 ด้านคือ (1) มิติทางด้านกายภาพ

(Instrumental dimension) เช่น ความสดใส ความสะอาด ความหลากหลาย เป็นต้น (2) มิติทางด้านความรู้สึก (Expressive dimension) เช่น ความสะดวก ความสบาย เป็นต้น

จากข้างต้นจะเห็นได้ว่า ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวประกอบด้วย มิติทางด้านกายภาพ และมิติทางด้านความรู้สึก ผู้วิจัยสังเกตเห็นว่า ในการประเมินความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว ต้องประกอบการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยว จึงมีการประเมินในส่วนของก่อนการเดินทาง ระหว่างการเดินทาง และหลังการเดินทาง ดังภาพประกอบที่ 2.11

ภาพประกอบที่ 2.12 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยว

องค์ประกอบของความคิดเห็น

Johns (1966, pp. 131 - 133) กล่าวว่า องค์ประกอบของความคิดเห็นที่สำคัญมีอยู่ 3 ประการ คือ

1. องค์ประกอบด้านที่เกี่ยวกับอารมณ์และความรู้สึก (Affective component) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของทัศนคติ ที่เชื่อว่าเป็นผลของการเรียนรู้ที่ได้จากพ่อแม่ ครูอาจารย์ และเพื่อนวัยเดียวกันเป็นเจตคติที่เกี่ยวกับความรู้สึกที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ การชอบหรือไม่ชอบต่อบุคคล สิ่งของ หรือเหตุการณ์ เช่น การรู้สึกพอใจหรือไม่พอใจต่อนาย การชอบหรือไม่ชอบดนตรี งานศิลปะอาหารบางชนิด เป็นต้น ดังนั้น องค์ประกอบนี้จึงเป็นสภาพทางอารมณ์ควบคู่ไปกับการประเมิน (Evaluation) ของแต่ละบุคคล

2. องค์ประกอบด้านที่เกี่ยวกับความนึกคิด (Cognition) เป็นอีกส่วนหนึ่งของทัศนคติที่เป็นด้านความรู้ การรับรู้ ความเห็นและความเชื่อของบุคคล ซึ่งมีที่มาจากกระบวนการทางความคิดที่ใช้เหตุผลเชิงตรรกะเป็นหลัก จึงเป็นทัศนคติที่ผ่านการประเมินของบุคคลนั้นแล้ว เช่น ความเชื่อว่าคนหรือสิ่งของนั้นดีหรือไม่ดี หรือผู้บังคับบัญชาที่มีความคิด หรือความเชื่อว่า ผู้ได้บังคับบัญชาของตนมีความเป็นผู้ใหญ่พอสามารถที่จะปกครองตนเองได้ ดังนั้นเขาจึงให้ความเป็นอิสระในการทำงานแก่ผู้ได้บังคับบัญชาหรือเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมในการวินิจฉัยสั่งการ เป็นต้น

3. องค์ประกอบด้านที่เกี่ยวกับพฤติกรรม (Behavior) เป็นทัศนคติอีกส่วนหนึ่งของบุคคลที่ตั้งใจที่จะกระทำต่อคนอื่นหรือวัตถุสิ่งของด้วยวิธีใดวิธีหนึ่งโดยเฉพาะ เช่น การแสดงความเป็นมิตรให้ความอบอุ่นหรือก้าวร้าว เป็นปฏิปักษ์หรือเอื้ออาทร เป็นต้น โดยแนวโน้มของพฤติกรรมเป็นผลมาจากความคิด ความเชื่อ ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้า นั้น เช่น ถ้ามีบุคคล มีทัศนคติที่ดีต่อระบอบประชาธิปไตย หรือมีความคิด ความเชื่อ ความรู้สึกที่ดีต่อระบอบประชาธิปไตย แนวโน้มพฤติกรรมผู้นั้นก็จะรับฟัง เคารพต่อสิทธิผู้อื่น ชอบการเข้ามีส่วนร่วมหรือแสวงหาความร่วมมือ ในทางตรงกันข้าม ผู้ที่มีเจตคติไม่ดีในเรื่องนี้ ก็จะแสดงพฤติกรรมต่อต้านถอยหนีหรือหลีกเลี่ยงต่อเหตุการณ์เหล่านั้น

ปัจจัยพื้นฐานที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็น

กิตติ สุทธิสัมพันธ์ (2542, หน้า 12-13) ได้สรุปปัจจัยพื้นฐานที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นของบุคคล ซึ่งทำให้บุคคลแต่ละคนแสดงความคิดเห็นที่อาจเหมือนกันหรือแตกต่างกันออกไป คือ

1. ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่

1.1) ปัจจัยทางพันธุกรรมและร่างกาย คือ เพศ อวัยวะ ความครบถ้วนสมบูรณ์ของอวัยวะต่าง ๆ คุณภาพของสมอง

1.2) ระดับการศึกษา การศึกษามีอิทธิพลต่อการแสดงออกซึ่งความคิดเห็นและศึกษาทำให้บุคคลที่มีความรู้ในเรื่องต่าง ๆ มากขึ้น และคนที่มีความรู้มากมักจะมีความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ อย่างมีเหตุผล

1.3) ความเชื่อ ค่านิยม และเจตคติของบุคคลต่อเรื่องต่าง ๆ ซึ่งอาจจะได้จากการเรียนรู้กลุ่มบุคคลในสังคม หรือจากการอบรมสั่งสอนของครอบครัว

1.4) ประสบการณ์ เป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ ทำให้มีความรู้ ความเข้าใจในหน้าที่และความรับผิดชอบต่องาน ซึ่งจะส่งผลต่อความคิดเห็น

2. ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม

2.1) สื่อมวลชน ได้แก่ วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ ฯลฯ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้มีอิทธิพลอย่างมากต่อความคิดเห็นของบุคคล เป็นการได้รับรู้ข่าวสาร ข้อมูลต่าง ๆ ของแต่ละบุคคล

2.2) กลุ่มและสังคมที่เกี่ยวข้องมีอิทธิพลต่อความคิดเห็นของบุคคล เพราะเมื่อบุคคลอยู่ในกลุ่มใดหรือสังคมใด ก็จะต้องยอมรับและปฏิบัติตามเกณฑ์ของกลุ่มหรือสังคมนั้น ซึ่งทำให้บุคคลนั้นมีความคิดเห็นไปตามกลุ่มหรือสังคมที่อยู่

2.3) ข้อเท็จจริงในเรื่องต่าง ๆ หรือสิ่งต่าง ๆ ที่บุคคลแต่ละคนได้รับ ทั้งนี้เพราะข้อเท็จจริงที่บุคคลได้รับแตกต่างกัน ก็จะมีผลต่อการแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว

ในการวัดความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวมีความสำคัญอย่างมากต่อการวางแผนแนวทางการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยว เพราะความคิดเห็นส่งผลต่อการตัดสินใจในการเลือกแหล่งท่องเที่ยวและการเลือกใช้บริการในการท่องเที่ยวว่าจะกลับมาใช้บริการซ้ำหรือไม่ ในการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวจึงใช้ความคิดเห็นในการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินค้า / การบริการทางการท่องเที่ยว วิธีที่ใช้ในการประเมินส่วนใหญ่จะวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวโดยเปรียบเทียบความคิดเห็นกับของนักท่องเที่ยวที่ได้รับกับต้นทุนที่เสียไป ปัจจัยหลักที่ส่งผลต่อความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวขึ้นอยู่กับราคา เวลาที่เสียไป ประโยชน์ที่ได้รับ นอกจากนี้แล้วประสบการณ์ที่ผ่านมายังสามารถนำมาเปรียบเทียบกับการท่องเที่ยวในปัจจุบันสามารถส่งผลต่อการท่องเที่ยวได้อีกด้วย (เถกิงศักดิ์ ชัยชาญ, 2555)

จากที่กล่าวมา สรุปได้ว่า การเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวมีแรงจูงใจในการท่องเที่ยวที่แตกต่างกัน จึงทำให้การวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวสามารถพิจารณาได้ในหลาย ๆ มิติ ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงนำเอาแนวคิดองค์ประกอบโลจิสติกส์ท่องเที่ยวมาบูรณาการร่วมกัน โดยการสอบถามถึงระดับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวก่อนการเดินทาง ระหว่างการเดินทาง และหลังการเดินทางในการค้นข้อมูลข่าวสาร สิ่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวกความปลอดภัย จุดชำระเงิน และประสบการณ์ในการท่องเที่ยว

ข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในเกาะเต่าจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ภาพประกอบที่ 2.13 เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ขนาด ที่ตั้ง

เกาะเต่า ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงของชายฝั่งทะเลจังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นลักษณะหมู่เกาะประกอบด้วย เกาะเต่า และเกาะนางยวน เกาะเต่าเป็นตำบลหนึ่งของอำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ระยะห่างจากเกาะพะงัน ประมาณ 47 กิโลเมตร จากปากน้ำชุมพร 74 กิโลเมตร ห่างจากอำเภอบ้านดอนจังหวัดสุราษฎร์ธานี 115 กิโลเมตร มีพื้นที่บนเกาะ 19.20 ตารางกิโลเมตร หรือ 12,007 ไร่

(จากการคำนวณโดยระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์) ส่วนกว้างของเกาะ 3.4 กิโลเมตร ยาว 7.6 กิโลเมตร มีความเว้าแหว่ง เป็นอ่าว 11 อ่าว แหลม 10 แหลม ความยาวชายฝั่ง 28.60 กิโลเมตร ความยาว แนวปะการัง 8 กิโลเมตร

เกาะเต่าเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลฝั่งอ่าวไทยที่มีชื่อเสียงระดับโลก คิด 1 ใน 10 ของโลก ด้วยความสวยงามทางธรรมชาติ เป็นเกาะที่มีความสงบมีเอกลักษณ์ มีรูปร่างคล้ายเหมือนเต่า นอกจากเหตุผลที่ว่า มีลักษณะคล้ายเหมือนเต่าแล้ว ยังเล่ากันว่า ในสมัยก่อนเป็นที่วางไข่ของเต่าเป็นจำนวนมาก จึงเป็นที่มาของชื่อ “เกาะเต่า” มีนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและ ชาวต่างประเทศให้ความสนใจในการมาท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก ทำให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวระดับแนวหน้าของจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีหาดทรายที่บอบบางเนียนนุ่มเป็นเกาะเดียว มีปะการังที่สวยงามล้อมรอบในระดับน้ำลึก 1 - 5 เมตร บนเกาะเป็นป่าแคระและโขดหินที่มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกับกลุ่มแหล่งท่องเที่ยวอื่นของจังหวัด เช่น เกาะนางยวน เกาะพะงัน และเกาะสมุย ถือได้ว่าเกาะเต่าเป็นพื้นที่หลักของการท่องเที่ยวของจังหวัดที่มีศักยภาพทางด้านการท่องเที่ยวทางทะเลที่สำคัญแห่งหนึ่งในอ่าวไทย โดยเฉพาะเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงด้านการดำน้ำที่ดีที่สุดของประเทศไทยมีความสวยงามตามธรรมชาติ สิบเอ็ดอ่าว สิบแหลม เป็นแหล่งปะการัง และดอกไม้ทะเลที่สวยงาม

ลักษณะทางภูมิประเทศ

ลักษณะทางภูมิประเทศของเกาะเต่า นั้น พบว่า ร้อยละ 70.00 ของพื้นที่บนเกาะเป็นภูเขา ซึ่งมีจุดสูงสุดที่ 374 เมตร จากระดับน้ำทะเลปานกลาง ภูเขานี้วางตัวในแนวเหนือ - ใต้ของเกาะ นอกจากนี้ทางด้านทิศตะวันออกของเกาะมีลักษณะเป็นหน้าผาชัน ส่วนทางทิศตะวันตกเป็นพื้นที่ลาดชันน้อย และพื้นที่ราบซึ่งเป็นที่ตั้งของหมู่บ้านและชุมชน ได้แก่ บ้านหาดทรายรี บ้านแม่หาด พื้นที่ส่วนนี้ นอกจากเป็นที่ราบแล้ว เป็นที่กำบังลมในช่วงฤดูมรสุมอีกด้วย สำหรับเกาะนางยวนและเกาะนางยวนเดิมทั้งสองเกาะแยกออกจากกัน ต่อมาเกิดการทับถมของตะกอนทรายจนทำให้พื้นที่ทั้งสองเกาะและกองหินใหญ่รวมกันเป็นพื้นที่รวมกันเป็นพื้นที่เดียวกัน เกาะเหล่านี้มีสภาพที่เป็นผาชัน

ลักษณะทางภูมิศาสตร์

สภาพภูมิอากาศของเกาะเต่า - เกาะนางยวน แบ่งออกเป็น 2 ฤดู ได้แก่ ฤดูร้อนเริ่มตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ถึงเมษายน มีฝนตกน้อย อุณหภูมิสูง คลื่นลมสงบ น้ำทะเลใส ช่วงนี้เป็นช่วงที่เหมาะสมสำหรับการท่องเที่ยว ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคมถึงพฤศจิกายน เป็นช่วงลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ และในช่วงพฤศจิกายนถึงมกราคม เป็นลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ มีฝนตกมาก จะเห็นได้ว่าพื้นที่บริเวณนี้มีฝนตกตลอดทั้งปี

การเดินทาง

นักท่องเที่ยวสามารถซื้อแพ็คเกจตั๋วรถและเรือได้จากบริษัททัวร์เอกชนหลายแห่ง ซึ่งเป็นวิธีที่สะดวกสบายและรวดเร็วที่สุด เนื่องจากรถทัวร์จะออกจากกรุงเทพฯ ไปจอดที่ท่าเรือ และสามารถต่อเรือไปยังเกาะได้เลย

สำหรับผู้ที่ต้องการขับรถส่วนตัวไปเอง หรือต้องการเดินทางไปด้วยตัวเองโดยไม่ซื้อแพ็คเกจทัวร์ สามารถขึ้นเรือไปเกาะเต่าได้จากทั้งจากจังหวัดชุมพรและจากจังหวัดสุราษฎร์ธานี

นักท่องเที่ยวสามารถเดินทางไปยังจังหวัดชุมพรและจังหวัดสุราษฎร์ธานีได้หลายวิธี ทั้งทางรถยนต์ส่วนตัว รถประจำทาง รถไฟ และเครื่องบิน ดังนี้

1. โดยรถไฟ

การรถไฟแห่งประเทศไทย มีบริการรถไฟออกจากสถานีรถไฟกรุงเทพ (หัวลำโพง) และสถานีรถไฟธนบุรี ไปยังชุมพรและสุราษฎร์ธานีทุกวัน ทั้งรถธรรมดา รถเร็ว รถด่วน และรถด่วนพิเศษ สอบถามรายละเอียดได้ที่การรถไฟแห่งประเทศไทย โทร. 1690 หรือ www.railway.co.th

2. โดยรถยนต์:

จากกรุงเทพฯ ใช้ทางหลวงหมายเลข 35 (ถนนพระราม 2 หรือถนนธนบุรี - ปากท่อ) ผ่านจังหวัดสมุทรสาคร สมุทรสงคราม อำเภอปากท่อ แล้วแยกซ้ายเข้าทางหลวงหมายเลข 4 (ถนนเพชรเกษม) ผ่านจังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ จนถึงชุมพร หรือหากต้องการไปสุราษฎร์ธานีก็ใช้ทางหลวงหมายเลข 41 จากชุมพร ผ่านอำเภอหลังสวน อำเภอไชยา ไปจนถึงจังหวัดสุราษฎร์ธานี รวมระยะทางประมาณ 685 กิโลเมตร (ใช้เวลาเดินทาง 7 ชม)

3. โดยรถสารประจำทาง

มีรถโดยสารปรับอากาศของบริษัท ขนส่ง จำกัด และของเอกชน สายกรุงเทพฯ - ชุมพร กรุงเทพฯ - สุราษฎร์ธานี กรุงเทพฯ - เกาะสมุย และกรุงเทพฯ - เกาะพะงัน ออกจากสถานีขนส่งสายใต้ ถนนบรมราชชนนี ทุกวัน วันละหลายเที่ยว สอบถามรายละเอียดได้ที่บริษัท ขนส่ง จำกัด โทร.1490 www.transport.co.th

บริษัททำเรือเร็วลมพระยา มีบริการตั้งแต่กรุงเทพฯถึงเกาะเต่า รถ และ เรือ โดยไปขึ้นรถได้ที่ถนนข้าวสาร รถออกเวลา 21.00 น. ถึงท่าเรือชุมพร 04.00 น. รถขึ้นเรือเพื่อไปเกาะเต่า 07.00 ถึงเกาะเต่า 08.45 น. ค่าโดยสารคนละ 1,050 บาท

4. โดยสายการบิน

- นกแอร์และไทยแอร์เอเชีย มีเที่ยวบินไป-กลับ กรุงเทพฯ-ชุมพร
- ไทยแอร์เอเชีย มีเที่ยวบินไป-กลับ กรุงเทพฯ-สุราษฎร์ธานี ทุกวัน
- บางกอกแอร์เวย์ มีเที่ยวบินไป-กลับ กรุงเทพฯ-เกาะสมุย ทุกวัน ใช้เวลาเดินทางประมาณ 1 ชั่วโมง

เกาะเต่า - เกาะนางยวน สามารถเดินทางติดต่อกันได้โดยทางเรืออย่างเดียว จึงมีเรือโดยสารด้วยกันหลายประเภท เช่น เรือเร็ว เรือคว้น เรือเฟอร์รี่ และเรือนอน เป็นต้น

การเดินทางเข้าสู่เกาะเต่าสามารถเดินทางได้ทางเรือเพียงอย่างเดียว โดยมีเส้นทางเดินเรือหลัก โดยสามารถแบ่งได้เป็นประเภทเรือขนส่งสินค้า และเรือรับส่งผู้โดยสาร

มีท่าเทียบเรือ ดังนี้ ท่าเทียบเรือของรัฐ 1 แห่ง และท่าเทียบเรือเอกชน 3 แห่ง

การเดินทางไปเกาะเต่า

1. ชุมพร-เกาะเต่า

สามารถลงเรือไปเกาะเต่าได้ที่ท่าเรือหลายแห่งของจังหวัดชุมพร มีบริการเรือไปเกาะเต่าดังนี้

1.1) ท่าเรือท่ายาง

- ชุมพร - เกาะเต่า (เรือนอน) เรือออกเวลา 24.00 น. ใช้เวลาเดินทาง 6 ชั่วโมง
- ชุมพร - เกาะเต่า (เรือคว้น) เรือออกเวลา 07.00 น. ใช้เวลาเดินทาง 2.30 ชั่วโมง
- ชุมพร - เกาะเต่า (เรือสปีดโบ๊ท) เรือออกเวลา 07.00 น. ใช้เวลาเดินทาง 2 ชั่วโมง

1.2) ท่าเรือเร็วลมพระยา

- ชุมพร - เกาะเต่า (เรือ 250 ที่นั่ง) เรือออกเวลา 07.00 น. ใช้เวลาเดินทาง 1.45 ชั่วโมง

1.3) ท่าเรือซีทราน

ชุมพร - เกาะเต่า (เรือคว้น 150 ที่นั่ง และ 275 ที่นั่ง) เรือออกเวลา 07.00 น. ใช้เวลาเดินทาง 1.45 ชั่วโมง

2. สุราษฎร์ธานี – เกาะเต่า

สามารถลงเรือไปเกาะเต่าได้ที่ท่าเรือหลายแห่งของจังหวัดสุราษฎร์ธานีมีบริการเรือไปเกาะเต่าดังนี้

2.1) ท่าเรือเร็วลมพระยา

- เกาะสมุย - เกาะเต่า เรือออกเวลา 08.00 น. ใช้เวลาเดินทาง 1.45 ชั่วโมง
- เกาะพะงัน - เกาะเต่า เรือออกเวลา 08.30 น. ใช้เวลาเดินทาง 1.15 ชั่วโมง

2.2) ท่าเรือซีทราน

- เกาะสมุย - เกาะเต่า เรือออกเวลา 08.00 น. และ 13.30 น. ใช้เวลาเดินทาง 2 ชั่วโมง
- เกาะพะงัน - เกาะเต่า เรือออกเวลา 08.30 น. และ 14.00 น. ใช้เวลาเดินทาง 1.30 ชั่วโมง

2.3) ท่าเรือเทศบาล

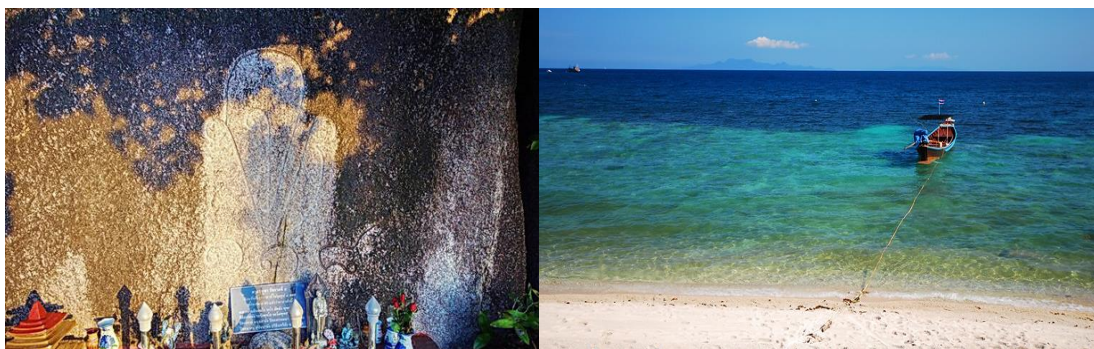
- สุราษฎร์ธานี - เกาะเต่า (เรือนอน) เรือออกเวลา 20:00 น. ใช้เวลาเดินทาง 12 ชั่วโมง

แหล่งท่องเที่ยวเกาะเต่า

สถานที่ท่องเที่ยวบริเวณรอบเกาะเต่า-เกาะนางยวน ส่วนใหญ่จะเป็นจุดดำน้ำ โดยบนเกาะเต่ามีจุดดำน้ำชมปะการังอยู่หลายจุดด้วยกัน แต่ละจุดก็มีโลกใต้ทะเลที่มีความงดงามแตกต่างกันไปไม่ว่าอ่าวลึก แหลมเทียน กองหินวง อ่าวมะม่วง กองทรายแดง หรือเกาะฉลามที่บางครั้งสามารถเห็นฉลามขนาด 2-3 เมตร ฟันประมาณ 7-8 ตัว ส่วนที่จุดท่องเที่ยวทางบก นอกจากหาดมากมายที่อยู่รอบเกาะ ก็ยังมีจุดที่น่าสนใจและถือเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สวยงามที่สุดของเกาะเต่า นักท่องเที่ยวจะไปเที่ยวชมก็คือสวนหิน จปร. ทางด้านตะวันตกของเกาะ ลักษณะมีโขดหินรูปร่างแปลกๆ อยู่เป็นหย่อมหนึ่ง และมีรอยจารึกทางประวัติศาสตร์ถึงการเสด็จประพาสเกาะเต่าของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ด้วยการจารึกพระปรมาภิไธย จปร. ไว้ให้เป็นที่ปรากฏอยู่จนตราบเท่าทุกวันนี้ และรวมถึงจุดชมวิวจันทน์-สุวรรณที่โผล่กบ้านเก่า เก่าเต่าด้านทิศใต้ สามารถเห็นอ่าวโผล่กบ้านเก่า และอ่าวเทียนนอก มีลักษณะว่าอ่าวเกือบติดกันคล้ายกับเกาะพีพีตอน จังหวัดกระบี่ ดังภาพประกอบที่ 2.14

ภาพประกอบที่ 2.14 แหล่งท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี
ที่มา: แอทสยามดอทคอม (2539)

ภาพประกอบที่ 2.15 สวนหิน จปร. และหาดทรายแดง

หาดแม่หาด เป็นศูนย์รวมความเจริญบนเกาะเต่า แม่หาดเป็นทั้งท่าเรือที่เรือจากทุกที่จะมาจอดที่นี่ มีพื้นที่ใช้ประโยชน์ห่างจากชายหาดไม่เกิน 100 เมตร โดยแบ่งพื้นที่ออกเป็น 3 ส่วน คือ ส่วนตอนกลางที่เป็นพื้นที่ตั้งชุมชน ร้านค้า สถานที่ราชการ เพราะอยู่ใกล้กับท่าเรือ ซึ่งสะดวกสำหรับนักท่องเที่ยว ส่วนตอนเหนือ ที่เป็นที่ตั้งของวัด โรงเรียน และสถานีตำรวจ ส่วนตอนใต้ที่เป็นพื้นที่สวนมะพร้าวและหน้าผาหิน

หาดทรายรี เป็นหาดขนาดใหญ่ มีความยาวมากที่สุดประมาณ 2 กิโลเมตร หาดทรายรี มีทรายสีขาวอมน้ำตาล จากหาดทรายรีเป็นตำแหน่งที่มองเห็นเกาะนางยวน ได้ชัดเจนที่สุด โดยเฉพาะแหลมขามนิ ตำแหน่งที่ใกล้กับเกาะนางยวนมาก ๆ เห็นเกาะสองลูกตั้งคู่กัน ตลอดแนวหาดทรายรียังเป็นจุดชมพระอาทิตย์ตกที่สวยงาม มีสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆมากมาย ไม่ว่าจะเป็นที่พักอันหลากหลาย รวมไปถึง โรงเรียนสอนดำน้ำ ร้านอาหาร ร้านค้า บาร์ ตัวแทนบริษัทท่องเที่ยว บริการรับส่งอีเมลล์และอื่น ๆ จุดเด่นอีกอย่างของหาดนี้คือ สวนหิน จปร. ความแปลกของธรรมชาติบริเวณนี้คือกลุ่มหินคล้ายจัดสวนสวยงามบนชายหาด มีก้อนหินใหญ่ขนาดสูงท่วมหัวก้อนหนึ่ง สลักรอยจารึก จปร.ของรัชกาลที่ 5 ไว้ครั้งที่ทรงเสด็จประพาสเกาะเต่าในอดีต ท่านเสด็จประพาสทะเลแถบนี้บ่อย โดยเฉพาะเกาะพะงันซึ่งอยู่ห่างจากเกาะเต่าไปประมาณ 45 กิโลเมตร

หาดจุนเจือ อยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ของเกาะ สามารถเดินทางหรือใช้บริการรับส่งของเรือหางยาวได้ หาดแห่งนี้เหมาะแก่นักท่องเที่ยวที่ต้องการความเป็นส่วนตัว ธรรมชาติ ที่สวยงาม และมีรีสอร์ทขนาดเล็กให้นักท่องเที่ยวเลือกพักผ่อน

หาดทรายแดง เป็นหาดที่มีเม็ดทรายสีขาวละเอียด เป็นจุดชมพระอาทิตย์ขึ้นที่สวยงามและขึ้นชื่อที่สุดของเกาะเต่าเลยและยัง เป็นแหล่งดำน้ำที่สำคัญของเกาะเต่า

อ่าวโตนด เป็นอ่าวที่เป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยว มีจุดชมวิวกว้างที่นี้จะเห็นความโค้งของอ่าวทอดยาว และที่ยังเป็นเหมือนศูนย์กลางของเนื่องจากมีกิจกรรมหรือกีฬาทางน้ำหลายกิจกรรมให้ทำ เช่น เจ็ตสกี พายเรือคายัก และดำน้ำแบบน้ำลึกและน้ำตื้น ปะการังมีความสมบูรณ์ มีฝูงปลาตัวเล็กเยอะมาก

อ่าวหินวง อ่าวนี้มีหาดทรายเล็ก ๆ ลักษณะอ่าวโค้งไม่มากแต่กว้าง เป็นหาดหินก้อนใหญ่ เป็นอ่าวที่มีน้ำทะเลใสมาก จุดเด่นคือ ความใสของน้ำที่ให้นักท่องเที่ยวนิยมดำน้ำดูปะการัง และ หอยมือเสือ

อ่าวม่วง เป็นหาดที่มีชายหาดสวยงามทรายละเอียด น้ำใสไม่ลึกมาก เหมาะกับการลงไปว่ายน้ำ เล่น และเรียนดำน้ำ

อ่าวโหลกบ้านเก่า เป็นหาดที่ใหญ่เป็นอันดับ 3 ซึ่งตั้งอยู่ทางทิศใต้ของเกาะเต่า และหันหน้า เข้าหา เกาะพะงัน และ เกาะสมุย อ่าวโหลกบ้านเก่าเป็นหาดที่เล็กกว่าหาดทรายรี มีที่พัก ร้านอาหาร และสถานบันเทิงยามค่ำคืน ทางทิศตะวันออกของอ่าวโหลกบ้านเก่าจะเชื่อมต่อกับทะเลสาบโต๊ะ และทางทิศตะวันตกติดกับหาดศาลเจ้า นอกจากนี้ยังมีส่วนเชื่อมต่อกับหาดเทียนนอกและหาดทราย แดงอีกด้วย รูปหินที่แหลม ท่าโศก มีลักษณะคล้ายพระพุทธรูปปางนั่ง ซึ่งสามารถมองเห็นได้อย่าง ชัดเจนจากจุดชมวิวที่อยู่ฝั่งตรงข้าม จัดได้ว่าเป็นจุดชมวิวที่สวยงามที่สุดอีกจุดหนึ่ง

อ่าวเทียนนอก อยู่ใกล้กับอ่าวโหลกบ้านเก่าเป็นอ่าวที่ค่อนข้างใหญ่ ถ้ามองจากจุดชมวิวจะ เห็นความโค้งของอ่าวสวยงาม แต่หาดนี้มีที่พักไม่มากนัก ส่วนมานักท่องเที่ยวนิยมมาทานอาหารที่ ร้าน New haven เป็นร้านดังของที่นี่นอกจากอาหารที่อร่อยแล้ว วิวยังสวยงามอีกด้วย

อ่าวจันทร์สม เป็นเหมือนหาดส่วนตัวขนาดไม่ใหญ่มาก และเป็นที่ตั้งของจามจุรีรีสอร์ท อ่าวจันทร์สมมีน้ำทะเลใสสีเขียวมรกตชายหาดมีทั้งส่วน ที่เป็นทรายละเอียดและโขดหิน

อ่าวลึก เป็นอ่าวขนาดเล็ก โอบล้อมไปด้วยหน้าผาและโขดหิน ชายหาดมีทั้งส่วนที่เป็นโขด หินและทรายสีขาวแต่ไม่กว้างมากนักเหมาะกับการมานั่งเล่นว่ายน้ำ กับน้ำทะเลใสให้อาหารปลา หรือน้ำสำหรับนักดำน้ำมือใหม่

อ่าวหินงาม มีปะการังน้ำตื้นที่สวยงาม เหมาะสำหรับนักดำน้ำตื้น

อ่าวกล้วยเถื่อน เป็นอ่าวที่เหมาะสมสำหรับนักดำน้ำแบบสนอกเกล็ด มีน้ำทะเลใส ใต้ท้องทะเล เต็มไปด้วยปะการังรูปร่างแปลกตา รวมทั้งปลานานาๆ ชนิด

อ่าวหลังค่าย เป็นอ่าวที่มีขนาดเล็ก มีความเงียบสงบ ถือว่าเป็นหาดส่วนตัวสำหรับคนที่ไม่ ชอบความวุ่นวาย

แหลมเทียน เป็นจุดประวัติศาสตร์ของเกาะเต่า เพราะเป็นที่ตั้งของบังกะโลแห่งแรกของ เกาะเต่า มีหาดทรายขาวสวยงาม ริมหาดมีต้นไม้ชายทะเล ที่ชาวบ้านเรียกว่า “ต้นเทียน” ขึ้นเรียงราย ตลอดหาดเป็นแหลมเล็ก ๆ ความยาวประมาณ 350 เมตร แหลมเทียนเป็นจุดที่ดำน้ำตื้นและดำน้ำลึก รอบ ๆ หิน มีอุปกรณ์ดำน้ำให้ยืม และมีเรือคายักให้เช่าสำหรับนักท่องเที่ยว

แหลมเจ็ดตากัง เป็นแหลมที่อยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ของเกาะ มีที่พักแกลที่เดียวเท่านั้นที่ พักเป็นลักษณะกระท่อมเล็ก ๆ ไปจนถึงระดับบังกะโล เหมาะสำหรับนักท่องเที่ยวที่ต้องการความ เป็นส่วนตัวและสงบ

แหลมตาโต๊ะ ตั้งอยู่ทางทิศใต้ของเกาะเต่า บริเวณแหลมตาโต๊ะ หินตาโต๊ะเป็นก้อนหินแกรนิตขนาดใหญ่ มีความสูงประมาณ 5 เมตร ลักษณะของหินเหมือนคนอ้วน มีพุงยื่นอยู่ในลักษณะมีมือไขว้ หลังโดยรอบบริเวณจะมีหินล้อมรอบ ชาวบ้านที่พบเห็นจึงเรียกว่าตาโต๊ะ และเป็นที่มาของหินตาโต๊ะ ในปัจจุบัน ส่วนหินอาเมะ เป็นหินแกรนิตขนาดใหญ่เหมือนหินตาโต๊ะ ลักษณะคล้ายเสาสีเหลี่ยมความสูงประมาณ 4 - 5 เมตร มีหินก้อนกลมซ้อนกันอยู่เหมือนตัวกับศีรษะของคน ชาวบ้านจึงเรียกหินนี้ว่า หินอาเมะ ทั้งหินตาโต๊ะ และหินอาเมะจัดได้ว่าเป็นสิ่งที่เกิดปรากฏการณ์ธรรมชาติ คล้ายกับหินตาหินยายที่เกาะสมุย

แหลมยายฉี เป็นจุดชมวิวที่สวยงามมาก โดยเฉพาะในช่วงเวลาเย็นของเดือนมี.ค.- เม.ย. พระอาทิตย์จะลับขอบฟ้าตรงช่องเขาพอดี จึงเป็นจุดชมวิวและสำหรับเก็บภาพยามเย็น

การเดินทางภายในเกาะเต่า

- รถสองแถวรับจ้าง จากท่าเรือบ้านแม่หาดซึ่งเป็นจุดขึ้นเกาะเต่า ไปยังรีสอร์ท หรือแหล่งท่องเที่ยวสำคัญต่าง ๆ บนเกาะ ราคาขึ้นอยู่กับระยะทางและการต่อรอง

- รถเช่า ซึ่งมีทั้งรถจักรยานยนต์ รถบ๊ักไบท์ และรถเอทีวี มีร้านให้เช่าอยู่หลายแห่งทั่วทั้งเกาะ ราคาเช่าประมาณวันละ 100 - 300 บาท

- เรือหางยาว มีให้บริการพาเที่ยวและดำน้ำรอบเกาะ ราคาตามแต่ระยะทางและการต่อรอง นอกจากนี้ยังมีเรือหางยาวบริการระหว่างหาดแม่หาด-เกาะนางยวนมีให้บริการทุกวัน โดยเรือจะออกจากหาดแม่หาดเวลา 10.30 น. และออกจากเกาะนางยวนเวลา 16.30 น. ค่าโดยสารประมาณเที่ยวละ 20 บาท/คน ใช้เวลาเดินทางประมาณ 20 นาที

ภาพประกอบที่ 2.16 เกาะนางยวน

นอกจากเกาะเต่าแล้วเป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยวแล้ว เกาะนางยวนได้รับความนิยมไม่แพ้กัน ซึ่งอยู่ใกล้เกาะเต่าระยะทาง 480 เมตร เป็นเกาะที่ติด 1 ใน 10 เกาะที่สวยงามที่สุดของโลก ประกอบด้วย 3 เกาะเชื่อมกันด้วยสันทรายสีขาวสะอาดตา 3 เส้น ถูกเชื่อมเข้าหากันด้วยสันทรายสีขาว ตัดกับน้ำทะเลสีฟ้าใส จนกลายเป็นอ่าวส่วนตัวถึง 3 อ่าว เป็นเกาะขนาดเล็ก เหมาะสำหรับนักท่องเที่ยวที่ต้องการ

ความเป็นส่วนตัว อากาศสดชื่น และชอบนอนอาบแดด จุดเด่นของเกาะนี้ คือ ยอดเขายังมีจุดชมวิวสามารถชมพระอาทิตย์ขึ้นและตกได้บนหาดเดียวกัน ซึ่งนับเป็นเอกลักษณ์อันโดดเด่นของเกาะนางยวน

ข้อควรทราบสำหรับนักท่องเที่ยว

เกาะนางยวนเป็นเกาะของเอกชน เป็นเกาะที่เอกชนสัมปทานด้วยราคาสูง เจ้าของผู้ได้สัมปทานคือ บริษัทเบียร์ชื่อดังบริษัทหนึ่ง จึงมีการดูแลรักษาความสะอาดกันเป็นพิเศษ การเดินทางขึ้นเกาะนักท่องเที่ยวจะต้องเสียค่าขึ้นเกาะ คนไทย 30 บาท คนต่างชาติ 100 บาท (เปิดทุกวัน เวลา 09.00 - 17.00 น.) และมีกฎ ห้ามนำขวดพลาสติกขึ้นเกาะ ห้ามนำอาหารขึ้นเกาะ ห้ามนำกระป๋อง เครื่องดื่ม ขึ้นเกาะ การดำน้ำที่เกาะนางยวนห้ามใช้ดินกบ

การเดินทางไปเกาะนางยวน

นักท่องเที่ยวสามารถเดินทางไปเกาะนางยวนได้ โดยเช่าเรือหางยาวจากเกาะเต่ามาที่เกาะนางยวน (การเดินทางไปเกาะเต่าใช้ 2 เส้นทางคือ จากท่าเรือที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี และจังหวัดชุมพร) ซึ่งจะใช้เวลาเพียงเล็กน้อยเท่านั้น เนื่องจากเกาะนางยวนอยู่ใกล้กับเกาะเต่ามาก

กิจกรรมที่น่าสนใจในเกาะเต่า และเกาะนางยวน

ภาพประกอบที่ 2.17 กิจกรรมการท่องเที่ยวในเกาะเต่า เช่น การดำน้ำตื้น และรถเอทีวี

- ดำน้ำลึกและดำน้ำตื้น เพื่อชมทรัพยากรธรรมชาติใต้น้ำอันสมบูรณ์ แนวปะการัง ฝูงน้ำตื้นและน้ำลึกขนาดใหญ่และสวยงาม ซึ่งเป็นที่อยู่อาศัยของปลาหลากชนิดจำนวนมาก ส่วนใหญ่บนเกาะให้บริการพิเศษด้วยคลาสเรียนดำน้ำพื้นฐานและการดำน้ำระดับมืออาชีพจากผู้เชี่ยวชาญ สำหรับผู้สนใจสามารถติดต่อโดยตรงกับบริษัท เพื่อดูตารางการสอน

- ล่องเรือ ถือเป็นกิจกรรมหนึ่งเหมาะสำหรับนักท่องเที่ยวที่ต้องการชมทัศนียภาพหมู่เกาะต่าง ๆ ช่วงเวลาที่เหมาะสมในการล่องเรื่อนั้นอยู่ระหว่างเดือนมกราคม-เมษายน สำหรับเรือที่

ให้บริการเช่าระหว่างวันและเช่าแบบข้ามคืนเพื่อล่องไปยังเกาะต่าง ๆ ใกล้เคียงนั้นมิให้บริการหลากหลาย เพื่อรองรับความต้องการของนักท่องเที่ยวที่มีจำนวนเพิ่มมากขึ้น

- ตกปลา/ตกหมึก เป็นกิจกรรมที่ได้รับความนิยมมากทั้งชาวไทย และชาวต่างชาติ ทำให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัสถึงประสบการณ์จริงๆ ตลอดการเดินทางตกปลาตกหมึกจะมีทีมงานคอยดูแลและให้คำแนะนำตลอดทริป

- พายเรือคายัคและเรือแคนู เป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวประเภทเชิงนิเวศและผจญภัย ที่ได้รับความนิยมในกลุ่มนักท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก เพราะความสนุก ตื่นเต้นและท้าทาย โดยเฉพาะเกาะเต่าที่มีความงดงามเต็มไปดด้วยธรรมชาติถึง 11 อ่าว 10 แหลม มีแนวปะการังยาว ถึง 8 กิโลเมตรให้นักท่องเที่ยวได้ชมความงามได้ทะเลอย่างใกล้ชิด สถานที่พักผ่อนใหญ่บนเกาะมีการจัดอุปกรณ์ไว้ให้บริการสำหรับแขกที่มาพัก มีทั้งให้บริการฟรีและคิดเป็นค่าเช่ารายชั่วโมงหรือรายวันเพื่อให้แขกพายเล่นหรือชมธรรมชาติ

- ขับรถเอทีวี เหมาะสำหรับนักท่องเที่ยวที่ต้องการสนุกสนาน โดยการขับรถ ในเส้นทางธรรมชาติ ทะลุป่า ลัดเลาะไปตามชายหาดและอ่าวต่างๆ หรือการปั่นไปตามเนินเขาสู่จุดชมวิวใกล้เกาะนางยวน หากนักท่องเที่ยวสนใจจะเช่าในเกาะเกาะมิให้เลือกเช่ารถเอทีวีหลากหลายร้าน มีทั้งเกียร์ธรรมดาและเกียร์ออโตเมติก นักท่องเที่ยวจะต้องมีความระมัดระวังในความปลอดภัยของตนเอง เนื่องจากการขับขี่พาหนะแบบเอทีวีมีอัตราความเสี่ยงในการเกิดอุบัติเหตุสูงมาก

- ปีนหน้าผา เกาะเต่าเป็นอีกหนึ่งแห่งที่มีแหล่งปีนผาที่สวยงาม มีความซับซ้อนของหน้าผากับเว้าซายหาดทรายขาวและท้องทะเลสีน้ำเงินเข้มตัดกับผืนท้องฟ้าไกลสุดลูกหูลูกตา กิจกรรมนี้จึงเหมาะกับนักท่องเที่ยวที่ชอบความท้าทายและอยากพิสูจน์ความกล้าของตัวเอง

- สปาและนวดแผนไทย เกาะเต่าเป็นอีกหนึ่งแหล่งท่องเที่ยวที่รู้จักกันดีสำหรับสปาหรือสปาที่โดดเด่น นักท่องเที่ยวสามารถเลือกใช้บริการได้ตามความต้องการไม่ว่าจะเป็นสปาเพื่อสุขภาพและผ่อนคลาย สามารถพบได้โดยทั่วไปทั้งใน โรงแรม รีสอร์ทชั้นนำหรือจะเป็นสปาซึ่งตั้งอยู่ในสถานที่พักผ่อนทั่วไป เพื่อรองรับนักท่องเที่ยว ผู้ประกอบสปาและนวดแผนไทยต่างก็รังสรรค์โปรแกรมสปาออกมาให้ตรงกับความต้องการของลูกค้าและมีความหลากหลาย

- โยคะ เป็นอีกหนึ่งกิจกรรมที่ได้รับความนิยมและฝึกกันอย่างแพร่หลาย เพราะเป็นกิจกรรมที่เล่นได้ง่าย การฝึกโยคะนั้นต่างจากการออกกำลังกายแบบอื่น ๆ จุดประสงค์ของการฝึก เพื่อฟื้นฟูจิตใจและร่างกายให้กลับมาสู่สภาวะความเป็นอยู่ที่ดีและได้รับประโยชน์คือผ่อนคลายและตื่นตัวอยู่เสมอ ส่งผลผลทางใจทำให้จิตสงบมีสมาธิ ลดความเครียด ผลทางกายที่เห็นได้ชัดคือรูปร่างดีขึ้น เกาะเต่านั้นเป็นสถานที่สำคัญของโยคะและคนรักการเล่น โยคะ ด้วยการนำเสนอการที่เรียนหลากหลายรูปแบบและท่าเลที่ตั้งอยู่ริมทะเล เอื้ออำนวยต่อการนั่งทำสมาธิหรือเล่นโยคะเป็นอย่างมาก

- เรียนทำอาหารไทย นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวประเทศไทยส่วนใหญ่จะสนใจแหล่งท่องเที่ยวที่มีความหลากหลาย และอาหารที่มีรสชาติดี มีเอกลักษณ์ นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวส่วนใหญ่

จะพักอยู่นาน การเรียนอาหารไทย จึงเป็นอีกกิจกรรมที่นักท่องเที่ยวสนใจอยากจะเรียนรู้วิธีการปรุงรสชาติอาหารต้นตำหรับ หลักสูตรการเรียนทำอาหารในเกาะเต่าค้นหาได้ไม่ยาก ส่วนใหญ่จะเป็นหลักสูตรแบบเร่งรัดใช้เวลาตั้งแต่ครึ่งวัน ไปจนถึง 2-3 วัน เน้นเฉพาะการสอนทำอาหารไทยเป็นชุดทั้งคาวและหวาน

สิ่งอำนวยความสะดวกบนเกาะเต่าและเกาะนางยวน

สิ่งอำนวยความสะดวกทุกอย่าง ทั้งบ้านพัก และคลับเฮาส์ ร้านอาหาร และมีบริการพาคำน้ำลึก

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

ในการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศ สามารถแบ่งงานวิจัยที่เกี่ยวกับการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยว และการจัดการโลจิสติกส์ท่องเที่ยว ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวเช่นกัน มีรายละเอียดดังนี้

การจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยว

ทัศนีย์ สิริวิทยกุล (2560) ได้ศึกษาเรื่อง “การจัดการโซ่อุปทานสำหรับการท่องเที่ยวในชุมชนบ้านเชียง จังหวัดอุดรธานี” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาโซ่อุปทาน การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์และการสังเกต ประชากรการวิจัยได้แก่ (1) นักท่องเที่ยว (2) กลุ่มชุมชน (3) กลุ่มผู้ประกอบการ (4) เจ้าหน้าที่รัฐ กลุ่มตัวอย่างรวม 72 คน เก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เชิงลึกและการสังเกต

ผลการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยว ส่วนใหญ่มาเป็นหมู่คณะและพักค้างแรม 1 คืน โดยการจองแพ็คเกจทัวร์กับทางกลุ่มโฮมสเตย์ส่วนนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาโดยรถยนต์ส่วนตัวจะไม่พักค้างแรม เนื่องจากไม่ทราบข้อมูลด้านการมีที่พัก แนวทางการพัฒนาด้านกายภาพควรจัดให้มีรถโดยสารสาธารณะวนรถเข้าไปถึงชุมชนบ้านเชียง ควรปรับปรุงภูมิทัศน์ด้วยแนวความคิดการออกแบบเพื่อทุกคน ควรมีรถจักรยานให้เช่าเพื่อความสะดวกในการเดินทางไปยังจุดชมต่าง ๆ ควรมีกิจกรรมที่สร้างมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยวได้มีส่วนร่วม ด้านสารสนเทศควรมีการนำเอาระบบการสื่อสารสังคมออนไลน์มาใช้ในการประชาสัมพันธ์ข้อมูลให้มากขึ้น และแนะนำการเดินทางไปยังจุดชมต่าง ๆ และระบบการสื่อสารแนะนำโดยเสียงภายในพิพิธภัณฑ์ ด้านการเงินควรมีระบบการจองที่พักผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ แนวทางการพัฒนาอื่น ๆ ควรพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ โดยคงความเป็นอัตตลักษณ์ไว้ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม การปรับปรุงภูมิทัศน์ด้วยแนวความคิดการออกแบบเพื่อทุกคนมาประยุกต์ใช้เพื่อยกระดับให้มี

ความเป็นสากล และควรมีการจัดประชุมชุมชนเพื่อให้มีส่วนร่วมในแนวทางการพัฒนาโซ่อุปทาน การท่องเที่ยวให้มีความยั่งยืนเกิดสมดุลกันทั้งชุมชน

กรวรรณ สังขกร และคณะ (2558) ได้ศึกษาเรื่อง “การเชื่อมโยงห่วงโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในภาคเหนือตอนบนเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ” เป็นสำรวจพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ อุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวสำหรับนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ สถานการณ์การจัดการห่วงโซ่อุปทานการท่องเที่ยวสำหรับนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ เพื่อยกระดับศักยภาพและความพร้อมในการรองรับการท่องเที่ยวสำหรับนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ การศึกษาวิจัยเป็น 2 ส่วน คือ สำรวจพฤติกรรมนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ โดยเก็บแบบสอบถามชาวไทยและต่างชาติ จำนวน 648 ตัวอย่าง สังเกตการณ์การจัดทัวร์สำหรับนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ และทดลองจัดทัวร์สำหรับนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ และสำรวจห่วงโซ่อุปทานการท่องเที่ยวสำหรับผู้สูงอายุ ด้วย SCAAN@Model เพื่อวางโครงสร้างฐานข้อมูลตามเส้นทางการท่องเที่ยว ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมนักท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุชาวไทยและชาวต่างชาติ มีพฤติกรรมพฤติกรรมการท่องเที่ยวที่แตกต่างกัน ทั้งในด้านการท่องเที่ยวในประเทศ และต่างประเทศ วัตถุประสงค์การเดินทางท่องเที่ยว ผู้ที่เดินทางไปท่องเที่ยวด้วย การจัดวางแผนการเดินทาง การหาข้อมูลการท่องเที่ยว เป็นต้น ส่วนการศึกษาห่วงโซ่อุปทานการท่องเที่ยวสำหรับผู้สูงอายุและศึกษา การเชื่อมโยงห่วงโซ่อุปทานของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวสำหรับผู้สูงอายุ พบว่า ในพื้นที่ภาคเหนือตอนบนสามารถสร้างความเชื่อมโยงของห่วงโซ่อุปทาน ได้ตามความสนใจของนักท่องเที่ยว โดยแบ่งออกเป็น 9 ด้าน คือ ด้านเกษตร ด้านประวัติศาสตร์ ด้านธรรมชาติ ด้านสุขภาพ ด้านผจญภัย ด้านธรรมชาติ ด้านกีฬา บ้านเทรนนิ่ง นันทนาการ และด้านเรียนรู้ สิ่งใหม่และวัฒนธรรม

ศรีสมรัก อินทจันทร์ยง (2558) ได้ศึกษาเรื่อง “การศึกษาโซ่อุปทานและตัวแบบข้อมูลในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศไทย” เพื่อสร้างความเข้าใจในภาพรวมของการประสานงานกันระหว่างผู้ประกอบการที่เป็นผู้มีส่วนได้เสียหลัก และการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างผู้ประกอบการที่เป็นผู้มีส่วนได้เสียแต่ละราย ทั้งนี้เนื่องจากอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลและการประมวลผลข้อมูลเป็นอย่างมาก ดังนั้น การแลกเปลี่ยนหรือส่งต่อข้อมูลระหว่างกัน ในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นไปอย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพ ก็จะส่งผลดีต่อทุกภาคส่วนในอุตสาหกรรม

ผลการศึกษา พบว่า ในผู้ประกอบการที่เป็นผู้มีส่วนได้เสียหลัก 6 กลุ่มประกอบไปด้วย โรงแรมที่พัก ตัวแทนการท่องเที่ยว หน่วยงานดูแล และประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว ธุรกิจการท่องเที่ยว กิจกรรมธุรกิจและบริการด้านอาหาร และธุรกิจการเดินทาง มีเพียง 2 กลุ่มที่มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด คือ โรงแรม และตัวแทนการท่องเที่ยว โดยปัญหาที่ผู้ประกอบการเหล่านี้มักประสบในการบริหารจัดการโซ่อุปทานอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแบ่งออกได้เป็น 3 ด้านคือ ปัญหาด้านการจัดการข้อมูล ข่าวดสาร และความรู้ ปัญหาจากลักษณะการทำงานในบริบทของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว และปัญหาอันเนื่องมาจากการพัฒนาอย่างรวดเร็วทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ นอกจากนี้คณะผู้วิจัยได้วิเคราะห์

และพัฒนาตัวแบบข้อมูลโดยรวมและจัดกลุ่มข้อมูลตามประเภทของผู้ประกอบการและความต้องการใช้งานข้อมูลในการบริหารจัดการโซ่อุปทานของผู้ประกอบการแต่ละกลุ่ม

สุจิตา ศรีไชยวาน (2554) ได้ศึกษาเรื่อง “ห่วงโซ่อุปทานการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ กรณีศึกษาอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่จังหวัดนครราชสีมา” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ภายในห่วงโซ่อุปทานของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางด้าน ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ ของอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ จังหวัดนครราชสีมาและเพื่อศึกษาผลกระทบทางตรงของปัจจัยทางด้านต้นน้ำ ปัจจัยทางด้านกลางน้ำ และปัจจัยทางด้านปลายน้ำที่มีผลต่อระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว โดยใช้สถิติหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน การวิเคราะห์การถดถอย เชิงพหุ และการวิเคราะห์เส้นทาง (Path analysis)

ผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยทางด้านการบริหารจัดการหรือปัจจัยต้นน้ำ ปัจจัยทางด้าน การให้บริการหรือปัจจัยกลางน้ำ และปัจจัยทางด้านระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวหรือปัจจัย ปลายน้ำ มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง โดยปัจจัยต้นน้ำมีความสัมพันธ์กับปัจจัยกลางน้ำ ด้านที่พัก อาศัย ด้านการเดินทาง ด้านสถานที่และกิจกรรม และด้านอาหารและงานฝีมือท้องถิ่น ด้วยค่า สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.656 0.593 0.610 และ 0.552 ตามลำดับ ปัจจัยกลางน้ำมีความสัมพันธ์กับปัจจัย ปลายน้ำด้วยค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ 0.815 และปัจจัยต้นน้ำมีความสัมพันธ์กับปัจจัยปลายน้ำด้วยค่า สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.811 และโดยภาพรวม พบว่า ปัจจัยต้นน้ำ ด้านค่านิยมและวัฒนธรรมขององค์กรมี ผลกระทบทางตรงต่อปัจจัยกลางน้ำมากที่สุด ($\beta = .300$) และเมื่อแยกออกเป็นประเด็นย่อยพบว่าปัจจัย ต้นน้ำ ด้านค่านิยมและวัฒนธรรมขององค์กร มีผลกระทบทางตรงต่อปัจจัยกลางน้ำด้านอาหารและ งานฝีมือท้องถิ่น ($\beta = .385$) แต่ปัจจัยต้นน้ำ ด้านประสิทธิภาพและการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ มีผลกระทบทางตรงต่อปัจจัยกลางน้ำ ด้านที่พักอาศัย ($\beta = .262$) ด้านการเดินทาง ($\beta = .293$) และ ด้านสถานที่และกิจกรรม ($\beta = .306$) นอกจากนี้ผลการศึกษาของต่อปัจจัยต้นน้ำกับระดับความพึงพอใจ ของนักท่องเที่ยว พบว่าปัจจัยต้นน้ำ ด้านค่านิยมและวัฒนธรรมขององค์กรมีผลกระทบทางตรงต่อปัจจัย ทางด้านระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวมากที่สุด ($\beta = .273$) และผลการศึกษาของปัจจัยกลางน้ำ กับปัจจัยทางด้านระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว พบว่า ตัวแปรด้านที่พักอาศัย มีผลกระทบ ทางตรงต่อระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวมากที่สุด ($\beta = .349$)

การจัดการโลจิสติกส์ท่องเที่ยว

อมลีนรศมี ศรีบัวนา (2559) ได้ศึกษาเรื่อง “การจัดการโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยว ในวัดศรีสุพรรณ” มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาการจัดการโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวในวัด ศรีสุพรรณ โดยใช้การวิจัยเชิงปริมาณ โดยการเก็บแบบสอบถามนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาเที่ยว ที่วัดศรีสุพรรณ จำนวน 400 คน ผลการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่อายุระหว่าง 30 - 39 ปี ประกอบอาชีพเอกชนหรือรัฐวิสาหกิจ มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 25,000 บาท วัตถุประสงค์ของการมา เดินทางมาเที่ยวเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ โดยเลือกเดินทางมาเที่ยววัดศรีสุพรรณ ในช่วงเย็น ในด้าน

ความพึงพอใจต่อองค์ประกอบโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยว ซึ่งนักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจด้านสถานที่ในระดับมากที่สุด และมีความพึงพอใจด้านการไหลทางกายภาพในระดับมาก รองลงมา คือ ด้านบุคลากร ด้านการให้บริการ ตามลำดับ นอกจากนี้นักท่องเที่ยวยังมีข้อเสนอแนะให้มีการปรับปรุงและพัฒนาองค์ประกอบ โลจิสติกส์ในทุก ๆ ด้าน ได้แก่ ด้านการไหลทางกายภาพ ด้านการไหลของสารสนเทศ ด้านการบริการ ด้านสถานที่ และด้านบุคลากร

ชัยฤทธิ์ ทองรอด (2559) ได้ศึกษาเรื่อง “การจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม จังหวัดนครปฐม” มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาพฤติกรรมนักท่องเที่ยว 2) ความพึงพอใจต่อระบบโลจิสติกส์การจัดการ โลจิสติกส์การท่องเที่ยวจังหวัดนครปฐม และ 3) เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของชุมชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ต่อการจัดการ โลจิสติกส์การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม จังหวัดนครปฐม การวิจัยนี้ ใช้รูปแบบผสมผสานระหว่างการวิจัยเชิงคุณภาพจากผู้ประกอบการเรือนำเที่ยว นายเทศมนตรี และนายกองค์การส่วนตำบล ส่วนการวิจัยเชิงปริมาณ ใช้การแจกแบบสอบถามนักท่องเที่ยวชาวไทย จำนวน 400 คน สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ การแจกแจงความถี่ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติค่าที (t-test) วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way-ANOVA)

ผลการวิจัย พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่เดินทางมาเที่ยวจังหวัดนครปฐม อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร เคยมานครปฐมแล้ว 2 - 3 ครั้ง ส่วนใหญ่มักันแบบครอบครัว เดินทางโดยรถยนต์ ค้นหาข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวจากเว็บไซต์ วัตถุประสงค์หลักในการท่องเที่ยว คือ ทำบุญไหว้พระ ให้เหตุผลว่า จังหวัดนครปฐมมีแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมที่น่าสนใจ ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง 1,000 - 2,000 / ครั้ง สถานที่ท่องเที่ยวยอดนิยม คือ พุทธมณฑล พระปฐมเจดีย์ และพิพิธภัณฑน์หุ่นขี้ผึ้ง หากมีโอกาสนักท่องเที่ยวจะกลับมาเที่ยวจังหวัดนครปฐมอีกครั้ง และจะแนะนำผู้อื่นให้มาท่องเที่ยวจังหวัดนครปฐมด้วย ในด้านความพึงพอใจต่อการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม จังหวัดนครปฐม ในภาพรวมนักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจในระดับมาก ส่วนด้านที่นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจมากที่สุดได้แก่ การเคลื่อนไหลด้านสารสนเทศ มีการจัดทำเอกสารเผยแพร่ การสื่อสารผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ เว็บไซต์ ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว และโฆษณาตามสื่อต่างๆ ความสะดวกสบายที่ได้รับจากการท่องเที่ยว และการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ส่วนด้านที่นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจมาก ได้แก่ สิ่งดึงดูดใจด้านการท่องเที่ยว การไหลเวียนทางการเงิน และการไหลทางกายภาพ แต่ทั้งนี้ยังพบปัญหาที่แก้ไข คือ 1) ควรจัดทำคู่มือการท่องเที่ยวระยะสั้น (วันเดียว) และแบบพักค้างคืน 2 - 3 วัน 2) ควรจัดตั้งศูนย์บริการนักท่องเที่ยวทุกแห่ง 3) ควรมีการเชื่อมโยงระหว่างแหล่งท่องเที่ยว และขยายทางในบางจุดเพื่อเป็นทางจักรยาน และ 4) จัดเตรียมความพร้อมของแผนฉุกเฉิน หากเกิดอุบัติเหตุ

ปณัสยา สิริรุ่งโรจน์กนก (2559) ได้ศึกษาเรื่อง “พฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวกรณีศึกษา ตลาดน้ำอัมพวา จังหวัด

สมุทรสงคราม” มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาพฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการ โลจิสติกส์การท่องเที่ยวในด้านต่าง ๆ ของตลาดน้ำอัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการ โลจิสติกส์การท่องเที่ยวในด้านต่าง ๆ ของตลาดน้ำอัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม ที่มีลักษณะประชากรศาสตร์แตกต่างกัน เพื่อรวบรวมสรุปเป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวของตลาดน้ำอัมพวาจังหวัดสมุทรสงคราม เพื่อให้เกิดการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนต่อไปในอนาคต การวิจัยครั้งนี้ได้ใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 73 ราย ทำการประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Window Version 22 ใช้สถิติ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน ค่า t-test ค่า One-Way Analysis of Variance (f-test)

ผลการวิจัย พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจปานกลางถึงมากต่อการจัดการ โลจิสติกส์การท่องเที่ยวของตลาดน้ำอัมพวา จังหวัดสมุทรสงครามในภาพรวม ในรายด้านส่วนใหญ่มาก เช่น ด้านความสะดวกทางกายภาพ ด้านการได้รับข้อมูลข่าวสาร ด้านการให้บริการ ด้านความปลอดภัยต่อบุคคลและทรัพย์สิน และด้านใช้จ่ายและการเงินได้ระดับความพึงพอใจปานกลาง และเมื่อวิเคราะห์นักท่องเที่ยวที่มีลักษณะประชากรศาสตร์แตกต่างต่อความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวในภาพรวม พบว่า ความพึงพอใจต่อการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวในภาพรวมทุกด้านในกรณีที่มีช่วงอายุแตกต่าง รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และภูมิลำเนาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในส่วนของความคิดเห็นด้านแนวทางการพัฒนาและปรับปรุงการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวของตลาดน้ำอัมพวาให้ดีขึ้น ควรมีการบูรณาการการทำงานของทุกหน่วยงาน ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในการจัดการ โลจิสติกส์การท่องเที่ยวภายในแหล่งท่องเที่ยวเพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาให้การท่องเที่ยวเกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น รวมทั้งสามารถรองรับความต้องการของนักท่องเที่ยวได้อย่างเต็มศักยภาพ ควรมีการนำระบบ ICT Management เข้ามาช่วยสนับสนุนในการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบมากขึ้น รวมทั้งระบบสนับสนุนและช่วยเหลืออื่น ๆ เช่น การเดินทาง ร้านอาหาร ข้อมูลอื่น ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกัน และท้ายที่สุดคือ การร่วมมือกันระหว่างแหล่งท่องเที่ยวใกล้เคียงในอนาคต อาจเพิ่มการจัดทำแผนที่เชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวไปสู่แหล่งท่องเที่ยวใกล้เคียง เพื่อเพิ่มโอกาสในการกระจายรายได้สู่ชุมชนมากขึ้น

ชัชวาล พูลจวง ปริณภา จิตราภรณ์ (2558) ได้ศึกษาเรื่อง “การบริหารจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวทางน้ำ ตำบลเกาะเกร็ด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี” มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสถานการณ์โลจิสติกส์การท่องเที่ยวทางน้ำ ในเส้นทางของตำบลเกาะเกร็ด อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี และศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว ชุมชน และผู้ประกอบการในองค์ประกอบการบริหารการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวทางน้ำ โดยสอบถามข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่มคือ นักท่องเที่ยว ชุมชน และผู้ประกอบการท่องเที่ยว โดยเครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม

หรับนักท่องเที่ยว และชุมชน แบบสัมภาษณ์เก็บรวบรวมข้อมูล จากผู้ประกอบการท่องเที่ยว และผู้ค้าในแหล่งท่องเที่ยว ด้วยการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป

ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อองค์ประกอบของระบบ โลจิสติกส์ การท่องเที่ยวในภาพรวมแต่ละด้าน มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง ถึงมากที่สุด สำหรับผลสรุปเกี่ยวกับความพึงพอใจของกลุ่มชุมชน / ผู้ค้าในแหล่งท่องเที่ยว ที่มีต่อ ผลของการเป็นแหล่งท่องเที่ยว และความพร้อมด้านการจัดการ โลจิสติกส์ มีความพึงพอใจระดับมากถึงมากที่สุด ผลจากการสัมภาษณ์ในแนวทางการพัฒนาปรับปรุงความสามารถของชุมชน ด้านการจัดการ โลจิสติกส์ในชุมชนมีแนวทางแก้ปัญหา และพัฒนาด้านการท่องเที่ยว ผลการสัมภาษณ์ในองค์ประกอบและการบริหารจัดการ โลจิสติกส์ ผู้ประกอบการท่องเที่ยวทางน้ำมีการเตรียมความพร้อม กรณีเหตุฉุกเฉิน และรวมกลุ่มให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน

เถิงศักดิ์ ชัยชาญ (2556) ได้ศึกษาเรื่อง “การพัฒนาคุณภาพการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาพฤติกรรมนักท่องเที่ยวและความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของนักท่องเที่ยว 2) ศึกษาความสัมพันธ์ภายในห่วงโซ่อุปทานของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ทางด้าน ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ 3) ศึกษาผลกระทบทางตรงของปัจจัยทางด้านต้นน้ำ ปัจจัยทางด้านกลางน้ำและปัจจัยทางด้านปลายน้ำที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว และ 4) ระบุแนวทางในการพัฒนาคุณภาพการท่องเที่ยวเชิงนิเวศสำหรับพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สอบถามข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาเที่ยว ณ อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ จังหวัดนครราชสีมา และอุทยานแห่งชาติภูเรือ จังหวัดเลย จำนวนรวม 440 ตัวอย่าง ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ เพียร์สัน การวิเคราะห์ การถดถอยเชิงพหุ และการวิเคราะห์เส้นทาง (Path analysis)

ผลการศึกษา พบว่า พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวนั้นส่วนใหญ่จะเคยมาท่องเที่ยวเชิงนิเวศ แล้ว 2-3 ครั้ง มาท่องเที่ยวในช่วงเดือนตุลาคม - ธันวาคม โดยใช้รถยนต์ส่วนตัวในการเดินทางใช้เวลาในการท่องเที่ยว 2-3 วัน และมากับครอบครัวเป็นส่วนใหญ่ นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความเข้าใจถึงลักษณะการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแต่ไม่ครบถ้วน โดยเข้าใจว่า การท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็น การท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องจำเป็นต้องมีความรับผิดชอบต่อการใช้ประโยชน์ในพื้นที่จากการท่องเที่ยวร่วมกัน ด้านความสัมพันธ์ภายในห่วงโซ่อุปทานของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ทางด้านต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ พบว่า ปัจจัยที่เป็นองค์ประกอบของห่วงโซ่อุปทานการท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กันอย่างชัดเจนในทุกปัจจัย ผลการศึกษาถึงผลกระทบทางตรงของปัจจัยด้านต้นน้ำ ปัจจัยด้านกลางน้ำ และปัจจัยด้านปลายน้ำ ที่มีผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยว พบว่า ปัจจัยด้านการบริหารจัดการหรือปัจจัยด้านต้นน้ำ ที่มีผลกระทบทางตรงต่อปัจจัย ด้านการให้บริการหรือปัจจัยด้านกลางน้ำ ในภาพรวมของ 2 แหล่งท่องเที่ยวให้ผลเหมือนกันทั้ง 3 ปัจจัยเรียงตามลำดับผลกระทบ คือ ปัจจัยด้านประสบการณ์และการปฏิบัติหน้าที่ ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และปัจจัย

ด้านทรัพยากรและศักยภาพขององค์กร ด้านปัจจัยด้านการให้บริการ หรือปัจจัยด้านกลางน้ำที่มีผลกระทบทางตรงต่อปัจจัยด้านระดับความพึงพอใจ โดยรวมของนักท่องเที่ยว หรือปัจจัยด้านปลายน้ำ พบว่า มีทั้งเหมือนและแตกต่างกันใน 2 แหล่งท่องเที่ยว คือ เหมือนกันในด้านอาหารและงานฝีมือท้องถิ่น ที่มีผลกระทบต่อความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ โดยรวมมากที่สุด ที่แตกต่างกัน คือ ลำดับรองลงมาเป็นด้านที่พักอาศัย สำหรับอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ ขณะที่เป็นด้านสถานที่และกิจกรรม สำหรับอุทยานแห่งชาติภูเรือ ด้านปัจจัยด้านการบริหารจัดการ หรือปัจจัยด้านต้นน้ำ ที่มีผลกระทบทางตรงต่อ ปัจจัยด้านระดับ ความพึงพอใจ โดยรวมของนักท่องเที่ยว หรือปัจจัยด้านปลายน้ำ พบว่า มีแตกต่างกันใน 2 แหล่งท่องเที่ยว โดยเป็นปัจจัยด้านประสบการณ์และการปฏิบัติหน้าที่ และปัจจัยด้านคุณลักษณะขององค์กร ตามลำดับสำหรับอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ ขณะที่เป็นตัวแปรด้านการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และตัวแปรด้านการนำข้อมูลที่ได้รับมาใช้ให้เกิดประโยชน์ ตามลำดับ สำหรับอุทยานแห่งชาติภูเรือ จากผลการศึกษาทำให้สรุปได้ว่าการพัฒนาในส่วใดส่วหนึ่งของโซ่อุปทาน จะเกิดผลกระทบต่อส่วนอื่นเสมอ โดยมีผลกระทบมากน้อยต่างกัน ทำให้สามารถพิจารณาได้ว่า ควรพัฒนาปัจจัยใดก่อนหลังมากน้อยเพียงใดเพื่อเกิดประสิทธิผลสูงสุดต่อโซ่อุปทานการท่องเที่ยว

เถกิงศักดิ์ ชัยชาญ (2555) ได้ศึกษาเรื่อง “การจัดการ โลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวในอำเภอลำปางน้ำเขียวจังหวัดนครราชสีมา” มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาพฤติกรรมนักท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวในอำเภอลำปางน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อองค์ประกอบและการจัดการ โลจิสติกส์การท่องเที่ยวที่ ปรับปรุงจากปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดส่งผลให้เกิดการมาเที่ยวซ้ำในอำเภอลำปางน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา และ 3) ศึกษาแนวทางในการพัฒนาการจัดการ โลจิสติกส์เพื่อการท่องเที่ยวในมุมมองของผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง 4 กลุ่มคือ นักท่องเที่ยว ชุมชน ผู้ประกอบการ และผู้นำชุมชน ในตำบลลำปางน้ำเขียว ตำบลไทยสามัคคี ตำบลอุดมทรัพย์ตำบลวังหมี ตำบลระเริง รวม 5 พื้นที่รวมทั้งสิ้น 570 ตัวอย่าง โดยใช้เครื่องมือเป็นแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ทำการวิเคราะห์ ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา

ผลการวิจัย พบว่า พฤติกรรมนักท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวในภาพรวมมีอายุช่วง 30 - 34 ปี ทางด้านพฤติกรรมนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มาท่องเที่ยวเป็นครั้งแรก ใช้เวลาท่องเที่ยว 2 วัน วัตถุประสงค์หลักของการเดินทางท่องเที่ยว คือ เพื่อพักผ่อน กิจกรรมนันทนาการที่ทำพร้อมกับการท่องเที่ยวคือชมทิวทัศน์ และเกือบทั้งหมดต้องการกลับมาท่องเที่ยวในอำเภอลำปางน้ำเขียวอีก นักท่องเที่ยวพึงพอใจปานกลางต่อองค์ประกอบโลจิสติกส์การท่องเที่ยวในปัจจุบัน ในภาพรวมในรายด้านส่วนใหญ่พึงพอใจน้อยถึงปานกลาง โดยด้านการไหลทางกายภาพได้รับความพึงพอใจต่ำสุดในระดับน้อย เนื่องจากมีรายการย่อยของด้านถึง 5 รายการได้รับความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด ได้แก่ ระบบขนส่งมวลชน ความปลอดภัย ณ สถานีขนส่ง การเดินทางท่องเที่ยว โดยขนส่งมวลชน ความพร้อมของบริษัททัวร์ และการเดินทางในกรณีฉุกเฉิน และเมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบโลจิสติกส์การท่องเที่ยวกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่

นำมาสู่การกลับมาเที่ยวซ้ำ พบว่า ความพึงพอใจต่อองค์ประกอบเกือบทุกด้าน มีความสัมพันธ์ต่อการกลับมาเที่ยวซ้ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับกลุ่มชุมชนเห็นว่าการเป็นแหล่งท่องเที่ยว ทำให้มีการพัฒนาชุมชนหลายด้าน และมีความพึงพอใจต่อการจัดการ โลจิสติกส์ การท่องเที่ยวในระดับปานกลาง กลุ่มผู้ประกอบการพึงพอใจในระดับมาก กลุ่มผู้นำชุมชนเห็นว่ามีความพร้อมอยู่ในระดับปานกลาง ความคิดเห็นด้านความพร้อมและแนวทางการพัฒนาการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวให้ดีขึ้น กลุ่มต่าง ๆ มีความเห็นว่ามีความพร้อมระดับหนึ่งและให้ข้อเสนอแนะไปในทางเดียวกันได้แก่ การทำให้นักท่องเที่ยวเข้ามาในแหล่งท่องเที่ยวได้ง่าย สะดวก รวดเร็ว และปลอดภัย การรวมกลุ่มของบุคคลหรือหน่วยงานเพื่อทำหน้าที่และบทบาทต่าง ๆ กัน การจัดการประชุมประชาคมด้าน โลจิสติกส์ทั้งในและนอกชุมชน การจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวตลอดเวลา มีหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบด้านนี้โดยตรง และมีการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวใหม่ ๆ มีงบประมาณสนับสนุนเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตามมีการพบว่า ระดับความพึงพอใจต่อองค์ประกอบและการจัดการ โลจิสติกส์ระหว่างกลุ่มนักท่องเที่ยวกับกลุ่มผู้ประกอบการ มีความแตกต่างกันอย่างชัดเจนจนเป็นประเด็นที่ต้องสนใจหาเหตุผลมาอธิบาย

อักรพงศ์ อ้นทอง (2555) ศึกษาเรื่อง “การจัดการ โลจิสติกส์กับความจงรักภักดีต่อการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่” มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบอิทธิพลของคุณค่าที่ได้รับจากสิ่งดึงดูดใจและการจัดการ โลจิสติกส์ในการท่องเที่ยวที่มีต่อความพึงพอใจและความภักดีต่อการท่องเที่ยวเชียงใหม่ โดยประยุกต์ใช้แนวคิดความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างคุณค่าที่ได้รับ ความพึงพอใจ และความภักดีต่อแหล่งท่องเที่ยว และใช้แบบจำลองสมการโครงสร้าง (Structural Equation Models: SEM) วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวต่างชาติ แบบจำลองประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ 10 ตัวแปร และตัวแปรแฝง 4 ตัวแปร เป็นตัวแปรแฝงภายนอก 2 ตัวแปร คือ คุณค่าที่ได้รับจากสิ่งดึงดูดใจ และการจัดการ โลจิสติกส์ ส่วนตัวแปรแฝงภายใน 2 ตัวแปร ได้แก่ ความพึงพอใจและความภักดีต่อการท่องเที่ยวเชียงใหม่

ผลการวิจัยพบว่า การจัดการ โลจิสติกส์ในการท่องเที่ยวเป็นหนึ่งในปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจและความภักดีต่อการท่องเที่ยวเชียงใหม่ เช่นเดียวกับสิ่งดึงดูดใจ โดยการจัดการ การไหลเวียนทางด้านข้อมูลข่าวสารเป็นองค์ประกอบสำคัญของการจัดการ โลจิสติกส์ในการท่องเที่ยวเชียงใหม่ แม้ว่าเชียงใหม่สามารถจัดการได้ดีในเรื่องข้อมูลด้านสถานที่ท่องเที่ยว แต่มีจุดอ่อนในเรื่องข้อมูลการเดินทางภายในจังหวัดเชียงใหม่ (แผนที่หรือป้ายบอกทาง) และเว็บไซต์ (Web site) ควรมีความทันสมัย และถูกต้อง เพื่อใช้ประกอบในการเดินทาง ขณะที่การจัดการการไหลเวียนทางด้านกายภาพ ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญรองลงมา เชียงใหม่สามารถจัดการด้านความพร้อมของบริษัททัวร์หรือแพ็คเกจทัวร์ ความปลอดภัยในการท่องเที่ยว แต่ยังคงปรับปรุงในเรื่องความสะดวกในการเข้าถึงสถานที่หรือกิจกรรมการท่องเที่ยว โดยเฉพาะความคับคั่งของการจราจรภายในตัวเมืองเชียงใหม่ ระบบขนส่งมวลชนที่ขาดประสิทธิภาพในการให้บริการและการอำนวยความสะดวก

ความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว รวมทั้งระบบขนส่งที่นำนักท่องเที่ยวไปยังแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ที่อยู่ห่างไกลจากตัวเมืองเชียงใหม่ ส่วนการจัดการการไหลเวียนทางการเงินเป็นองค์ประกอบที่สำคัญน้อยที่สุด และเชียงใหม่สามารถจัดการในเรื่องของความสะดวกในการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ การใช้บัตรเครดิตหรือบัตรเดบิตหรือเช็คเดินทาง ได้เป็นอย่างดี แต่ต้องมีการปรับปรุงในเรื่องของระบบการคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม จากผลการศึกษาที่ได้แสดงให้เห็นว่า การจัดการ โลจิสติกส์ในการท่องเที่ยวก็เป็นหนึ่งทางเลือกที่จะนำมาใช้เป็นกลยุทธ์สำคัญในการสร้างความประทับใจให้กับนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเที่ยว โดยผลที่เกิดจากการจัดการ โลจิสติกส์ที่มีส่วนให้นักท่องเที่ยวกลับมาเที่ยวเชียงใหม่ซ้ำ และแนะนำให้ผู้อื่นเดินทางมาเที่ยวเชียงใหม่ ซึ่งเป็นแนวทางหนึ่งที่จะนำมาสู่ความสำเร็จ ในการทำการตลาดการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่

ลดาวรณ สว่างอารมณ์ (2553) ได้ศึกษาเรื่อง “การจัดการโลจิสติกส์เพื่อการท่องเที่ยวในจังหวัดชลบุรี” มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาข้อมูลด้านประชากรที่มีผลต่อความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวของจังหวัดชลบุรี 2) เพื่อศึกษาข้อมูลด้านประชากรที่มีผลต่อความจงรักภักดีต่อการท่องเที่ยวของจังหวัดชลบุรี 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง คุณค่าที่นักท่องเที่ยวได้รับจากการเยี่ยมชมสิ่งดึงดูดใจกับความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวของจังหวัดชลบุรี 4) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณค่าที่นักท่องเที่ยวได้รับจากการจัดการโลจิสติกส์ด้านการท่องเที่ยวกับความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวของจังหวัดชลบุรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาท่องเที่ยวในจังหวัดชลบุรีทั้ง 4 สถานที่ ท่องเที่ยวยอดนิยม จำนวน 400 คน และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบกำหนดโควตาและแบบตามสะดวก สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ความถี่ ร้อยละค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าทดสอบทีวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD และสถิติ สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ผลการวิจัย พบว่า

1. ความพึงพอใจและความจงรักภักดีต่อการท่องเที่ยวในจังหวัดชลบุรี โดยรวมของนักท่องเที่ยวอยู่ใน ระดับมากความคิดเห็นต่อความพึงพอใจและความจงรักภักดีต่อการท่องเที่ยวในจังหวัดชลบุรีเปรียบเทียบตาม เพศ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และการเดินทางมาท่องเที่ยว พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อเปรียบเทียบตาม อายุระดับการศึกษาอาชีพ และภูมิลำเนาของนักท่องเที่ยว พบว่า มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. คุณค่าที่นักท่องเที่ยวได้รับจากการเยี่ยมชมสิ่งดึงดูดใจต่อการท่องเที่ยวในจังหวัดชลบุรี โดยรวม อยู่ใน ระดับมากและมีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับปานกลางกับความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวในจังหวัดชลบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. คุณค่าที่นักท่องเที่ยวได้รับจากการจัดการการไหลเวียนด้านกายภาพโดยรวมอยู่ในระดับปานกลางและมีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับต่ำกับความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวในจังหวัดชลบุรีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

4. คุณค่าที่นักท่องเที่ยวได้รับจากการจัดการการไหลเวียนด้านข้อมูลข่าวสารโดยรวมอยู่ในระดับมากและมีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับปานกลางกับความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวในจังหวัดชลบุรีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

5. คุณค่าที่นักท่องเที่ยวได้รับจากการจัดการการไหลเวียนด้านการเงิน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และมีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับปานกลางกับความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวในจังหวัดชลบุรีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากข้อ 3 - 5 จะพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างคุณค่าที่นักท่องเที่ยวได้รับจากการจัดการโลจิสติกส์ด้านการท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวของจังหวัดชลบุรีกันทุกตัว แต่ทั้งนี้ก็ยังมิข้อเสนอแนะในการจัดการ โลจิสติกส์ด้านการท่องเที่ยว เช่น

1. การจัดการการไหลเวียนด้านกายภาพของจังหวัดชลบุรี ตามสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ ควรมีการปรับปรุงเรื่องความพร้อมด้านผู้ให้บริการ สถานที่ที่ให้บริการ และความรวดเร็วของผู้ให้บริการในการบริการแก่นักท่องเที่ยว

2. การจัดการการไหลเวียนด้านข้อมูลข่าวสาร ทางจังหวัดชลบุรีควรส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวได้รับข้อมูลข่าวสารผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์มากขึ้น เช่น สามารถเข้าถึงข้อมูลด้านการจองที่พัก การจองร้านอาหาร

3. การจัดการการไหลเวียนด้านการเงิน ความคุ้มค่าเรื่องค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวนั้นน้อย เนื่องจากค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวมีราคาสูง เช่น อาหาร เครื่องดื่ม ตามสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ นั้นมีราคาสูงกว่าปกติดังนั้นจังหวัดชลบุรีจึงควรตรวจสอบราคาสินค้าเหล่านี้เพื่อดำเนินการแก้ไขปัญหาดังกล่าว

4. นักท่องเที่ยวที่ถึงจังหวัดชลบุรีเป็นลำดับแรก ทางจังหวัดชลบุรีจึงควรที่จะส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวได้รับข้อมูลข่าวสารจากการท่องเที่ยวภายในจังหวัดชลบุรีโดยประชาสัมพันธ์เทศกาลเด่น ๆ ในแต่ละเดือนและแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวที่โดดเด่นเพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์ให้นักท่องเที่ยวมาท่องเที่ยวจังหวัดชลบุรีมากขึ้น

5. นักท่องเที่ยวกลับมาเที่ยวซ้ำที่จังหวัดชลบุรีมากกว่าแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ ทางจังหวัดชลบุรีจึงควรสนับสนุนให้มีการจัดการโลจิสติกส์ด้านท่องเที่ยว ทั้งด้านผู้ให้บริการแก่นักท่องเที่ยว ควรมีความยินดีในการให้บริการ ด้านสารสนเทศควรมีข้อมูลข่าวสารที่ทันสมัยและน่าเชื่อถือ ประชาสัมพันธ์อยู่เสมอ และด้านการเงินควรแก้ไขปัญหาด้านอาหาร และเครื่องดื่มตามสถานที่ท่องเที่ยวที่มีราคาสูงกว่าปกติ เพราะการที่นักท่องเที่ยวจะกลับมาเที่ยวซ้ำอีกครั้งนั้นจะต้องเกิดความพึงพอใจในการท่องเที่ยวครั้งก่อน

6. การแนะนำให้ผู้อื่นเดินทางมาเที่ยวที่จังหวัดชลบุรี ควรส่งเสริมและแนะนำให้นักท่องเที่ยวมีความรู้เรื่องสถานที่ท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยวที่หลากหลายในจังหวัดชลบุรี เพื่อให้นักท่องเที่ยวจะได้รับข้อมูลข่าวสารไปแนะนำบอกต่อผู้อื่นได้อย่างถูกต้อง

7. เพื่อให้มีการท่องเที่ยวที่จังหวัดชลบุรีบ่อยครั้งกว่าจังหวัดอื่นๆ ควรส่งเสริมให้มีการจัดการโลจิสติกส์ด้านกายภาพ โดยเชื่อมต่อเส้นทางทางการเดินทางท่องเที่ยวในภูมิภาคอื่น ๆ ให้นักท่องเที่ยวสังเกตเห็นถึงความสะดวกสบายในการเดินทาง คมนาคม และความปลอดภัยในการมาท่องเที่ยวที่จังหวัดชลบุรี จะทำให้นักท่องเที่ยวภูมิภาคอื่น ๆ มีความถี่ในการมาท่องเที่ยวที่จังหวัดชลบุรีบ่อยครั้งมากขึ้น เพราะส่วนมากนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวจังหวัดชลบุรีจะเป็นนักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาใกล้เคียงกับจังหวัดชลบุรี

นัยนา ไพบูลย์ (2552) ได้ศึกษาเรื่อง “การสำรวจความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวภายในประเทศตามตัวชี้วัดการจัดการโลจิสติกส์ด้านการท่องเที่ยว : กรณีศึกษาสถานที่ท่องเที่ยว เกาะช้าง เกาะลันเตา เกาะเสม็ด” มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระบบการจัดการโลจิสติกส์ด้านการท่องเที่ยวภายในประเทศ 2) เพื่อศึกษาตัวชี้วัดการจัดการโลจิสติกส์ด้านการท่องเที่ยว 3) เพื่อสำรวจสำรวจความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวตามตัวชี้วัดการจัดการโลจิสติกส์ด้านการท่องเที่ยว 4) เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการโลจิสติกส์ด้านการท่องเที่ยวในเกาะช้าง เกาะลันเตา เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง เป็นการสำรวจและเก็บข้อมูลจากนักท่องเที่ยวชาวไทยที่ท่องเที่ยวในพื้นที่เกาะช้าง เกาะลันเตา เกาะเสม็ด ตามตัวชี้วัดการจัดการโลจิสติกส์ด้านการท่องเที่ยว 3 ด้าน คือ ด้านการเคลื่อนที่ทางกายภาพ (Physical flow) ด้านการเคลื่อนที่ด้านการเงิน (Financial flow) และด้านการเคลื่อนที่ของข้อมูลข่าวสาร (Information flow) สถิติที่ใช้ ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์เปรียบเทียบด้วยไคสแควร์ ค่าที t-test และค่ามัธยฐาน

ผลการวิจัย พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่มาเที่ยวเป็นนักท่องเที่ยวเพศหญิงมากกว่าเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 54.0 นักท่องเที่ยวมีอายุอยู่ในช่วง 20 - 35 ปี คิดเป็นร้อยละ 52.0 มีรายได้ มากกว่า 10,000 - 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 41.0 ชอบการท่องเที่ยวแบบอิสระมากกว่าท่องเที่ยวแบบกรุ๊ปทัวร์ คิดเป็นร้อยละ 69.0 นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวที่กลับมาเที่ยวซ้ำ มากกว่านักท่องเที่ยวที่มาเป็นครั้งแรก คิดเป็นร้อยละ 56.0 ชอบการท่องเที่ยวแบบอิสระมากกว่าท่องเที่ยวแบบกรุ๊ปคิดเป็นร้อยละ 69.0 และมีรายได้มากกว่า 10,000 - 20,000 บาท

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวภายในประเทศตามตัวชี้วัดการจัดการโลจิสติกส์ด้านการท่องเที่ยว 3 ด้าน พบว่า นักท่องเที่ยวนักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อการจัดการโลจิสติกส์ด้านการท่องเที่ยวภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับ ได้แก่ ด้านการเคลื่อนที่ของข้อมูลข่าวสาร (Information flow) ด้านการเคลื่อนที่ด้านการเงิน (Financial flow) และด้านการเคลื่อนที่ทางกายภาพ (Physical flow) ตามลำดับ

สมมติฐานนักท่องเที่ยงที่มีปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ อายุ จำนวนครั้ง ที่มาที่ว รูปแบบ การท่องเที่ยว และรายได้ที่แตกต่างกันจะมีความพึงพอใจที่แตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

การศึกษาครั้งนี้ ได้มีข้อเสนอแนะดังนี้ 1) ควรมีการบำรุงทรัพยากรการท่องเที่ยวให้มีความอุดม สมบูรณ์ 2) ควรมีการเพิ่มช่องทางในการประชาสัมพันธ์ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวให้มากกว่านี้ 3) ควรมี ระบบการควบคุมสิ่งปฏิกูลที่ส่งผลกระทบต่อแหล่งท่องเที่ยว 4) ควรมีวิธีการบริหารจัดการพื้นที่ การขนส่งให้เป็นประโยชน์มากกว่านี้ 5) ควรให้ภาครัฐเข้ามามีบทบาททั้งการสนับสนุนและควบคุมการ ใช้ทรัพยากรให้มากขึ้น และ 6) ควรมีการแก้ไขระบบเส้นทางการคมนาคมท่องเที่ยวภายในเกาะ

ทวีศักดิ์ เทพพิทักษ์ และคณะ (2550) ได้ศึกษาเรื่อง “บทบาทของการจัดการ โลจิสติกส์และ การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว หมู่เกาะล้านอย่างยั่งยืน” ได้ประยุกต์ใช้หลักการจัดการ โลจิสติกส์เข้ามา ใช้กับการท่องเที่ยว ภายใต้สมมติฐานที่ว่าถ้ามีการเคลื่อนย้ายหรือการขนส่งนักท่องเที่ยวจากเมือง พัทยาไปยังเกาะล้าน รวมทั้งมีระบบเครือข่ายการขนส่งภายในเกาะที่ดีและมีประสิทธิภาพก็จะ ช่วยส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยวบนเกาะล้าน ได้อย่างยั่งยืน นอกจากนี้ถ้ามีการนำเอา หลักการจัดการ โลจิสติกส์มาใช้ในการพยากรณ์จำนวนนักท่องเที่ยวที่ถูกต้องก็จะช่วยใน การปรับปรุงระบบ โครงข่ายคมนาคมและระบบสาธารณูปโภคและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น เพื่อรองรับความต้องการและการขยายตัวเพิ่มมากขึ้นของนักท่องเที่ยว วัตถุประสงค์ของการศึกษาคือ เพื่อศึกษารูปแบบการพยากรณ์จำนวนนักท่องเที่ยวและอุปสงค์ของ การท่องเที่ยวบนเกาะล้านเพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการวางแผนและการพัฒนาความต้องการ ระบบสาธารณูปโภค สิ่งอำนวยความสะดวกและระบบเครือข่ายการขนส่งบนเกาะล้าน รวมทั้งได้ ทำการศึกษารูปแบบและแนวทางการบริหารจัดการเครือข่ายการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ เพื่อรองรับการเติบโตและขยายตัวด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดชลบุรี การศึกษาครั้งนี้ได้เก็บข้อมูล จากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิและจากแหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (อาทิ การใช้แบบสอบถาม การสังเกตการณ์ และการสัมภาษณ์เชิงลึก) ซึ่งครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายคือนักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการและหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้อง โดยหลักการทางสถิติและจากผู้เชี่ยวชาญ

ผลการวิจัย พบว่า อนุกรมเวลาแบบจำลองแนวโน้ม Quadratic และ Exponential smoothing ถือได้ว่าเป็นรูปแบบของการพยากรณ์ที่เหมาะสม โดยพบว่าในอีก 10 ปีข้างหน้าจำนวนนักท่องเที่ยว จะขยายตัวเพิ่มเป็นประมาณ เกือบ 2 ล้านคน ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการออกแบระบบการขนส่งจาก เมืองพัทยาไปยังเกาะล้านซึ่งปัจจุบันนี้ต้องใช้เรือยนต์มากกว่า 1,500 เที่ยวต่อวัน ประเด็นที่ตามมาจาก การขยายตัวเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยว คือ การวางแผนระบบสาธารณูปโภค และสิ่งอำนวยความสะดวก บนเกาะล้าน ซึ่งปัจจุบันนี้ยังขาดความพร้อมและการวางแผนเชิงรุกเพื่อให้เกาะล้านเป็นแหล่ง ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืน นอกจากนี้การศึกษาพบว่า เกาะล้านควรสร้างแหล่งท่องเที่ยวใหม่ เพิ่มขึ้นและปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวที่มีอยู่เดิมก่อนที่จะกลายเป็นแหล่งเสื่อมโทรมและเกิดปัญหา

มลพิษด้านขยะ น้ำและเสียงในอนาคต สุดท้ายการศึกษา พบว่า เกษะล้านควรวางแผนการบริหารจัดการขยะ (Reverse logistics) ที่เกิดขึ้นจากการขยายตัวของนักท่องเที่ยว ชุมชนบนเกาะและประชากรแฝงอย่างมีประสิทธิภาพ โดยประเด็นดังกล่าวกำลังกลายเป็นประเด็นปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมที่สำคัญยิ่งและส่งผลกระทบต่อความเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สวยงามของเกาะล้าน การศึกษาดังกล่าวจะช่วยให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะผู้บริหารเมืองพัทยาและการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยสามารถใช้เป็นข้อมูลในการวางแผน พัฒนา ปรับปรุงระบบสาธารณูปโภค สิ่งอำนวยความสะดวก ซึ่งระบบโลจิสติกส์และการขนส่งจะช่วยให้นักท่องเที่ยวสามารถเดินทางไป - มาจากแหล่งท่องเที่ยวต่างๆบนเกาะล้าน ตลอดไปจนการให้บริการด้านที่พักอาศัยสำหรับนักท่องเที่ยวสอดคล้องกับอุปสงค์ของการท่องเที่ยวที่เพิ่มมากขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมบนเกาะไว้ได้อย่างยั่งยืน ทั้งนี้จำเป็นต้องมีการบริหารจัดการเชิงบูรณาการและมีเอกภาพ โดยเฉพาะการส่งเสริมโดยเน้นการมีส่วนร่วมของภาคีในการพัฒนาเพื่อยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวของเกาะล้านไปสู่ระดับสากล

ปานจิต มีเพียร (2550) ได้ศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกสถานที่พักของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ ในเกาะเต่า” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกสถานที่พักของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ ศึกษาพฤติกรรมการใช้บริการสถานที่พัก เปรียบเทียบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกสถานที่พักของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และศึกษาปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่พักในเกาะเต่า โดยผู้วิจัย ใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูล โดยวิธีการสุ่มแบบบังเอิญกับนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่เข้าพักในเกาะเต่า จำนวน 400 คน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ หาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานโดยหาค่า t-test และหาค่า F-test โดยใช้โปรแกรม SPSS for Window

ผลการวิจัย พบว่า ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เป็นเพศชายจากทวีปยุโรป มีอายุระหว่าง 20 - 29 ปี มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีสถานภาพโสด ทำงานเป็นพนักงานบริษัทเอกชน มีรายได้ต่อเดือน ตั้งแต่ 2,901 ดอลลาร์สหรัฐขึ้นไป เดินทางมาเกาะเต่าเพื่อท่องเที่ยวหรือพักผ่อน เดินทางมากับคนรัก ระยะเวลาการเข้าพักประมาณ 3 - 4 วัน ส่วนใหญ่เดินทางมาครั้งแรก เลือกใช้บริการห้องพักประเภทเตียงคู่ ราคาไม่เกิน 500 บาทต่อคืน ไม่มีการสำรองห้องพักล่วงหน้า ได้รับข้อมูลการท่องเที่ยวจากหนังสือคู่มือท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวเป็นผู้ตัดสินใจเลือกที่พักด้วยตนเอง เลือกทำเลที่ตั้งบริเวณชายทะเล สถานที่พักเป็นบังกะโล นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่อาจจะกลับมาเกาะเต่าอีกครั้ง ปัญหาที่พบส่วนใหญ่คือ ห้องน้ำไม่สะอาด ส่วนปัจจัยที่มีอิทธิพล

ในการตัดสินใจเลือกสถานที่พักของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศในเกาะเต่า ซึ่งมีการศึกษาใน 5 ด้าน ซึ่งผลการศึกษาโดยรวม พบว่า นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับปัจจัย ด้านบุคลากรและการบริการมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ด้านความปลอดภัย และพบว่า

นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญด้านสิ่งอำนวยความสะดวกน้อยที่สุด ผลการเปรียบเทียบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกสถานที่พักของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลพบว่า สถานภาพสมรส ภูมิลำเนา ที่แตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจเลือกสถานที่พักแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนตัวแปร เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้ มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสถานที่พักไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ชัยวิช ทองอินทร์ (2549) ได้ศึกษาเรื่อง “กระบวนการทัศน์ของการจัดการ โลจิสติกส์สำหรับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทย” ผลการศึกษาสรุปว่า โลจิสติกส์ มีความสำคัญต่อโครงสร้างเศรษฐกิจและการลงทุนของประเทศ โดยรัฐบาลได้บรรจุแผนการจัดการ โลจิสติกส์ไว้ในวาระแห่งชาติ ทั้งนี้เพื่อพัฒนาขีดความสามารถแห่งชาติในการสร้างความเข้มแข็ง และศักยภาพในการแข่งขันในระดับมหภาค ในขณะที่อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเป็นฟันเฟืองสำคัญที่มีต่อระบบเศรษฐกิจประเทศเช่นกัน โดยถูกจัดให้เป็นหนึ่งในห้าของคลัสเตอร์หลักในการสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันของประเทศ ด้วยเหตุที่แนวทางการพัฒนาระบบ โลจิสติกส์ สามารถประยุกต์ใช้ได้กับทุกอุตสาหกรรม กระบวนทัศน์ของ โลจิสติกส์ สำหรับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว จะเป็นแนวทางสำคัญในการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ควบคู่ไปกับการดำเนินงานด้าน โลจิสติกส์ ซึ่งมีส่วนสำคัญในการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขัน สร้างความมั่งคั่งให้กับประเทศได้ในที่สุด ดังนั้นจะเห็นได้ว่า บูรณาการของ โลจิสติกส์ และการท่องเที่ยวเป็นแนวทางในการยกระดับการบริการด้านการท่องเที่ยว ตลอดจนเป็นแนวทางสำคัญที่จะช่วยผลักดันการท่องเที่ยวไทย ให้เกิดบูรณาการอย่างเป็นระบบสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวอย่างเป็นรูปธรรม เพิ่มรายได้ประชาชาติลดต้นทุน และค่าใช้จ่ายด้านพลังงาน อันเป็นกระบวนการทัศน์ในการสร้างความเข้มแข็งให้กับประเทศชาติอย่างแท้จริง

งานวิจัยต่างประเทศ

Taweesak (2011) ได้นำทฤษฎีของการบริหารจัดการทางด้าน โลจิสติกส์ สำหรับอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวภายใต้สมมุติฐานของการเคลื่อนย้ายนักท่องเที่ยวจากพหุวิทยาไปเกาะล้านอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลรวมไปถึงการจัดเตรียมระบบการทางขนส่งที่มีประสิทธิภาพเพื่อเพิ่ม การรองรับนักท่องเที่ยว เป็นการใช้กลยุทธ์สำหรับการปรับปรุงความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์กับการลดค่าใช้จ่าย การบริหารแบบ One-stop Service รวมถึงปัจจัยสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ และความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว โดยการเก็บรวบรวมข้อมูล ด้วยแบบสอบถามที่ประกอบด้วยตัวแปรอิสระ คือ ระดับความสำคัญสำหรับการใช้ระบบ โลจิสติกส์ต่อกิจกรรมต่างๆ ของนักท่องเที่ยว ตัวแปรตาม คือ ประสิทธิภาพที่วัดได้จากความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการ ใช้เทคนิคของ โลจิสติกส์ผ่านทางกิจกรรมต่างๆ และตัวแปรแทรก คือ สภาพเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง ที่มีอิทธิพลต่อ ตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม โดยงานวิจัยมีการใช้สถิติ ได้แก่ Spearman และ Pearson product moment correlation และ Content analysis ทำให้ได้ข้อมูลที่มีความเกี่ยวข้องกับการพัฒนาระบบ

การขนส่งในอนาคต สิ่งอำนวยความสะดวก และโครงสร้างพื้นฐานของเกาะล้าน และจากการผลของการศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวจะนำมาใช้ในการออกแบบพัฒนาการปรับปรุงความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวด้วยระบบโลจิสติกส์ในกิจกรรมต่าง ๆ นำไปสู่การปรับปรุงคุณภาพการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนต่อไป

Mill and Morrison (1992, อ้างถึงในเถกิงศักดิ์ ชัยชาญ, 2555, หน้า 24) ได้ศึกษาเรื่อง การไหล (Flow) ของข้อมูลข่าวสารและการไหลของนักท่องเที่ยวระหว่างถิ่นที่อยู่กับเมืองท่องเที่ยวคูโลลี้เคียงกับโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวใจความสำคัญของการศึกษานี้มีอยู่ว่าองค์ประกอบของการท่องเที่ยวมีอยู่ 4 ประการ คือ กิจกรรมการท่องเที่ยว ตลาดนักท่องเที่ยว เมืองท่องเที่ยว และกลไกตลาด สิ่งที่เชื่อมโยงองค์ประกอบเหล่านี้ (1) การไหลของข้อมูลข่าวสารเรื่องกิจกรรมการท่องเที่ยวไปยังนักท่องเที่ยว (2) การไหลของนักท่องเที่ยวไปยังแหล่งท่องเที่ยว และ (3) กลไกที่มีส่วนสำคัญที่ทำให้กระบวนการนี้เกิดขึ้นได้ คือ ตัวแทนการท่องเที่ยว ซึ่ง Lumsdon and Page (2004) ได้ให้ให้แนวคิดในการประเมินคุณภาพของการขนส่งผู้โดยสารไปยังเมืองท่องเที่ยว ประกอบด้วย ความพร้อมในการบริการ (Availability) ความสามารถในการใช้บริการ (Accessibility) การให้ข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องและทันเวลา (Information) ระยะเวลาที่เหมาะสม (Time) การบริการผู้โดยสาร (Customer care) ความสะดวกสบาย (Comfort) ความปลอดภัย (Security) ความเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Environment)

Srinivasan (2009) ได้กล่าวว่า การท่องเที่ยวเป็นส่วนหนึ่งของภาคบริการที่ทราบดีเข้าสู่ประเทศและมีส่วนสำคัญในการพัฒนาประเทศ ซึ่งรัฐควรละในประเทศอินเดียก็นับเป็นหนึ่งในสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญสำหรับนักท่องเที่ยวต่างชาติ และเพื่อให้การท่องเที่ยวในรัฐประสบความสำเร็จจึงมีความพยายามที่จะพัฒนาการตลาดการท่องเที่ยวด้วยการปรับมุมมองการตลาดด้านบริการ โดยนำหลักการการตลาดด้านบริการ คือ ส่วนประสมทางการตลาดด้านบริการ (8P's Service Marketing Mix) มาปรับใช้กับภาคธุรกิจบริการในด้านการท่องเที่ยว ดังนี้ (1) ด้านผลิตภัณฑ์ (Product) คือ ประสิทธิภาพโดยพื้นฐานของนักท่องเที่ยวและการให้บริการต้อนรับนักท่องเที่ยวด้วยความอบอุ่น (2) ด้านกระบวนการ (Process) ประกอบด้วย การวางแผนการเดินทางและความคาดหวัง การเดินทางไปยังสถานที่ท่องเที่ยว ความตรงจำ แพคเกจจิ้งการวางแผนการเดินทาง เช่น แผนที่ เส้นทางและสถานที่ท่องเที่ยวที่สนใจ ข้อมูลเกี่ยวกับที่พัก / อาหาร / ของฝาก / ของที่ระลึก (3) ด้าน สถานที่และเวลา - ตำแหน่งที่ตั้งและความสามารถในการเข้าถึง (Place and Time - Location and Accessibility) คือ การกำหนดทิศทางและการใช้แผนที่เพื่อประมาณระยะเวลาและระยะทางในการเดินทาง การแนะนำเส้นทางหลักและเส้นทางเพื่อชมทัศนียภาพ การระบุสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจและสิ่งอำนวยความสะดวกในแต่ละเส้นทาง การเดินทาง และการให้ข้อมูลนักท่องเที่ยว เกี่ยวกับทางเลือกในการเดินทางที่มีศักยภาพและเหมาะสมในแต่ละพื้นที่ท่องเที่ยว เช่น ทางเครื่องบิน หรือทางรถไฟ (4) ด้านผลิตภาพและคุณภาพ (Productivity and quality) การประเมินคุณภาพจะประเมินจากระยะเวลาในการให้บริการ ความรวดเร็วของการบริการ ความน่าเชื่อถือและอื่น ๆ (5) ด้านส่งเสริมการตลาดและการศึกษา

(Promotion and education) ประกอบด้วย การกำหนดโปรโมชั่นการศึกษาข้อมูลทางการตลาดที่ถูกต้อง และทันเวลาจะช่วยในการกำหนดกลุ่มนักท่องเที่ยว เป้าหมายที่เหมาะสม ภาพลักษณ์ที่สร้างขึ้นเพื่อเป็นจุดขายของสถานที่ที่ท่องเที่ยว นั้น การกำหนด วัตถุประสงค์ การดำเนินงาน / งบประมาณ ระยะเวลา ในการกำหนดแคมเปญ สื่อที่ใช้การส่งเสริม การตลาด และการประเมินผลวิธีการทำงาน (6) ด้านบุคคล (People) คนเป็นศูนย์กลางสำคัญสำหรับการท่องเที่ยว การต้อนรับและการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับนักท่องเที่ยวเป็นสิ่งสำคัญมาก ดังนั้น บุคคลที่ทำหน้าที่เหล่านี้ต้องให้ความสำคัญในการบริการเพื่อควบคุมคุณภาพการบริการ และแสดงถึงความสามารถในการให้บริการของพนักงาน (7) ด้านราคา (Price and other user costs) ราคาสำหรับการบริการด้านการท่องเที่ยวขึ้นอยู่กับธุรกิจและวัตถุประสงค์ของกลุ่มตลาดเป้าหมาย ราคาของผลิตภัณฑ์การส่งมอบและการส่งเสริมผลิตภัณฑ์ ความเต็มใจของกลุ่มเป้าหมาย การมีอยู่ และราคาของสินค้า / บริการทดแทน และสถานะทางเศรษฐกิจ ซึ่งโอกาสในการกระตุ้นสินค้า/บริการ ให้มีผลกำไรที่สูงสามารถทำได้โดยนำเสนอบริการที่เกี่ยวข้องกันในราคาที่ต่ำกว่า (8) ด้านการสร้างลักษณะทางกายภาพ (Physical evidence) การสร้างลักษณะทางกายภาพในการท่องเที่ยวขึ้นอยู่กับ ประสบการณ์ในการเดินทาง การพักผ่อน และความสะดวกสบาย

Liang (2008) ได้ทำการศึกษาบทบาทของประสิทธิภาพการให้บริการทางด้านโลจิสติกส์ ในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว โดยมีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อระบุมิติพื้นฐานของคุณภาพการให้บริการของซัพพลายเออร์ในกรุงเทพฯ และประสิทธิภาพการให้บริการทางด้านโลจิสติกส์ตามการรับรู้ของนักท่องเที่ยว (2) เพื่อสำรวจความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างคุณภาพการให้บริการของซัพพลายเออร์ และประสิทธิภาพการให้บริการ โลจิสติกส์ (3) การรับรู้คุณค่าการบริการและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความภักดีของนักท่องเที่ยว และนำเสนอความหมายของทฤษฎีและการบริหารจัดการ (4) เพื่อเสนอแนวทางการสร้างอาคารในกรุงเทพฯ ให้เป็นเมืองที่มีความแข็งแกร่งและโดดเด่นสำหรับเป็นสถานที่ ที่ท่องเที่ยวปลายทางของนักท่องเที่ยว ซึ่งการศึกษานี้ได้รับการสนับสนุนจากแนวคิดประสิทธิภาพการบริการทางด้านโลจิสติกส์ (Logistics service performance) โดยระบุว่า ผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวมีความคล้ายคลึงกับผลิตภัณฑ์สำหรับผู้บริโภค คือ มีการกระจายสินค้าและบริการไปยังนักท่องเที่ยวผ่านรูปแบบของโซ่อุปทานการท่องเที่ยว ผลการศึกษาพบว่า ประสิทธิภาพการให้บริการโลจิสติกส์มี ผลสำคัญต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ซึ่งนับว่าประสบความสำเร็จ และสามารถช่วยในการ ทำงานวิจัยต่อไปในลักษณะของการวัดประสิทธิภาพการให้บริการโลจิสติกส์ในภาคส่วนของการท่องเที่ยว

Shu Hai (2007) ได้กล่าวถึง การนำเอาหลักการและวิธีการจัดการโซ่อุปทานของอุตสาหกรรม การผลิตมาปรับปรุงผลและประสิทธิภาพของคุณภาพการให้บริการของโซ่อุปทานการท่องเที่ยว โดยแนะนำหลักการและวิธีการของการจัดการโซ่อุปทานในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ อุตสาหกรรม การท่องเที่ยว และศึกษาโครงสร้างรูปแบบของโซ่อุปทานการท่องเที่ยว วิเคราะห์คุณสมบัติและลักษณะพื้นฐาน และการควบคุมคุณภาพของโซ่อุปทานการท่องเที่ยว จากการศึกษาได้สร้างรูปแบบโครงสร้าง

พื้นฐานของโซ่อุปทานการท่องเที่ยวขึ้นมา ซึ่งในโครงสร้าง ประกอบด้วย 1) ซัพพลายเออร์ (Supplier) 2) ตัวแทนการท่องเที่ยว (Travel Agency) ผู้แทนจำหน่าย (Dealer) และ 3) นักท่องเที่ยว (Tourist)

Iraqi (2006) ได้พยายามการตรวจสอบแนวคิดเรื่องคุณภาพเพื่อเป็นแนวทางในการจัดการองค์กรการท่องเที่ยวเมื่อมีการตัดสินใจที่เกี่ยวข้องกับการบริการการท่องเที่ยว รวมถึงความต้องการในการปรับปรุงคุณภาพการบริการการท่องเที่ยว (Tourism services quality (TServQual)) เพื่อนำไปใช้กับการบริการการท่องเที่ยวในประเทศอียิปต์ โดยข้อสรุปหลักของการศึกษานี้ ได้แก่ (1) สิ่งจำเป็นสำหรับการปรับปรุงคุณภาพการให้บริการการท่องเที่ยวเพื่อให้บรรลุเป้าหมายในเรื่องของคุณภาพมี 3 ประเด็น คือ ความพึงพอใจของลูกค้าภายใน (ความพึงพอใจของพนักงาน) ความพึงพอใจของลูกค้าภายนอก (ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว) และประสิทธิภาพของกระบวนการ (2) การปรับปรุงคุณภาพเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อสนับสนุนความคิดใหม่ ๆ และการมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจของพนักงานส่งผลให้เกิดความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรมใหม่สำหรับสภาพแวดล้อมทางธุรกิจการท่องเที่ยว (3) การปรับปรุงคุณภาพการให้บริการการท่องเที่ยวเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างโอกาสให้กับพนักงานในการประพฤติปฏิบัติงานในทางที่ดีเพื่อให้สามารถเผชิญภาวะการแข่งขันในตลาดการท่องเที่ยวได้ (4) ในกรณีของประเทศอียิปต์ การปรับปรุงคุณภาพการให้บริการการท่องเที่ยวมีความจำเป็นที่จะต้องปรับโครงสร้างภาคธุรกิจการท่องเที่ยวโดยอาศัยความร่วมมือระหว่างองค์กรการท่องเที่ยวด้วยกัน เช่น การสร้างพันธมิตรเชิงกลยุทธ์ในขอบเขตของเทคโนโลยีสารสนเทศ หรือการตลาดเชิงกลยุทธ์ฯ (5) สภาพแวดล้อมทางธุรกิจในภาคการท่องเที่ยวของประเทศอียิปต์ ยังคงมีจุดอ่อนที่ไม่สนับสนุนความพึงพอใจของลูกค้าภายใน อันเนื่องมาจากการไม่มีระบบที่เหมาะสม สำหรับการกระตุ้นให้มีความคิดสร้างสรรค์ (หรือนวัตกรรมใหม่) และขาดการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การมีจุดอ่อนในการเสริมสร้างศักยภาพการท่องเที่ยวภายในองค์กรธุรกิจการท่องเที่ยว และรูปแบบของการจัดการธุรกิจรอบครัวของภาคธุรกิจการท่องเที่ยวในประเทศอียิปต์ นับว่าเป็นอุปสรรคในการกำหนดความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรมใหม่ของภาคธุรกิจการท่องเที่ยวในประเทศอียิปต์ (6) ในมุมมองของนักท่องเที่ยว (ลูกค้าภายนอก) โดยทั่วไปพบว่า ระดับการให้บริการท่องเที่ยวก่อนข้างมีความเหมาะสม (7) ในการศึกษาที่มีความพยายามเป็นอย่างมากในการจัดการคุณภาพการบริการให้ตอบสนองความพึงพอใจของลูกค้าภายในและภายนอก โดยทำการปรับปรุง TServQual ในเรื่องของโครงสร้างพื้นฐานด้านการบริการ การพัฒนาสภาพแวดล้อม การปรับปรุงขีดความสามารถในเรื่องของความปลอดภัยและการรักษาความปลอดภัย การสร้างความเข้าใจในกลุ่ม พนักงานให้เพิ่มมากขึ้น และการเพิ่มประสิทธิภาพการขนส่งภายใน (8) การปรับปรุงคุณภาพการให้บริการการท่องเที่ยวมีความจำเป็นที่จะต้องออกแบบระบบที่มีประสิทธิภาพและการดำเนินการวัด เพื่อควบคุมคุณภาพให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นในเรื่องของความปลอดภัยด้านอาหารและความปลอดภัยในกิจกรรมการท่องเที่ยวเพื่อสิ่งแวดล้อม (9) การปรับปรุงคุณภาพการให้บริการการท่องเที่ยวมีความจำเป็นที่

จะอาศัยการดำเนินงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานการท่องเที่ยวของภาครัฐ และหน่วยงานการท่องเที่ยวของภาคเอกชน โดยร่วมมือกันในเรื่องของความปลอดภัยในผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยว และการจัดการวิกฤติการท่องเที่ยว โดยดำเนินการปรับปรุง TServQual สำหรับการบริการการท่องเที่ยวในประเทศอียิปต์

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัย เรื่อง “การจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี” ซึ่งมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาพฤติกรรมและความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติต่อองค์ประกอบ การจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี และเสนอแนวทางการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ผู้วิจัยขอสรุปหัวข้อ ตามลำดับ ดังนี้

1. รูปแบบการวิจัย
2. ประชากร / กลุ่มตัวอย่าง
3. ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย
4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

รูปแบบการวิจัย

การดำเนินวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed methodology) คือ

1. การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research)

ผู้วิจัยใช้รูปแบบการศึกษาด้วยการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งในการรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยใช้วิธีการเก็บข้อมูลเพียงครั้งเดียว (One-shot Descriptive study) โดยในการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) คือ นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางมาเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี (ช่วงเดือน ธันวาคม 2559 - กุมภาพันธ์ 2560)

2. การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research)

เริ่มจากการศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับ แนวคิด ทฤษฎี เนื้อหา จากเอกสารทางวิชาการ ตำรา วารสาร บทความทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการทำวิจัยเชิงคุณภาพ มีการกำหนดกลุ่มเป้าหมายในการสัมภาษณ์ โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview)

ประชากร / กลุ่มตัวอย่าง

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed methodology) ประกอบด้วย การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) โดยประชากร และกลุ่มตัวอย่างของการวิจัย ในแต่ละแบบจะประกอบไปด้วย

1. การวิจัยเชิงปริมาณ

1.1) ประชากร ได้แก่ นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางมาเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัด สุราษฎร์ธานี

1.2) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 400 คน

ผู้วิจัยไม่ทราบขนาดของประชากรที่แน่นอน (มีนักท่องเที่ยวต่างชาติจำนวนมาก แต่ไม่มีไม่มีการจดบัญชีรายชื่อนักท่องเที่ยว) จึงได้ใช้วิธีการคำนวณใช้สูตร W.G. Cochran (1967) มีการนำเอาสัดส่วนความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ (d) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.05 มาพิจารณาควบคู่ไปกับระดับความเชื่อมั่นที่นิยมใช้กันทั่วไป คือ 95% Z ซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.96 สูตรดังกล่าว คือ

$$\text{สูตร} \quad n = P(1-P) Z^2 / d^2$$

เมื่อ	n	เท่ากับ	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
	P	เท่ากับ	สัดส่วนของประชากรที่ผู้วิจัยต้องการสุ่ม
	d	เท่ากับ	สัดส่วนความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ คือ 0.05
	Z	เท่ากับ	ระดับความเชื่อมั่น ที่ 95% ค่า Z เท่ากับ 1.96

$$\begin{aligned} \text{แทนค่า} \quad n &= (.05)(1-.50)(1.96)^2 \\ &= (.05) (.50) (3.8416) / .0025 \\ &= .9604 / .0025 \\ &= 384.16 \text{ หรือ } 384 \text{ ราย} \end{aligned}$$

ใช้ขนาดตัวอย่างอย่างน้อย 384 คน จึงจะสามารถประมาณค่าร้อยละ โดยมีความผิดพลาดไม่เกินร้อยละ 5 ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 เพื่อความสะดวกในการประเมินผล และการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงใช้ขนาดกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 400 ตัวอย่าง ซึ่งถือได้ว่าผ่านเกณฑ์ตามที่เงื่อนไขกำหนด คือ ไม่น้อยกว่า 384 ตัวอย่าง

2. การวิจัยเชิงคุณภาพ

ผู้ให้ข้อมูลหลักในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นายกเทศมนตรี และตัวแทนผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว (ที่พัก ร้านอาหาร บริษัททัวร์) รวมทั้งสิ้น จำนวน 6 คน (ดังภาคผนวก จ)

ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนในการดำเนินงานตามลำดับ ดังนี้

1. ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าตำราทางวิชาการ เอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยว เพื่อเป็นแนวทางกำหนดกรอบแนวคิดในการสร้างแบบสอบถาม

2. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้วเสนออาจารย์ที่ปรึกษาการวิจัยเพื่อพิจารณาตรวจสอบ โครงสร้าง คำถาม การใช้ภาษา และความครอบคลุมในเนื้อหาสาระ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

3. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ความถูกต้องเหมาะสม ความครอบคลุมและให้คำแนะนำสิ่งที่ควรปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น โดยใช้ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อถามนั้นกับประเด็นหลักของเนื้อหา ตามวิธีการของ Rovinelli and Hambleton (1978 อ้างถึงใน ผ่องศรี วาณิชศุภวงศ์, 2546) โดยกำหนดคะแนนไว้ดังนี้

- + 1 เมื่อเห็นว่าตรงกับข้อบ่งชี้เนื้อหาตามที่ระบุไว้
- 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าตรงกับข้อบ่งชี้เนื้อหาตามที่ระบุไว้
- 1 เมื่อแน่ใจว่าไม่ตรงกับข้อบ่งชี้เนื้อหาตามที่ระบุไว้

4. ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมาไปทำการทดสอบ (Try-out) กับกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 30 ชุด เพื่อตรวจสอบว่าคำถามสามารถสื่อความหมายตรงตามความต้องการและมีความเหมาะสมหรือไม่ จากนั้นจึงนำมาทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปการทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ดังนี้ (สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2551)

$$\text{สูตร } \alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right\}$$

- เมื่อ α แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
- n แทน จำนวนข้อของแบบทดสอบ

S_i^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรายข้อ
 S_i^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนทั้งฉบับ

โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Cronbach's alpha coefficient; α) ซึ่งการประเมินความเที่ยงสัมประสิทธิ์แอลฟาได้มีการพิจารณาจากเกณฑ์การประเมินความเที่ยงสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ดังนี้ (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2544)

ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α)	การแปลความหมายระดับความเที่ยง
มากกว่า .9	ดีมาก
มากกว่า .8	ดี
มากกว่า .7	พอใช้
มากกว่า .6	ค่อนข้างพอใช้
มากกว่า .5	ต่ำ
น้อยกว่า หรือ เท่ากับ .5	ไม่สามารถรับได้

ในการหาความเชื่อมั่นโดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Cronbach's alpha coefficient) ที่ค่าระดับความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .886 (ดังภาคผนวก ง) ซึ่งถือได้ว่าอยู่ในระดับดี หมายถึง แบบสอบถามมีความน่าเชื่อถือและสามารถนำไปศึกษากับกลุ่มตัวอย่างจริงได้

5. นำแบบสอบถามที่ผ่านการทดลองใช้และปรับปรุงแก้ไขแล้วไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยต่อไป

6. ผู้วิจัยโทรศัพท์ติดต่อบุคคลที่ขอเข้าสัมภาษณ์ โดยแจ้งวัตถุประสงค์ของการวิจัย นัดวันและเวลาการสัมภาษณ์

เครื่องมือการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้การวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed method) ซึ่งใช้การแจกแบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) และใช้การสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือในการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยมีรายละเอียดของเครื่องมือทั้งสองประเภทดังนี้

1. การวิจัยเชิงปริมาณ ใช้แบบสอบถามเพื่อพฤติกรรมและความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อองค์ประกอบการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวมีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check list) ประกอบด้วย เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้ และภูมิลำเนา (ให้ระบุประเทศ)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นแบบสำรวจรายการ(Check list) จำนวน 12 ข้อ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อองค์ประกอบการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 32 ข้อ ดังนี้

ก่อนการเดินทาง ประกอบด้วย 2 ด้าน คือ

1. ด้านการไหลเวียนทางข้อมูลข่าวสาร (Information flows) จำนวน 4 ข้อ
2. ความคาดหวัง จำนวน 1 ข้อ

ระหว่างการเดินทาง ประกอบด้วย 3 ด้าน คือ

1. ด้านการไหลเวียนทางด้านกายภาพ (Physical flows) จำนวน 15 ข้อ
 - 1.1) สิ่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยว (Attraction) จำนวน 5 ข้อ
 - 1.2) สิ่งอำนวยความสะดวก (Facilities) จำนวน 5 ข้อ
 - 1.3) ความปลอดภัย (Safety) จำนวน 5 ข้อ
2. ด้านการไหลเวียนทางข้อมูลข่าวสาร (Information flows) จำนวน 7 ข้อ
 - 2.1) ข้อมูลข่าวสาร (Information) จำนวน 4 ข้อ
 - 2.2) เวลา (Time) จำนวน 3 ข้อ
3. ด้านการไหลเวียนทางการเงิน (Financial flows) จำนวน 3 ข้อ

หลังเดินทางท่องเที่ยว จำนวน 2 ข้อ

- 3.1) ประสิทธิภาพในการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี
- 3.2) ความพึงพอใจในการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

โดยแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามพิจารณาถึงองค์ประกอบการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานีว่าอยู่ในระดับใด โดยกำหนดระดับความคิดเห็น ดังนี้

5	หมายถึง	ความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก
3	หมายถึง	ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	ความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย
1	หมายถึง	ความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

การแปลผลคะแนน ผู้วิจัยได้กำหนดการแปลความหมายคะแนนเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นต่อองค์ประกอบการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยกำหนดเกณฑ์ ในการแปลความหมายของค่าเฉลี่ย โดยถือเกณฑ์ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด 2535, หน้า 111)

ค่าเฉลี่ย	แปลความหมาย
4.50 - 5.00	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด
3.50 - 4.49	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก
2.50 - 3.49	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง
1.50 - 2.49	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย
1.00 - 1.49	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ มีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด (The open form)

1. วิจัยเชิงคุณภาพ ใช้แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview Protocol) เพื่อศึกษาถึงปัญหาและหาแนวการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยมีประเด็นคำถามที่สำคัญดังนี้

2.1) พฤติกรรมนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ที่เดินทางมาเที่ยวเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นอย่างไร

2.2) ภาพรวมของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีทิศทางเป็นอย่างไร

- แนวโน้มของปริมาณนักท่องเที่ยว (หากมีมากขึ้น มีแผนเพื่อการรองรับอย่างไร โดยเฉพาะในเรื่องการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยว ในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

- การเติบโตของธุรกิจที่เกี่ยวข้องเป็นอย่างไร (ที่พัก / บริษัททัวร์ / ร้านอาหาร)

2.3) การจัดการการท่องเที่ยวด้านต่าง ๆ เช่น

- พื้นที่แหล่งท่องเที่ยว

- การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว

- สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ

- กิจกรรมทางการท่องเที่ยว

- การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและธรรมชาติ

2.4) ความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว (Carrying capacity) และการบริหารจัดการความเสี่ยง (Risk management)

2.5) ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการท่องเที่ยว เช่น อาชญากรรม การเกิดอุบัติเหตุต่าง ๆ ราคาสินค้า และขยะ มีวิธีแก้ปัญหายังไร

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) และใช้แบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือในการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) โดยมีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ดังนี้

1. การวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูล ตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1.1) ผู้วิจัยใช้วิธีการส่งแบบสอบถามให้สถานประกอบ เช่น ที่พัก ร้านอาหาร บริษัท นำเที่ยว ช่วยดำเนินการเก็บแบบสอบถามจากลูกค้า ประกอบกับการลงพื้นที่เก็บตัวอย่างเอง ในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี และรับแบบสอบถามกลับคืนมา จำนวน 400 ชุด

1.2) นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความถูกต้อง ครบถ้วนสมบูรณ์ของแบบสอบถาม ที่ได้รับกลับคืนมา จากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาบันทึกในเครื่องคอมพิวเตอร์ประมวลผลด้วยโปรแกรมทาง สถิติ

2. การวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูล ตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

2.1) ผู้วิจัยโทรศัพท์ติดต่อบุคคลที่ขอเข้าสัมภาษณ์ โดยแจ้งวัตถุประสงค์ของการวิจัย นัดวันและเวลาการสัมภาษณ์

2.2) ส่งหัวข้อหรือประเด็นที่จะสัมภาษณ์ให้ผู้ที่จะให้สัมภาษณ์ทางไปรษณีย์หรือ E-mail

2.3) ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการจดบันทึก และข้อมูลที่บันทึกเทป มาวิเคราะห์เนื้อหา และสรุปความคิดเห็นต่าง ๆ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) และใช้แบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือในการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) โดยมี การวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ผู้วิจัยโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) เพื่อวิเคราะห์หาค่าสถิติต่าง ๆ ดังนี้

1.1) ตอนที่ 1 และตอนที่ 2 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม และพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percent)

1.2) ตอนที่ 3 องค์ประกอบการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยว (ก่อนเดินทาง ระหว่างเดินทาง และ หลังเดินทางท่องเที่ยว) ข้อมูลค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

การเปรียบเทียบลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ที่แตกต่างกันมีผลต่อการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

- การทดสอบที (T - test) จำแนกตามตัวแปรเพศ และการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยว (ก่อนเดินทาง ระหว่างเดินทาง และหลังเดินทางท่องเที่ยว)

- การทดสอบเอฟ (F - test)) เพื่อเปรียบเทียบความต้องการองค์ประกอบการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามตัวแปรอายุ การศึกษา อาชีพ รายได้ ภูมิสำเนา และองค์ประกอบการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยว (ก่อนเดินทาง ระหว่างเดินทาง และ หลังเดินทางท่องเที่ยว)

- การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) หากพบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffe's Method)

การวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ขององค์ประกอบการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานีกับพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวของชาวต่างชาติ โดยใช้ความสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product moment correlation)

การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple regression) ขององค์ประกอบการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ต่อความพึงพอใจโดยรวมต่อการเดินทางท่องเที่ยวชาวต่างชาติ

1.3) ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ ผู้วิจัยได้นำมาสังเคราะห์และสรุปเป็นความเรียง

2. ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

2.1) ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ ของแต่ละบุคคลมาเปรียบเทียบความเหมือน และความต่าง

2.2) จำแนกและจัดระบบข้อมูล เป็นการนำข้อมูลที่ได้ออกมาจำแนกและจัดหมวดหมู่ ออกให้เป็นระบบ

2.3) การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยการพรรณนา (Descriptive) ในแต่ละประเด็นที่ศึกษา

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยและการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลของการศึกษาวิจัย เรื่อง “การจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี” โดยการใช้การวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed methodology) มีการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งเป็น 2 ตอนได้แก่

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ จากแบบสอบถามนักท่องเที่ยว ซึ่งแยกเป็น

1.1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยว

1.2 พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

1.3 ระดับความต้องการต่อการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

1.4 ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

1.5 ข้อเสนอแนะ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ศักยภาพของการจัดการโซ่อุปทานท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ตอนที่ 3 การเสนอแนวทางการจัดการโซ่อุปทานท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

การเก็บข้อมูลของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางมาเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 400 ชุด โดยใช้แบบสอบถาม ซึ่งมีการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมายผลวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้เข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่างๆ ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

N แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

\bar{X} แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย

S.D. แทน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

df แทน ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (degrees of freedom)

SS แทน ผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Sum of Squares)

MS แทน ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของคะแนน (Mean of Squares)

t-test แทน เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มที่ไม่เป็นอิสระจากกัน

f-test แทน ทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA)

Sig. แทน ความน่าจะเป็นสำหรับบอกสำคัญทางสถิติ
 * แทน ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยว

แสดงผลการศึกษเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	226	56.50
หญิง	174	43.50
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่า นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย จำนวน 226 คน คิดเป็นร้อยละ 56.50 และเป็นเพศหญิงจำนวน 174 คน คิดเป็นร้อยละ 43.50 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 15 ปี	6	1.50
16 - 24 ปี	158	39.50
25 - 34 ปี	177	44.25
35 - 44 ปี	26	6.50
45 - 59 ปี	27	6.75
60 ปีขึ้นไป	6	1.50
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.2 พบว่า นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติส่วนใหญ่ มีอายุระหว่าง 25 - 34 ปี จำนวน 177 คน คิดเป็นร้อยละ 44.25 รองลงมาอายุระหว่าง 16 - 24 ปี จำนวน 158 คน คิดเป็นร้อยละ 39.50 และอายุระหว่าง 45 - 59 ปี จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 6.75 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 จำนวนและร้อยละของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	99	24.75
ปริญญาตรี	213	53.25
ปริญญาโท	76	19.00
ปริญญาเอกหรือสูงกว่า	12	3.00
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.3 พบว่า นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติส่วนใหญ่ มีระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 213 คนคิดเป็นร้อยละ 53.25 รองลงมาการศึกษาอยู่ในระดับต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 24.75 และการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาโท จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 19.00 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 จำนวนและร้อยละของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
นักศึกษา	111	27.75
พนักงานเอกชน	117	29.25
ธุรกิจส่วนตัว/เจ้าของกิจการ	54	13.50
รับราชการ	22	5.50
อื่น ๆ	96	24.00
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.4 พบว่า นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติส่วนใหญ่ มีอาชีพเป็นพนักงานเอกชน จำนวน 117 คนคิดเป็นร้อยละ 29.25 รองลงมาเป็นนักศึกษา จำนวน 111 คนคิดเป็นร้อยละ 27.75 และอื่น ๆ จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 24.00 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 จำนวนและร้อยละของนักท่องเที่ยวต่างชาติ จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 10,000 บาท	108	27.00
10,001 - 17,000 บาท	169	42.25
17,001 - 25,000 บาท	65	16.25
25,001 - 35,000 บาท	43	10.75
35,001 - 50,000 บาท	15	3.75
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.5 พบว่า นักท่องเที่ยวต่างชาติส่วนใหญ่ มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 10,001 - 17,000 บาท จำนวน 169 คน คิดเป็นร้อยละ 42.25 รองมารายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 27.00 และรายได้ระหว่าง 17,001 - 25,000 บาท จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 16.25 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 จำนวนและร้อยละของนักท่องเที่ยวต่างชาติ จำแนกตามภูมิลำเนา

ภูมิลำเนาของนักท่องเที่ยว	จำนวน	ร้อยละ
ทวีปเอเชีย	146	36.50
ทวีปแอฟริกา	10	2.50
ทวีปอเมริกาเหนือ	32	8.00
ทวีปอเมริกาใต้	8	2.00
ทวีปยุโรป	159	39.75
ทวีปออสเตรเลีย	23	5.75
ไม่ตอบ	22	5.50
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.6 พบว่า นักท่องเที่ยวต่างชาติส่วนใหญ่ เป็นนักท่องเที่ยวทวีปยุโรป จำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 39.75 รองลงมาเดินทางมาจากทวีปเอเชีย จำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 36.50 และทวีปอเมริกาเหนือ จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 8.00 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7 จำนวนและร้อยละพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางมาเที่ยวประเทศไทย

ท่านเคยมาเที่ยวประเทศไทย หรือไม่	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคย (ครั้งนี้เป็นครั้งแรก)	244	61.00
ครั้งที่ 2-3	108	27.00
มากกว่า 3 ครั้ง	48	12.00
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.7 พบว่า นักท่องเที่ยวต่างชาติส่วนใหญ่ เดินทางมาเที่ยวประเทศไทยเป็นครั้งแรก จำนวน 244 คน คิดเป็นร้อยละ 61.00 รองลงมาเคยเดินทางมาประเทศไทย 2 - 3 ครั้ง จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 27.00 และมาประเทศไทยมากกว่า 3 ครั้ง จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 12.00 ตามลำดับ

1.2 พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ตารางที่ 4.8 จำนวนและร้อยละพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางมาเที่ยวเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ท่านเคยเดินทางมาเที่ยว เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี หรือไม่	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคย (ครั้งนี้เป็นครั้งแรก)	321	80.25
ครั้งที่ 2-3	60	15.00
มากกว่า 3 ครั้ง	19	4.75
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.8 พบว่า นักท่องเที่ยวต่างชาติส่วนใหญ่ เดินทางมาเที่ยวเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นครั้งแรก จำนวน 321 คน คิดเป็นร้อยละ 80.25 รองลงมาเคยเดินทางมาเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี 2 - 3 ครั้ง จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 15.00 และมาเกาะเต่ามากกว่า 3 ครั้ง จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 4.74 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.9 จำนวนและร้อยละพฤติกรรมวัตถุประสงค์ของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางมาเที่ยวเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

วัตถุประสงค์การเดินทางมาเที่ยว เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี	จำนวน	ร้อยละ
ความเพลิดเพลิน/พักผ่อนหย่อนใจ	357	89.25
ประชุม / สัมมนา	4	1.00
เยี่ยมญาติ / เพื่อน	18	4.50
ทัศนศึกษา	9	2.25
อื่นๆ	12	3.00
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.9 พบว่า นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติส่วนใหญ่ เดินทางมาเที่ยวเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อความเพลิดเพลิน / พักผ่อนหย่อนใจ จำนวน 357 คน คิดเป็นร้อยละ 89.25 รองลงมาเคยเดินทางมาเยี่ยมญาติ / เพื่อน จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 4.50 และวัตถุประสงค์อื่น ๆ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.00 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.10 จำนวนและร้อยละของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางมาเที่ยวเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี และผู้ร่วมเดินทาง

ท่านเดินทางมาเที่ยว เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี กับใคร	จำนวน	ร้อยละ
คนเดียว	119	29.75
ครอบครัว / ญาติ	62	15.50
เพื่อน / หมู่มาก	194	48.50
อื่นๆ	13	3.25
ไม่ตอบ	12	3.00
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.10 พบว่า นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติส่วนใหญ่ เดินทางมาเที่ยวเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี กับเพื่อน / หมู่มาก จำนวน 194 คน คิดเป็นร้อยละ 48.50 รองลงมาเคยเดินทางมาคนเดียว จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 29.75 และมากับครอบครัว / ญาติ จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 15.50 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.11 จำนวนและร้อยละของรูปแบบการเดินทางมาเที่ยวเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

รูปแบบการเดินทางมาเที่ยว เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี	จำนวน	ร้อยละ
วางแผนการเดินทางด้วยตนเอง	231	57.75
วางแผนการเดินทางโดยปรึกษาเพื่อน / คนรู้จัก	116	29.00
เดินทางโดยการติดต่อผ่านบริษัทนำเที่ยว	50	12.50
อื่นๆ	3	0.75
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.11 พบว่า นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติส่วนใหญ่ เดินทางมาเที่ยวเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้วยการวางแผนการเดินทางด้วยตนเอง จำนวน 231 คน คิดเป็นร้อยละ 57.75 รองลงมาวางแผนการเดินทางโดยปรึกษาเพื่อน / คนรู้จัก จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 29.00 และเดินทางโดยการติดต่อผ่านบริษัทนำเที่ยว จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.12 จำนวนและร้อยละของระยะเวลาในการเดินทางท่องเที่ยวเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ระยะเวลาของการท่องเที่ยว ในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี	จำนวน	ร้อยละ
1 วัน (One day trip)	7	1.75
2 - 4 วัน	153	38.25
5 - 7 วัน	125	31.25
มากกว่า 7 วัน	115	28.75
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.12 พบว่า นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติส่วนใหญ่ ใช้เวลาในการเดินทางท่องเที่ยวที่เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี 2 - 4 วัน จำนวน 153 คน คิดเป็นร้อยละ 38.25 รองลงมาใช้เวลา 5 - 7 วัน จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 31.25 และมากกว่า 7 วัน จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 28.75 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.13 จำนวนและร้อยละของยานพาหนะที่นักท่องเที่ยวเลือกใช้ในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ท่านเลือกใช้นยานพาหนะใดในการท่องเที่ยว ในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี	จำนวน	ร้อยละ
เช่ารถมอเตอร์ไซค์	243	61.36
ใช้บริการรถสองแถว	37	9.34
อื่นๆ	104	26.26
ไม่ตอบ	12	3.03
รวม	396	100.00

จากตารางที่ 4.13 พบว่า นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติส่วนใหญ่ เลือกใช้นยานพาหนะโดยการเช่ารถมอเตอร์ไซค์ จำนวน 243 คน คิดเป็นร้อยละ 61.36 รองลงมาใช้พาหนะอื่น ๆ จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 26.26 และใช้บริการรถสองแถว จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 9.34 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.14 จำนวนและร้อยละการรับทราบข้อมูลการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

การรับทราบข้อมูลการท่องเที่ยว ในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี	จำนวน	ร้อยละ
เพื่อน / ญาติ	233	37.76
หนังสือพิมพ์	8	1.30
โทรทัศน์	14	2.27
นิตยสาร / วารสาร	27	4.38
อินเทอร์เน็ต / Social media	292	47.33
บริษัทนำเที่ยว	29	4.70
อื่นๆ	14	2.27
รวม	617	100.00

จากตารางที่ 4.14 พบว่า นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติส่วนใหญ่ รู้จักเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี จากอินเทอร์เน็ต / Social media จำนวน 292 คน คิดเป็นร้อยละ 47.33 รองลงมา รู้จักเกาะเต่าจากเพื่อน / ญาติ จำนวน 233 คน คิดเป็นร้อยละ 37.76 และรู้จักเกาะเต่าจากบริษัทนำเที่ยว จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 4.70 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.15 จำนวนและร้อยละการเลือกที่พักในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

สถานที่ในพักเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่ท่านเลือกพัก	จำนวน	ร้อยละ
โรงแรม	109	27.25
รีสอร์ท	70	17.50
หอพัก	161	40.25
บังกะโล / กระท่อม	58	14.50
อื่นๆ	2	0.50
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.15 พบว่า นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติส่วนใหญ่ เลือกที่พักในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ประเภทหอพัก จำนวน 161 คน คิดเป็นร้อยละ 40.25 รองลงมาพักโรงแรม จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 27.25 และพักรีสอร์ท จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 17.50 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.16 จำนวนและร้อยละค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยของการท่องเที่ยวเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยของท่านที่มาท่องเที่ยว เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 500 เหรียญสหรัฐ	161	40.25
501- 1,000 เหรียญสหรัฐ	111	27.75
1,001-1,500 เหรียญสหรัฐ	69	17.25
1,501-2,000 เหรียญสหรัฐ	35	8.75
มากกว่า 2,001 เหรียญสหรัฐ	24	6.00
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.16 พบว่า นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติส่วนใหญ่ มีค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยของการท่องเที่ยวเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ต่ำกว่า 500 เหรียญสหรัฐ จำนวน 161 คน คิดเป็นร้อยละ 40.25 รองลงมา 501 - 1,000 เหรียญสหรัฐ จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 27.25 และ 1,001 - 1,500 เหรียญสหรัฐ จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 17.25 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.17 จำนวนและร้อยละการเดินทางกลับมาเที่ยวเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ท่านคิดว่าจะเดินทางมาท่องเที่ยว เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี อีกหรือไม่	จำนวน	ร้อยละ
มา	308	77.00
ไม่มา	13	3.25
ไม่แน่ใจ	73	18.25
ไม่ตอบ	6	1.50
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.17 พบว่า นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติส่วนใหญ่จะเดินทางกลับมาเที่ยวเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานีอีก จำนวน 308 คน คิดเป็นร้อยละ 77.00 รองลงมา คือ ไม่แน่ใจ จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 18.25 และไม่กลับมาอีก จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.25 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.18 จำนวนและร้อยละของการแนะนำ/ชักชวน ให้เพื่อนหรือคนรู้จักเดินทางมาท่องเที่ยวที่เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ท่านจะแนะนำ/ชักชวน ให้เพื่อนหรือคนรู้จักเดินทาง มาท่องเที่ยวที่เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี หรือไม่	จำนวน	ร้อยละ
แนะนำ	345	86.25
ไม่แนะนำ	9	2.25
ไม่แน่ใจ	40	10.00
ไม่ตอบ	6	1.50
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.18 พบว่า นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติส่วนใหญ่จะแนะนำ / ชักชวน ให้เพื่อนหรือคนรู้จักเดินทางมาท่องเที่ยวที่เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 345 คน คิดเป็นร้อยละ 86.25 รองลงมา คือ ไม่แน่ใจ จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 และไม่แนะนำ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.25 ตามลำดับ

1.3 ระดับความต้องการต่อการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ตารางที่ 4.19 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความต้องการต่อการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านการไหลเวียนทางข้อมูลข่าวสาร (Information flows) ก่อนการเดินทาง

ด้านการไหลเวียนทางข้อมูลข่าวสาร (Information flows) ก่อนการเดินทาง	ระดับความคิดเห็น			
	\bar{x}	SD	การแปลผล	ลำดับ
1. มีการนำเสนอข้อมูลข่าวสารและสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว (แหล่งท่องเที่ยว) หลากหลายรูปแบบ เช่น แผ่นพับ เว็บไซต์ เป็นต้น	3.72	0.73	มาก	1
2. มีการนำเสนอข้อมูลข่าวสารและสื่อประชาสัมพันธ์ สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่น ที่พัก ร้านอาหารที่หลากหลยรูปแบบ เช่น แผ่นพับ เว็บไซต์ เป็นต้น	3.61	0.75	มาก	2
3. มีการอัปเดตข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวให้ทันสมัย อยู่ตลอดเวลา	3.40	0.76	ปานกลาง	4
4. ในการให้ข้อมูลข่าวสารเจ้าหน้าที่จำหน่ายตั๋วรถบัส - เรือ สามารถตอบคำถาม ชี้แจงข้อสงสัยให้คำแนะนำได้ เป็นอย่างดี	3.53	0.94	มาก	3
ค่าเฉลี่ย	3.57	0.80	มาก	

จากตารางที่ 4.19 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความต้องการต่อการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านการไหลเวียนทางข้อมูลข่าวสาร (Information flows) ก่อนการเดินทางของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.57$, $SD = 0.80$) พบว่า อันดับหนึ่ง นักท่องเที่ยวเห็นว่า การนำเสนอข้อมูลข่าวสารและสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว ด้านแหล่งท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.72$, $SD = 0.73$) อันดับสอง มีการนำเสนอข้อมูลข่าวสารและสื่อประชาสัมพันธ์ สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่น ที่พัก ร้านอาหารที่หลากหลยรูปแบบ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.61$, $SD = 0.75$) และการให้ข้อมูลข่าวสารเจ้าหน้าที่จำหน่ายตั๋วรถบัส - เรือ สามารถตอบคำถาม ชี้แจงข้อสงสัยให้คำแนะนำได้ เป็นอย่างดี มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.53$, $SD = 0.94$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.20 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความต้องการต่อการจัดการโซ่อุปทาน การท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านการไหลเวียนทางกายภาพ (Physical flows) ระหว่างการเดินทาง ด้านสิ่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยว (Attraction)

ด้านการไหลเวียนทางกายภาพ (Physical flows) ระหว่างการเดินทาง	ระดับความคิดเห็น			
	\bar{x}	SD	การแปลผล	ลำดับ
สิ่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยว (Attraction)				
1. ความหลากหลายของสถานที่ท่องเที่ยว เช่น แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ สถาบันบันเทิง เป็นต้น	3.67	0.76	มาก	5
2. ความสวยงาม ความเหมาะสมของ ภูมิทัศน์ ในแหล่งท่องเที่ยว	4.01	0.77	มาก	2
3. แหล่งท่องเที่ยวมีความเป็นเอกลักษณ์ และ โดดเด่น	3.80	0.77	มาก	3
4. ทรัพยากรทางธรรมชาติที่ยังคงความอุดมสมบูรณ์	3.70	0.74	มาก	4
5. มีกิจกรรมให้เลือกหลากหลาย เช่น การดำน้ำลึก และดำน้ำตื้น การล่องเรือชมทัศนียภาพหมู่เกาะต่างๆ การพายเรือคายัคและเรือแคนู การปีนหน้าผา เป็นต้น	4.13	0.72	มาก	1
ค่าเฉลี่ย	3.86	0.53	มาก	

จากตารางที่ 4.20 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความต้องการต่อการจัดการโซ่อุปทาน การท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านการไหลเวียนทางกายภาพ (Physical flows) ระหว่างการเดินทาง ด้านสิ่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยว (Attraction) ของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.86$, $SD = 0.53$) พบว่า อันดับหนึ่งนักท่องเที่ยวเห็นว่า มีกิจกรรมให้เลือกหลากหลาย เช่น การดำน้ำลึกและดำน้ำตื้น การล่องเรือชมทัศนียภาพหมู่เกาะต่างๆ การพายเรือคายัค และเรือแคนู การปีนหน้าผา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.13$, $SD = 0.72$) อันดับสอง ความสวยงาม ความเหมาะสมของภูมิทัศน์ในแหล่งท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.01$, $SD = 0.77$) และแหล่งท่องเที่ยวมีความเป็นเอกลักษณ์ และ โดดเด่น มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.80$, $SD = 0.77$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.21 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความต้องการต่อการจัดการโซ่อุปทาน การท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านการไหลเวียนทางกายภาพ (Physical flows) ระหว่างการเดินทาง ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก (Facilities)

ด้านการไหลเวียนทางกายภาพ (Physical flows) ระหว่างการเดินทาง	ระดับความคิดเห็น			
	\bar{x}	SD	การแปลผล	ลำดับ
สิ่งอำนวยความสะดวก (Facilities)				
1. เส้นทาง การเข้าถึง แหล่งท่องเที่ยว มีความหลากหลาย (ทางบก, ทางน้ำ) และอยู่ในสภาพดี จึงทำให้สะดวกแก่การเข้าถึง	3.58	0.86	ปานกลาง	1
2. ความสะดวกสบายในการเดินทางไปยังจุดต่างๆ บนเกาะ เช่น ป้ายบอกสถานที่ ระยะทาง และข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยว	3.46	0.79	ปานกลาง	3
3. มีห้องพัก/ ห้องน้ำ ที่สะอาด และเพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว	3.36	0.93	ปานกลาง	4
4. ร้านอาหาร/ เครื่องดื่ม มีราคาที่เหมาะสม และเพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว	3.55	0.86	ปานกลาง	2
5. สาธารณูปโภคพื้นฐาน (ไฟฟ้า, น้ำดื่ม/ น้ำใช้, โทรศัพท์สาธารณะ) มีคุณภาพ ใช้การได้ดี	3.32	0.90	ปานกลาง	5
ค่าเฉลี่ย	3.45	0.62	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.21 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความต้องการต่อการจัดการโซ่อุปทาน การท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านการไหลเวียนทางกายภาพ (Physical flows) ระหว่างการเดินทาง ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก (Facilities) ของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.45, SD = 0.62$) พบว่า อันดับหนึ่ง เส้นทาง การเข้าถึง แหล่งท่องเที่ยว มีความหลากหลาย (ทางบก, ทางน้ำ) และอยู่ในสภาพดีจึงทำให้สะดวกแก่การเข้าถึง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.58, SD = 0.86$) อันดับสอง ร้านอาหาร / เครื่องดื่ม มีราคาที่เหมาะสม และเพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.55, SD = 0.86$) และความ สะดวกสบายในการเดินทางไปยังจุดต่างๆ บนเกาะ เช่น ป้ายบอกสถานที่ ระยะทาง และข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.46, SD = 0.79$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.22 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความต้องการต่อการจัดการโซ่อุปทาน การท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านการไหลเวียนทางกายภาพ (Physical flows) ระหว่างการเดินทาง ความปลอดภัย (Safety)

ด้านการไหลเวียนทางกายภาพ (Physical flows) ระหว่างการเดินทาง	ระดับความคิดเห็น			
	\bar{x}	SD	การแปลผล	ลำดับ
ความปลอดภัย (Safety)				
1. มีเจ้าหน้าที่ดูแลความปลอดภัยอย่างทั่วถึงใน ทุกพื้นที่ของแหล่งท่องเที่ยว	3.28	0.84	ปานกลาง	4
2. มีการติดตั้งป้าย และ สัญญาณเตือนภัย อย่างเหมาะสม	3.26	0.74	ปานกลาง	5
3. มีการเตรียมอุปกรณ์ชูชีพ/ อุปกรณ์ป้องกันอัคคีภัย/ ชุดปฐมพยาบาล ในกรณีฉุกเฉิน	3.37	0.75	ปานกลาง	3
4. มีจุดจอดเรือที่สะดวกและปลอดภัย	3.44	0.76	มาก	2
5. มีการบริการทางสาธารณสุข หรือสถานพยาบาล ภายในเกาะ	3.51	0.75	มาก	1
ค่าเฉลี่ย	3.37	0.77	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.22 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความต้องการต่อการจัดการโซ่อุปทาน การท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านการไหลเวียนทางกายภาพ (Physical flows) ระหว่างการเดินทาง ด้านความปลอดภัย (Safety) ของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.37$, $SD=0.77$) พบว่า อันดับหนึ่ง มีการบริการทางสาธารณสุข หรือสถานพยาบาลภายในเกาะ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.51$, $SD=0.75$) อันดับสอง มีจุดจอดเรือที่สะดวกและปลอดภัย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.44$, $SD=0.76$) และมีการเตรียมอุปกรณ์ชูชีพ/ อุปกรณ์ป้องกันอัคคีภัย/ ชุดปฐมพยาบาล ในกรณีฉุกเฉิน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.37$, $SD=0.75$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.23 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความต้องการต่อการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านการไหลเวียนทางข้อมูลข่าวสาร (Information flows) ระหว่างการเดินทาง ด้านข้อมูลข่าวสาร (Information)

ด้านการไหลเวียนทางข้อมูลข่าวสาร (Information flows) ระหว่างการเดินทาง	ระดับความคิดเห็น			
	\bar{x}	SD	การแปลผล	ลำดับ
ข้อมูลข่าวสาร (Information)				
1. มีการนำเสนอข้อมูลข่าวสารและสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว (แหล่งท่องเที่ยว) หลากหลายรูปแบบ เช่น แผ่นพับ เว็บไซต์ เป็นต้น	3.77	0.69	มาก	1
2. มีการนำเสนอข้อมูลข่าวสารและสื่อประชาสัมพันธ์ สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่น ที่พัก ร้านอาหาร ที่หลากหลายรูปแบบ เช่น แผ่นพับ เว็บไซต์ เป็นต้น	3.70	0.73	มาก	2
3. มีเจ้าหน้าที่ในการตอบคำถาม ชี้แจงข้อสงสัย ให้คำแนะนำได้ เป็นอย่างดี	3.52	0.87	ปานกลาง	4
4. มีศูนย์บริการนักท่องเที่ยวเพื่อให้ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยว	3.55	0.82	ปานกลาง	3
ค่าเฉลี่ย	3.63	0.65	มาก	

จากตารางที่ 4.23 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความต้องการต่อการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านการไหลเวียนทางข้อมูลข่าวสาร (Information flows) ระหว่างการเดินทาง ด้านข้อมูลข่าวสาร (Information) ของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.63$, $SD=0.65$) พบว่า อันดับหนึ่ง มีการนำเสนอข้อมูลข่าวสารและสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว (แหล่งท่องเที่ยว) หลากหลายรูปแบบมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.77$, $SD=0.69$) อันดับสอง มีการนำเสนอข้อมูลข่าวสารและสื่อประชาสัมพันธ์ สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่น ที่พัก ร้านอาหาร ที่หลากหลายรูปแบบ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.70$, $SD=0.73$) และมีศูนย์บริการนักท่องเที่ยวเพื่อให้ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.55$, $SD=0.82$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.24 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความต้องการต่อการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านการไหลเวียนทางข้อมูลข่าวสาร (Information flows) ระหว่างการเดินทาง ด้านเวลา (Time)

ด้านการไหลเวียนทางข้อมูลข่าวสาร (Information flows) ระหว่างการเดินทาง เวลา (Time)	ระดับความคิดเห็น			
	\bar{x}	SD	การแปลผล	ลำดับ
1. ตารางการเดินทางเร็วในแต่ละช่วงเวลามีความเหมาะสมไม่ทิ้งช่วงนานจนเกินไป	3.41	0.88	ปานกลาง	1
2. การเดินทางเร็วมีความตรงต่อเวลา	3.05	0.92	ปานกลาง	3
3. ระยะเวลาในการเดินทางมีความเหมาะสม	3.36	0.76	ปานกลาง	2
ค่าเฉลี่ย	3.28	0.71	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.24 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความต้องการต่อการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านการไหลเวียนทางข้อมูลข่าวสาร (Information flows) ระหว่างการเดินทาง ด้านเวลา (Time) ของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.28$, $SD = 0.71$) พบว่า อันดับหนึ่ง ตารางการเดินทางเร็วในแต่ละช่วงเวลามีความเหมาะสมไม่ทิ้งช่วงนานจนเกินไป มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.41$, $SD = 0.88$) อันดับสอง ระยะเวลาในการเดินทางมีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.36$, $SD = 0.76$) และการเดินทางเร็วมีความตรงต่อเวลา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.05$, $SD = 0.92$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.25 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความต้องการต่อการจัดการโซ่อุปทาน
การท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านการไหลเวียนทางการเงิน
(Financial Flows) ระหว่างการเดินทาง ด้านจุดชำระเงิน (Payment)

ด้านการไหลเวียนทางการเงิน (Financial flows) ระหว่างการเดินทาง	ระดับความคิดเห็น			
	\bar{x}	SD	การแปลผล	ลำดับ
จุดชำระเงิน (Payment)				
1. มีจุดแลกเปลี่ยนเงินตราสำหรับนักท่องเที่ยว อย่างเพียงพอ	3.62	0.81	มาก	1
2. มีบริการชำระเงินผ่านบัตร Credit card	3.17	0.95	ปานกลาง	3
3. มีการบริการตู้กดเงินอัตโนมัติ (ATM)	3.84	0.88	ปานกลาง	2
ค่าเฉลี่ย	3.54	0.88	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.25 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความต้องการต่อการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านการไหลเวียนทางการเงิน (Financial Flows) ระหว่างการเดินทาง ด้านจุดชำระเงิน (Payment) ของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.54$, $SD = 0.88$) พบว่า อันดับหนึ่ง มีจุดแลกเปลี่ยนเงินตราสำหรับนักท่องเที่ยวอย่างเพียงพอ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.62$, $SD = 0.81$) อันดับสอง มีการบริการตู้กดเงินอัตโนมัติ (ATM) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.84$, $SD = 0.88$) และมีบริการชำระเงินผ่านบัตร Credit card มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.17$, $SD = 0.95$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.26 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางมาเที่ยวเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ความพึงพอใจ	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{x}	SD	การแปลผล
1. ความคาดหวังก่อนการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี	3.86	0.76	มาก
2. หลังเดินทางท่องเที่ยว ท่านได้รับประสบการณ์ในการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี มากน้อยแค่ไหน	4.00	0.71	มาก
3. โดยรวมแล้วท่านมีความพึงพอใจในการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี มากน้อยแค่ไหน	3.98	0.71	มาก
ค่าเฉลี่ย	3.95	0.73	มาก

จากตารางที่ 4.26 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางมาเที่ยวเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.95$, $SD = 0.73$) โดย ความคาดหวังก่อนการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.86$, $SD = 0.76$) และหลังเดินทางท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวต่างชาติได้รับประสบการณ์ในการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.00$, $SD = 0.71$) โดยรวมมีความพึงพอใจในการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.98$, $SD = 0.71$) ตามลำดับ

1.4 ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานไว้ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ที่แตกต่างกัน มีผลต่อการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ในการทดสอบสมมติฐานที่ 1 ผู้วิจัยเลือกใช้ตัวสถิติการทดสอบที (T-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนหนึ่งทาง (One-Way ANOVA or F-test) เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนแล้วพบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มประชากร จะทำการทดสอบความแตกต่างกันระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe Method) โดยใช้ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 2 ด้านองค์ประกอบการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ

ในการทดสอบสมมติฐานที่ 2 ผู้วิจัยเลือกศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปร โดยค่าสหสัมพันธ์ที่ใช้คือ ความสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product moment correlation) โดยใช้ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 3 ด้านองค์ประกอบการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยว ส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวม

ในการทดสอบสมมติฐานที่ 3 ผู้วิจัยเลือกใช้การวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple regression) ขององค์ประกอบการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

สมมติฐานที่ 1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวต่างชาติ ที่แตกต่างกันมีผลต่อการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ตารางที่ 4.27 การเปรียบเทียบความต้องการการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามเพศ

ความต้องการ	t-test					
	เพศ	Mean	S.D	t	df	Sig.
ก่อนการเดินทาง	ชาย	3.58	0.65	.525	398	.600
	หญิง	3.54	0.59			
ระหว่างการเดินทาง	ชาย	3.58	0.40	2.135	336.709	0.33*
	หญิง	3.48	0.47			
หลังการเดินทาง	ชาย	3.98	0.61	-.323	32.957	.747
	หญิง	4.00	0.76			
ภาพรวม	ชาย	3.71	0.45	.685	396	.494
	หญิง	3.68	0.50			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.27 การเปรียบเทียบความต้องการการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามเพศ พบว่า ภาพรวมนักท่องเที่ยวที่เพศแตกต่างกัน มีระดับความต้องการไม่แตกต่างกัน ($F = 332.43$ Sig. = .024)

ตารางที่ 4.28 การเปรียบเทียบความต้องการการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามเพศ จำแนกตามอายุ

ความต้องการ	SS	df	MS	F	Sig.
ก่อนการเดินทาง					
ระหว่างกลุ่ม	1.880	5	.376	.974	.433
ภายในกลุ่ม	152.088	394	.386		
รวม	153.969	399			
ระหว่างการเดินทาง					
ระหว่างกลุ่ม	2.236	5	.447	2.427	.035*
ภายในกลุ่ม	72.582	394	.184		
รวม	74.818	399			
หลังการเดินทาง					
ระหว่างกลุ่ม	10.219	5	2.044	4.679	.000*
ภายในกลุ่ม	171.240	392	.437		
รวม	181.460	397			
ภาพรวม					
ระหว่างกลุ่ม	3.265	5	.653	2.977	.012*
ภายในกลุ่ม	85.987	392	.219		
รวม	89.252	397			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.28 การเปรียบเทียบความต้องการการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามเพศ จำแนกตามอายุ พบว่า ภาพรวมนักท่องเที่ยวที่กลุ่มอายุแตกต่างกัน มีระดับความต้องการแตกต่างกัน ($F = 2.977$, $Sig. = .012$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพบความแตกต่างทั้งภาพรวม และรายด้าน ผู้วิจัยได้ทำการเปรียบเทียบรายคู่ระหว่างกลุ่มอายุทั้ง 6 กลุ่ม ด้วยวิธีการเชฟเฟ้ (Scheffe') ดังตารางที่ 4.29

ตารางที่ 4.29 การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความต้องการการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามอายุเป็นรายคู่

ความต้องการ		ต่ำกว่า 15 ปี	16-24 ปี	25-34 ปี	35-44 ปี	45-59 ปี	60 ปีขึ้นไป
ก่อนการเดินทาง	\bar{x}	3.75	3.59	3.53	3.52	3.48	4.00
ต่ำกว่า 15 ปี	3.75	-	.996	.983	.984	.969	.993
16 - 24 ปี	3.59		-	.979	.997	.980	.780
25 - 34 ปี	3.53			-	1.000	.999	.659
35 - 44 ปี	3.52				-	1.000	.712
45 - 59 ปี	3.48					-	.636
60 ปีขึ้นไป	4.00						-
ระหว่างการเดินทาง	\bar{x}	3.45	3.61	3.47	3.55	3.49	3.83
ต่ำกว่า 15 ปี	3.45	-	.382	.924	.628	.860	.133
16 - 24 ปี	3.61		-	.003*	.496	.172	.225
25 - 34 ปี	3.47			-	.391	.847	.046*
35 - 44 ปี	3.55				-	.610	.152
45 - 59 ปี	3.49					-	.081
60 ปีขึ้นไป	3.83						-

ตารางที่ 4.29 (ต่อ)

ความต้องการ		ต่ำกว่า 15 ปี	16-24 ปี	25-34 ปี	35-44 ปี	45-59 ปี	60 ปีขึ้นไป
หลังการเดินทาง	\bar{x}	4.00	4.14	3.94	3.77	3.57	4.17
ต่ำกว่า 15 ปี	4.00	-	.600	.837	.441	.154	.663
16 - 24 ปี	4.14		-	.006*	.008*	.000*	.935
25 - 34 ปี	3.94			-	.210	.007*	.416
35 - 44 ปี	3.77				-	.283	.185
45 - 59 ปี	3.57					-	.048*
60 ปีขึ้นไป	4.17						-
ภาพรวม	\bar{x}	3.73	3.79	3.65	3.61	3.51	4.00
ต่ำกว่า 15 ปี	3.73	-	.793	.661	.564	.298	.331
16 - 24 ปี	3.79		-	.008*	.081	.006*	.277
25 - 34 ปี	3.65			-	.706	.164	.074
35 - 44 ปี	3.61				-	.448	.070
45 - 59 ปี	3.51					-	.023
60 ปีขึ้นไป	4.00						-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.29 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ระดับต้องการการจัดการโซ่อุปทาน การท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามอายุ ในภาพรวม พบว่า กลุ่มนักท่องเที่ยวอายุ 16 - 24 ปี มีระดับความต้องการแตกต่างจากกลุ่มอายุ 25 - 34 ปี และกลุ่มอายุ 45 - 59 ปี อย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ก่อนการเดินทาง พบว่า ระดับความต้องการของนักท่องเที่ยวไม่มีความแตกต่างตามช่วงอายุของนักท่องเที่ยว

ระหว่างการเดินทาง พบว่า ระดับความต้องการของนักท่องเที่ยวอายุ 16 - 24 ปี มีระดับความต้องการแตกต่างจากกลุ่มอายุ 25 - 34 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และกลุ่มอายุ 25 - 34 ปี มีระดับความต้องการแตกต่างจากกลุ่มอายุ 60 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

หลังการเดินทาง พบว่า ระดับความต้องการของนักท่องเที่ยวอายุ 16-24 ปี มีระดับความต้องการแตกต่างจากกลุ่มอายุ 25 - 34 ปี กลุ่ม 35 - 44 ปี และกลุ่มอายุ 45 - 59 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ระดับความต้องการของนักท่องเที่ยวอายุ 25 - 34 ปี มีระดับ ความต้องการแตกต่างจากกลุ่มอายุ 45 - 59 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และกลุ่มอายุ 45 - 59 ปี มีระดับความต้องการแตกต่างจากกลุ่มอายุ 60 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.30 การเปรียบเทียบความต้องการการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามระดับการศึกษา

ความต้องการ	SS	df	MS	F	Sig.
ก่อนการเดินทาง					
ระหว่างกลุ่ม	2.332	3	.777	2.030	.109
ภายในกลุ่ม	151.637	396	.383		
รวม	153.969	399			
ระหว่างการเดินทาง					
ระหว่างกลุ่ม	.717	3	.239	1.277	.282
ภายในกลุ่ม	74.101	396	.187		
รวม	74.818	399			
หลังการเดินทาง					
ระหว่างกลุ่ม	3.660	3	1.220	2.704	.045*
ภายในกลุ่ม	177.799	394	.451		
รวม	181.460	397			
ภาพรวม					
ระหว่างกลุ่ม	1.908	3	.636	2.868	.036*
ภายในกลุ่ม	87.345	394	.222		
รวม	89.252	397			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.30 การเปรียบเทียบความต้องการการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ภาพรวมนักท่องเที่ยวที่กลุ่มระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีระดับความต้องการแตกต่างกัน ($F = 2.868$, $Sig. = .036$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพบความแตกต่างทั้งภาพรวม และรายด้าน ผู้วิจัยได้ทำการเปรียบเทียบรายคู่ระหว่างกลุ่มอายุทั้ง 4 กลุ่ม ด้วยวิธีการเซฟเฟ้ (Scheffe') ดังตารางที่ 4.31

ตารางที่ 4.31 การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความต้องการการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามระดับการศึกษาเป็นรายคู่

ความต้องการ		ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอกหรือสูงกว่า
ก่อนการเดินทาง	\bar{x}	3.62	3.54	3.49	3.92
ต่ำกว่าปริญญาตรี	3.62	-	.777	.588	.487
ปริญญาตรี	3.54		-	.941	.246
ปริญญาโท	3.49			-	.179
ปริญญาเอกหรือสูงกว่า	3.92				-
ระหว่างการเดินทาง	\bar{x}	3.58	3.51	3.54	3.71
ต่ำกว่าปริญญาตรี	3.58	-	.629	.955	.784
ปริญญาตรี	3.51		-	.960	.462
ปริญญาโท	3.54			-	.641
ปริญญาเอกหรือสูงกว่า	3.71				-

ตารางที่ 4.31 (ต่อ)

ความต้องการ		ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอกหรือสูงกว่า
หลังการเดินทาง	\bar{x}	4.08	3.93	3.97	4.42
ต่ำกว่าปริญญาตรี	4.08	-	.078	.320	.098
ปริญญาตรี	3.93		-	.637	.015*
ปริญญาโท	3.97			-	.034*
ปริญญาเอกหรือสูงกว่า	4.42				-
ภาพรวม	\bar{x}	3.76	3.66	3.67	4.02
ต่ำกว่าปริญญาตรี	3.76	-	.096	.210	.074
ปริญญาตรี	3.66		-	.930	.012*
ปริญญาโท	3.67			-	.018*
ปริญญาเอกหรือสูงกว่า	4.02				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.31 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ระดับความต้องการการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามระดับการศึกษา ในภาพรวมพบว่า กลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาเอกหรือสูงกว่า มีระดับความต้องการแตกต่างจากกลุ่มปริญญาตรี และปริญญาโท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ก่อนการเดินทาง พบว่า ระดับความต้องการของนักท่องเที่ยวไม่มีความแตกต่างตามระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยว

ระหว่างการเดินทาง พบว่า ระดับความต้องการของนักท่องเที่ยวไม่มีความแตกต่างตามระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยว

หลังการเดินทาง พบว่า ระดับความต้องการของนักท่องเที่ยวกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาเอกหรือสูงกว่า มีระดับความต้องการแตกต่างจากกลุ่มปริญญาตรี และปริญญาโท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.32 การเปรียบเทียบความต้องการการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามอาชีพ

ความต้องการ	SS	df	MS	F	Sig.
ก่อนการเดินทาง					
ระหว่างกลุ่ม	5.753	4	1.438	3.833	.005*
ภายในกลุ่ม	148.216	395	.375		
รวม	153.969	399			
ระหว่างการเดินทาง					
ระหว่างกลุ่ม	2.204	4	.551	2.997	.019*
ภายในกลุ่ม	72.614	395	.184		
รวม	74.818	399			
หลังการเดินทาง					
ระหว่างกลุ่ม	4.562	4	1.140	2.533	.040*
ภายในกลุ่ม	176.898	393	.450		
รวม	181.460	397			
ภาพรวม					
ระหว่างกลุ่ม	1.694	4	.424	1.901	.009*
ภายในกลุ่ม	87.558	393	.223		
รวม	89.252	397			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.32 การเปรียบเทียบความต้องการการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามอาชีพ พบว่า ภาพรวมนักท่องเที่ยวที่กลุ่มอาชีพแตกต่างกัน มีระดับความต้องการแตกต่างกัน ($F = 1901, \text{Sig.} = .009$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพบความแตกต่างทั้งภาพรวม และรายด้าน ผู้วิจัยได้ทำการเปรียบเทียบรายคู่ระหว่างกลุ่มอาชีพทั้ง 5 กลุ่ม ด้วยวิธีการเซฟเฟ้ (Scheffe') ดังตารางที่ 4.33

ตารางที่ 4.33 การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความต้องการการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามอาชีพเป็นรายคู่

ความต้องการ		นักศึกษา	พนักงานเอกชน	ธุรกิจส่วนตัว/ เจ้าของกิจการ	รับราชการ	อื่นๆ
ก่อนการเดินทาง	\bar{x}	3.46	3.47	3.68	3.57	3.73
นักศึกษา	3.46	-	1.000	.351	.968	.039*
พนักงานเอกชน	3.47		-	.363	.972	.040*
ธุรกิจส่วนตัว/เจ้าของกิจการ	3.68			-	.363	.975
รับราชการ	3.57				-	.858
อื่นๆ	3.73					-
ระหว่างการเดินทาง	\bar{x}	3.51	3.45	3.64	3.47	3.62
นักศึกษา	3.51	-	.304	.073	.689	.072
พนักงานเอกชน	3.45		-	.009*	.854	.005*
ธุรกิจส่วนตัว/เจ้าของกิจการ	3.64			-	.122	.781
รับราชการ	3.47				-	.146
อื่นๆ	3.62					-

ตารางที่ 4.33 (ต่อ)

ความต้องการ		นักศึกษา	พนักงานเอกชน	ธุรกิจส่วนตัว/ เจ้าของกิจการ	รับราชการ	อื่นๆ
หลังการเดินทาง	\bar{x}	4.15	3.92	3.85	3.91	3.99
นักศึกษา	4.15	-	.010*	.008*	.127	.091
พนักงานเอกชน	3.92		-	.544	.950	.448
ธุรกิจส่วนตัว / เจ้าของกิจการ	3.85			-	.736	.231
รับราชการ	3.91				-	.614
อื่นๆ	3.99					-
ภาพรวม	\bar{x}	3.71	3.61	3.72	3.65	3.79
นักศึกษา	3.71	-	.131	.847	.601	.228
พนักงานเอกชน	3.61		-	.158	.736	.008*
ธุรกิจส่วนตัว / เจ้าของกิจการ	3.72			-	.542	.422
รับราชการ	3.65				-	.219
อื่นๆ	3.79					-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.33 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ระดับความต้องการการจัดการ ไข่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามอาชีพ ในภาพรวม พบว่า กลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีอาชีพเป็นพนักงานเอกชน มีระดับความต้องการแตกต่างจากกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีอาชีพอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ก่อนการเดินทาง พบว่า ระดับความต้องการของกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีอาชีพอื่น ๆ มีระดับความต้องการแตกต่างจากกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เป็นนักศึกษาและพนักงานเอกชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ระหว่างการเดินทาง พบว่า ระดับความต้องการของกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีอาชีพเป็นพนักงานเอกชน มีระดับความต้องการแตกต่างจากกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีอาชีพธุรกิจส่วนตัว / เจ้าของกิจการ และกลุ่มอาชีพอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

หลังการเดินทาง พบว่า ระดับความต้องการของนักท่องเที่ยวกลุ่มนักศึกษา มีระดับความต้องการแตกต่างจากกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีอาชีพพนักงานเอกชน และธุรกิจส่วนตัว / เจ้าของกิจการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.34 การเปรียบเทียบความต้องการการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามรายได้

ความต้องการ	SS	df	MS	F	Sig.
ก่อนการเดินทาง					
ระหว่างกลุ่ม	2.843	4	.711	1.858	.117
ภายในกลุ่ม	151.126	395	.383		
รวม	153.969	399			
ระหว่างการเดินทาง					
ระหว่างกลุ่ม	.887	4	.222	1.185	.317
ภายในกลุ่ม	73.931	395	.187		
รวม	74.818	399			
หลังการเดินทาง					
ระหว่างกลุ่ม	2.968	4	.742	1.634	.165
ภายในกลุ่ม	178.492	393	.454		
รวม	181.460	397			
ภาพรวม					
ระหว่างกลุ่ม	1.554	4	.389	1.742	.140
ภายในกลุ่ม	87.698	393	.223		
รวม	89.252	397			

จากตารางที่ 4.34 การเปรียบเทียบความต้องการการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามระดับรายได้ พบว่า นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ที่มีระดับรายได้แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ตารางที่ 4.35 การเปรียบเทียบความต้องการการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัด สุราษฎร์ธานี จำแนกตามภูมิลำเนา

ความต้องการ	SS	df	MS	F	Sig.
ก่อนการเดินทาง					
ระหว่างกลุ่ม	4.852	6	.809	2.131	.049*
ภายในกลุ่ม	149.116	393	.379		
รวม	153.969	399			
ระหว่างการเดินทาง					
ระหว่างกลุ่ม	2.435	6	.406	2.203	.042*
ภายในกลุ่ม	72.383	393	.184		
รวม	74.818	399			
หลังการเดินทาง					
ระหว่างกลุ่ม	1.356	6	.226	.491	.815
ภายในกลุ่ม	180.103	391	.461		
รวม	181.460	397			
ภาพรวม					
ระหว่างกลุ่ม	2.119	6	.353	1.585	.150
ภายในกลุ่ม	87.133	391	.223		
รวม	89.252	397			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.35 การเปรียบเทียบความต้องการการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามภูมิลำเนา พบว่า ภาพรวมนักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกันมีระดับความต้องการภาพรวมไม่แตกต่างกัน ($F=1.585$, $Sig.=.150$) หากแต่พบ ความแตกต่างรายด้าน ผู้วิจัยได้ทำการเปรียบเทียบรายคู่ระหว่างกลุ่มอายุทั้ง 7 กลุ่ม ด้วยวิธีการเซฟเฟ (Scheffe') ดังตารางที่ 4.36

ตารางที่ 4.36 การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความต้องการการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามภูมิภาคเป็นรายคู่

ความต้องการ		ไม่ตอบ	ทวีปเอเชีย	ทวีปแอฟริกา	ทวีปอเมริกาเหนือ	ทวีปอเมริกาใต้	ทวีปยุโรป	ทวีปออสเตรเลีย
ก่อนการเดินทาง	\bar{x}	3.88	3.48	3.85	3.45	3.63	3.61	3.52
ไม่ตอบ	3.88	-	.005*	.915	.014*	.326	.064	.055
ทวีปเอเชีย	3.48		-	.067	.815	.520	.063	.768
ทวีปแอฟริกา	3.85			-	.076	.442	.240	.160
ทวีปอเมริกาเหนือ	3.45				-	.481	.184	.684
ทวีปอเมริกาใต้	3.63					-	.957	.683
ทวีปยุโรป	3.61						-	.509
ทวีปออสเตรเลีย	3.52							-
ระหว่างการเดินทาง	\bar{x}	3.68	3.49	3.64	3.43	3.46	3.61	3.41
ไม่ตอบ	3.68	-	.046*	.809	.034*	.208	.433	.035*
ทวีปเอเชีย	3.49		-	.266	.493	.856	.017*	.427
ทวีปแอฟริกา	3.64			-	.172	.367	.790	.155
ทวีปอเมริกาเหนือ	3.43				-	.866	.037*	.871
ทวีปอเมริกาใต้	3.46					-	.347	.786

ตารางที่ 4.36 (ต่อ)

ความต้องการ		ไม่ตอบ	ทวีปเอเชีย	ทวีปแอฟริกา	ทวีปอเมริกาเหนือ	ทวีปอเมริกาใต้	ทวีปยุโรป	ทวีปออสเตรเลีย
ทวีปยุโรป	3.61						-	.044*
ทวีปออสเตรเลีย	3.41							-
หลังการเดินทาง	\bar{x}	4.07	4.01	4.20	3.86	4.00	3.98	3.91
ไม่ตอบ	4.07	-	1.000	1.000	.975	1.000	.999	.997
ทวีปเอเชีย	4.01		-	.994	.968	1.000	1.000	.999
ทวีปแอฟริกา	4.20			-	.927	.999	.986	.974
ทวีปอเมริกาเหนือ	3.86				-	1.000	.992	1.000
ทวีปอเมริกาใต้	4.00					-	1.000	1.000
ทวีปยุโรป	3.98						-	1.000
ทวีปออสเตรเลีย	3.91							-
ภาพรวม	\bar{x}	3.88	3.66	3.90	3.58	3.70	3.74	3.62
ไม่ตอบ	3.88	-	.676	1.000	.536	.990	.948	.756
ทวีปเอเชีย	3.66		-	.881	.993	1.000	.925	1.000
ทวีปแอฟริกา	3.90			-	.753	.991	.982	.869

ตารางที่ 4.36 (ต่อ)

ความต้องการ	ไม่ตอบ	ทวีปเอเชีย	ทวีปแอฟริกา	ทวีปอเมริกา เหนือ	ทวีปอเมริกาใต้	ทวีปยุโรป	ทวีป ออสเตรเลีย
ทวีปอเมริกาเหนือ	3.58			-	.999	.830	1.000
ทวีปอเมริกาใต้	3.70				-	1.000	1.000
ทวีปยุโรป	3.74					-	.972
ทวีปออสเตรเลีย	3.62						-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.36 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ระดับความต้องการการจัดการโซ่อุปทาน การท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามภูมิลำเนา ในภาพรวม พบว่า ภูมิลำเนา แตกต่างกัน มีระดับความต้องการภาพรวมไม่แตกต่างกัน

ก่อนการเดินทาง พบว่า ระดับความต้องการของกลุ่มนักท่องเที่ยวที่ไม่ตอบ มีระดับ ความต้องการแตกต่างจากกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในทวีปเอเชียและทวีปอเมริกาเหนือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ระหว่างการเดินทาง พบว่า ระดับความต้องการของกลุ่มนักท่องเที่ยวที่ไม่ตอบมีระดับ ความต้องการแตกต่างจากกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในทวีปเอเชีย ทวีปอเมริกาเหนือและ ออสเตรเลีย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในทวีปเอเชีย มีระดับความต้องการแตกต่างจากกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในทวีปยุโรป อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ 0.05 และกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในทวีปยุโรป มีระดับความต้องการแตกต่าง จากกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในทวีปอเมริกาเหนือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

หลังการเดินทาง พบว่า ระดับความต้องการของกลุ่มนักท่องเที่ยวภูมิลำเนาแตกต่างกัน มีระดับความต้องการหลังการเดินทางไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.37 ผลสรุปภาพรวมที่ได้จากการวิเคราะห์ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของ นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ที่แตกต่างกันมีผลต่อการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยว ในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

องค์ประกอบโลจิสติกส์	ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยว					
	เพศ	อายุ	ระดับ การศึกษา	อาชีพ	ระดับ รายได้	ภูมิลำเนา
ก่อนการเดินทาง	✗	✗	✗	✓	✗	✓
ระหว่างการเดินทาง	✓	✓	✗	✓	✗	✓
หลังการเดินทาง	✗	✓	✓	✓	✗	✗
ภาพรวม	ไม่ต่างกัน	ต่างกัน	ต่างกัน	ต่างกัน	ไม่ต่างกัน	ไม่ต่างกัน

*กำหนดให้เครื่องหมาย ✓ แทนข้อความที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และกำหนดให้ เครื่องหมาย ✗ แทนข้อความที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐานที่ 2 ด้านองค์ประกอบการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ

ในการทดสอบสมมติฐานที่ 2 ผู้วิจัยเลือกศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปร โดยค่าสหสัมพันธ์ที่ใช้คือ ความสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation) สำหรับการพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ โดยการใช้เกณฑ์ (Hinkle D. E. 1998, p.118) ดังนี้

ค่า r	ระดับของความสัมพันธ์
.90 - 1.00	มีความสัมพันธ์กันสูงมาก
.70 - .90	มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง
.50 - .70	มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง
.30 - .50	มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ
.00 - .30	มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำมาก

ตารางที่ 4.38 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ

องค์ประกอบโลจิสติกส์	ค่าความสัมพันธ์	
	r	p
ก่อนการเดินทาง	.804*	.000
ระหว่างการเดินทาง	.855*	.000
หลังการเดินทาง	.816*	.000

หมายเหตุ * มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.38 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ พบว่า องค์ประกอบการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยว ก่อนการเดินทาง ระหว่างการเดินทาง และ หลังการเดินทาง มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวชาวต่างชาติ อยู่ในระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.39 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติ

การจัดการการไหลเวียน	ความพึงพอใจก่อนการเดินทาง			ความพึงพอใจระหว่างการเดินทาง			ความพึงพอใจหลังการเดินทาง			ความพึงพอใจโดยรวม		
	r	p	ระดับความสัมพันธ์	r	p	ระดับความสัมพันธ์	r	p	ระดับความสัมพันธ์	r	p	ระดับความสัมพันธ์
ด้านข้อมูลข่าวสาร												
ก่อนการเดินทาง	0.410*	0.000	ต่ำ	0.343*	0.000	ต่ำ	0.361*	0.000	ต่ำ	0.445*	0.000	ต่ำ
ระหว่างการเดินทาง	0.375*	0.000	ต่ำ	0.389*	0.000	ต่ำ	0.442*	0.000	ต่ำ	0.480*	0.000	ต่ำ
ระหว่างการเดินทาง ด้านเวลา	0.201*	0.000	ต่ำมาก	0.160*	0.001	ต่ำมาก	0.216*	0.000	ต่ำมาก	0.230*	0.000	ต่ำมาก
โดยรวม	0.406*	0.000	ต่ำ	0.368*	0.000	ต่ำ	0.422*	0.000	ต่ำ	0.477*	0.000	ต่ำ
ด้านกายภาพ												
ด้านสิ่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยว	0.503*	0.000	ปานกลาง	0.530*	0.000	ปานกลาง	0.572*	0.000	ปานกลาง	0.641*	0.000	ปานกลาง
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	0.284*	0.000	ต่ำมาก	0.366*	0.000	ต่ำ	0.388*	0.000	ต่ำ	0.413*	0.000	ต่ำ
ด้านความปลอดภัย	0.235*	0.000	ต่ำมาก	0.385*	0.000	ต่ำ	0.434*	0.000	ต่ำ	0.415*	0.000	ต่ำ
โดยรวม	0.425*	0.000	ต่ำ	0.538*	0.000	ปานกลาง	0.584*	0.000	ปานกลาง	0.616*	0.000	ปานกลาง
ด้านการเงิน	0.255*	0.000	ต่ำมาก	0.341*	0.000	ต่ำ	0.344*	0.000	ต่ำ	0.375*	0.000	ต่ำ

หมายเหตุ * มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.39 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบการจัดการโซ่อุปทาน การท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติ พบว่า

องค์ประกอบการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยว ด้านการไหลเวียนทางกายภาพ ด้านสิ่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจก่อนเดินทางมากที่สุด

องค์ประกอบการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยว ด้านการไหลเวียนทางกายภาพ โดยรวม มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจระหว่างเดินทางและหลังเดินทางมากที่สุด

องค์ประกอบการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยว ด้านการไหลเวียนทางกายภาพ ด้านสิ่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมมากที่สุด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐานที่ 3 ด้านองค์ประกอบการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวม

ตารางที่ 4.40 การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณขององค์ประกอบการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวมต่อการเดินทางของนักท่องเที่ยวต่างชาติ

ปัจจัย	B	Beta	t	Sig.	VIF	Tolerance
ค่าคงที่	0.379		2.061	0.040		
ด้านกายภาพ (Physical flows) ด้านสิ่งดึงดูดใจ นักท่องเที่ยว (Attraction)	0.568	0.502	12.580	0.000	0.798	1.253
ด้านข้อมูลข่าวสาร (Information flows) ระหว่างการเดินทาง	0.131	0.141	3.145	0.002	0.63	1.586
ด้านกายภาพ (Physical flows) ด้านความปลอดภัย (Safety)	0.135	0.134	3.195	0.002	0.720	1.389
ด้านการเงิน (Financial Flows)	0.125	0.139	3.456	0.001	0.787	1.270
F = 97.798 Sig. = 0.000 Durbin-Watson = 1.920						
R = 0.705 R ² = 0.498 Adjust R ² = 0.492 S.E. _{est} = 0.43003						

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.40 พบว่าค่า Durbin – Watson = 1.920 ซึ่งมีค่าอยู่ในเกณฑ์ระหว่าง 1.5 - 2.5 แสดงว่า ค่าความคลาดเคลื่อนเป็นอิสระต่อกัน และค่า VIF กับ Tolerance มีค่าเข้าใกล้ 1 แสดงว่า ตัวแปรอิสระทั้งหมดเป็นอิสระจากกัน สามารถอธิบายผลการวิเคราะห์ได้ดังนี้

องค์ประกอบการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 4 ตัวแปร ส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวมต่อการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติ เมื่อพิจารณาจากค่า Beta ซึ่งแสดงถึงอิทธิพลขององค์ประกอบการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยว พบว่า ทุกด้านส่งผลในทิศทางบวกเรียงตามระดับอิทธิพลจากมากไปน้อย ได้แก่ ทางกายภาพ (Physical flows) ด้านสิ่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยว (Attraction) ทางข้อมูลข่าวสาร (Information flows) ระหว่าง

การเดินทางทางการเงิน (Financial flows) และทางกายภาพ (Physical flows) ด้านความปลอดภัย (Safety) ตามลำดับ โดยพบว่า

1. ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน พบว่า มีตัวแปรอิสระอย่างน้อย 1 ตัวแปร ที่มีความสัมพันธ์เชิงเส้นกับตัวแปรตาม สถิติทดสอบ F เท่ากับ 97.798 โดยมีค่า Sig เท่ากับ 0.000 แสดงว่ามีตัวแปรอิสระอย่างน้อย 1 ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์เชิงเส้นกับตัวแปรตาม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. ตัวพยากรณ์ทั้งหมดมีอำนาจในการพยากรณ์ได้ร้อยละ 49.2 (Adjusted R² = 0.492)

3. สมการการถดถอยในรูปคะแนนดิบแสดงค่าได้ดังนี้

$$\hat{Y} = 0.379 + 0.568 (\text{ทางกายภาพ (Physical flows) ด้านดึงดูดใจนักท่องเที่ยว (Attraction)}) + 0.131 (\text{ทางข้อมูลข่าวสาร (Information flows) ระหว่างการเดินทาง}) + 0.135 (\text{ทางกายภาพ (Physical flows) ด้านความปลอดภัย (Safety)}) + 0.125 (\text{ทางการเงิน (Financial Flows)})$$

1.5) ข้อเสนอแนะที่ได้จากแบบสอบถาม

โดยการสรุปแยกประเด็น ออกเป็น 3 ด้าน ดังนี้

1) ด้านการไหลเวียนทางกายภาพ (Physical flows)

- ควรปรับปรุงถนนให้อยู่ในสภาพดี เนื่องจากปัจจุบันถนนบางช่วงมีการก่อสร้างและพื้นผิวถนนบางช่วงมีที่ทรายโรยทำให้มีฝุ่น กุระบายน้ำข้างทางบางช่วงไม่มีฝาปิดเพื่อความปลอดภัยในการใช้ถนนเดินทางในเกาะเต่าของนักท่องเที่ยว

- ควรเพิ่มป้ายบอกทาง ป้ายข้อควรปฏิบัติ และข้อห้ามให้นักท่องเที่ยว

- ควรปรับปรุงท่าเรือ และตารางการเดินเรือที่ล่าช้าบ่อยครั้ง

- ควรกำจัดขยะที่มีอยู่บนเกาะจำนวนมาก และมีกลิ่นเหม็น

- ควรอนุรักษ์ทรัพยากรทางธรรมชาติ และทะเล เช่น ต้นไม้ ปะการัง เนื่องจากปัจจุบันเสื่อมโทรมอย่างเห็นได้ชัด และเสื่อมโทรมลงมากกก

2) ด้านการไหลเวียนทางข้อมูลข่าวสาร (Information flows)

- ควรมีการอัปเดตข้อมูลบริการนักท่องเที่ยว และประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวในเกาะเต่าให้มากกว่านี้ เช่น แผ่นพับ หรือจุดบริการข้อมูลข่าวสาร หรือพัฒนาแอปพลิเคชันเพื่อความสะดวกในการหาข้อมูล ทั้งนี้ควรทำ 2 ภาษา (ไทย - อังกฤษ) เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวต่างชาติ

- ควรพัฒนาอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ ให้มีความทันสมัยมากกว่านี้

- ควรปรับปรุงสัญญาณอินเทอร์เน็ต ให้มีประสิทธิภาพมากกว่านี้

3) ด้านการไหลเวียนทางการเงิน (Financial flows)

- ราคาแท็กซี่ที่ให้บริการในเกาะเต่ามีราคาสูงเกินไป
- ราคาอาหาร และเครื่องดื่มในเกาะเต่ามีราคาแพง
- การใช้จ่ายในเกาะเต่าต้องใช้เงินสดเท่านั้น ซึ่งการกดตู้ ATM จะต้องเสียค่าธรรมเนียม 200 ต่อครั้ง อยากให้มีเครื่องรูดบัตรตามสถานที่ต่างๆ เช่น ร้านอาหาร โรงแรม เป็นต้น

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ศักยภาพของการจัดการโซ่อุตสาหกรรมท่องเที่ยวเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

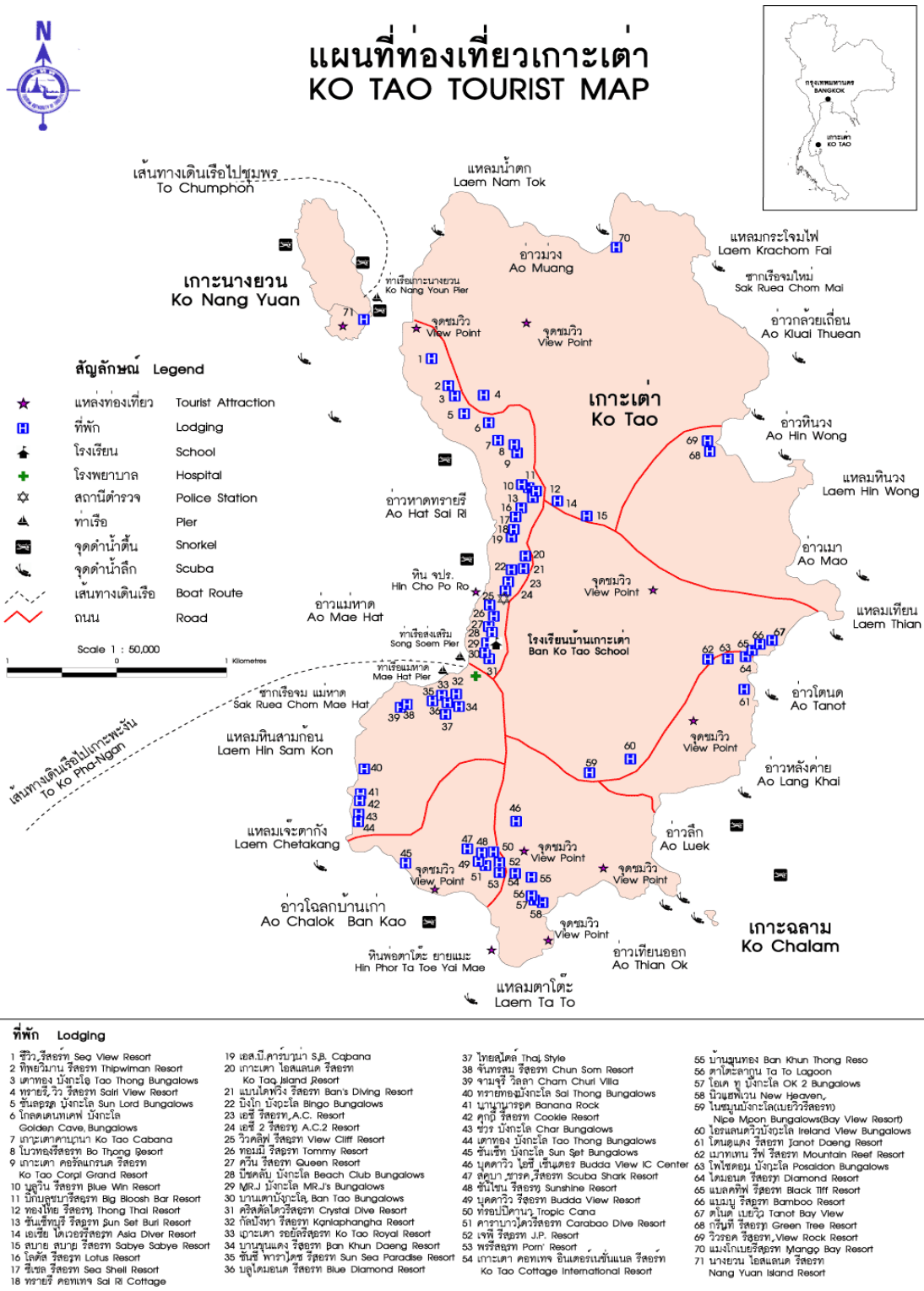
2.1 ศักยภาพของการจัดการโซ่อุตสาหกรรมท่องเที่ยวเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

เกาะเต่า เป็นเกาะเล็ก ๆ ตั้งอยู่กลางอ่าวไทย เป็นตำบลหนึ่งของ อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี พื้นที่เกือบทั้งหมดของเกาะเป็นภูเขา พื้นที่บนเกาะ 19.20 ตารางกิโลเมตร หรือ 12,007 ไร่ เกาะเต่า เป็นอีกเกาะหนึ่งที่มีชื่อเสียงโด่งดังของจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีศักยภาพด้านการท่องเที่ยวทางทะเล เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมของทั้งคนไทยและต่างชาติ เนื่องจากเป็นสถานที่ที่มีความสวยงาม และอาหารอร่อย สิ่งเหล่านี้ตรงใจนักท่องเที่ยว เมื่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศมีการเติบโตอย่างต่อเนื่อง ทำให้นักท่องเที่ยวเดินทางมากขึ้น เกาะเต่าเป็นอีกจุดหมายปลายทางหนึ่งของนักท่องเที่ยว

ในการวิเคราะห์ศักยภาพของการจัดการโซ่อุตสาหกรรมท่องเที่ยวเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ผู้วิจัยได้จึงทำการศึกษา รายละเอียดดังนี้

2.1.1 ศักยภาพทางกายภาพ

- ศักยภาพของสิ่งดึงดูดใจ (แหล่งท่องเที่ยว) ในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ภาพประกอบที่ 4.1 แผนที่ท่องเที่ยวและที่พักในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ที่มา: โนวาวิช (2560)

ลักษณะรอบ ๆ เกาะของเกาะเต่า จะเป็นอ่าวน้อยใหญ่ ถึง 11 อ่าว 10 แหล่ม มีชายฝั่งยาว 28.6 กิโลเมตร มีแนวปะการังยาวถึง 8 กิโลเมตร จุดดำน้ำเกาะเต่ามีอยู่หลายจุด แต่ละจุดมีโลกใต้ทะเลที่สวยงามแตกต่างกัน ชายหาดที่เป็นที่นิยมของเกาะเต่า คือ “หาดทรายรี” เป็นชายหาดที่ยาวที่สุดของเกาะ นอกจากนี้ยังมีจุดชมวิวที่สามารถจะมองหาดทรายสามหาดเชื่อมต่อกันได้ อย่างสวยงาม อยู่บริเวณโกลกบ้านเก่า 4 จุด และอยู่บริเวณอ่าวม่วง 2 จุด รวมเป็น 6 จุด

หากพิจารณาถึงศักยภาพศักยภาพของสิ่งดึงดูดใจ (แหล่งท่องเที่ยว) ในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี อยู่ในระดับที่ดี ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลเชิงปริมาณ พบว่า ในการเดินทางท่องเที่ยว เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี (ก่อนการเดินทาง ระหว่างการเดินทาง และหลังการเดินทาง) นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญกับการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยว โดยเฉพาะแหล่งท่องเที่ยวที่ต้องกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น ดำน้ำลึกและดำน้ำตื้น พายเรือคายัคและเรือแคนู ขับรถเอทีวี ปีนหน้าผา เป็นต้น แหล่งท่องเที่ยวในเกาะเต่า บางแหล่งจะมีการเก็บค่าเข้าชม เช่น จุดชมวิว เก็บ 20 บาท เพื่อนำเงินที่เก็บมาพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเป็นจุดถ่ายรูป เป็นต้น

ตารางที่ 4.41 จำนวนสถานประกอบการในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ปี 2559

ประเภทสถานประกอบการ	จำนวน (แห่ง/ราย)
ที่พัก: โรงแรม / เกสต์เฮ้าส์ / บ้านเช่า / โฮสเทล	191
สถาบันสอนดำน้ำ	43
สถาบันการเงิน	4
กิจการด้านการท่องเที่ยว / อินเทอร์เน็ต	22
ร้านมินิมาร์ท 24 ชั่วโมง	5
โรงน้ำแข็ง	3
สำนักงานกฎหมาย	1
ร้านอาหาร / ผับ / บาร์	138
ร้านขายยา	6
ร้านค้า / บริการ	74
ร้านบริการนวดแผนโบราณ	20
ร้านรถเช่าและบริการซ่อมรถ	66
ผู้ประกอบการเรือ	10
ผู้ประกอบการประมง	6
สถานบริการน้ำมัน (ปั้ม)	3
รวม	592

ที่มา: เทศบาลเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี (2559)

ตารางที่ 4.42 ข้อมูลสถานที่พักแรมทั้งหมดในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในช่วง ปี พ.ศ. 2559-2558

รายการ	2559	2558	อัตราการเปลี่ยนแปลง
จำนวนที่พัก	154	151	+ 1.99
จำนวนห้องพัก (ห้อง)	3,527	3,458	+2.00
อัตราการเข้าพักเฉลี่ย (%)	69.47	67.61	+1.86
จำนวนนักท่องเที่ยวที่พักโรงแรม (คน)	514,446	498,153	3.27
ระยะพำนัเฉลี่ย (วัน)	3.9	4.07	- 0.17
จำนวนคนต่อห้อง	2.25	2.38	- 0.13

ที่มา: กรมการท่องเที่ยวและกีฬา (2560)

- สักยภาพของสิ่งอำนวยความสะดวก (ที่พัก) ในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

จากตารางที่ 4.42 พบว่า ในปี 2559 เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีที่พัก 154 แห่ง เพิ่มขึ้น 1.99% แต่ทั้งนี้ข้อมูลที่นักวิจัยได้จากเทศบาลเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี เมื่อปี 2559 จำนวนที่พักมีมากถึง 191 แห่ง (ตารางที่ 4.41) (จำนวนที่พักที่ได้ขึ้นทะเบียนกับเทศบาลเกาะเต่าไว้ แต่ไม่ได้ขึ้นทะเบียนแบบถูกต้องกฎหมายจึงทำให้จำนวนสถิติจำนวนที่พักแตกต่างกัน)

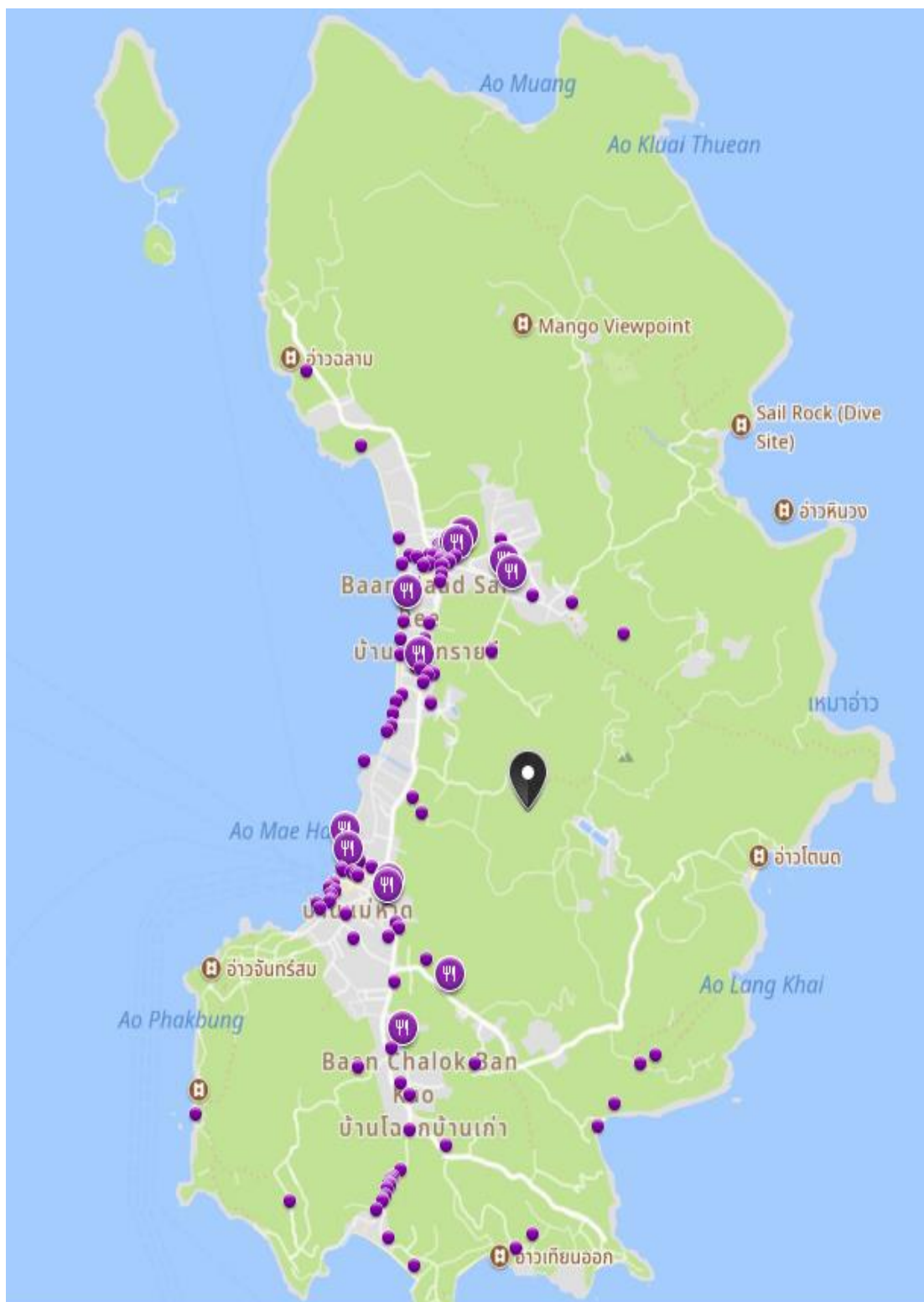

ภาพประกอบที่ 4.2 ที่พักประเภทโฮสเทลในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

จากการสำรวจจำนวนห้องพักในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี รวมทั้งสิ้น 3,527 ห้อง และมีอัตราการเข้าพักเฉลี่ยทั้งปีอยู่ที่ 69.47 โดยนักท่องเที่ยวมีระยะเวลาพำนักเฉลี่ยในสถานพักแรมประมาณ 3.90 วัน นักท่องเที่ยวมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยประมาณ 3,278 บาท โดยส่วนใหญ่เป็นการใช้จ่ายเพื่อค่าที่พัก อาหาร / เครื่องดื่ม และช้อปปิ้ง (กรมการท่องเที่ยวและกีฬา, 2560) ซึ่งข้อมูลดังกล่าวมาสอดคล้องกับข้อมูลเชิงปริมาณและข้อมูลเชิงคุณภาพ พบว่า นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มาเที่ยวเกาะเต่าเป็นนักท่องเที่ยวแบบ Backpacker ท่องเที่ยวแบบประหยัด ทำให้จำนวนที่พักประเภทโฮสเทล (Hostel) มีมากขึ้น เป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางมาเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ทั้งนี้เนื่องมาจากราคาถูก ราคาไม่เกิน 500 บาทต่อคืน

หากพิจารณาถึงศักยภาพของที่พักในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี อยู่ในระดับปานกลาง มีที่พักให้นักท่องเที่ยว เช่น โรงแรม รีสอร์ท เกสต์เฮาส์ บังกะโล และโฮเทล ส่วนใหญ่ที่พักจะอยู่บริเวณหาดทรายรี รองลงมา คือ อ่าวโฉลกบ้านเก่า หาดปะการัง อ่าวเทียนนอก อ่าวลึก และอ่าวโตนด (ดังภาพประกอบที่ 4.1) นอกจากนี้ยังมีที่พักที่ไม่ได้อยู่ติดหาดกระจายอยู่ทั่วเกาะราคาห้องพักเริ่มตั้งแต่หลักร้อยไปจนถึงหลายพันบาท ขึ้นอยู่กับประเภทของห้องพักและที่ตั้งกิจการต่าง ๆ

- สักยภาพของสิ่งอำนวยความสะดวก (ร้านอาหาร บาร์ และผับ) ในเกาะเต่า
จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ภาพประกอบที่ 4.3 แผนที่ร้านอาหาร บาร์และผับในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี
ที่มา: ทริปแอดเวนเจอร์ (2561)

จากภาพที่ 4.3 แสดงถึงร้านอาหาร บาร์ และผับ ในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในปี 2559 มีจำนวนร้านทั้งสิ้น 138 แห่ง (ข้อมูลเทศบาลตำบลเกาะเต่า, 2559)

ภาพที่ 4.4 ตัวอย่างร้านอาหาร บาร์ และผับ ในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

หากพิจารณาถึงศักยภาพของร้านอาหาร บาร์ และผับ ในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี อยู่ในระดับปานกลาง มีอาหารนานาชาติให้นักท่องเที่ยวเลือกรับประทาน เช่น อาหารพื้นเมืองแอฟริกาใต้ อาหารเม็กซิกันอาหารจีน และอาหารไทยที่มีให้เลือกในแบบ ร้านอาหารตามข้างถนน และไนริสอร์ท ซึ่งราคาอาหารบนเกาะเต่าจะสูงกว่าปกติ ทั้งนี้อาจเนื่องจากการขนส่งจากฝั่งมายังเกาะด้วย เช่น อาหารจานเดียวราคา ประมาณ 90 บาท เครื่องดื่ม น้ำเปล่า 20 บาท น้ำอัดลมกระป๋องละ 30 บาท เป็นต้น โดยส่วนใหญ่จะอยู่บริเวณหาดทรายรี อ่าวแม่หาด ส่วนแหล่งท่องเที่ยวบนเที่ยงยามค่ำคืนในเกาะเต่า ประเภท บาร์และผับหาได้ไม่ยากตามเมืองและชายหาดใหญ่ๆ และมีให้เลือกหลากหลายสไตล์ เช่น นั่งดูพระอาทิตย์ตกดิน ฟังดนตรีสดประจำสัปดาห์หรือรายวัน ชมโชว์เล่นไฟ เป็นต้น นอกจากนี้แล้วยังต้องการพูดคุยกับเพื่อนใหม่ ๆ ต่างชาติ ต่างภาษา

- ศักยภาพของสิ่งอำนวยความสะดวก (บริษัทขนส่ง และนำเที่ยว) ในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

การเดินทางไปเกาะเต่า เดินทางจากจังหวัดชุมพร ซึ่งเป็นจุดที่ใกล้ที่สุด ไปยังเกาะเต่าสามารถเดินทางได้ 3 วิธีดังนี้

1. รถไฟ และรถบัส และเรือเฟอร์รี่

การซื้อตั๋วรถตู้นอน ชั้น 2 (แอร์) ไปจากสถานีรถไฟหัวลำโพงในกรุงเทพฯ และนั่งลงที่ชุมพรซึ่งถือว่าใกล้ที่สุดในการเดินทางไปยังเกาะเต่า รถบัสจากสนามบิน อำเภอบางสะพานบุรี ไปท่าเรือ ทุ่งมะขามน้อย และนั่งเรือเฟอร์รี่ไปยังเกาะเต่า ราคา 1,750 บาท

ภาพประกอบที่ 4.5 การเดินทางไปยังเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี (โดยวิธีรถบัส และเรือเฟอร์รี่)

2. รถบัสปรับอากาศ และเรือเฟอร์รี่

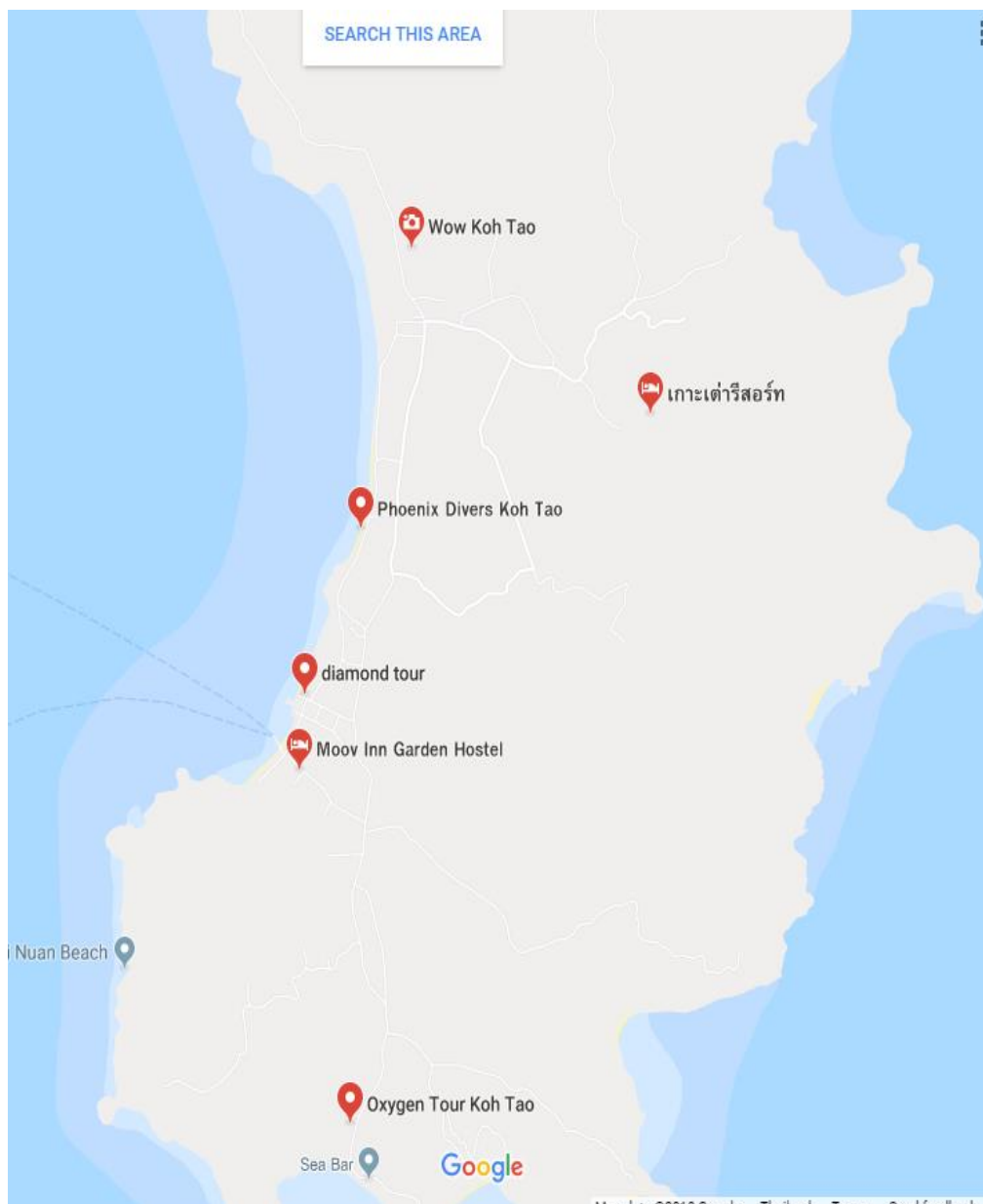
การซื้อตั๋วโดยสารรถบัสปรับอากาศพร้อมกับตั๋วเรือข้ามฟากไปยังเกาะเต่าของบริษัท ลมพระยา มีช่วงเวลาในนักท่องเที่ยวเลือก 2 ช่วง คือ ช่วงเวลา 06.00 น. และช่วงเวลา 21.00 น. นักท่องเที่ยวจะต้องมาขึ้นรถบัสที่ถนนข้าวสาร การเดินทางวิธีนี้ใช้เวลาประมาณ 7 - 8 ชั่วโมง ต่อจากนี้นักท่องเที่ยวจะต้องโดยสารเรือข้ามฟากไปยังเกาะเต่าอีกประมาณ 1.5 ถึง 2 ชั่วโมงขึ้นอยู่กับสภาพการเดินทางซึ่งบางครั้งอาจใช้เวลานานถึง 3 ชั่วโมงก็เป็นได้ การเดินทางวิธีนี้นักท่องเที่ยวชาวต่างชาตินิยมเนื่องจากราคาตั๋วโดยสารคนละ 1,200 บาท เท่านั้น แต่ถ้าเป็นช่วงวันหยุดยาวและเทศกาลพุ่มพู่ ราคาตั๋วโดยสาร 2,200 บาท

3. เครื่องบิน และเรือเฟอร์รี่

การซื้อตั๋วเครื่องบิน (สายการบินนกแอร์ และสายการบินแอร์เอเชีย) ลงสนามบินชุมพร ซึ่งตารางเที่ยวบินและราคารักท่องเที่ยวสามารถตรวจสอบได้ที่ www.nokair.com และ www.airasia.com รถบัสจากสนามบิน อำเภอประทิว ไปท่าเรือ หุ่นมะขามน้อย และนั่งเรือเฟอร์รี่ไปยังเกาะเต่า การเดินทางวิธีนี้เป็นวิธีที่สะดวกและรวดเร็วที่สุด แต่ค่าใช้จ่ายในการเดินทางนี้จะแพงที่สุด

4. รถส่วนตัว และเรือเฟอร์รี่

นักท่องเที่ยวขับรถจากกรุงเทพฯ ใช้เส้นทาง พุทธมณฑล นครปฐม-เพชรบุรี หรือ เส้นทางสาย ธนบุรี-ปากท่อ (หมายเลข 35) แล้วแยกที่อำเภอปากท่อ เข้าทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4 (ถนนเพชรเกษม) ผ่านจังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ จนถึงสี่แยกปฐมพร จากนั้นแยกซ้ายเข้าตัวเมืองชุมพร ตามทางหลวงหมายเลข 327 ไปจนเชื่อมต่อเข้ากับทางหลวงหมายเลข 4001 เมื่อเจอแยกหอนาฬิกาเลี้ยวซ้ายไปทางสะพานท่ายาง เมื่อเจอทางแยก ให้ไปทางอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะชุมพร ขับผ่านอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะชุมพร ไปจนพบกับท่าเรือหุ่นมะขามน้อย บริษัท เรือเร็วลมพระยา จำกัด โดยต่อเรือของบริษัทเรือเร็วลมพระยาจากท่าเรือสู่เกาะนางยวน ซึ่งเรือออกวันละ 2 รอบ คือ ช่วงเวลา 07.00 และช่วงเวลา 13.00 น.

ภาพประกอบที่ 4.6 บริษัทนำเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

จากตารางที่ 4.41 พบว่า ในปี 2559 เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีกิจการด้านการท่องเที่ยว / อินเทอร์เน็ต จำนวน 22 แห่ง ซึ่งบริษัทนำเที่ยวในเกาะเต่าส่วนใหญ่เจ้าของธุรกิจจะเป็นคนในพื้นที่ เช่น ออกซิเจนทัวร์ เกาะเต่า ไคมอนทัวร์ เกาะเต่า เกาะเต่าแสงทองทัวร์ และเกาะเต่านพดลทัวร์ เป็นต้น (ดังภาพประกอบที่ 4.6) โปรแกรมการท่องเที่ยวเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี เช่น

ค่าน้ำรอบเกาะ Koh Tao One Day Trip เกาะเต่า เกาะนางยวน 1 วันเต็ม

เริ่มตั้งแต่บริษัทเที่ยวไปรับนักท่องเที่ยวที่พักรีสอร์ทที่ท่านพักอยู่ ตามจุดนัดหมายบนเกาะเต่า มีการอธิบายโปรแกรมการท่องเที่ยวและการใช้อุปกรณ์ดำน้ำ เดินทางไปยังเกาะนางยวน (เสียค่าขึ้นเกาะ นักท่องเที่ยวชาวไทย 30 บาท นักท่องเที่ยวต่างชาติ 100 บาท) พาไปจุดดำน้ำจุดต่างๆ 5 จุด ได้แก่ อ่าวหลาม อ่าวลึก อ่าวหินวง อ่าวม่วง เกาะนางยวน นักท่องเที่ยวจะได้

ค่าน้ำชมปะการังหลากชนิด หลากสีสัน และมวนหมูปลานานาพันธุ์ โดยทางบริษัทนำเที่ยวมีบริการ อุปกรณ์ดำน้ำ เสื้อชูชีพ หน้ากากดำน้ำ ท่อหายใจ ตลอดจนอาหารกลางวัน ชา กาแฟ น้ำดื่ม ขนมปัง ผลไม้ และไกด์ท้องถิ่นในการนำเที่ยว ราคา นักท่องเที่ยวชาวไทย (ผู้ใหญ่) ท่านละ 600 บาท เด็ก ท่านละ 300 บาท และนักท่องเที่ยวต่างชาติ ท่านละ 900 บาท

บริษัทนำเที่ยวติดต่อประสานงานกับที่พักต่าง ๆ เพื่อแนะนำโปรแกรมการท่องเที่ยว ลูกค้าสามารถสอบถามโปรแกรมการท่องเที่ยวหรือขอแนะนำในการเดินทางท่องเที่ยวในเกาะเต่า ได้จากที่พักของท่าน หรือนักท่องเที่ยวสามารถเดินทางบริษัททัวร์เหล่านี้ได้ ภายในเกาะเต่า ส่วนใหญ่จะอยู่บริเวณท่าเรือส่งเสริม อ่าวแม่หาด เป็นต้น หากพิจารณาถึงศักยภาพของบริษัทขนส่งและบริษัทนำเที่ยว ในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี อยู่ในระดับปานกลาง

- ศักยภาพของสิ่งอำนวยความสะดวก (ระบบสาธารณูปโภคพื้นฐาน เช่น ท่าเรือ ถนน ไฟฟ้า และน้ำ) ในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ภาพประกอบที่ 4.7 ท่าเรือแม่หาด

ท่าเรือแม่หาด (ท่าเทียบเรือของรัฐ) ใ้รับ - ส่งนักท่องเที่ยว ในฤดูท่องเที่ยว ไม่เพียงพอต่อการจอดเรือขนส่งผู้โดยสาร นักท่องเที่ยวต้องรอเรือโดยสารเป็นเวลานาน เนื่องจากตารางการเดินทางที่มีความคลาดเคลื่อน สถานที่คับแคบไม่มีที่ให้นักท่องเที่ยวนั่งรอระหว่างรอเรือ

ถนน ในเกาะเต่า ปัจจุบันเป็นถนนดิน 7 สาย ความยาว 11,000 เมตร และถนนคอนกรีต 5 สาย ความยาว 15,000 เมตร การคมนาคมภายในเกาะเต่า ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวต่างชาติต้องเช่ารถมอเตอร์ไซด์ขับ ราคาวันละ 200 บาท เนื่องจากเส้นทางภายในเกาะเต่าถนนสายหลักเพียงแค่ว่าเดียว ซึ่งเชื่อมระหว่างทิศเหนือของทราयीและทิศใต้ของ โลกบ้านเก่า หมู่บ้าน แม่หาดจะอยู่กึ่งกลางมีถนนคอนกรีตเล็ก ๆ หลายสายเพิ่มขึ้นเพื่อเชื่อมต่อสู่ชายหาดและอ่าวต่างๆ ถนนจึงมีฝุ่น และส่วนใหญ่ทางจะขรุขระ สูงชัน ทางโค้ง มีทราย กรวดและทางเป็นหลุมเป็นบ่อ บางเส้นทางมีต้นมะพร้าว

จำนวนมาก ในการขับรถจะต้องขับอย่างระมัดระวัง จำกัดความเร็ว ไม่ฝืนกฎจราจรและระวังสุนัข เพราะชอบนอนบนถนนซึ่งเป็นทางแคบ ๆ ซึ่งอาจก่อให้เกิดอันตรายได้

ไฟฟ้า ในเกาะเต่า ไม่เพียงพอกับความต้องการ ไฟฟ้าดับเกือบตลอดทั้งปี และดับในช่วงกลางวัน ทำให้ถนนในการคมนาคมภายในเกาะเต่ามีคติด เกิดความไม่ปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน เครื่องใช้ไฟฟ้าเสียหายเป็นจำนวนมาก ส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยวบนเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

น้ำ เนื่องจากเกาะเต่ามีสภาพภูมิประเทศเป็นเกาะที่มีพื้นที่ภูเขาสูงชัน ทำให้พื้นที่ชั้นคุณภาพลุ่มน้ำชั้นที่ 1 มีสัดส่วนค่อนข้างมากประมาณ 36% ทำให้การพัฒนาแหล่งเก็บกักน้ำมีความยากยิ่งขึ้น และพื้นที่ราบบริเวณชายหาด ทำให้มีการแบ่งพื้นที่ออกเป็นลุ่มน้ำย่อยหลายลุ่มน้ำ ความไม่เพียงพอของน้ำในแหล่งน้ำธรรมชาติในการรองรับประชากรในพื้นที่

ปัจจุบันเกาะเต่า มีประชากร ในพื้นที่ 3 หมู่บ้าน จำนวน 2,189 คน ประชากรแฝงประมาณ 4,100 คน นักท่องเที่ยวโดยประมาณ 500,000 คน แหล่งน้ำตามธรรมชาติของเกาะเต่าไม่สามารถรองรับและเพียงพอต่อประชากรจำนวนมากอย่างแน่นอน และจากการประมาณความต้องการใช้น้ำเพื่ออุปโภค - บริโภคและการท่องเที่ยว พบแนวโน้มความต้องการใช้น้ำในอนาคตเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งปริมาณความต้องการใช้น้ำในการท่องเที่ยวมากกว่าเกือบ 3 เท่าของปริมาณอุปโภค-บริโภค (ดังตารางที่ 4.43)

ตารางที่ 4.43 ความต้องการใช้น้ำในแต่ละปีของเกาะเต่า

พื้นที่	ปี พ.ศ.	ความต้องการใช้น้ำ (ลบ.ม.)		
		อุปโภคบริโภค	ท่องเที่ยว	รวม
เกาะเต่า	2549	35,870	75,770	111,640
	2551	39,420	87,140	126,560
	2555	47,090	109,880	156,970
	2560	56,400	138,300	194,700
	2565	65,980	166,730	232,710

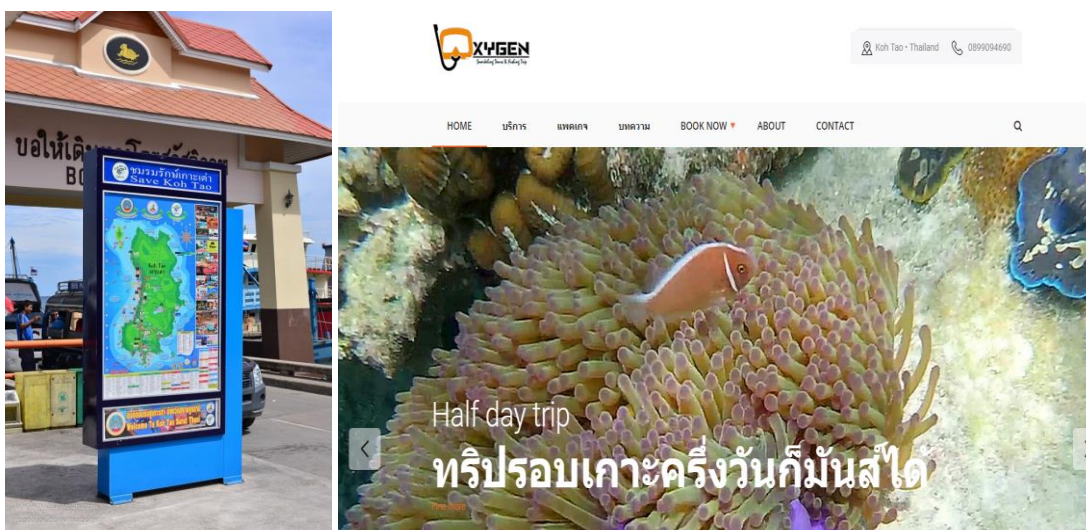
นอกจากปัญหาความไม่เพียงพอของน้ำในแหล่งน้ำธรรมชาติในการรองรับประชากรทั้งในพื้นที่และนักท่องเที่ยว ยังมีปัญหาจากน้ำดื่มและน้ำใช้ คือ มีปัญหาราคาน้ำแพง ขาดแคลนน้ำ และคุณภาพน้ำไม่ดี จึงทำให้อาคารน้ำค่อนข้างสูงไม่ว่าจะผลิตจากในพื้นที่ของเกาะเต่า หรือมีการขนส่งมาจากภาคพื้นในตัวจังหวัด ปัจจัยด้านราคาน้ำจึงส่งผลให้ค่าครองชีพและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ สูงตามขึ้นไปด้วย

หากพิจารณาถึงศักยภาพของระบบสาธารณูปโภค (ท่าเรือ ถนน ไฟฟ้า และน้ำ) ในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี อยู่ในระดับปานกลาง ต้องปรับปรุงสาธารณูปโภคต่าง ๆ ให้มีความพร้อมมากกว่านี้เพื่อรองรับนักท่องเที่ยว เช่น การขยายท่าเทียบเรือ การพัฒนาและปรับปรุงถนนภายในเกาะเต่า เพื่อให้สะดวกแก่การเดินทางภายในเกาะเต่า ควรจัดให้มีระบบไฟฟ้า น้ำประปา ที่เหมาะสมและเพียงพอกับความต้องการของประชาชนชนและนักท่องเที่ยว

- ศักยภาพของความปลอดภัย

หากพิจารณาถึงศักยภาพของความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี อยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากมีการเกิดอาชญากรรม อุบัติเหตุ ที่เกิดขึ้นบ่อยครั้ง สร้างภาพลักษณ์ไม่ดีให้กับเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งทางเทศบาลเกาะเต่าได้มีการสร้างสร้างความเชื่อมั่นด้านความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยว เช่น การเพิ่มเจ้าหน้าที่ตำรวจดูแลนักท่องเที่ยวในจุดต่าง ๆ ภายในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

2.1.2 ศักยภาพของข้อมูลข่าวสาร

ภาพประกอบที่ 4.8 ตัวอย่างการนำเสนอข้อมูลข่าวสาร เช่น ผ่าน เว็บไซต์

หากพิจารณาถึงศักยภาพของข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี อยู่ในระดับปานกลาง มีการนำเสนอข้อมูลผ่านหลายช่องทาง ซึ่งช่องทางหลักที่นักท่องเที่ยวเลือกใช้คือ เว็บไซต์ อินเทอร์เน็ต เป็นต้น แต่ข้อมูลที่นำเสนอไม่มีความทันสมัย

2.1.3 สักยภาพทางการเงิน (Financial flows)

ตารางที่ 4.41 แสดงถึงจำนวนสถาบันการเงินในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 4 สถาบัน ที่นักท่องเที่ยวสามารถใช้บริการได้แลกเงินได้ ซึ่งการใช้จ่ายเงินในเกาะเต่าส่วนใหญ่ จะชำระด้วยเงินสด ค่าครองชีพในการท่องเที่ยวเกาะเต่า อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้นักท่องเที่ยวมีความ คิดเห็นว่า ราคาอาหารและค่าราคาที่พักในเกาะเต่ายังมีราคาสูง

ในส่วนของงบประมาณที่ทางเทศบาล ได้มีจำนวนจำกัด ไม่เพียงพอต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ก่อนการเดินทาง

infomation Flows

ค้นหาข้อมูล

Website
Internet
มือถือ
และแท็บเล็ต

- แหล่งท่องเที่ยว
- ที่พัก / ร้านอาหาร
- รถโดยสาร / รถไฟ / เครื่องบิน และเรือ

การวางแผนการเดินทาง

(สถานที่ วัน เวลา และงบประมาณในการเดินทาง)

การตัดสินใจ

- จองตั๋วเครื่องบินโดยสารประจำทาง รถไฟ, เครื่องบิน และเรือ
- จองที่พัก
- จองร้านอาหาร

ความคาดหวัง

ระหว่างการเดินทาง

แบ่งออกเป็น 3 ด้าน

1 Physical flows

สิ่งดึงดูดใจ

- ความหลากหลายของแหล่งท่องเที่ยว
- ความสวยงาม ความเหมาะสมของแหล่งท่องเที่ยว
- ความปลอดภัย และทัศนียภาพของแหล่งท่องเที่ยว
- ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรทางธรรมชาติ
- กิจกรรมท่องเที่ยวที่หลากหลาย

สิ่งอำนวยความสะดวก

- การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว (ทางบก และทางน้ำ)
- ป้ายบอกสถานที่ และข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยว
- ที่พัก ร้านอาหาร บริษัททัวร์ เป็นต้น
- ระบบสาธารณูปโภคพื้นฐาน (ท่าเรือ ถนน ไฟฟ้า และน้ำประปา)

ความปลอดภัย

- เจ้าหน้าที่ดูแลความปลอดภัย
- สัญญาณเตือนภัย
- อุปกรณ์ชูชีพ และอุปกรณ์ป้องกันอัคคีภัย
- จุดจอดเรือ
- สาธารณสุข หรือสถานพยาบาล

2 Infomation flows

การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

(Website internet ไลน์พัน อุปกรณ์การสื่อสาร)

- แหล่งท่องเที่ยว
- ที่พัก ร้านอาหาร
- รถโดยสารประจำทาง รถไฟ เครื่องบิน และเรือ

เวลา

- ตารางการเดินทางเรือ
- ระยะเวลาในการเดินทาง

3 Financial flow

การชำระเงิน

Money exchange

จุดแลกเปลี่ยนเงิน

ความพึงพอใจ

ประสบการณ์

ในการเดินทาง

ภาพประกอบที่ 4.9 โซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

กระแสการเดินทางท่องเที่ยวของโลกมีแนวโน้มที่สูงขึ้น ผู้คนส่วนใหญ่มีความต้องการการเดินทางท่องเที่ยวมากขึ้นกว่าในอดีต ซึ่งอาจเป็นผลมาจากการคมนาคมที่ดีขึ้น มีถนนหรือทางรถไฟเชื่อมต่อโยงประเทศต่าง ๆ การเดินทางโดยเครื่องบินที่สะดวก รวดเร็ว และมีสายการบินราคาข่อมเขาเป็นทางเลือกอย่างมาก ทำให้รูปแบบของการท่องเที่ยวได้รับการพัฒนาไปอย่างมาก ปัจจุบันมีรูปแบบการท่องเที่ยวต่าง ๆ เกิดขึ้นมากมาย เมื่อรูปแบบการท่องเที่ยวที่เปลี่ยนไป ปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยว ก็เปลี่ยนแปลงไปด้วย เช่น พฤติกรรม ทักษะคิด เป็นต้น ในการเดินทางท่องเที่ยวในแต่ละครั้งของแต่ละบุคคล เราสามารถแบ่งการตัดสินใจการท่องเที่ยวได้ 3 ช่วง (ก่อนการเดินทาง ระหว่างการเดินทาง และหลังการเดินทาง) จากภาพประกอบที่ 4.9 สามารถอธิบายถึงองค์ประกอบได้ ดังนี้

1. ก่อนการเดินทาง

ในการเดินทางท่องเที่ยวแต่ละครั้ง นักท่องเที่ยวต้องการข้อมูลก่อนการเดินทางในการช่วยวางแผนและเป็นตัวเลือก รวมทั้งต้องการข้อมูลที่เป็นรายละเอียดระหว่างการเดินทางเพื่อเป็นแนวทางในการท่องเที่ยว เช่น ที่พัก การเดินทางและสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ เป็นต้น มีการค้นหาข้อมูลโดยใช้การนำการจัดการการไหลเวียนทางด้านข้อมูลข่าวสาร (Information flows) เข้ามามีส่วนรวม มีขั้นตอน ดังนี้

1.1) การค้นหาข้อมูลข่าวสาร

ข้อมูลข่าวสารถือได้ว่าเป็นสิ่งจำเป็นในภาคการท่องเที่ยว ถ้าปราศจากข้อมูลข่าวสารเหล่านั้น จะทำให้แรงกระตุ้นของลูกค้าและความสามารถในการจองการเดินทางถูกจำกัดอย่างมาก ปัจจุบันการค้นหาข้อมูลข่าวสารของนักท่องเที่ยว ทั้งนักท่องเที่ยวชาวไทย และชาวต่างประเทศมีรูปแบบเปลี่ยนไปตามยุคสมัย ผู้บริโภคมีเป้าหมายของความต้องการเดินทางที่ชัดเจนขึ้น นักท่องเที่ยวนิยมค้นหาข้อมูลข่าวสารด้วยตนเองด้วยการใช้เทคโนโลยี เช่น เว็บไซต์ อินเทอร์เน็ต เป็นต้น เพื่อให้สามารถเข้าถึงข้อมูลของแหล่งท่องเที่ยว ที่พัก ร้านอาหาร วิธีการเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยว (รถโดยสารประจำทาง รถไฟ เครื่องบิน และเรือ) ได้อย่างครอบคลุมตามความต้องการอย่างแท้จริง ซึ่งสอดคล้องกับคำให้สัมภาษณ์ ดังนี้

“....ข้อมูลที่พักของผม ส่วนใหญ่ผมจะลงอินเทอร์เน็ต ก็มีนักท่องเที่ยวเข้ามาดูและมีการรีวิวในส่วนต่างๆ ไว้ ในความคิดผม นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่อ่านรีวิว อ่านคอมเม้นในเพจเว็บ ส่วนนี้ผมว่ามีผลต่อการตัดสินใจในการมาเที่ยวเหมือนกันนะ....”

“....บางครั้งผมอยากไปเที่ยวที่นี้ ผมก็กดเข้าไปหาข้อมูลพบว่า แต่ข้อมูลส่วนใหญ่ไม่มีการอัปเดต เช่น ราคาที่พัก ลงไว้ 950 บาท เมื่อถึงเวลาเราไปพักราคาจริงมัน 1,250 บาท สภาพห้องพัก ห้องน้ำ ในภาพดูดีมาก แต่พอไปแล้วสภาพไม่เหมือนในรูปเลย ส่วนนี้ผมว่าถือว่าเป็นจุดอ่อนของเราละ....”

“.....เราต้องยอมรับว่าข้อมูลการท่องเที่ยวเกาะเต่าสามารถค้นหาได้ง่าย แต่บางครั้งข้อมูลที่ลงก็ไม่อัปเดต บอกไม่ตรงกันบ้าง ผมคิดว่าเราควรมีการทำสื่อประชาสัมพันธ์ แบบจริงจัง มีการอัปเดตข้อมูลต่าง ๆ เช่น ไฮไลท์แหล่งท่องเที่ยวหรือเทศกาลที่นักท่องเที่ยวไม่ควรพลาด เพื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเกาะเต่า.....”

1.2) การวางแผนการเดินทาง

ภาพประกอบที่ 4.10 การวางแผนการเดินทาง

การวางแผนการเดินทางเป็นเรื่องที่สำคัญ การเดินทางไม่ว่าจะระยะสั้นหรือระยะยาว นักท่องเที่ยวจะต้องทราบว่าเราจะสถานที่ท่องเที่ยวใด วัน / เวลา มีวิธีการเดินทางอย่างไร ตลอดจนการวางแผนงบประมาณที่จะใช้จ่ายในการท่องเที่ยว ซึ่งสอดคล้องกับคำให้สัมภาษณ์ดังนี้

“.....ตอนนี้นักท่องเที่ยวหาเวลาท่องเที่ยวมากขึ้น วางแผนการท่องเที่ยวเอง ไม่พึ่งบริษัททัวร์ อาจจะเนื่องด้วยงบประมาณที่มีอย่างจำกัด.....”

1.3) การตัดสินใจการท่องเที่ยว

เมื่อนักท่องเที่ยวตัดสินใจที่จะเดินทางท่องเที่ยวแล้ว ควรทำการจองตั๋วรถโดยสารประจำทาง ตั๋วรถไฟ ตั๋วเครื่องบิน เรือ และที่พัก นักท่องเที่ยวควรทำการตัดสินใจและซื้อตั๋วโดยสารล่วงหน้าเพื่อให้ได้ราคาที่ถูก ถ้ามาจองใกล้วันเดินทางราคาตั๋วจะมีราคาแพงหรืออาจจะหมดก็ได้ ซึ่งสอดคล้องกับคำให้สัมภาษณ์ ดังนี้

“.....รีสอร์ทผมมีจำนวนห้องไม่มาก นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ชาวต่างชาติจะจองผ่านเว็บไซต์ ระยะเวลาที่อาศัยอยู่เฉลี่ย 4 - 5 วัน หรือ มากสุดก็ 1 เดือน บ้างครั้งมาแล้วชอบจองเผื่อปีหน้า.....”

1.2) ความคาดหวัง

ความคาดหวังของนักท่องเที่ยวต่อการเดินทางท่องเที่ยวเป็นสิ่งที่น่าสนใจที่นักท่องเที่ยวพึงปรารถนา จินตนาการไว้ก่อนที่จะได้สัมผัสจริง โดยความคาดหวังของแต่ละบุคคลจะแตกต่างกันออกไป เช่น นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางมาเที่ยวเกาะเต่าต้องการชมความสวยงามของทรัพยากรใต้ท้องทะเล และการพักผ่อนแบบส่วนตัวและสงบ ซึ่งแตกต่างจากนักท่องเที่ยวชาวไทยที่ต้องการความสะดวกสบาย เป็นต้น

จากที่กล่าวมาข้างต้น แสดงให้เห็นว่า ปัจจุบันนักท่องเที่ยวให้ความสำคัญกับการเดินทางโดยเฉพาะก่อนการเดินทาง นักท่องเที่ยวมีการหาผ่านสื่อต่าง ๆ เช่น เว็บไซต์ แผ่นพับ เป็นต้น โดยนำข้อมูลที่ได้มาวางแผนการท่องเที่ยวและตัดสินใจเลือกท่องเที่ยว ซึ่งข้อมูลส่วนนี้สอดคล้องกับข้อมูลเชิงปริมาณ พบว่า นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติให้ความสำคัญก่อนการเดินทางท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านการจัดการการไหลเวียนทางด้านข้อมูลข่าวสาร (Information flow) อยู่ในระดับต่ำ

ดังนั้น ทุกภาคส่วนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเกาะเต่า ควรให้ความสำคัญกับการนำเสนอข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวในเกาะเต่า เช่น การอัปเดตข้อมูลให้มีความทันสมัย มีความหลากหลาย

2. ระหว่างการเดินทาง

เมื่อนักท่องเที่ยวมีการวางแผนการเดินทางท่องเที่ยวแล้ว ต่อมา คือ การเดินทางท่องเที่ยว ซึ่งระหว่างการเดินทางนักท่องเที่ยวจะได้พบกับสิ่งต่าง ๆ มากมาย ในการเดินทางระหว่างการเดินทางแบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ

2.1) การจัดการการไหลเวียนทางด้านกายภาพ (Physical flows)

2.1.1) สิ่งดึงดูดใจ

- ความหลากหลายของสถานที่ท่องเที่ยว เกาะเต่า สวรรค์ของนักดำน้ำ มีความหลากหลายของแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงระดับโลกและเป็นที่ยอมรับในหมู่นักท่องเที่ยวนานาชาติ ด้วยธรรมชาติ หาดทราย หมู่เกาะ แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เป็นต้น

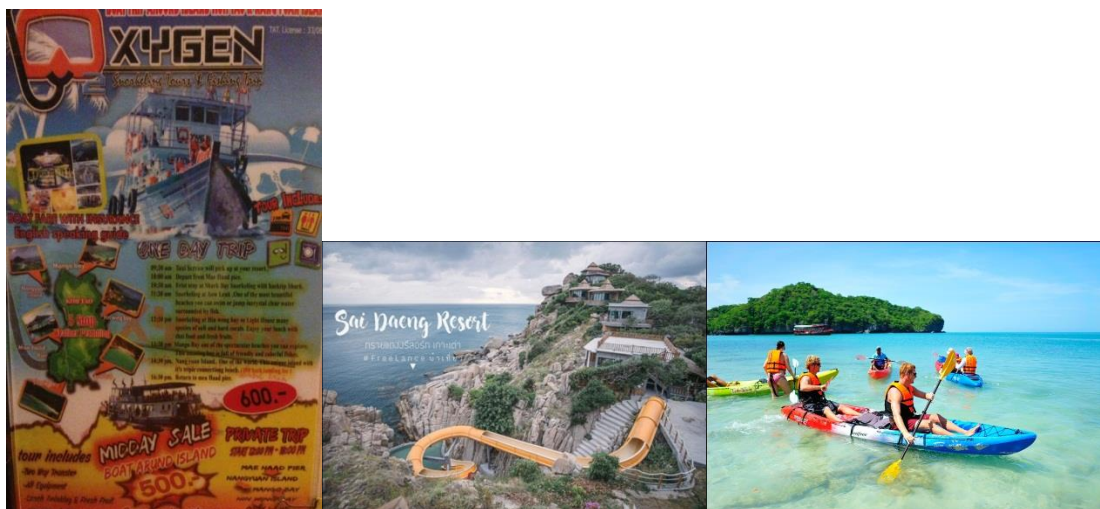
- ความสวยงาม ความเหมาะสมของแหล่งท่องเที่ยว เกาะเต่า เป็นเกาะที่มีชายหาดสวยงาม ทรายขาวละเอียด สลับกับโขดหินรูปทรงต่างๆ

- ความเป็นเอกลักษณ์ และความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยว เกาะเต่า เป็นเกาะที่มีจุดดำน้ำอันดับหนึ่งของทวีปเอเชีย และเป็นแหล่งผลิตนักเรียนดำน้ำแบบ SCUBA

- ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรทางธรรมชาติ เกาะเต่า เป็นเกาะที่มีปะการัง ดอกไม้ทะเลที่สวยงาม ซึ่งสอดคล้องกับคำให้สัมภาษณ์ ดังนี้

“.....เมื่อจำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ปัญหาที่เกิดขึ้นบนเกาะเต่า ที่เห็นได้ชัด คือ สภาพของทรัพยากรธรรมชาติได้ทะเล ระบบนิเวศใต้น้ำของเกาะเต่า หรือจะเป็นปะการังที่เสื่อมโทรมจากแต่ก่อนมาก เฉพาะอย่างยิ่งบริเวณเทียบเรืออ่าวแม่หาด ท่าเทียบเรือขึ้นเกาะนางยวน หรือจุดดำน้ำที่เป็นไฮไลต์ของเกาะเต่า จำนวนนักดำน้ำที่มากเกินไปที่จุดดำน้ำการหักหรือทำลายปะการังทั้งในกรณีที่ตั้งใจและไม่ตั้งใจ การเข้าใช้งานทรัพยากรฯ มากจนเกินไป การทิ้งขยะ เศษอาหาร และสิ่งปฏิกูลลงในทะเล ซากปะการังและปะการังตายเป็นบริเวณกว้าง.....”

“.....เรื่องนี้เราให้ความสำคัญอย่างมาก เราจึงมีการทำความร่วมมือกับทุกฝ่าย ซึ่งมี เทศบาลตำบลเกาะเต่า ชมรมรักษ์เกาะเต่า องค์กรบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี และการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) หรือจะเป็นหน่วยงานภาครัฐ เอกชน ประชาชนชาวเกาะเต่า ร่วมมือกันจัดงาน ซึ่งส่วนใหญ่เราจะมี การโปรโมทเชิญชวนนักท่องเที่ยวคนไทยและคนต่างชาติ เข้าร่วมสัมผัสวิถีเกาะเต่า ความสวยงามของปะการังใต้ท้องทะเล และร่วมสร้างพลังรักษ์เกาะเต่า ในงานเปิดโลกใต้ทะเลเกาะเต่า (Koh Tao Festival) ของทุกปี โดยงานนี้จะเป็นการแสดงออกถึงการมีส่วนร่วมในการปกป้องทรัพยากรธรรมชาติ ของเกาะเต่า รวมทั้งเน้นให้นักท่องเที่ยวได้ตระหนักถึงความรักและหวงแหนทรัพยากรของชาวเกาะเต่า เพื่อรักษาเกาะเต่าให้เป็นสวรรค์กลางทะเลอ่าวไทย.....”

ภาพประกอบที่ 4.11 ตัวอย่างกิจกรรมทางการท่องเที่ยว ในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

- กิจกรรมท่องเที่ยวที่มีความหลากหลาย นอกจากการดำน้ำดูปะการัง ชมฝูงปลาและปะการังสีสันแปลกตามากมายแล้ว ยังมีกิจกรรมอื่นที่น่าสนใจ เช่น เล่นน้ำทะเล เรียนดำน้ำ เล่นกีฬาทางน้ำ ตกปลา พายคายัค หรือแคนู เลียบรอบ ๆ เกาะ พักผ่อนชายหาด นอนอาบแดด จั๊มมอเตอร์ไซค์ จักรยานเสือภูเขาและรถเอทีวีท่องเที่ยวหาดต่าง ๆ เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับคำให้สัมภาษณ์ ดังนี้

“.....เราต้องบอกว่ารีสอร์ทเราเพิ่งเปิดใหม่อยู่บนเนินเขาที่เป็นแหลมยื่นออกไปนอกทะเล น้ำทะเลก็ใสเห็นตัวปลา มีหาดทรายเทียม เอาไว้ชมพระอาทิตย์ขึ้นยามเช้า หรือจะใช้เป็นมุมนั่งเล่นส่วนตัว และที่เป็นไฮไลท์ของรีสอร์ทเราคือ สไลด์เดอร์ เหมาะสำหรับคนที่ชอบความเสียว แต่ถ้าใครที่ชอบดำน้ำ เราก็จะมีอุปกรณ์ดำน้ำให้ฟรี มีสโน้กเกิ้ล ฟิลาซูซีฟ คายัค ซึ่งหาดเราเป็นหาดส่วนตัว ใครที่ต้องการที่มาเล่นต้องบอกและเสียค่าใช้จ่าย รีสอร์ทเราตอบใจท์สำหรับคนมาพักผ่อน เพราะว่ามันก็ไม่ได้มีมลพิษทางเสียงทางอะไร ก็เงียบครับ แล้วก็มีหาด ปะการัง.....”

จากคำสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลหลักบางส่วน แสดงให้เห็นว่า สิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยวหรือแหล่งท่องเที่ยว ถือว่าเป็นปัจจัยหนึ่งที่นักท่องเที่ยวเลือกเดินทางท่องเที่ยวสำหรับเกาะเต่า สิ่งดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวมาเที่ยวที่นั่น คงเป็นทรัพยากรทางธรรมชาติ ได้แก่ปะการัง และความสวยงามของโลกใต้ทะเล แต่ปัจจุบันความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรทางธรรมชาติ เกาะเต่า มีการเสื่อมโทรมลงมาก โดยเฉพาะปะการังที่มีการหักและตายเป็นบริเวณกว้าง ทั้งนี้เนื่องจากปัญหาต่าง ๆ เช่น จำนวนนักดำน้ำที่มากเกินไปที่จุดดำน้ำ การหักหรือทำลายปะการังทั้งในกรณีที่ตั้งใจและไม่ตั้งใจ การเข้าใช้งานทรัพยากร ฯ มากจนเกินไป การทิ้งขยะ เศษอาหาร และสิ่งปฏิกูลลงในทะเล ทำให้ทรัพยากรฯ มีเวลาในการฟื้นตัวน้อย เป็นต้น ซึ่งข้อมูลส่วนนี้สอดคล้องกับข้อมูลเชิงปริมาณที่พบว่า นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ให้ความพึงพอใจระหว่างการเดินทางท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านการจัดการการไหลเวียนทางด้านกายภาพ (Physical flows) ในด้านสิ่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยว อยู่ในระดับปานกลาง

ดังนั้น เพื่อให้ทรัพยากรคงความอุดมสมบูรณ์ เราควรสร้างจิตสำนึกให้ทุกคนตระหนักถึงการอนุรักษ์และหวงแหนในทรัพยากรธรรมชาติใต้ท้องทะเล ภาครัฐออกกฎหมายต่าง ๆ เช่น ห้ามจอดเรือโดยการทิ้งสมอ หรือทอดสมอบริเวณแนวปะการังในพื้นที่เกาะเต่า ห้ามค้นหาจับเก็บสัตว์น้ำ ห้ามทิ้ง ระบาย ขยะมูลฝอย เศษอาหาร พลาสติก โฟม สิ่งปฏิกูล น้ำเสีย น้ำมันจากการเดินเรือ จอดเรือ ลงสู่ทะเล เป็นต้น การกำจัดการควบคุมจำนวนของนักท่องเที่ยวต่อจุดดำน้ำเพื่ออำนวยความสะดวกและควบคุมนักท่องเที่ยว ตลอดจนการประกาศปิดการท่องเที่ยวในช่วงเข้าสู่ฤดูมรสุม เพื่อฟื้นฟู ปะการัง สิ่งแวดล้อมทางบกและทางทะเล

2.1.2) สิ่งอำนวยความสะดวก

สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวเป็นสิ่งที่ช่วยให้นักท่องเที่ยวได้รับความสะดวกสบายและมีความสุข ซึ่งเป็นเป้าหมายของนักท่องเที่ยวทุกคน สิ่งอำนวยความสะดวกที่สำคัญประกอบด้วย ที่พัก ร้านอาหาร สถานบันเทิง บริษัททัวร์ และโครงสร้างพื้นฐาน เป็นต้น หากประเทศไทยได้อำนวยความสะดวกให้แก่นักท่องเที่ยวอย่างจริงจังเป็น

ที่ประทับใจก็จะทำให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาใช้บริการซ้ำอีก ทำให้ประเทศมีรายได้จากอุตสาหกรรมท่องเที่ยวมากยิ่งขึ้นไปอีก

ภาพประกอบที่ 4.12 การเดินทางภายในเกาะเต่า (รถมอเตอร์ไซค์ รถแท็กซี่ และเรือ)

- การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว (ทางบกและทางน้ำ) เป็นองค์ประกอบสำคัญอีกประการหนึ่งที่จะช่วยให้นักท่องเที่ยวสามารถเข้าถึงจุดที่น่าสนใจ ได้แก่ การคมนาคมขนส่งที่สะดวกสบายและสามารถพานักท่องเที่ยวเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจ หากแหล่งท่องเที่ยวใดที่การคมนาคมขนส่งไปไม่ถึงแหล่งท่องเที่ยวนั้นก็จะลดคุณค่าลง ตรงกันข้ามแหล่งท่องเที่ยวได้ที่การคมนาคมเข้าถึงอย่างสะดวกสบายก็จะสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้ามาท่องเที่ยวได้มากกว่า การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวภายในเกาะเต่า นั้น สามารถเข้าถึงได้โดยรถมอเตอร์ไซค์ รถแท็กซี่ เรือ ซึ่งมีบริการสำหรับนักท่องเที่ยว ซึ่งสอดคล้องกับคำให้สัมภาษณ์ ดังนี้

“.....เกาะเต่าเป็นเกาะเล็ก ๆ การเดินทางไปยังเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆภายในเกาะสามารถเดินทางได้ง่าย ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวจะเช่ารถมอเตอร์ไซค์เป็นหลัก ราคาเช่ารถมอเตอร์ไซค์ ราคา 200 บาท / วัน พร้อมน้ำมันเต็มถัง.....”

“.....แท็กซี่ที่เกาะเต่าก็มีจำนวนมาก ทางเทศบาลเองก็พยายามจัดระเบียบให้คนขับแท็กซี่มาลงทะเบียนเป็นผู้ประกอบการรถยนต์รับจ้าง (แท็กซี่) มีการใช้ Line ในการติดต่อสื่อสารแจ้งข่าวสารกันตลอดเวลา นอกจากนี้เรายังวางแผนไว้ว่า เราจะติด GPS ทั้งหมดทุกคันทุกที่ตรวจสอบได้อยู่ตรงไหน เพื่อความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว ในเรื่องราคาของรถแท็กซี่ ใช้ราคาแบบเหมาจ่าย ซึ่งมีราคาค่อนข้างสูง

- ป้ายบอกสถานที่ และข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยว

ป้ายบอกทางมีความสำคัญในการเดินทางเป็นอย่างยิ่ง ป้ายบอกทางจะบอกถึงสถานที่ ทิศทาง ระยะทาง ของแต่ละที่ ๆ จะเดินทางไป ป้ายบอกทางทำขึ้นเพื่อประโยชน์ต่อผู้ที่ไม่คุ้นเคยเส้นทางนั้น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับคำให้สัมภาษณ์ ดังนี้

“.....ป้ายบอกหรือนำทางแหล่งท่องเที่ยวมีจำนวนน้อย บางจุดบางแยกไม่มีป้ายบอก หรือป้ายชำรุด”

- ที่พัก ร้านอาหาร บริษัททัวร์ เป็นต้น

ภาพประกอบที่ 4.13 ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในเกาะเต่า (ที่พัก ร้านอาหาร บริษัททัวร์)

ธุรกิจการท่องเที่ยวหรือธุรกิจเกี่ยวเนื่องกับการท่องเที่ยว เช่น ที่พัก (โรงแรม รีสอร์ท โฮเทล บังกะโล) ร้านอาหาร บริษัทนำเที่ยว มีการเติบโตอย่างต่อเนื่อง แต่ก่อนผู้ลงทุนเป็นคนในพื้นที่ แต่ปัจจุบันเริ่มมีคนนอกพื้นที่ / ชาวต่างชาติเริ่มลงทุนมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับคำให้สัมภาษณ์ ดังนี้

“.....ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในเกาะเต่า เติบโตอย่างเห็นได้ชัด จากที่เราสรุปกันครั้งล่าสุด นั้น ที่พัก อาทิ โรงแรม / รีสอร์ท / เกสเฮาส์ / บังกะโล / Hostel (หอพัก) และบ้านเช่า มีจำนวน 191 แห่ง ส่วนร้านอาหาร / ผับ / บาร์ มีจำนวน 138 แห่ง กิจการด้านการท่องเที่ยว / อินเทอร์เน็ต มีจำนวน 22 แห่ง และร้านเช่า / บริการซ่อมรถ ที่มีจำนวน 66 แห่ง ในอดีตผู้ประกอบการธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในเกาะเต่า โดยเฉพาะโรงแรม ที่พัก ยังคงเป็นคนในพื้นที่เป็นหลัก แต่ปัจจุบันเริ่มมีคนนอกพื้นที่ / ชาวต่างชาติเข้ามาทำธุรกิจมากขึ้น ทั้งที่พัก โรงแรม และลงทุนโรงแรมในระดับ 4 ดาว ร้านอาหาร ผับ ที่ตอนนี้มีมากขึ้น จนทางเทศบาลต้องมีการจัดระเบียบเพื่อไม่ให้เกิดการทะเลาะวิวาท.....”

“.....ถึงแม้เราจะทำธุรกิจที่พัก แต่เรามี Contact กับบริษัทต่าง ๆ ในเกาะเต่า ทางบริษัทก็จะติดต่อบอกว่าช่วงนี้เรามีโปรแกรมแบบนี้ แบบนี้นะ ราคาเท่านี้ เราสนใจจะเอามาวางแนะนำในที่พักบ้างไหม เช่น บริษัทออกซิเจนเราก็คุยกันตลอด ช่วงนี้มีราคาพิเศษนะ ถ้าวินไหนที่นักท่องเที่ยวเยอะและเขาสนใจ เราก็จะจัดกลุ่มแล้วแจ้งทางบริษัท.....”

“..... เกาะเต่า มีปัญหาเรื่องการบุกรุกที่ป่าและที่ราชพัสดุพื้นที่ดินบนเกาะเต่าเป็นที่ดินของราชพัสดุ ดูแลโดยกรมธนารักษ์ จะทำอะไรก็ต้องแจ้งก่อน อย่างล่าสุด รีสอร์ทหรูชื่อดังในเกาะเต่า สร้างอาคารที่พักแบบหลังเดี่ยวบนยอดเขา และมีเครื่องเล่นสไลด์เดอร์ขนาดใหญ่โดยไม่ได้รับอนุญาต ลัดเลาะลงมาจากยอดเขาจนมาถึงตีนเขา ดินทะเลหาดทรายแดง ซึ่งถือว่าผิดกฎหมายเพราะการที่จะก่อสร้างอะไรบนเกาะเต่าจะต้องได้รับอนุญาตก่อน ซึ่งตรงนี้เราให้คนเขาไปคุย ตอนนี้อยู่ระหว่างการเจรจา.....”

“.....สำหรับนักท่องเที่ยวที่พักกับเรา ทางเราไปรับ - ส่งฟรี แล้วก็จะมีตามรอบ เหมือนกับ 11 โมง จะไปส่งที่ท่าเรือกับหาดทรายรี เป็นรอบฟรีให้ลูกค้าไปครับ เป็น charter bus.....”

- โครงสร้างสาธารณูปโภคพื้นฐาน (ถนน ท่าเรือ ไฟฟ้า และน้ำ)

ภาพประกอบที่ 4.14 ระบบสาธารณูปโภคพื้นฐาน (ท่าเรือ และถนน)

ระบบสาธารณูปโภคพื้นฐาน ได้แก่ ถนน ท่าเรือ น้ำ การจัดการน้ำเสีย ไฟฟ้า โทรศัพท์ เป็นต้น เป็นสิ่งสำคัญต่อการดำรงชีวิตและสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนและนักท่องเที่ยว ซึ่งสอดคล้องกับคำให้สัมภาษณ์ ดังนี้

“.....นักท่องเที่ยวเราเพิ่มขึ้นทุกปีนะ โดยเฉพาะ ปี 2556 นักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นเกือบเท่าตัวเลย อาจจะมาจากการเดินทางมาเที่ยวแล้วบอกต่อกัน แคร่ต่อกัน ก็น่าจะมีผล ถ้ามองว่าเรามีแผนการรองรับอย่างไร เรามีการปรับปรุงอยู่ตลอดนะ น้ำดิบ ไฟฟ้า ประปา ที่มีปริมาณที่จำกัด ไม่เพียงพอกับความต้องการของนักท่องเที่ยวในช่วงไฮซีซั่น ทำเทียบเรือที่มีอยู่จำกัดและค่อนข้างแออัด เราพัฒนาได้ไม่มาก เอาจริงนะ เราไม่ได้รับงบประมาณในแต่ละปีเยอะเหมือนเกาะสมุย เกาะพะงัน เราได้งบประมาณประจำปีเพียง 23 ล้านบาทเท่านั้น ก็คงพัฒนาได้

ทีละนิดทีละหน่อย ผมว่าการท่องเที่ยวเกาะเต่าเติบโตอย่างต่อเนื่อง แต่ภาครัฐไม่สามารถรองรับหรือตามทันการเติบโตในทุกมิติ อยากให้รัฐเข้ามาสนับสนุนการท่องเที่ยว แต่ไม่ใช่เข้ามาครอบงำที่สำคัญเป็นพื้นที่ขนาดเล็กและห่างไกล แต่มีศักยภาพด้านการท่องเที่ยวสูง จึงอยากเห็น โมเดลที่เกิดจากความร่วมมือของรัฐบาลกลางและท้องถิ่นอย่างเป็นรูปธรรม.....”

“.....ทุกวันนี้ นักท่องเที่ยวเข้ามาวันละ 2,350 คน เลยนะ โดยเฉพาะหน้าเทศกาลไม่ต้องพูดถึงเลย แน่นมาก ทำเรือแพบจะไม่มีที่ยืนเลย เราก็อยากขยายทำเรือ แต่พื้นที่ และงบประมาณที่มีจำกัด.....”

“.....ต้องยอมรับว่า ถนนบางจุดในเกาะเต่า เป็นหลุม เป็นบ่อ ล้ำสุดน้ำท่วมทำให้น้ำท่วมขังนานมาก ซึ่งเราก็พยายามปรับปรุงให้เร็วที่สุดเพื่อความสะดวกของนักท่องเที่ยว.....”

จากคำสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลหลักบางส่วน แสดงให้เห็นว่า สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว เป็นสิ่งที่รองรับในการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว เพื่อให้การเดินทางท่องเที่ยวเป็นไปด้วยความสะดวกและปลอดภัย ซึ่งการเดินทางภายในเกาะส่วนใหญ่ใช้การเดินทางทางถนน และเรือเป็นหลัก ถนนรอบเกาะเต่ามีการก่อสร้าง ถนนบางช่วงมีฝุ่น และทราย ถนนบนเกาะเต่าไม่มีทางเท้า ภูเขาบายน้ำข้างทางบางช่วงไม่มีฝาปิด อาจทำให้เกิดอุบัติเหตุกับนักท่องเที่ยวและคนในพื้นที่ได้ ซึ่งข้อมูลส่วนนี้สอดคล้องกับข้อมูลเชิงปริมาณ พบว่านักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ให้ความพึงพอใจระหว่างการเดินทางท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านการจัดการการไหลเวียนทางด้านกายภาพ (Physical flows) ในด้านสิ่งอำนวยความสะดวก อยู่ในระดับต่ำ

ดังนั้น เพื่อให้ให้นักท่องเที่ยวเกิดความพึงพอใจและกลับมาเที่ยวซ้ำ ก่อให้เกิดการกระจายรายได้สู่ท้องถิ่น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยว เช่น การพัฒนาพื้นถนน ทำเรือ ป้ายบอกสถานที่ท่องเที่ยว ที่พัก ร้านอาหาร เป็นต้น ให้ได้ประสิทธิภาพ เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ

2.1.3) ความปลอดภัย

ความปลอดภัยเป็นปัจจัยที่มีผลต่อทั้งการตัดสินใจก่อนการเดินทางและความพึงพอใจระหว่างและหลังการเดินทางของนักท่องเที่ยว ทั้งนี้เนื่องจากจุดเริ่มต้นของการตัดสินใจและความคาดหวังของนักท่องเที่ยว ในการเดินทางท่องเที่ยว คือ เพื่อได้รับประสบการณ์ใหม่ที่ไม่เคยได้รับมาก่อน เมื่อวางแผนเดินทางท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวจึงต้องเปรียบเทียบระหว่างคุณค่าเชิงประสบการณ์ที่ตนจะได้รับ ราคา และความเสี่ยงจากความไม่ปลอดภัยไม่ว่าจะเป็นความปลอดภัยทางอุบัติเหตุหรือความปลอดภัยจากอาชญากรรม ในสถานที่ท่องเที่ยวที่ตนไม่มีความคุ้นเคย (สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, ม.ป.ป.) ซึ่งสอดคล้องกับคำให้สัมภาษณ์ ดังนี้

- เจ้าหน้าที่ดูแลความปลอดภัย

การจัดการดูแลความปลอดภัยและสร้างความรู้สึกร่มเย็นในการเดินทางท่องเที่ยว เกี่ยวข้องกับภาคส่วนหลายฝ่าย ซึ่งแต่ละฝ่ายมีอำนาจหน้าที่และบทบาทที่แตกต่างกัน ดังนั้นการจัดการและดูแลนักท่องเที่ยวให้มีความครอบคลุมจึงจำเป็นต้องประสานการทำงานร่วมกัน (สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, ม.ป.ป.) ซึ่งสอดคล้องกับคำให้สัมภาษณ์ ดังนี้

ภาพประกอบที่ 4.15 การรักษาความปลอดภัยในแหล่งท่องเที่ยว

“.....บริเวณหาดทรายรี ถือว่าเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีความเจริญมากที่สุด ในเกาะเต่า มีสิ่งอำนวยความสะดวกครบครัน เช่น ที่พัก ร้านอาหาร โรงเรียนสอนดำน้ำ ทำให้มีนักท่องเที่ยวจำนวนมาก แต่ปัญหาที่เกิดขึ้นคือ นักท่องเที่ยวเที่ยวเลยเวลาที่สถานบริการประการ บางคนนั่งถึงตีสาม เราต้องเดินเท้าประชาสัมพันธ์ให้กลับเพื่อความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว.....”

“.....สมัยแรกๆของการท่องเที่ยวเกาะเต่า ตำรวจอาจจะน้อย ไม่มีใครคำนึงถึงความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว จึงทำให้เกิดเหตุการณ์ต่าง ๆ เช่น การฆาตกรรม การหายตัวไปของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ทำให้ภาพลักษณ์ของการท่องเที่ยวเกาะเต่าในสายตาชาวต่างชาติดูไม่ดี หลาย ๆ ภาพทั้งเทศบาล กระทรวงท่องเที่ยวและกีฬา จึงให้ความสำคัญของความปลอดภัยมากขึ้น จึงมีการเพิ่มจำนวนตำรวจท่องเที่ยวมากขึ้น เพิ่มการกวดขันตามแหล่งท่องเที่ยว ร้านอาหาร ที่พัก มากขึ้น.....”

“..... ความปลอดภัย เราก็ไม่เคยละเลยนะ ยิ่งช่วง 2 ปีหลังจากที่ผ่านมาที่มีคดีฆ่าข่มขืนบนเกาะเต่า เราก็เพิ่มตำรวจในการมาตรการรักษาความปลอดภัยให้นักท่องเที่ยวมากยิ่งขึ้น จัดสายตรวจจรดยนต์และรถจักรยานยนต์ 24 ชม. ช่วงที่มีนักท่องเที่ยวหนาแน่น มีการจัดสายตรวจท่องเที่ยวคอยประจำการสลับเปลี่ยนกันเป็นชุดเพื่อรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว.....”

“.....ช่วงเทศกาลก็จะมีมารับนักท่องเที่ยวต่อลำประมาณ 150 คน มีการบริการโดยมีเจ้าหน้าที่ดูแลความปลอดภัย จำนวน 4 คน”

- สัญญาณเตือนภัย

สัญญาณเตือนภัย ถือว่าเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งกับนักท่องเที่ยวที่เดินทางท่องเที่ยว เพื่อเป็นสัญญาณเตือนสติให้ระมัดระวังในการเกิดภัยพิบัติต่าง ๆ

- อุปกรณ์ชูชีพ / อุปกรณ์ป้องกันอัคคีภัย

เมื่อนักท่องเที่ยวจำเป็นต้องเดินทางโดยสารทางเรือ การใส่ชูชีพเป็นส่วนหนึ่งของการเตรียมความพร้อมก่อนการเดินทางเพื่อความปลอดภัยในการเดินทาง ส่วนแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ มีระบบเตรียมความพร้อมแก้ไขปัญหาความปลอดภัยด้านอัคคีภัยและภัยพิบัติ

- สาธารณสุข หรือสถานพยาบาล

นอกจากการจัดเจ้าหน้าที่เพื่อดูแลความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวแล้วสาธารณสุข หรือสถานพยาบาล เป็นอีกสิ่งหนึ่งขาดไม่ได้ เพื่อเตรียมความพร้อมเมื่อเกิดอุบัติเหตุได้อย่างทันท่วงที

จากคำสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลหลักบางส่วน แสดงให้เห็นว่า ความปลอดภัยเป็นเรื่องที่ไม่ควรมองข้าม หากนักท่องเที่ยวประสบความเดือดร้อน เกิดเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ไม่ดีขึ้น สิ่งเหล่านั้นย่อมส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ โดยรวมของประเทศ และอาจสูญเสียผู้ที่กลับมาเที่ยวในครั้งต่อ ๆ ไป ข้อมูลส่วนนี้สอดคล้องกับข้อมูลเชิงปริมาณ พบว่า นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติให้ความพึงพอใจระหว่างการเดินทางท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านการจัดการการไหลเวียนทางกายภาพ (Physical flows) ในด้านความปลอดภัย อยู่ในระดับต่ำ

ดังนั้น แหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ควรกำหนดแนวทางและมาตรการรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวและประชาชนในท้องถิ่น โดยการร่วมมือทั้งภาครัฐ เอกชน และชุมชน เพื่อให้การปฏิบัติงานเกิดความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นการสร้างความมั่นใจ ให้กับนักท่องเที่ยว ทำให้จำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น ทำให้เงินตราไหลเข้ามาสู่ประเทศเพิ่มมากขึ้น เศรษฐกิจของประเทศก็จะดีขึ้นด้วย

2.2) การจัดการการไหลเวียนทางด้านข้อมูลข่าวสาร (Information flows)

2.2.1) การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ในเบื้องต้นนักท่องเที่ยวก่อนการเดินทาง นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะมีการค้นหาข้อมูลมาเบื้องต้น เมื่อมาถึงเกาะ ระหว่างการพักผ่อน สามารถหาข้อมูลได้ได้จากสื่อต่าง ๆ ที่ทางเกาะเต่าได้ทำการประชาสัมพันธ์ไว้ เช่น สื่อแผ่นพับ เว็บไซต์ เป็นต้น นอกจากนี้ยังสามารถสอบถามข้อมูลต่าง ๆ ได้จากที่พัก ร้านอาหาร หรือศูนย์บริการนักท่องเที่ยว ซึ่งสอดคล้องกับคำให้สัมภาษณ์ ดังนี้

“..... นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติส่วนใหญ่จะหาข้อมูลการท่องเที่ยวจากหนังสือที่เขาอ่าน ถ้าเขาสงสัย เช่น อยากไปค้ำน้ำ จะต้องทำอะไร ทางที่พักจะมีการนำเสนอโปรแกรมทัวร์ให้.....”

“.....นักท่องเที่ยวส่วนน้อยนะที่จะเลือกถามที่ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว ส่วนใหญ่เขาจะถามกับผู้ประกอบการที่เข้าพักอาศัย หรือที่เขารู้จัก.....”

2.2.2) เวลา

ชุมพร – เกาะเต่า

ลมพระยา เวลา 07.00 น. – 08.30 น.

ลมพระยา เวลา 13.00 น. – 14.30 น.

ส่งเสริม เอ็กเพรส โบ๊ท เวลา 07.00 น. – 10.00 น.

เกาะเจริญ คาร์ เฟอริ์ เวลา 23.00 น. – 05.00 น.

ไนท์ โบ๊ท (ไม่ทุกวัน) เวลา 24.00 น. – 06.00 น.

เกาะเต่า – เกาะพะงัน

เกาะเต่า เอ็กเพรส เวลา 12.30 น. – 14.30 น.

ลมพระยา เวลา 09.30 น. – 10.30 น.

ลมพระยา เวลา 15.00 น. – 16.00 น.

พังัน ครุยเซอร์ เวลา 09.30 น. – 11.00 น.

พระใหญ่ สปีท เฟอริ์ เวลา 14.30 น. – 16.00 น.

ส่งเสริม เอ็กเพรส โบ๊ท เวลา 10.00 น. – 11.30 น.

เรือช้า (ไม่ทุกวัน) เวลา 09.30 น. – 12.30 น.

เกาะเต่า – เกาะสมุย

ลมพระยา เวลา 09.30 น. – 11.10 น.

ลมพระยา เวลา 15.00 น. – 16.40 น.

พังัน ครุยเซอร์ เวลา 09.30 น. – 11.30 น.

พระใหญ่ สปีท เฟอริ์ เวลา 14.30 น. – 16.30 น.

ส่งเสริม เอ็กเพรส โบ๊ท เวลา 10.00 น. – 12.45 น.

เรือช้า (ไม่ทุกวัน) เวลา 09.30 น. – 14.30 น.

เกาะเต่า – สุราษฎร์ธานี

ส่งเสริม เอ็กเพรส โบ๊ท เวลา 10.00 น. – 16.30 น.

ไนท์โบ๊ท เวลา 20.30 น. – 05.30 น.

เกาะเต่า – ชุมพร

ลมพระยา เวลา 10.00 น. – 11.30 น.

ลมพระยา เวลา 15.00 น. – 16.30 น.

ส่งเสริม เอ็กเพรส โบ๊ท เวลา 14.30 น. – 17.30 น.

เกาะเจริญ คาร์ เฟอริ์ เวลา 23.00 น. – 05.00 น.

ไนท์ โบ๊ท (ไม่ทุกวัน) เวลา 22.00 น. – 03.00 น.

เกาะพะงัน - เกาะเต่า

เกาะเต่า เอ็กเพรส เวลา 11.30 น. – 13.30 น.

ลมพระยา เวลา 08.00 น. – 09.40 น.

ลมพระยา เวลา 13.10 น. – 14.10 น.

พังัน ครุยเซอร์ เวลา 12.30 น. – 14.00 น.

พระใหญ่ สปีท เฟอริ์ เวลา 11.00 น. – 12.30 น.

ส่งเสริม เอ็กเพรส โบ๊ท เวลา 12.00 น. – 13.45 น.

เรือช้า (ไม่ทุกวัน) เวลา 11.30 น. – 14.30 น.

เกาะสมุย - เกาะเต่า

ลมพระยา เวลา 08.00 น. – 09.40 น.

ลมพระยา เวลา 12.00 น. – 13.40 น.

พังัน ครุยเซอร์ เวลา 12.00 น. – 14.00 น.

พระใหญ่ สปีท เฟอริ์ เวลา 10.30 น. – 12.30 น.

ส่งเสริม เอ็กเพรส โบ๊ท เวลา 11.00 น. – 13.45 น.

เรือช้า (ไม่ทุกวัน) เวลา 09.30 น. – 14.30 น.

สุราษฎร์ธานี - เกาะเต่า

ส่งเสริม เอ็กเพรส โบ๊ท เวลา 08.00 น. – 14.30 น.

ไนท์โบ๊ท เวลา 23.00 น. – 08.00 น.

ภาพประกอบที่ 4.16 ตัวอย่างตารางการเดินทางเรือไปเกาะเต่า

ภาพประกอบที่ 4.17 นักท่องเที่ยวรอโดยทางเรือ

การเดินทางเข้าสู่เกาะเต่าสามารถเดินทางโดยทางเรือเพียงอย่างเดียว ทั้งเรือเร็ว เรือควั่น เรือเฟอร์รี่ และเรือนอน จากจังหวัดสุราษฎร์ธานีและจากจังหวัดชุมพร เส้นทางเดินเรือหลักของพื้นที่จึงอยู่ตามท่าเรือต้นทางไม่กี่แห่ง เช่น ท่าเรือชุมพร ท่าเรือเกาะสมุย หรือท่าเรือเกาะพะงัน และที่ท่าเรือปลายทางที่เกาะเต่ามีท่าเทียบเรือของรัฐบาล แห่ง 1 (ท่าเรือ แม่หาด) และท่าเทียบเรือของเอกชนอีก 3 แห่ง ซึ่งในฤดูกาลท่องเที่ยว พบว่า ตารางการเดินทางเรือมีการคลาดเคลื่อน โดยจะช้ากว่าตารางการเดินทางที่กำหนดไว้ ทั้งนี้อาจมีผลมาจากปริมาณจำนวนนักท่องเที่ยวที่มาก ซึ่งกระทบต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยว ในส่วนของการขึ้น - ลงเรือของนักท่องเที่ยวให้ทันตามระยะเวลา ซึ่งสอดคล้องกับคำให้สัมภาษณ์ ดังนี้

“..... ปัญหาการเดินทางเรือเราพยายามแก้ไขนะ อย่างวันนี้เราก็เริ่มเดินเรือปกติ แต่เมื่อฝนตกหนัก เราต้องนึกถึงความปลอดภัยก่อน บ่อยครั้งที่ล่าช้ากว่าปกติ”

ดังนั้น หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนควรมีการพูดคุยหารือ เพื่อแก้ปัญหาด้านการเดินทางที่ล่าช้ากว่าปกติ ควรจัดระบบการบริหารจัดการการให้มีประสิทธิภาพมากกว่านี้

2.3) การจัดการการไหลเวียนทางการเงิน (Financial Flows)

ในการท่องเที่ยวแต่ละครั้ง นักท่องเที่ยวจะใช้จ่ายไปกับการเดินทาง ที่พัก ร้านอาหาร เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับคำให้สัมภาษณ์ ดังนี้

“.....ราคาแต่ละด้าน ผมว่าไม่ได้สูงเลยนะ ถ้าเทียบกับเกาะอื่น อย่างที่พักราคาคืนละไม่กี่ร้อยบาทมีเยอะมาก โดยเฉพาะแบบโฮสเทล ราคาอาหารนักท่องเที่ยวบางคนอาจจะคิดว่าแพง อย่างอาหารทะเลผมว่าราคาราคาก็โอเคนะ เพราะ สด ใหม่ คุ่มค่ากับเงินที่เสียไป”

“..... อาหารและเครื่องคั่วที่มีขายในเซเว่นบนเกาะเต่า มีราคาสูงกว่าปกติ 5 - 10 บาท แต่ถ้าคุณไปเที่ยวเกาะนางยวนราคาของจะแพงกว่าเดิม เช่น น้ำดื่มขวดละ 30 บาท น้ำอัดลม 45 บาท ราคาแพงจากการขนส่งมายังเกาะ.....”

“.....บนเกาะเต่าเรายังคงใช้นั้นการชำระเงินแบบเงินสด ส่วนการชำระบัตรเครดิตก็มีบ้างแต่น้อย.....”

จากคำสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลหลักบางส่วนสอดคล้องกับข้อมูลเชิงปริมาณพบว่า นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ให้ความพึงพอใจระหว่างการเดินทางท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในการจัดการการไหลเวียนทางการเงิน (Financial Flows) ในด้านการชำระเงิน อยู่ในระดับต่ำ

ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวในเกาะเต่ามีราคาสูง เช่น อาหาร เครื่องคั่วตามสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ นั้นมีราคาสูงกว่าปกติ ดังนั้น ควรตรวจสอบราคาสินค้าเหล่านี้เพื่อบำเนินการแก้ไขปัญหาดังกล่าว

3. หลังการเดินทาง

สิ่งที่นักท่องเที่ยวจะได้รับ คือ ความพึงพอใจและประสบการณ์จากการเดินทางท่องเที่ยว แต่ละคนจะได้รับประสบการณ์ การรับรู้ เรียนรู้ สิ่งที่ได้รับจะตอบแทนจะแตกต่างกันออกไป ตลอดจนความพึงพอใจด้วยเช่นกัน

ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอก (SWOT) ของเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอก (SWOT) ของเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี จากการสังเคราะห์องค์ความรู้ที่ได้จากการแจกแบบสอบถาม และการสัมภาษณ์เชิงลึก ดังตารางที่ 4.44

ตารางที่ 4.44 ผลการวิเคราะห์ SWOT การท่องเที่ยวของเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

จุดแข็ง	จุดอ่อน
<ul style="list-style-type: none"> - เกาะเต่า เป็นเกาะขนาดเล็กที่มีความสวยงาม เป็นแหล่งเรียนดำน้ำ มีชื่อเสียงระดับโลก - มีกิจกรรมให้ทำที่หลากหลาย เช่น ดำน้ำลึก / ดำน้ำตื้นดูปะการัง เล่นน้ำทะเล เล่นกีฬาทางน้ำ ตกปลา พายคายัคหรือแคนู เลียบรอบ ๆ เกาะ กิจกรรมการท่องเที่ยว เช่น การพักผ่อนชายหาด นอนอาบแดดจิมอเตอร์ไซค์ จักรยานเสือภูเขา และรถเอทีวีท่องเที่ยว หาดต่างๆ เป็นต้น - มีการจัดกิจกรรมเปิดโลกใต้ทะเลเกาะเต่าอย่างต่อเนื่องทุกปี และเป็นกิจกรรมที่มีชื่อเสียง - ผู้นำชุมชนและคนในชุมชนเกาะเต่าให้ความร่วมมือและมีความเข้มแข็ง ช่วยกันพัฒนาการท่องเที่ยว 	<ul style="list-style-type: none"> - ระบบสาธารณูปโภค โครงสร้างพื้นฐาน เช่น ท่าเรือ ถนน ไฟฟ้า และน้ำ ส่งผลให้เกิดปัญหาต่าง ๆ เช่น ท่าเรือในช่วงเทศกาลเกิดความหนาแน่น ถนนทรุดโทรม เมื่อเกิดฝนตกหนัก หรือน้ำท่วม ช่องทางระบายน้ำ น้ำในการอุปโภค / บริโภคมีไม่เพียงพอ ดังนั้น ควรพัฒนาพัฒนาระบบสาธารณูปโภค โครงสร้างพื้นฐาน เพื่อรองรับการเติบโตของนักท่องเที่ยวที่จะเข้ามาเที่ยวเกาะเต่า - ปัญหาขยะที่มีจำนวนมาก ทั้งทางบกและ ทางน้ำ ก่อให้เกิดมลภาวะต่าง ๆ - รถขนส่งสาธารณะ (แท็กซี่) ภายในเกาะเต่ามีราคาที่สูง และส่วนใหญ่ยังไม่ถูกต้องตามกฎหมายของกรมการขนส่งทางบก - การเดินทางมายังเกาะเต่า นักท่องเที่ยวเดินทางได้หลากหลาย (รถยนต์ รถไฟ เครื่องบิน) แต่การเข้าถึงตัวเกาะต้องใช้ช่องทางเรือเท่านั้น - เกาะเต่ายังไม่มีโรงพยาบาลสำหรับการดูแลผู้ป่วย และผู้ได้รับบาดเจ็บจากกิจกรรมต่างๆ - คนท้องถิ่นไม่มีความรู้ความเข้าใจในการประกอบธุรกิจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวทั้งทางด้านการตลาด บัญชี และกฎหมาย - ยังขาดการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของเกาะเต่าให้นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศได้รับรู้ ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยว

ตารางที่ 4.44 (ต่อ)

โอกาส	อุปสรรค
<ul style="list-style-type: none"> - เกาะเต่า เป็นเกาะหนึ่งในหมู่เกาะทะเลใต้ ซึ่งประกอบด้วย (เกาะสมุย เกาะพะงัน และเกาะเต่า) ของจังหวัดสุราษฎร์ธานี ควรมีการเชื่อมโยงภายในทั้ง 3 ให้มากกว่านี้ และทำการพัฒนาเชื่อมโยงไปยังภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้หรือประเทศใกล้เคียงที่มีจุดค้ำน้ำ เช่น มาเลเซีย มัลดีฟ เป็นต้น - ปัจจุบันการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์กำลังได้รับความนิยมและมีแนวโน้มการเติบโตขึ้น 	<ul style="list-style-type: none"> - ทรัพยากรธรรมชาติได้ทะเลรวมถึงระบบนิเวศใต้น้ำของเกาะเต่าเสื่อมโทรมลง ซึ่งเกิดจากปรากฏการณ์แนวปะการังฟอกขาวจากภาวะโลกร้อน สิ่งแวดล้อมที่เน่าเสีย และนักท่องเที่ยวที่ดำน้ำ บางครั้งเกิดไปเหยียบย่ำจนทำให้ปะการังถูกทำลาย - มีหลายประเทศที่มีทรัพยากรธรรมชาติที่สวยงามและยังอุดมสมบูรณ์ เช่น มาเลเซียมัลดีฟ มากกว่าประเทศไทย - นักท่องเที่ยวไม่ทราบเกี่ยวกับข้อควรปฏิบัติและทำลายทรัพยากรทางทะเลและสิ่งแวดล้อม - กิจกรรมประมงลากอวน การทอดสมอ ทำให้สัตว์น้ำจำนวนมากตายไปและทำลายปะการัง - คนในท้องถิ่น นักท่องเที่ยว และผู้นำทัวร์ บางส่วน ยังขาดทักษะ และความรู้การตระหนักถึงอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และการใช้ทรัพยากรให้คุ้มค่าและยั่งยืน - ในการนำนโยบายสู่การปฏิบัติยังขาดเอกภาพในการดำเนินการทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคในด้านต่าง ๆ ได้แก่ การสื่อสารการขับเคลื่อนการพัฒนา และการสนับสนุนด้านงบประมาณ เพื่อการพัฒนาอย่างเป็นระบบ

2.2 การเสนอแนวทางการจัดการโซ่อุปทานท่องเที่ยวเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

จากผลการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า แนวทางการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า แนวทางในการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีส่วนประกอบสำคัญทั้งหมด 3 ส่วน ดังภาพประกอบที่ 4.18

ภาพประกอบที่ 4.18 แนวทางการจัดการโซ่อุปทานท่องเที่ยวเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ด้านการไหลเวียนทางกายภาพ (Physical flows)

- ควรมีการพัฒนาาระบบโครงสร้างพื้นฐานให้ได้ประสิทธิภาพ ในการรองรับนักท่องเที่ยว เช่น (1) การเดินทางมายังเกาะเต่ายังคงต้องเดินใช้ช่องทางการเดินเรือเท่านั้น ในช่วงวันศุกร์ เสาร์ อาทิตย์ และวันหยุดนักขัตฤกษ์ นักท่องเที่ยวจะเดินทางมาจำนวนมาก ซึ่งท่าเรือเกาะเต่าที่มีอยู่จำกัด ทำให้เกิดความแออัด นักท่องเที่ยวไม่มีจุดพักรอเรือ ควรเพิ่มเที่ยวเรือ และจัดระเบียบตารางการเดินทางเรือเพื่อแก้ปัญหาการจราจรติดขัดที่ทำเรือ (2) ควรพัฒนาถนนภายในเกาะ เนื่องจากบางช่วง ถนนแคบ มีการก่อสร้าง น้ำท่วมระบายไม่ทัน อาจก่อให้เกิดอุบัติเหตุได้

ภาพประกอบที่ 4.19 การดำน้ำเก็บขยะแนวปะการัง

- เกาะเต่า เป็นเกาะของนักดำน้ำ ปะการังหรือสิ่งแวดล้อมทางทะเล ถือเป็นจุดเด่นของการมาเที่ยวเกาะเต่า เมื่อจำนวนนักท่องเที่ยวมากก่อให้เกิดผลเสียมากมาย ทำให้ทรัพยากรปะการังแตกหัก จากการเหยียบย่ำของนักท่องเที่ยวที่ดำน้ำตื้น เป็นต้น ดังนั้น ควรมีการจัดระเบียบ การปิดเกาะ เพื่อเป็นพื้นปะการังและสิ่งแวดล้อมทางทะเล หรือการเก็บขยะแนวปะการัง รวมถึงโครงการที่สร้างพื้นที่ในรูปของปะการังเทียมโดยใช้วัสดุต่าง ๆ เช่น หิน เซรามิก คอนกรีต และยังเป็นการบูรณาการแหล่งอาศัยสัตว์น้ำอื่น ๆ

ภาพประกอบที่ 4.20 การปลูกจิตสำนึกและให้ความรู้ในการจัดการขยะ

- เกาะเต่าเป็นเกาะเล็ก ๆ อยู่กลางอ่าวไทย มีขยะมูลฝอยเกิดขึ้น 12 - 30 ตัน/วัน ขึ้นอยู่กับฤดูกาลท่องเที่ยวของแต่ละเดือน เกาะเต่าเป็นพื้นที่ท่องเที่ยวที่สำคัญของนักท่องเที่ยวชาวไทย และชาวต่างชาติจำนวนมาก ดังนั้น ขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่ จึงเป็นขยะมูลฝอยจากการอุปโภค - บริโภคของนักท่องเที่ยว ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นบรรจุภัณฑ์หรือวัสดุเหลือใช้ที่เป็นขยะรีไซเคิลที่มีมูลค่าสามารถนำกลับมาใช้ใหม่ได้ รวมไปถึงเศษอาหารที่เป็นขยะอินทรีย์ ดังนั้น ควรมีการปลูกจิตสำนึกและให้ความรู้แก่ประชาชน ผู้ประกอบการ นักท่องเที่ยว และเยาวชนในการจัดการขยะ เริ่มตั้งแต่การแยกขยะตั้งแต่เริ่มต้นจนปลายทาง นำมาแยกส่วนที่นำไปทำเป็นผลิตภัณฑ์ บางส่วนทำเป็นน้ำหมักจีเอ็ม บางส่วนนำไปหมักทำแก๊สชีวภาพ นำไปทำปุ๋ยใช้ประโยชน์อย่างคุ้มค่า พร้อมทั้งบรรณรงค์ ในการรักษาสิ่งแวดล้อมให้นักท่องเที่ยวได้รับรู้และช่วยกันตั้งแต่เริ่มเข้ามาถึงเกาะและภายในห้องพัก พร้อม ๆ กันนั้น พันธมิตรเครือข่าย ชุมชนก็ร่วมกันในการดำเนินการช่วยกันดูแลรักษาธรรมชาติให้ยั่งยืนอยู่ต้อนรับนักท่องเที่ยวจากทั่วโลก ได้ยาวนาน หากช่วยกันรักษาส่วนน้ำที่ใช้แล้ว จากธุรกิจ โรงแรม ที่พัก ก็นำมาบำบัด แล้วนำไปใช้ในการรดน้ำในสวนและอื่น ๆ ที่เป็นประโยชน์ ก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด

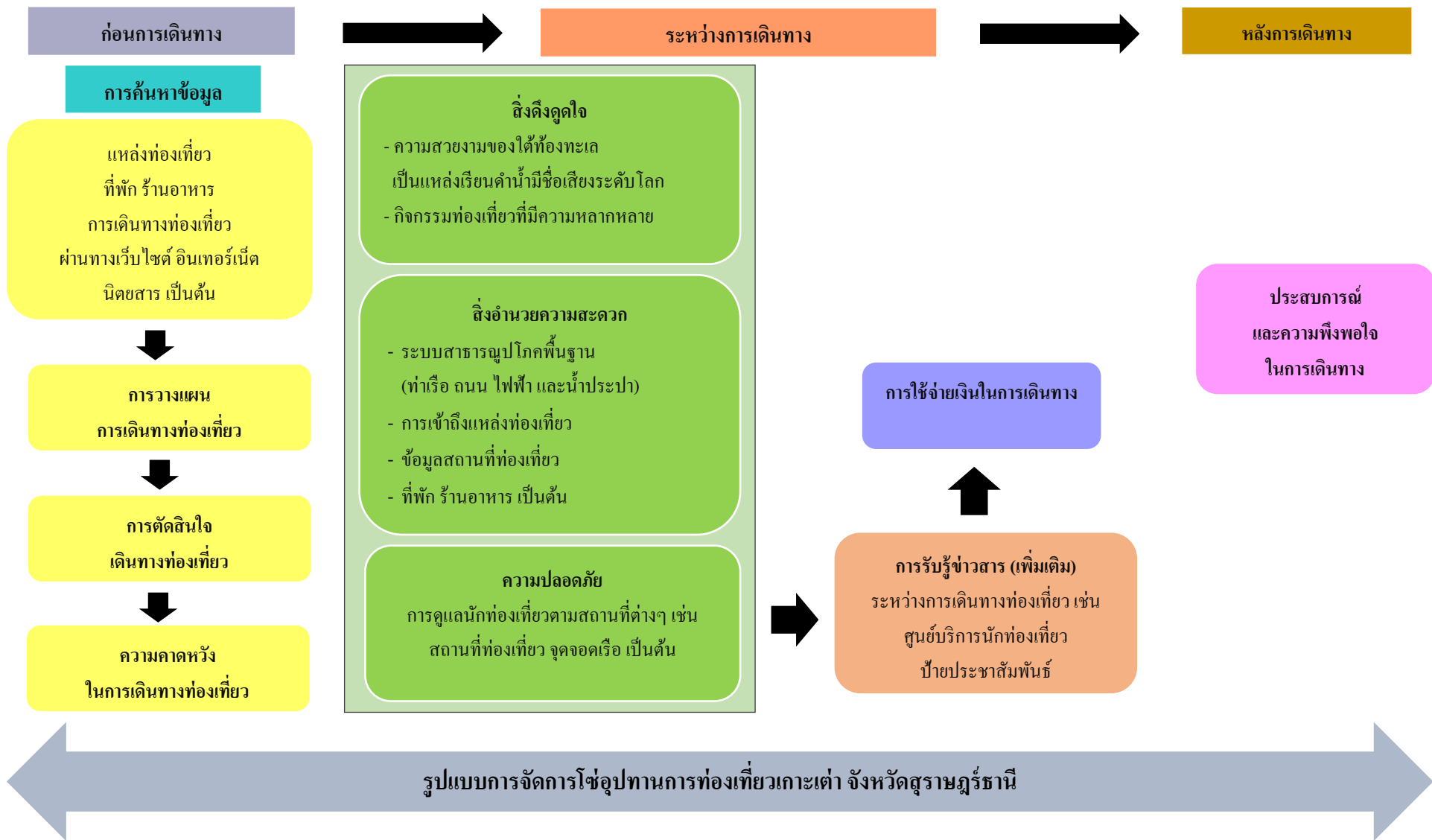
- ควรเพิ่มห้องพักและกำลังตำรวจเพื่อเพิ่มให้เพียงพอกับการดูแลความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวที่มีจำนวนมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ด้านการไหลเวียนทางด้านข้อมูลข่าวสาร (Information flows)

- ควรเพิ่มแผนที่ ป้ายบอกทาง ศูนย์ข้อมูลการท่องเที่ยวภายในเกาะ ตลอดจนการใช้สื่อ Social Network เช่น การพัฒนาแอปพลิเคชัน เว็บไซต์ เป็นต้น เป็นการเพิ่มช่องทางการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของเกาะเต่า ซึ่งนักท่องเที่ยวทุกกลุ่มสามารถเข้าถึงได้
- ควรสร้างเครือข่ายความเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวของเกาะเต่า เกาะพะงัน และเกาะสมุย (หมู่เกาะทะเลใต้) โดยการทำการตลาดร่วมกันทั้งในและต่างประเทศ
- ควรสร้างภาพลักษณ์การท่องเที่ยวของเกาะเต่า จากเดิมที่เคยได้ชื่อว่า “เกาะสวรรค์กลางทะเลอ่าวไทย” เป็นแหล่งดำน้ำที่มีชื่อเสียงระดับโลกอีกแห่งหนึ่ง แต่ในปัจจุบันเกาะแห่งนี้ได้รับสมญานามใหม่ว่า “เกาะแห่งความตายหรือเกาะแห่งการฆาตกรรม” และเป็นพื้นที่สีเทา มีนักท่องเที่ยวต่างชาติเสียชีวิตทั้งจากการฆาตกรรม อุบัติเหตุ และการฆ่าตัวตาย โดยมีจำนวนทั้งหมด 7 ราย ในรอบ 3 ปี ทำให้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวของเกาะเต่าเสียหาย ดังนั้น ควรสร้างภาพลักษณ์และความมั่นใจของนักท่องเที่ยว ในการท่องเที่ยวเกาะเต่าให้กลับมาอีกครั้งผ่านสื่อระดับ Global ทั้งสื่อ Online และ Offline เพื่อสร้างภาพลักษณ์ใหม่แก่นักท่องเที่ยว

ด้านการไหลเวียนทางการเงิน (Financial Flows)

- เนื่องจากงบประมาณของจังหวัดมีจำกัด และไม่เพียงพอต่อการพัฒนาทุกๆ ด้าน อยากให้ภาครัฐเข้ามาสนับสนุนการท่องเที่ยวเกาะเต่ามากขึ้น
- อัตราค่าบริการด้านต่าง ๆ เกี่ยวกับนักท่องเที่ยวภายในเกาะเต่ามีราคาสูง เช่น ราคาแท็กซี่ ราคาอาหารและเครื่องดื่ม จึงควรมีหน่วยงานมาควบคุมหรือออกมาตรการเพื่อป้องกันการเอาเปรียบนักท่องเที่ยว

ภาพประกอบที่ 4.21 รูปแบบการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวเกาะเต่าจังหวัดสุราษฎร์ธานี

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การจัดการโซ่อุปทานท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาพฤติกรรมและความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติต่อองค์ประกอบการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี และ (2) เพื่อเสนอแนวทางการจัดการโซ่อุปทานท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยการใช้การวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed methodology) มีผลการวิจัยสรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาเรื่อง “การจัดการโซ่อุปทานท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี” สรุปผลการวิจัย ดังนี้

1. พฤติกรรมและความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติต่อองค์ประกอบการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ส่วนที่ 1 ข้อมูลจากแบบสอบถามนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติต่อองค์ประกอบการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า

1. นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย มีช่วงอายุระหว่าง 25 - 34 ปี ระดับการศึกษาปริญญา ประกอบอาชีพเป็นพนักงานเอกชน มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 10,001 - 17,000 บาท และส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวทวีปยุโรป

2. นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี คือ ท่องเที่ยวเกาะเต่าครั้งนี้เป็นครั้งแรก โดยเหตุผลหลักในการมาท่องเที่ยว คือ ต้องการความเพลิดเพลิน / พักผ่อนหย่อนใจ ส่วนใหญ่เดินทางมาท่องเที่ยวกับเพื่อน / หมู่คณะ ใช้เวลาในการท่องเที่ยว 2 - 4 วัน มีวิธีการเดินทางมาท่องเที่ยวโดยการเช่ารถมอเตอร์ไซค์ มีการวางแผนการใช้จ่ายต่อครั้งในการท่องเที่ยวต่ำกว่า 500 เหรียญดอลลาร์สหรัฐ มีการเลือกพักโฮฟัก (โฮสเทล) นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่วางแผนการเดินทางด้วยตนเอง จากการค้นคว้าหาข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต / Social media

3. นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติมีความคิดเห็นต่อองค์ประกอบการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ดังนี้

3.1) นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติมีความคิดเห็นต่อองค์ประกอบการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านการไหลเวียนทางข้อมูลข่าวสาร (Information flows) ก่อนการเดินทาง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า

(1) การนำเสนอข้อมูลข่าวสารและสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว ด้านแหล่งท่องเที่ยว
 (2) การประชาสัมพันธ์ สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่น ที่พัก ร้านอาหารที่หลากหลายรูปแบบ
 (3) การให้ข้อมูลข่าวสารเจ้าหน้าที่จำหน่ายตั๋วรถบัส - เรือ สามารถตอบคำถาม ชี้แจงข้อสงสัยให้
 คำแนะนำได้เป็นอย่างดี อยู่ในระดับมาก และ (4) การอัปเดตข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวให้
 ทันสมัยอยู่ตลอดเวลา อยู่ในระดับปานกลาง

3.2) นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติมีความคิดเห็นต่อองค์ประกอบการจัดการโซ่อุปทาน
 การท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านการไหลเวียนทางกายภาพ (Physical flows) ระหว่าง
 การเดินทาง ด้านสิ่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยว (Attraction) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาราย
 ด้าน พบว่า (1) มีกิจกรรมให้เลือกหลากหลาย เช่น การดำน้ำลึกและดำน้ำตื้น การล่องเรือชมทัศนียภาพ
 หมู่เกาะต่าง ๆ การพายเรือคายัคและเรือแคนู การปีน หน้าผา เป็นต้น (2) ความสวยงาม ความเหมาะสม
 ของ ภูมิทัศน์ในแหล่งท่องเที่ยว (3) แหล่งท่องเที่ยวมีความเป็นเอกลักษณ์ และโดดเด่น (4) ทรัพยากร
 ทางธรรมชาติที่ยังคงความอุดมสมบูรณ์ (5) ความหลากหลายของสถานที่ท่องเที่ยว เช่น แหล่งท่องเที่ยว
 ธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ สถานบันเทิง เป็นต้น อยู่ในระดับมาก

3.3) นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติมีความคิดเห็นต่อองค์ประกอบการจัดการ
 โซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านการไหลเวียนทางกายภาพ (Physical
 flows) ระหว่างการเดินทาง ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก (Facilities) โดยภาพรวมอยู่ในระดับ
 ปานกลาง และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า (1) เส้นทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวมีความหลากหลาย
 (ทางบก, ทางน้ำ) และอยู่ในสภาพดี จึงทำให้สะดวกแก่การเข้าถึง (2) ร้านอาหาร / เครื่องดื่ม มีราคา
 ที่เหมาะสม และเพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว (3) ความสะดวกสบายในการเดินทางไป
 ยังจุดต่าง ๆ บนเกาะ เช่น ป้ายบอกสถานที่ ระยะทาง และข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยว (4) มีห้องพัก/
 ห้องน้ำ ที่สะอาด และเพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว และ (5) ระบบสาธารณูปโภค
 พื้นฐาน (ไฟฟ้า, น้ำดื่ม/ น้ำใช้, โทรศัพท์สาธารณะ) มีคุณภาพ ใช้งานได้ดี อยู่ในระดับปานกลาง

3.4) นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติมีความคิดเห็นต่อองค์ประกอบการจัดการ
 โซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านการไหลเวียนทางกายภาพ (Physical
 flows) ระหว่างการเดินทาง ด้านความปลอดภัย (Safety) โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และ เมื่อ
 พิจารณารายด้าน พบว่า (1) การบริการทางสาธารณสุข หรือสถานพยาบาลภายในเกาะ (2) มีจุดจอด
 เรือที่สะดวกและปลอดภัย อยู่ในระดับมาก (3) การเตรียมอุปกรณ์ชูชีพ / อุปกรณ์ป้องกันอัคคีภัย /
 ชุดปฐมพยาบาลในกรณีฉุกเฉิน (4) มีเจ้าหน้าที่ดูแลความปลอดภัยอย่างทั่วถึงในทุกพื้นที่ของแหล่ง
 ท่องเที่ยว และ (5) การติดตั้งป้าย และสัญญาณเตือนภัย อย่างเหมาะสม อยู่ในระดับปานกลาง

3.5) นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติมีความคิดเห็นต่อองค์ประกอบการจัดการโซ่อุปทาน
 การท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านการไหลเวียนทางข้อมูล ข่าวสาร (Information flows)
 ระหว่างการเดินทาง ด้านข้อมูลข่าวสาร (Information) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณา

รายด้าน พบว่า (1) มีการนำเสนอข้อมูลข่าวสารและสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว (แหล่งท่องเที่ยว) หลากหลายรูปแบบ เช่น แผ่นพับ เว็บไซต์ เป็นต้น (2) มีการนำเสนอข้อมูลข่าวสารและสื่อประชาสัมพันธ์ สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่น ที่พัก ร้านอาหารที่หลากหลายนรูปแบบ เช่น แผ่นพับ เว็บไซต์ เป็นต้น อยู่ในระดับมาก (3) มีศูนย์บริการนักท่องเที่ยวเพื่อให้ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยว และ (4) มีเจ้าหน้าที่ในการตอบคำถาม ซึ่งแจ้งข้อสงสัยให้คำแนะนำได้ เป็นอย่างดี อยู่ในระดับปานกลาง

3.6) นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติมีความคิดเห็นต่อองค์ประกอบการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านการไหลเวียนทางข้อมูลข่าวสาร (Information flows) ระหว่างการเดินทาง ด้านเวลา (Time) โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า (1) ตารางการเดินทางในแต่ละช่วงเวลามีความเหมาะสมไม่ทิ้งช่วงนานจนเกินไป (2) ระยะเวลาในการเดินทางมีความเหมาะสม และ (3) ระยะเวลาในการเดินทางมีความเหมาะสม อยู่ในระดับปานกลาง

3.7) นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติมีความคิดเห็นต่อองค์ประกอบการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านการไหลเวียนทางการเงิน (Financial Flows) ระหว่างการเดินทาง จุดชำระเงิน (Payment) โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า (1) มีจุดแลกเปลี่ยนเงินตราสำหรับนักท่องเที่ยวอย่างเพียงพอ อยู่ในระดับมาก (2) มีบริการชำระเงินผ่านบัตร Credit card และ (3) มีการบริการตู้กดเงินอัตโนมัติ (ATM) อยู่ในระดับปานกลาง

3.8) ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางมาเที่ยวเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ในส่วนความคาดหวังก่อนการเดินทาง หลังเดินทางท่องเที่ยว และความพึงพอใจในภาพรวมในการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี อยู่ในระดับมาก

4. การเปรียบเทียบปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลมีผลต่อความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติต่อการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

เมื่อทำการวิเคราะห์และทดสอบด้วยวิธี T (test) และ F (test) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติต่อการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยจำแนกตามเพศ อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน ภูมิลำเนา พบว่า

4.1) การเปรียบเทียบความต้องการต่อการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยจำแนกตามเพศ ภาพรวมนักท่องเที่ยวที่เพศแตกต่างกันมีระดับความต้องการไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.2) การเปรียบเทียบความต้องการต่อการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยจำแนกตามอายุ ภาพรวมนักท่องเที่ยวที่กลุ่มอายุแตกต่างกันมีระดับความต้องการแตกต่างกัน เมื่อพบความแตกต่างทั้งภาพรวม และรายด้าน อย่างมีนัยสำคัญทาง

สถิติที่ระดับ .05 โดยอายุที่แตกต่างกันมีผลต่อความต้องการองค์ประกอบโลจิสติกส์ท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานีแตกต่างกัน ดังนี้

4.2.1) ระหว่างการเดินทาง พบว่า ระดับความต้องการต่อการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานีของนักท่องเที่ยวอายุ 16 - 24 ปี มีระดับความต้องการแตกต่างจากกลุ่มอายุ 25 - 34 ปี และกลุ่มอายุ 25 - 34 ปี มีระดับความต้องการแตกต่างจากกลุ่มอายุ 60 ปีขึ้นไป

4.2.2) หลังการเดินทาง พบว่า ระดับความต้องการต่อการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานีของนักท่องเที่ยวอายุ 16 - 24 ปี มีระดับความต้องการแตกต่างจากกลุ่มอายุ 25 - 34 ปี กลุ่ม 35 - 44 ปี กลุ่มอายุ 45 - 59 ปี ระดับความต้องการของนักท่องเที่ยวอายุ 25 - 34 ปี มีระดับความต้องการแตกต่างจากกลุ่มอายุ 45 - 59 ปี และกลุ่มอายุ 45 - 59 ปี มีระดับความต้องการแตกต่างจากกลุ่มอายุ 60 ปีขึ้นไป

4.3) การเปรียบเทียบความต้องการต่อการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยจำแนกตามระดับการศึกษา ภาพรวมนักท่องเที่ยวที่กลุ่มระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีระดับความต้องการแตกต่างกัน เมื่อพบความแตกต่างทั้งภาพรวม และรายด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีผลต่อความต้องการองค์ประกอบโลจิสติกส์การท่องเที่ยวในเกาะเต่าจังหวัดสุราษฎร์ธานีแตกต่างกัน ดังนี้

4.3.1) หลังการเดินทาง พบว่า ระดับความต้องการต่อการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานีของนักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาเอกหรือสูงกว่า มีระดับความต้องการแตกต่างจากกลุ่มปริญญาตรี และปริญญาโท

4.4) การเปรียบเทียบความต้องการต่อการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยจำแนกตามอาชีพ ภาพรวมนักท่องเที่ยวที่กลุ่มอาชีพแตกต่างกัน มีระดับความต้องการแตกต่างกัน เมื่อพบความแตกต่างทั้งภาพรวมและรายด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยอาชีพที่แตกต่างกันมีผลต่อความต้องการองค์ประกอบโลจิสติกส์ท่องเที่ยวในเกาะเต่าจังหวัดสุราษฎร์ธานีแตกต่างกัน ดังนี้

4.4.1) ก่อนการเดินทาง พบว่า ระดับความต้องการต่อการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานีของกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีอาชีพอื่น ๆ มีระดับความต้องการแตกต่างจากกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เป็นนักศึกษาและพนักงานเอกชน

4.4.2) ระหว่างการเดินทาง พบว่า ระดับความต้องการต่อการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานีของกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีอาชีพเป็นพนักงานเอกชนมีระดับความต้องการแตกต่างจากกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีอาชีพธุรกิจส่วนตัว / เจ้าของกิจการ และกลุ่มอาชีพอื่นๆ

4.4.3) หลังการเดินทาง พบว่า ระดับความต้องการต่อการจัดการ ใช้อุปทาน การท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานีของนักท่องเที่ยวกลุ่มนักศึกษา มีระดับความต้องการ แตกต่างจากกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีอาชีพพนักงานเอกชน และธุรกิจส่วนตัว / เจ้าของกิจการ

4.5) การเปรียบเทียบความต้องการต่อการจัดการ ใช้อุปทานการท่องเที่ยว ในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยจำแนกตามรายได้ พบว่า นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ที่มีระดับ รายได้แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อองค์ประกอบโลจิสติกส์ท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

4.6) การเปรียบเทียบความต้องการต่อการจัดการ ใช้อุปทานการท่องเที่ยว ในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยจำแนกตามภูมิลำเนา พบว่า ภาพรวมนักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนา แตกต่างกันมีระดับความต้องการภาพรวมไม่แตกต่างกัน หากแต่พบความแตกต่างรายด้าน อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยภูมิลำเนาที่แตกต่างกันมีผลต่อความต้องการองค์ประกอบ โลจิสติกส์ท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานีแตกต่างกัน ดังนี้

4.6.1) ก่อนการเดินทาง พบว่า ระดับความต้องการต่อการจัดการ ใช้อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานีของกลุ่มนักท่องเที่ยวที่ไม่ตอบ มีระดับ ความต้องการแตกต่างจากกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในทวีปเอเชียและทวีปอเมริกาเหนือ

4.6.2) ระหว่างการเดินทาง พบว่า ระดับความต้องการต่อการจัดการ ใช้อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานีของกลุ่มนักท่องเที่ยวที่ไม่ตอบ มีระดับ ความต้องการแตกต่างจากกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในทวีปเอเชียทวีปอเมริกาเหนือและ ออสเตรเลีย กลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในทวีปเอเชีย มีระดับความต้องการแตกต่างจากกลุ่ม นักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในทวีปยุโรป และกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในทวีปยุโรป มีระดับความต้องการแตกต่างจากกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในทวีปอเมริกาเหนือ

ส่วนที่ 2 ทดสอบสมมติฐาน

จากสมมติฐานการศึกษาเรื่อง “การจัดการ ใช้อุปทานท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัด สุราษฎร์ธานี” มีผลการทดสอบสมมติฐานดังต่อไปนี้

สมมติฐานที่ 1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ที่แตกต่างกัน มีผลต่อการจัดการ ใช้อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีผลการทดสอบ สมมติฐาน ดังนี้

ยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ดังนี้ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ แตกต่างกันมี ผลต่อการจัดการ ใช้อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ ดังนี้ เพศ รายได้ ภูมิลำเนา ไม่แตกต่างกันไม่มีผลต่อ องค์ประกอบโลจิสติกส์ท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

สมมติฐานที่ 2 ด้านองค์ประกอบการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ มีผลการทดสอบสมมติฐาน ดังนี้

ด้านองค์ประกอบของโซ่อุปทานการท่องเที่ยว ก่อนการเดินทาง ระหว่างการเดินทาง และหลังการเดินทางมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ด้วยค่าสหสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง ($r = 0.804$, $r = 0.855$, $r = 0.816$) ตามลำดับ อยู่ในระดับสูง

สมมติฐานที่ 3 ด้านองค์ประกอบการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยว ส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวม มีผลการทดสอบสมมติฐาน ดังนี้

ด้านองค์ประกอบการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวมต่อการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ซึ่งอิทธิพลขององค์ประกอบการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวทุกด้านส่งผลในทิศทางบวกเรียงตามระดับอิทธิพลจากมากไปน้อย ได้แก่ ทางกายภาพ (Physical flows) ด้านสิ่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยว (Attraction) ($r = 0.502$) ทางข้อมูลข่าวสาร (Information flows) ระหว่างการเดินทาง ($r = 0.141$) ทางการเงิน (Financial flows) ($r = 0.139$) และทางกายภาพ (Physical flows) ด้านความปลอดภัย (Safety) ($r = 0.134$) ตามลำดับ

ซึ่งสามารถเขียนสมการการถดถอยในรูปคะแนนดิบ ดังนี้

$$\hat{Y} = 0.379 + 0.568 (\text{ทางกายภาพ (Physical flows) ด้านสิ่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยว (Attraction)}) + 0.131 (\text{ทางข้อมูลข่าวสาร (Information flows) ระหว่างการเดินทาง}) + 0.135 (\text{ทางกายภาพ (Physical flows) ด้านความปลอดภัย (Safety)}) + 0.125 (\text{ทางการเงิน (Financial flows)})$$

2. แนวทางการจัดการโซ่อุปทานท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

จากความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติและหน่วยงานภาครัฐ และผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว (ที่พัก ร้านอาหาร และบริษัททัวร์) พบว่า

ด้านการไหลเวียนทางกายภาพ (Physical flows) เป็นส่วนสำคัญของการตัดสินใจในการเดินทางท่องเที่ยว ควรปรับปรุงระบบสาธารณูปโภคพื้นฐาน เช่น การขยายท่าเทียบเรือ การพัฒนาและปรับปรุงถนนภายในเกาะเต่า เพื่อให้สะดวกแก่การเดินทางภายในเกาะเต่า ควรจัดให้มีระบบไฟฟ้า น้ำประปา ที่เหมาะสมและเพียงพอกับความต้องการของประชาชนชนและนักท่องเที่ยว ควรมีการอนุรักษ์ ฟื้นฟูทรัพยากรใต้ท้องทะเลเกาะเต่า เช่น การจัดระเบียบการปิดเกาะเพื่อเป็น พื้นที่ปะการัง และสิ่งแวดล้อมทางทะเล หรือการเก็บขยะแนวปะการัง ตลอดจนการกำจัดขยะที่มีจำนวนมากภายในเกาะ โดยเริ่มตั้งแต่การฝึกจิตสำนึกและให้ความรู้แก่ประชาชน ผู้ประกอบการ นักท่องเที่ยว ในการคัดแยกขยะ ตลอดจนการเพิ่มการรักษาความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยว

ด้านการไหลเวียนทางข้อมูลข่าวสาร (Information flows) ควรปรับปรุง / เพิ่มแผนที่ ป้ายบอกทางในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว พัฒนาแอปพลิเคชันที่ใช้ท่องเที่ยวเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี การอัปเดตข้อมูลการท่องเที่ยว รวมถึงการสร้างเครือข่ายความเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวของเกาะเต่า

เกาะพะงัน และเกาะสมุย (หมู่เกาะทะเลใต้) โดยการทำการตลาดร่วมกันทั้งในประเทศและต่างประเทศ ตลอดจนการสร้างภาพลักษณ์และความเชื่อมั่นของการท่องเที่ยวเกาะเต่า ผ่านสื่อต่างในระดับ Global ทั้งสื่อ Online และ Offline

ด้านการไหลเวียนทางการเงิน (Financial flows) หน่วยงานภาครัฐควรให้ความช่วยเหลือทางด้านงบประมาณเพื่อนำงบประมาณดังกล่าวมาพัฒนาการท่องเที่ยวในเกาะเต่าจังหวัดสุราษฎร์ธานี และควรมีการควบคุมราคาอาหาร เครื่องดื่ม และแท็กซี่ ให้มีความเหมาะสมเพื่อป้องกันการเอาเปรียบนักท่องเที่ยว

อภิปรายผล

การศึกษาเรื่อง “การจัดการโซ่อุปทานท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี” สามารถตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัยและนำมาอภิปรายผล มีรายละเอียด ดังนี้

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมและความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่างชาติต่อการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ผลการศึกษา พบว่า พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางมาท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ว่ามีระดับความคิดเห็นต่อการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า การจัดการการไหลเวียนทางกายภาพ (Physical flows) ภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีความสอดคล้องกับเด็กกิ่งศักดิ์ ชัยชาญ (2556) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาคุณภาพการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการวิจัยพบว่า องค์กรประกอบโลจิสติกส์การท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์ต่อการกลับมาเที่ยวซ้ำ ได้แนวทางในการพัฒนาการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวในมุมมองของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง แบ่งเป็น 4 ส่วน คือ (1) การเคลื่อนที่ทางกายภาพ เช่น นักท่องเที่ยวสามารถเข้ามาในแหล่งท่องเที่ยวได้ง่าย สะดวก รวดเร็ว และปลอดภัย (2) การเคลื่อนที่ของสารสนเทศ เช่น เว็บไซต์ที่สวยงาม ดึงดูดใจ ข้อมูลครบถ้วน จัดทำป้ายบอกทางให้ชัดเจน ภาษาเข้าใจ (3) การเคลื่อนที่ทางการเงิน เช่น เพิ่มเครื่องเบิกรเงินสดอัตโนมัติ (ATM) และองค์กรประกอบอื่น ๆ สิ่งนี้ทำให้เห็นว่าการจัดการด้านกายภาพเป็นสิ่งที่นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญ อีกทั้งยังรวมไปถึงการทำให้เกิดพฤติกรรมกลับมาเที่ยวซ้ำ เพื่อเป็นการกระตุ้นระบบเศรษฐกิจของประเทศไทยอีกด้วย ในเรื่องของความพึงพอใจความพึงพอใจโดยรวมต่อการเดินทางท่องเที่ยวชาวต่างชาติ แสดงว่าอิทธิพลขององค์กรประกอบจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวทุกด้าน ส่งผลในทิศทางบวกเรียงตามระดับอิทธิพลจากมากไปน้อย ได้แก่ ทางกายภาพ (Physical flows) ด้านสิ่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยว (Attraction) ทางข้อมูลข่าวสาร (Information flows) ระหว่างการเดินทางทางการเงิน (Financial flows) และทางกายภาพ (Physical flows) ด้านความปลอดภัย (Safety) ซึ่งสอดคล้องกับ อัครพงศ์ อันทอง (2555) ได้ทำการวิจัยเรื่อง อิทธิพลของคุณค่าที่ได้รับจากสิ่ง

ดึงดูดใจและการจัดการ โลจิสติกส์ต่อความพึงพอใจและความภักดีต่อการท่องเที่ยวเชียงใหม่ ผลการวิจัย พบว่า คุณค่าที่นักท่องเที่ยวได้รับจากการจัดการ โลจิสติกส์ในการท่องเที่ยวที่เกี่ยวกับการจัดการการไหลเวียนทางกายภาพ การเงิน และข้อมูลข่าวสาร เป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความพึงพอใจและความภักดีต่อการท่องเที่ยวเชียงใหม่ ส่วนการจัดการการไหลเวียนทางด้านข้อมูลข่าวสาร (Information flows) ด้านข้อมูลข่าวสาร (Information) ของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก พบว่า มีการนำเสนอข้อมูลข่าวสารและสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว (แหล่งท่องเที่ยว) หลากหลายรูปแบบ มีการนำเสนอข้อมูลข่าวสารและสื่อประชาสัมพันธ์ถึงอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่น ที่พัก ร้านอาหาร ที่หลากหลายรูปแบบ และมีศูนย์บริการนักท่องเที่ยวเพื่อให้ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยว การจัดการการไหลเวียนทางการเงิน (Financial flows) ด้านจุดชำระเงิน (Payment) ของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับลดาพรรณ สว่างอารมณ์ (2553) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การจัดการ โลจิสติกส์เพื่อการท่องเที่ยวในจังหวัดชลบุรี ผลการวิจัยพบว่า คุณค่าที่นักท่องเที่ยวได้รับจากการเยี่ยมชมสิ่งดึงดูดใจต่อการท่องเที่ยวในจังหวัดชลบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก และมีความสัมพันธ์เชิงบวกคุณค่าที่นักท่องเที่ยวได้รับจากการจัดการการไหลเวียนด้านข้อมูลข่าวสาร โดยรวมอยู่ในระดับมากและมีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับมากกับความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวในจังหวัดชลบุรี และการจัดการการไหลเวียนด้านการเงิน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลางและมีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับปานกลางกับความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวในจังหวัดชลบุรี ด้านลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ที่แตกต่างกันมีผลต่อการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ปัจจัยด้านอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ แตกต่างกันมีผลต่อมีผลต่อการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยสอดคล้องกับปณิสา สิริรุ่งโรจน์กนก (2559) ได้ทำการวิจัยเรื่อง พฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการ โลจิสติกส์การท่องเที่ยว กรณีศึกษา ตลาดน้ำอัมพวาจังหวัดสมุทรสงคราม ผลการวิจัย พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีลักษณะประชากรศาสตร์แตกต่างต่อความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการ โลจิสติกส์การท่องเที่ยวในภาพรวมพบว่า ความพึงพอใจต่อการจัดการ โลจิสติกส์การท่องเที่ยวในภาพรวมทุกด้านในกรณีที่มีช่วงอายุแตกต่างกันได้เฉลี่ยต่อเดือนและภูมิลำเนาแตกต่างกัน สอดคล้องกับนัยนา ไพบูลย์ (2552) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การสำรวจความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวภายในประเทศ ตามตัวชี้วัดการจัดการ โลจิสติกส์ด้านการท่องเที่ยว : กรณีศึกษาสถานที่ท่องเที่ยว เกาะช้าง เกาะลันตา ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ อายุ จำนวนครั้ง ที่มาเที่ยว รูปแบบการท่องเที่ยว และรายได้ที่แตกต่างกันจะมีความพึงพอใจที่แตกต่างกันนักท่องเที่ยวที่มีความพึงพอใจต่อการจัดการ โลจิสติกส์การท่องเที่ยวภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางโดยเรียงลำดับ ได้แก่ ด้านการเคลื่อนที่ของข้อมูลข่าวสาร (Information flows) ด้านการเคลื่อนที่ด้านการเงิน (Financial flows) และด้านการเคลื่อนที่ทางกายภาพ (Physical

flows) ดังนั้นปัจจัยในทุกด้านที่กล่าวมาข้างต้น สามารถนำผลวิจัยที่ได้ศึกษาไปปรับใช้ในการวางแผนวางกลยุทธ์ที่ทำให้เกิดการท่องเที่ยวให้มากขึ้น โดยก่อให้เกิดผลดีหลายประการ ไม่ว่าจะเป็นด้านรายได้ของคนในชุมชน และยังส่งผลดีด้านเงินหมุนเวียนในประเทศอีกด้วย

2. เพื่อเสนอแนวทางการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยว ในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

จากการสัมภาษณ์การแสดงความความคิดเห็นปัญหาเรื่อง จำนวนขยะเพิ่มมากขึ้นในแต่ละปี นับเป็นปัญหาที่สำคัญมาก ซึ่งมีผลต่อการท่องเที่ยวโดยตรง และยังส่งผลต่อชุมชน การจัดการขยะที่มีจำนวนมากขึ้น ทำให้มีสารพิษปนเปื้อนในทะเลและชุมชน ตลอดจนบางส่วนก็ลงไปในน้ำทะเล ทำให้เกิดปัญหาขยะในทะเลตามมา ทำให้ส่งผลกระทบต่อสัตว์น้ำทะเลและสิ่งแวดล้อมในทะเล เช่น ปัญหาขยะในท้องทะเล ปะการังเสื่อมโทรม ทศนิยภาพทางทะเลเกิดความไม่น่ามองเป็นปัญหาใหญ่ ขยะบางประเภทก่อให้เกิดอันตรายต่อมนุษย์ เช่นขยะที่มีคม และขยะพิษ นอกจากนี้ขยะพิษที่ถูกทิ้งลงในทะเลยังสามารถสะสมความเป็นพิษในสิ่งแวดล้อมและสายใยอาหารในระบบนิเวศ ความสวยงามของพื้นที่ท่องเที่ยวตามธรรมชาติ ทำให้เกิดมลภาวะเป็นพิษต่อแหล่งท่องเที่ยว สัตว์จำนวนมากตายจากการกินขยะ เพราะเข้าใจผิดคิดว่าเป็นอาหาร โดยเฉพาะบริเวณกองหินใกล้ฝั่งที่อุดมสมบูรณ์ไปด้วยฝูงปลา โดยมีเรื่องของการพัฒนาการท่องเที่ยวควบคู่ไปด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ ชัชวาล พูลจวง ปริณภา จิตราภรณ์ (2558) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การบริหารจัดการ โลจิสติกส์ การท่องเที่ยวทางน้ำ ตำบลเกาะเกร็ด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อองค์ประกอบของระบบ โลจิสติกส์การท่องเที่ยวในภาพรวม แต่ละด้านมีความพึงพอใจในระดับปานกลางถึงมากที่สุดสำหรับผลสรุปเกี่ยวกับความพึงพอใจของกลุ่มชุมชน/ผู้ค้าในแหล่งท่องเที่ยวที่มีต่อผลของการเป็นแหล่งท่องเที่ยวและความพร้อมด้านการจัดการ โลจิสติกส์มีความพึงพอใจระดับมากถึงมากที่สุด ผลจากการสัมภาษณ์ในแนวทางการพัฒนาปรับปรุงความสามารถของชุมชนด้านการจัดการ โลจิสติกส์ในชุมชนมีแนวทางแก้ปัญหาและพัฒนาด้านการท่องเที่ยวผลการสัมภาษณ์ในองค์ประกอบและการบริหารจัดการ โลจิสติกส์ ผู้ประกอบการท่องเที่ยวทางน้ำมีการเตรียมความพร้อมกรณีเหตุฉุกเฉินและรวมกลุ่มให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน สอดคล้องกับนัยนา ไพบุลย์ (2552) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การสำรวจความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวภายในประเทศ ตามตัวชี้วัดการจัดการ โลจิสติกส์ด้านการท่องเที่ยว : กรณีศึกษาสถานที่ท่องเที่ยว เกาะช้าง เกาะลันตา มีข้อเสนอแนะ ได้แก่ 1) ควรมีการบำรุงรักษา การท่องเที่ยวให้มีความอุดมสมบูรณ์ 2) ควรมีการเพิ่มช่องทางในการประชาสัมพันธ์ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวให้มากกว่านี้ 3) ควรมีระบบการควบคุมสิ่งปฏิกูลที่ส่งผลกระทบต่อแหล่งท่องเที่ยว 4) ควรมีวิธีการบริหารจัดการพื้นที่การขนส่งให้เป็นประโยชน์มากกว่านี้ 5) ควรให้ภาครัฐเข้ามามีบทบาททั้งการสนับสนุนและควบคุมการใช้ทรัพยากรให้มากขึ้น และ 6) ควรมีการแก้ไขระบบเส้นทาง การคมนาคมท่องเที่ยวภายในเกาะ และยังสอดคล้องกับทวิศักดิ์ เทพพิทักษ์ และคณะ (2550) ได้ทำการวิจัยเรื่อง บทบาทของการจัดการ โลจิสติกส์และการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว หมู่เกาะ

ด้านอย่างยั่งยืน ผลการวิจัยพบว่า เกษะล้านควรสร้างแหล่งท่องเที่ยวใหม่เพิ่มขึ้นและปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวที่มีอยู่เดิมก่อนที่จะกลายเป็นแหล่งเสื่อมโทรมและเกิดปัญหามลพิษด้านขยะ น้ำและเสียงในอนาคต และเกษะล้านควรวางแผนการบริหารจัดการขยะ (Reverse logistics) ที่เกิดขึ้นจากการขยายตัวของนักท่องเที่ยว ถัดมาคงหนีไม่พ้นเรื่องภาพรวมของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้วยการเติบโตของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ มีอัตราการเติบโตสูงขึ้น เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ควรมีการจัดการโปรโมทเรื่องราวข่าวสารของเกาะให้เพิ่มขึ้นผ่านช่องทางออนไลน์ต่างๆ การทำเว็บไซต์ที่สวยงาม ดึงดูดความสนใจ มีสิ่งอำนวยความสะดวกสบายที่ครบครัน มีกิจกรรมทางการท่องเที่ยวให้นักท่องเที่ยวได้เพลินเพลิน ซึ่งสอดคล้องกับ ชัยฤทธิ์ ทองรอด (2559) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม จังหวัดนครปฐม ผลการวิจัย พบว่า ในภาพรวมนักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจในระดับมาก ส่วนด้านที่นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจมากที่สุด ได้แก่ การเคลื่อนไหวด้านสารสนเทศ มีการจัดทำเอกสารเผยแพร่ การสื่อสารผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ เว็บไซต์ ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว และโฆษณาตามสื่อต่างๆ ความสะดวกสบายที่ได้รับจากการท่องเที่ยวและการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว และทัศนีย์ สิริวิทยกุล (2560) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การจัดการโซ่อุปทานสำหรับการท่องเที่ยวในชุมชนบ้านเชียง จังหวัดอุดรธานี ด้านสารสนเทศควรมีการนำเอา ระบบการสื่อสารสังคมออนไลน์มาใช้ในการประชาสัมพันธ์ข้อมูลให้มากขึ้น และสอดคล้องกับ ชัยรัช ทองอินทร์ (2549) ได้ทำการวิจัยเรื่อง กระบวนการทัศนของการจัดการโลจิสติกส์สำหรับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทย ผลการวิจัยพบว่ากระบวนการทัศนของโลจิสติกส์สำหรับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว จะเป็นแนวทางสำคัญในการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ควบคู่ไปกับการดำเนินงานด้านโลจิสติกส์ ซึ่งมีส่วนสำคัญในการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขัน สร้างความมั่งคั่งให้กับประเทศได้ในที่สุด

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเรื่อง การจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1) พฤติกรรมและความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติต่อการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ผู้ให้บริการในการท่องเที่ยว ควรให้ความสำคัญในด้านการส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวที่น่าสนใจเป็นพิเศษ เนื่องจากนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติให้ความสำคัญในด้านนี้

มากที่สุด มีการจัดทำโปรโมชั่นให้เหมาะสมกับช่วงเวลา เทศกาลต่าง ๆ เพื่อเป็นการกระตุ้นพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวต่างชาติได้

1.2) แนวทางการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ในปัจจุบันสื่อโฆษณานำเสนอข้อมูลจากเครือข่ายสื่อสังคมออนไลน์ในเรื่องการประชาสัมพันธ์ จึงทำให้การค้นหาข้อมูลเป็นปัจจัยที่ถูกรบกวนเข้าไป ดังนั้น ผู้ให้บริการในการท่องเที่ยว จึงต้องมีการปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ เพื่อดึงความสนใจของผู้บริโภคให้มากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไปดังนี้ ควรมีการศึกษา วิจัย หาแนวทางการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี อื่น ๆ เพิ่มเติม ซึ่งจะมีส่งผลต่อพฤติกรรมและความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่แตกต่างกัน รวมไปถึงด้านความสัมพันธ์ของปัจจัยที่แตกต่างกันอีกด้วย

บรรณานุกรม

บรรณานุกรมภาษาไทย

กมลชนก สุทธิวาหนฤพุดิ และคณะ. (2547). การจัดการโซ่อุปทานและโลจิสติกส์. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ท็อป/แมคกรอ-ฮิล.

กรวรรณ สังขกร และคณะ. (2558). การเชื่อมโยงห่วงโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในภาคเหนือตอนบน เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ. (รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์). กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว).

กรุงเทพธุรกิจ. (2557). ครม.ไฟเขียวท่องเที่ยวไทยเป็นวาระแห่งชาติ ปี 2558.

เข้าถึงเมื่อ 14 เมษายน 2561. จาก <http://www.bangkokbiznews.com/news/detail/616914>
กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2560). สถานการณ์การท่องเที่ยวเดือนธันวาคม 2560.

เข้าถึงเมื่อ 14 เมษายน 2561. จาก https://www.mots.go.th/ewt_dl_link.php?nid=9882
_____. (2561). สถิตินักท่องเที่ยวภายในประเทศ (จำแนกตามภูมิภาคและจังหวัด). เข้าถึงเมื่อ 14
เมษายน 2561. จาก https://www.mots.go.th/more_news.php?cid=438&filename=index
_____. (2561). แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2560 - 2564). เข้าถึงเมื่อ 14

เมษายน 2561. จาก <http://www.dpe.go.th/content/file/download/0524171495596785.pdf>
กาญจน์เหรียญทอง. (2556). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวตลาดน้ำอัมพวา จังหวัด.
สมุทรสงคราม. สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยสยาม.

กิตติ สุทธิสัมพันธ์. (2542). ความคิดเห็นของตัวแทนออกของต่อพิธีการศุลกากรในการนำสินค้าเข้า
จากต่างประเทศ กรณีศึกษาการนำเข้าทางสถานีศุลกากรท่าอากาศยานกรุงเทพ. วิทยานิพนธ์
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร:
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

_____. (2552). โลจิสติกส์ท่องเที่ยวและโลจิสติกส์การผลิต. เข้าถึงเมื่อ 14 เมษายน 2561.

จาก <http://www.tourismlogistics.com>

ฉลองศรี พิมลสมพงษ์. (2536). การวางแผนและพัฒนาตลาดการท่องเที่ยว. กรุงเทพมหานคร: คณะ
มนุษยศาสตร์. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

_____. (2542). การวางแผนและการพัฒนาตลาดการท่องเที่ยว. กรุงเทพมหานคร: คณะมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

- _____. (2546). การวางแผนและพัฒนาตลาดการท่องเที่ยว. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ชัชวาล พูลจวง ปริณภา จิตรภักดิ์. (2558). การบริหารจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวทางน้ำ ตำบลเกาะเกร็ด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี. หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชน เจริญยุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- ชัยวิช ทองอินทร์. (2549). กระบวนทัศน์ของการจัดการโลจิสติกส์สำหรับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทย. บทความประชุมเชิงวิชาการประจำปี 2549 การจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน ครั้งที่ 6. คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง
- ชัยฤทธิ์ ทองรอด. (2559). การจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม จังหวัดนครปฐม. วารสารดุสิตบัณฑิตทางสังคมศาสตร์. (ฉบับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์) ปีที่ 6 ฉบับที่ 1 มกราคม - เมษายน 2560.
- ฐาปนา บุญหล้า. (2549). โลจิสติกส์ประเทศไทย. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น).
- ดอน นาคทรพรพ. (2558). ทิศทางอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวต่อภาพรวมเศรษฐกิจของไทย โอกาสและอนาคตของธุรกิจท่องเที่ยวและบริการ “มองภาพใหญ่ ท่องเที่ยวไทย 2558” ธนาคารแห่งประเทศไทย.
- เดกิงศักดิ์ ชัยชาญ. (2555). การจัดการโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวในอำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.
- _____. (2556). การพัฒนาคุณภาพการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. (รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์). มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.
- ทวีศักดิ์ เทพพิทักษ์. (2551). บทบาทของการจัดการโลจิสติกส์และการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหมู่เกาะล้านอย่างยั่งยืน. (รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์). กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว).
- ทัศนีย์ สิริวิทยกุล. (2560). การจัดการโซ่อุปทานสำหรับการท่องเที่ยวในชุมชนบ้านเชียง จังหวัดอุดรธานี. วารสารรัชต์ภาคย์. ปีที่ 11 ฉบับที่ 24 กันยายน - ธันวาคม 2560.
- ชนิด ไตรรัตน์. (2550). การประยุกต์ใช้โลจิสติกส์และโซ่อุปทาน. กรุงเทพมหานคร: ประชุมท่องเที่ยวพร้อมตั้ง กรุ๊ป จำกัด.
- นิรันดร ทัพไชย. (2550). กลยุทธ์การตลาดในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2535). หลักการวิจัยเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.

- บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. (2557). **พฤติกรรมนักท่องเที่ยว**. (พิมพ์ครั้งที่ 2). นนทบุรี: หจก.เฟิร์นข้าหลวง
พรีนติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- ปทุมพร วรชิตพิงศ์. (2552). **การพัฒนาหลักสูตรการจัดการการท่องเที่ยวในชุมชนเพื่อความยั่งยืน**.
ครุศาสตร์อุตสาหกรรมดุสิตบัณฑิต. สาขาวิชาวิจัยและพัฒนาหลักสูตร ภาควิชาบริหาร
เทคนิคศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- ปณัสยา สิริรุ่งโรจน์กนก. (2559). **พฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการ**
จัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยว กรณีศึกษา ตลาดน้ำอัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม.
งานนิพนธ์ วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ โลจิสติกส์และโซ่อุปทาน
คณะ โลจิสติกส์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ประชาชาติธุรกิจ. (2557). **เกาะเต่า ติดอันดับ 10 เกาะยอดนิยมของโลก และอันดับ 1 ในเอเชีย**.
เข้าถึงเมื่อ 14 เมษายน 2561.
จาก https://www.prachachat.net/news_detail.php?newsid=1392973754
- _____. (2557). **เกาะเต่าพันรายได้ท่องเที่ยว 6 พันล้าน. จีแก่ปมที่ราชพัสดุยกเกาะ-สาธารณูปโภค**
โตไม่ทัน. เข้าถึงเมื่อ 14 เมษายน 2561.
https://www.prachachat.net/news_detail.php?newsid=1404108601
- ประทีป สายเสนและรัตนา ภูศิลป์. (2536). **ท้องถิ่นของเราจังหวัดสุราษฎร์ธานี**. กรุงเทพมหานคร:
สามเจริญพานิชย์.
- ปานจิต มีเพียร. (2550). **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกสถานที่พักของนักท่องเที่ยวชาว**
ต่างประเทศ ในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี. การค้นคว้าอิสระ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สาขาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- ผ่องศรี วาณิชย์ศุภวงศ์. (2546). **เอกสารคำสอนระเบียบวิธีวิจัยทางการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 4. ปัตตานี
: ฝ่ายเทคโนโลยีการศึกษา สำนักวิทยบริการมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ไพรัช พิบูลย์รุ่งโรจน์. (2555). **แนวคิดและเทคนิคการจัดการโลจิสติกส์ในการท่องเที่ยว (Tourism**
Logistics : Concepts and Technique). เข้าถึงเมื่อ 14 เมษายน 2561. จาก
<http://www.etatjournal.com/web/menu-read-web-etatjournal/menu-read-web-etatjournal/menu-2014/menu-2014-jan-mar/563-12557-aec>
- _____. (2555). **พจนานุกรมการจัดการและเศรษฐศาสตร์ว่าด้วยโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน**
(Dictionary of Logisitcs and Supply Chain Management and Economics).
คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. เข้าถึงเมื่อ 14 เมษายน 2561. จาก
<https://pairach.com/supplychaindictionary>

- โพสต์ทูเดย์. (2558). เกาะเต่าติดอันดับ 5 สถานที่พักร้อนระดับโลก. เข้าถึงเมื่อ 14 เมษายน 2561.
<https://www.posttoday.com/world/360491>
- นัยนา ไพบูลย์. (2552). การสำรวจความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวภายในประเทศ ตามตัวชี้วัดการจัดการโลจิสติกส์ด้านการท่องเที่ยว : กรณีศึกษาสถานที่ท่องเที่ยว เกาะช้าง เกาะล้าน และ เกาะเสม็ด. สารนิพนธ์ วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโซ่อุปทานแบบบูรณาการ. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- นิรันดร ทัพไชย. (2550). กลยุทธ์การตลาดในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว. (พิมพ์ครั้งที่ 6). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมชिरาช.
- มิ่งสรรพ ขาวสะอาด และคมสัน สุริยะ. (2551). การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงบูรณาการที่ยั่งยืนในลุ่มแม่น้ำโขง 3: การเปรียบเทียบเชิงโลจิสติกส์. เชียงใหม่: สถาบันวิจัยสังคม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- มิ่งสรรพ ขาวสะอาด และคณะ. (2556). เศรษฐศาสตร์ว่าด้วยการท่องเที่ยว **Tourism Economics**. เชียงใหม่: สถาบันวิจัยสังคม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). **พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ นานมีบุ๊คพับลิเคชั่นส์.
- ลดาวรณ สว่างอารมณ์. (2553). การจัดการโลจิสติกส์เพื่อการท่องเที่ยวในจังหวัดชลบุรี. **บทความประชุมวิชาการมหาวิทยาลัยศรีปทุม ประจำปี 2553**. มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี.
- วรรณาวงษ์วานิช. (2546). **ภูมิศาสตร์การท่องเที่ยว**. (พิมพ์ครั้งที่ 2) กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วินิจ วีรยางกูร. (2532). **การจัดการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว**. (พิมพ์ครั้งที่ 1). ภาควิชาบริหารธุรกิจ: กรุงเทพมหานคร.
- ศิริชัย กาญจนวาสิ. (2544). **ทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม**. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศรีสมรภัค อินทุจันทร์ยัง (2558). การศึกษาโซ่อุปทานและตัวแบบข้อมูลในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศไทย. (รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์). กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว).
- ศุภลักษณ์ อัครางกูร. (2551). **พฤติกรรมนักท่องเที่ยว**. ขอนแก่น: คลังนานาวิทยา.
- สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. (ม.ป.ป.) **แผนยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมั่นด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยวต่างชาติ**. กรุงเทพมหานคร.

- สมบัติ ท้ายเรือคำ. (2551). **วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย**. มหาสารคาม. ภาควิชาวัดผลและวิจัย. การศึกษา คณะศึกษาศาสตร์. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สิริรัตน์ นาคแป้น. (2555). **พฤติกรรมและแรงจูงใจของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ. ในการมาท่องเที่ยว เกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี**. วิทยานิพนธ์ หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาการจัดการ การท่องเที่ยว คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธุรกิจ บัณฑิตย์.
- สุจิตา ศรีไชยวาน. (2554). **ห่วงโซ่อุปทานการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ กรณีศึกษา อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่จังหวัดนครราชสีมา**. วิทยานิพนธ์ หลักสูตรปริญญาการจัดการมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.
- สุริรัตน์ เตชะทวิวรรณ. (2545). **พฤติกรรมนักท่องเที่ยว. (เอกสารประกอบการสอน)**. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สำนักข่าวไทย. (2561). **รายได้ท่องเที่ยว ช.ค.60 สร้างสถิติ 1.9 แสนล้านบาท**. เข้าถึงเมื่อ 14 เมษายน 2561. จาก <http://www.tnamcot.com/view/5a5db101e3f8e420a6434e42>
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2560). **แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา ระบบโลจิสติกส์ของประเทศไทย ฉบับที่ 3 (พ.ศ.2560 - 2564)**. กรุงเทพมหานคร.
- สำนักงานประชาสัมพันธ์จังหวัดสุราษฎร์ธานี. (2561). **จังหวัดสุราษฎร์ธานีเดินหน้าพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่บนบก หวังกระจายรายได้สู่ชุมชนอย่างทั่วถึง**. เข้าถึงเมื่อ 2 มิถุนายน 2559. จาก http://thainews.prd.go.th/website_th/news/print_news/WNECO6101170010012
- อมลีนรัศมี ศรีบัวนา. (2559). **การจัดการโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวในวัดศรีสุพรรณ**. สารนิพนธ์ ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. สาขาวิชาบริหารธุรกิจ. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- อารยา อินคชสาร. (2554). **การประเมินศักยภาพของตลาดน้ำวัดกลางคูเวียงเพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ**. วิทยานิพนธ์ หลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาการจัดการภาครัฐ และภาคเอกชน. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อาทิตย์ยาพร อรุณพิพัฒน์พงศ์. (2554). **การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มชาติพันธุ์ นครพนม**. วิทยานิพนธ์ หลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- อัครพงศ์ อ้นทอง. (2555). **การจัดการโลจิสติกส์กับความจงรักภักดี ต่อการท่องเที่ยวในจังหวัด เชียงใหม่**. วารสารบริหารศาสตร์ (หน้า 29-44). มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี .
- แอทสยาม. (2539). **คู่มือเที่ยว เกาะเต่า เกาะนางยวน ฉบับสมบูรณ์**. เข้าถึงเมื่อ 14 เมษายน 2561. http://www.atsiam.com/articles/article_detail.asp?AR_ID=43

BIBLIOGRAPHY

- Benavides, L., De Eskinazis, V., and Swan, D. (2012). **Six steps to successful supply chain collaboration. Supply Chain Quarterly**, 6(2). [Online]. Available: <http://www.supplychainquarterly.com/topics/Strategy/20120622-six-stepsto-successful-supply-chain-collaboration/>. Retrieved on September 12, 2018.
- Carey, P. J., Oberst, M. T., McCubbin, M. A., & Hughes, S. H. (1991). Appraisal and caregiving burden in family members caring for patients receiving chemotherapy. **Oncology. Nursing Forum**, 18, pp. 1341-1347.
- Christopher, M. (2005). **Logistics and Supply Chain Management: Creating Value-Adding Network 3rd ed**. Harlow: Prentice-Hall.
- Christopher, M. L. (2011). **Logistics & supply chain management**. Harlow, England ;New York : Financial Times Prentice Hall.
- Cochran, W. G. (1967). **Statistical Methods**. Ames, Iowa: The Iowa State University Press.
- Coltman , Michael M. (1989). **Tourism Marketing**. New York: Van Nostrand Reinhold.
- Cooper, M. C., Lambert, D. M., & Pagh, J. D. (1997). Supply chain management: more than a new name for logistics. **The International Journal of Logistics Management**, 8(1), 1 - 14. doi: 10.1108/09574099710805556.
- CSCMP. (2006). **CSCMP: Council of Supply Chain Management Professionals**. [Online]. Available: <http://www.cscmp.org/Website/AboutCSCMP/Definitions/Definitions.asp>. Retrieved on September 12, 2018.
- Foster, C. D. (1971). **Politics, Finance and the Role Economics: An Essay on the Control of Public Enterprise**. London: Allen and Unwin.
- Good, Carter V. (1973). **Dictionary of Education**. New York: McGraw-Hill Book.
- Hinkle, D.E. (1998). **Applied Statistics for the Behavioral Sciences**. Boston : Houghton Mifflin.
- Jafari, J. (1974). **The components and nature of tourism: The tourism market basket of goods and services**. *Annals of Tourism Research*, Vol. 1,no. 3, p. 73 - 89.
- Jang, S.C., Morrison, A.M., O'Leary, J.T. (2004). "A Procedure for Target Selection in. *Tourism, Journal of Travel and Tourism Marketing*. 16 (1) : 19 - 33.

- Johns. (1996). **Organizational Behavior: Understanding and Managing life at work**. 4th ed. New York: Harper Collins College.
- Kaukal, M., Hopken, W., & Werthner, H. (2000). An approach to enable interoperability in electronic tourism markets. **Proceedings of the 8th European Conference on Information System (ECIS 2000)**, pp. 1104–1111. Maslow, Abraham M. (1954). *Motivation and Personality*. New York : Harper and Row.
- McIntosh, Robert W., and Charles R. Goeldner. (1986). **Tourism : Principles, Practices, Philosophies**. New York : Wiley Press.
- McIntosh, Robert W ; Goeldner, Charles R ; & Ritchie, J.R. Brent . (1995). **Tourism Principles, Practices, Philosophies**. USA.
- Mentzer, John T. et al. (2001). Defining Supply Chain Management. **Journal of Business Logistics**. 22, 2 (2001): 1 - 25.
- Mill, R. & Morrison, A. M. (1992). **The Tourism System.: and Introductory Text**. New Jersey: Prince - Hall Intentional Inc.
- Pike, Steven D.(2008). **Destination Marketing : anintegrated marketing communication approach**. Butterworth-Heinmann, Burlington, MA.
- Pizam A. & Mansfield Y. (Eds). (1999). **Consumer behavior in travel and tourism**. New York : Haworth Press.
- Piboonrungrroj, P. and Disney, S.M. (2009). Tourism Supply Chains: A Conceptual Framework, Exploring Tourism III: Issue in PhD Research. In: **Proceeding of the PhD Networking Conference, July 2009**. Christel DeHaan Tourism and Travel Research Institute.
- Schwartz, K., Tapper, R. & Font, X. (2008). A sustainable supply chain management framework for tour operators, **Journal of Sustainable Tourism**. 16(3), 298 - 314.
- Stevens, G.C. (1989) Integrating the Supply Chains. **International Journal of Physical Distribution & Logistics Management.**, (19)8, No. 8, 3 - 8 .
- Stock, J.R., Boyer, S.L. and Harmon, T. (2010), Research opportunities in supply chain management, **Journal of the Academy of Marketing Science**, 38(1), 32-41.
- Swarbrooke, J., and Horner, S., (1999). **Consumer Behavior in Tourism**. Butterworth-Heinmann, Great Britain.

- Taweesak Theppitak. (2011). Managing Logistic Systems for the Creation of Sustainable. Eco-Friendly Tourism on Koh Lan Coral Island. การประชุมเชิงวิชาการประจำปีด้าน การจัดการโซ่อุปทานและโลจิสติกส์ ครั้งที่ 8.
- Tapper, R. and Font, X. (2004). **Tourism supply chains. Report of a desk research project for the travel foundation.** p. 23. Leeds Metropolitan University.
- The United Nations World tourism organization (UNWTO). (2014). **UNWTO Tourism Highlight 2014 Edition.** Page 4.
- TOWILL, D. R., NAIM, M. M. and WIKNER, J. (1992), "Industrial Dynamics Simulation Models in the Design of Supply Chains", **International Journal of Physical Distribution & Logistics Management**, Vol. 22, No. 5, pp. 3 - 13.
- Tourism Western Australia. (2008). **5A's of Tourism.** [Online]. Available: www.tourism.wa.gov.au/jumpstartguide/totb_5Asoftourism.html Retrieved on September 12, 2018.
- Veronneau, S. & Roy, J. (2009). Global service supply chains: An empirical study of current practice and challenges of a cruise line corporation. **Tourism Management**, **30**. 128 - 139
- Zhang, X., Song, H. & Huang, G. Q. (2009). **Tourism supply chain management: A new research agenda**, **Tourism Management**, **30**(3), 345 - 358.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ (ภาษาไทย)

แบบสอบถาม

เรื่อง “การจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี”

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้สำหรับสอบถามนักท่องเที่ยวต่างชาติ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมและความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่างชาติต่อองค์ประกอบการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี จึงขอความกรุณาให้นักท่องเที่ยวตอบแบบสอบถามทุกตอนทุกข้อ เนื่องจากทุกข้อมีความสำคัญยิ่ง เพื่อเป็นแนวการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 4 ตอน

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยว

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยออกเป็น 3 ด้าน คือ 1) ก่อนเดินทาง 2) ระหว่างเดินทาง และ 3) หลังเดินทางท่องเที่ยว

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

นางสาวปณิชา ต้นสุติชล
 หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
 สาขาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน
 มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยว

คำชี้แจง : กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หรือเติมข้อความที่ตรงกับความเป็นจริง

1. เพศ

() ชาย () หญิง

2. อายุ

() ต่ำกว่า 15 ปี () 16 - 24 ปี
 () 25 - 34 ปี () 35 - 44 ปี
 () 45 - 59 ปี () 60 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

() ต่ำกว่าปริญญาตรี () ปริญญาตรี
 () ปริญญาโท () ปริญญาเอกหรือสูงกว่า

4. อาชีพ

() นักศึกษา () พนักงานเอกชน
 () ธุรกิจส่วนตัว/เจ้าของกิจการ () รับราชการ
 () อื่นๆ (โปรดระบุ)

5. รายได้เฉลี่ยต่อปี

() ต่ำกว่า 12,000 เหรียญสหรัฐ / ปี () 12,001 - 36,000 เหรียญสหรัฐ / ปี
 () 36,001 - 45,000 เหรียญสหรัฐ / ปี () 45,001 - 100,000 เหรียญสหรัฐ / ปี
 () มากกว่า 100,000 เหรียญสหรัฐ / ปี

6. ภูมิลำเนา (โปรดระบุ ประเทศ)

ตอนที่ 2 พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

คำชี้แจง : กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หรือเติมข้อความที่ตรงกับความเป็นจริง

7. ท่านเคยมาเที่ยวประเทศไทย หรือไม่

() ไม่เคย (ครั้งนี้เป็นครั้งแรก) () ครั้งที่ 2 - 3 () มากกว่า 3 ครั้ง

8. ท่านเคยเดินทางมาเที่ยวเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี หรือไม่

() ไม่เคย (ครั้งนี้เป็นครั้งแรก) () ครั้งที่ 2 - 3 () มากกว่า 3 ครั้ง

9. วัตถุประสงค์ของการเดินทางมาประเทศไทย (เลือกตอบเพียง 1 ข้อ)
- () ความเพลิดเพลิน/พักผ่อนหย่อนใจ () ประชุม/สัมมนา
 () เยี่ยมญาติ/เพื่อน () ทักษะศึกษา
 () อื่นๆ (โปรดระบุ)
10. ท่านเดินทางมาเที่ยวเกี่ยวเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี กับใคร
- () คนเดียว () ครอบครัว/ญาติ
 () เพื่อน/หมู่คณะ () อื่นๆ (โปรดระบุ)
12. รูปแบบการเดินทางมาเที่ยวเกี่ยวเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีลักษณะใด
- () วางแผนการเดินทางด้วยตนเอง
 () วางแผนการเดินทางโดยปรึกษาเพื่อน/คนรู้จัก
 () เดินทางโดยการติดต่อผ่านบริษัทนำเที่ยว
 () อื่นๆ (โปรดระบุ)
13. ระยะเวลาของการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี
- () 1 วัน (One day trip) () 2 - 4 วัน
 () 5 - 7 วัน () มากกว่า 7 วัน
14. ท่านเลือกใช้ยานพาหนะใดในการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- () เช่ารถมอเตอร์ไซค์ () ใช้บริการรถสองแถว
 () อื่นๆ (โปรดระบุ)
15. ท่านรู้จักหรือทราบข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวเกี่ยวเกาะเต่าได้อย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- () เพื่อน/ญาติ () หนังสือพิมพ์
 () โทรทัศน์ () นิตยสาร/วารสาร
 () อินเทอร์เน็ต/Social Media () บริษัทนำเที่ยว
 () อื่นๆ (โปรดระบุ)
16. สถานที่ในพักเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานีที่ท่านเลือกพัก (เลือกตอบเพียง 1 ข้อ)
- () โรงแรม () รีสอร์ท
 () หอพัก () บังกะโล/กระท่อม
 () อื่นๆ (โปรดระบุ)
17. ค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยของท่านที่มาท่องเที่ยวเกี่ยวเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี
- () ต่ำกว่า 500 เหรียญสหรัฐ () 501 - 1,000 เหรียญสหรัฐ
 () 1,001 - 1,500 เหรียญสหรัฐ () 1,501 - 2,000 เหรียญสหรัฐ
 () มากกว่า 2,001 เหรียญสหรัฐ

18. ท่านคิดว่าจะเดินทางมาท่องเที่ยวเที่ยวเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี อีกหรือไม่

() มา () ไม่มา () ไม่แน่ใจ

19. ท่านจะแนะนำ/ชักชวน ให้เพื่อนหรือคนรู้จักเดินทางมาท่องเที่ยวที่เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี หรือไม่

() แนะนำ () ไม่แนะนำ () ไม่แน่ใจ

ตอนที่ 3 การจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

คำชี้แจง : กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในในช่องระดับความความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดเพียง 1 ข้อ

ระดับความคิดเห็นต่อการจัดการ โซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
ก่อนการเดินทาง					
ด้านการไหลเวียนทางข้อมูลข่าวสาร (Information flow)					
1. มีการนำเสนอข้อมูลข่าวสารและสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว (แหล่งท่องเที่ยว) หลากหลายรูปแบบ เช่น แผ่นพับ เว็บไซต์ เป็นต้น					
2. มีการนำเสนอข้อมูลข่าวสารและสื่อประชาสัมพันธ์ สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่น ที่พัก ร้านอาหารที่หลากหลยรูปแบบ เช่น แผ่นพับ เว็บไซต์ เป็นต้น					
3. มีการอัปเดตข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวให้ทันสมัย อยู่ตลอดเวลา					
4. ในการให้ข้อมูลข่าวสารเจ้าหน้าที่จำหน่ายตั๋วรถบัส - เรือ สามารถตอบคำถาม ชี้แจงข้อสงสัยให้คำแนะนำได้ เป็นอย่างดี					

ระดับความคิดเห็นต่อการจัดการ โซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
ความคาดหวัง					
1. ท่านมีความคาดหวังก่อนการท่องเที่ยวใน เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี มากน้อย แค่ไหน					
ระหว่างเดินทาง					
ด้านการไหลเวียนทางกายภาพ (Physical flows)					
1. สิ่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยว (Attraction)					
1.1) ความหลากหลายของสถานที่ท่องเที่ยว เช่น แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ แหล่ง ท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ สถานที่ บันเทิง เป็นต้น					
1.2) ความสวยงาม ความเหมาะสมของ ภูมิทัศน์ ในแหล่งท่องเที่ยว					
1.3) แหล่งท่องเที่ยวมีความเป็นเอกลักษณ์ และโดดเด่น					
1.4) ทรัพยากรทางธรรมชาติที่ยังคงความ อุดมสมบูรณ์					
1.5) มีกิจกรรมให้เลือกหลากหลาย เช่น การดำ น้ำลึกและดำน้ำตื้น การล่องเรือชม ทัศนียภาพหมู่เกาะต่างๆ การพายเรือคายัค และเรือแคนู การปีน หน้าผา เป็นต้น					
2. สิ่งอำนวยความสะดวก (Facilities)					
2.1) เส้นทาง การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวมีความ หลากหลาย (ทางบก, ทางน้ำ) และอยู่ใน สภาพดี จึงทำให้สะดวกแก่การเข้าถึง					

ระดับความคิดเห็นต่อการจัดการ โซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
2.2) ความสะดวกสบายในการเดินทางไปยัง จุดต่างๆ บนเกาะ เช่น ป้ายบอกสถานที่ ระยะทาง และข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยว					
2.3) มีห้องพัก / ห้องน้ำ ที่สะอาด และเพียงพอ ต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว					
2.4) ร้านอาหาร / เครื่องดื่ม มีราคาที่เหมาะสม และเพียงพอต่อความต้องการของ นักท่องเที่ยว					
2.5) สาธารณูปโภคพื้นฐาน (ไฟฟ้า, น้ำดื่ม/น้ำ, โทรศัพท์สาธารณะ) มีคุณภาพใช้การได้ดี					
3. ความปลอดภัย (Safety)					
3.1) มีเจ้าหน้าที่ดูแลความปลอดภัยอย่าง ทั่วถึงในทุกพื้นที่ของแหล่งท่องเที่ยว					
3.2) มีการติดตั้งป้าย และสัญญาณเตือนภัย อย่างเหมาะสม					
3.3) มีการเตรียมอุปกรณ์ชูชีพ/ อุปกรณ์ ป้องกันอัคคีภัย / ชุดปฐมพยาบาล ในกรณีฉุกเฉิน					
3.4) มีจุดจอดเรือที่สะดวกและปลอดภัย					
3.5) มีการบริการทางสาธารณสุข สุข หรือ สถานพยาบาลภายในเกาะ					
ด้านการไหลเวียนทางข้อมูลข่าวสาร (Information flows)					
1. ข้อมูลข่าวสาร (Information)					
1.1) มีการนำเสนอข้อมูลข่าวสารและ สื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว (แหล่ง ท่องเที่ยว) หลากหลายรูปแบบ เช่น แผ่นพับ เว็บไซต์ เป็นต้น					

ระดับความคิดเห็นต่อการจัดการ โซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปาน กลาง (3)	น้อย (2)	น้อย ที่สุด (1)
1.2) มีการนำเสนอข้อมูลข่าวสารและสื่อ ประชาสัมพันธ์ สิ่งอำนวยความสะดวก ต่างๆ เช่น ที่พัก ร้านอาหาร ที่หลากหลายรูปแบบ เช่น แผ่นพับ เว็บไซต์ เป็นต้น					
1.3) มีเจ้าหน้าที่ในการตอบคำถาม ชี้แจงข้อ สงสัย ให้คำแนะนำได้ เป็นอย่างดี					
1.4) มีศูนย์บริการนักท่องเที่ยว เพื่อให้ข้อมูล แก่นักท่องเที่ยว					
2. เวลา (Time)					
2.1) ตารางการเดินทางในแต่ละช่วงเวลามี ความเหมาะสม ไม่ทิ้งช่วงนานจนเกินไป					
2.2) การเดินทางมีความตรงต่อเวลา					
2.3) ระยะเวลาในการเดินทางมีความ เหมาะสม					
ด้านการไหลเวียนทางการเงิน (Financial Flows)					
1. จุดชำระเงิน (Payment)					
1.1) มีจุดแลกเปลี่ยนเงินตราสำหรับ นักท่องเที่ยวอย่างเพียงพอ					
1.2) มีบริการชำระเงินผ่านบัตร Credit card					
1.3) มีการบริการตู้กดเงินอัตโนมัติ (ATM)					
หลังเดินทางท่องเที่ยว					
1. โดยรวมแล้วท่านได้รับประสบการณ์ใน การท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี มากน้อยแค่ไหน					

ระดับความคิดเห็นต่อการจัดการ โซ่อุปทานการท่องเที่ยวในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี	ระดับความคิดเห็น				
	มาก ที่สุด (5)	มาก (4)	ปาน กลาง (3)	น้อย (2)	น้อย ที่สุด (1)
2. โดยรวมแล้วท่านมีความพึงพอใจใน การท่องเที่ยวในเกาะเต่าจังหวัดสุราษฎร์ธานี มากน้อยแค่ไหน					

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณที่กรุณาตอบแบบสอบถาม

ภาคผนวก ข

แบบสอบถามนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ (ภาษาอังกฤษ)

Questionnaire

TOURISM SUPPLY CHAIN MANAGEMENT IN KOH TAO ISLAND SURAT THANI PROVINCE

.....

Explanation

This questionnaire is designed to Study the behavior and opinions of foreign tourists towards supply chain management of tourism in Koh Tao island Surat Thani province and A guideline of supply chain management of tourism in Koh Tao island Surat Thani province. The tourists are requested to answer every section and item as they are all extremely important in order to provide guidance for promoting a tourism logistics system in Koh Tao island Surat Thani province and accommodate foreign tourists more efficiently.

The questionnaire is divided into 4 sections as below:

Section 1 - Personal Information

Section 2 - Behavior of tourists

Section 3 - Tourism supply chain management having 3 parts which are 1) Before travelling 2) During travelling and 3) After travelling

Section 4 - Other recommendations

Miss PanichaTansutichon

Master Degree of Science

Majoring in Logistics Management and Supply Chain

Sripatum University

Part I: Personal information

Direction: Please mark ✓ into the box () on the most relevant choice

1. Gender

() Male () Female

2. Age

() Under 15 () 16-24 years

() 25-34 years () 35-44 years

() 45-59 years () Over 60

3. Education

() Less than secondary () Bachelor degree

() Master degree () PhD or Higher

4. Occupation

() Student () Private sector employee

() Business owner () Civil servants

() Other (Please specify)

5. Average Annual Income

() Less than 12,000 USD/year () 12,001 - 36,000 USD/year

() 36,001 - 45,000 USD/year () 45,001 - 100,000 USD/year

() More than 100,000 USD/year

6. Domicile (Please specify country).....

Part II: Tourist Behavior

Direction: Please mark ✓ into the box () on any choice relevant to most

7. Have many times have you been to Thailand?

() Never (or first time) () 2 - 3 times () More than three times

8. Have you ever come to Koh Tao, Suratthani Province

() Never (or first time) () 2 - 3 times () More than three times

9. What is the purpose of your visit? (Choose the most correct answer just one)

- Travel / Vacation Business proposal
 Visit relatives / Friend Study / Job study
 Other (Please specify).....

10. How will you travel to Koh Tao island Surat thani Province?

- Travelling alone Family / Relative
 Friends / Group Travel agent
 Other (Please specify).....

11. Trip arrangement to Koh Tao island Surat thani Province

- Plan a trip by yourself
 Plan a trip by consulting friends / knowledge areas.
 Contact a travel agency
 Other (Please specify).....

12. How long do you plan to stay on Koh Tao island Surat thani Province

- 1 day 2 - 4 days
 5 - 7 days More than 7 days

13. What vehicles will you use to travel around Koh Tao island Surat thani?

- Rent a motorcycle Mini bus service
 Other (Please specify).....

14. How did you get the information about tourism in Thailand?

- Friend/Cousin Newspaper
 Television Magazine / journal
 Internet/Social Media Travel agent
 Other (Please specify).....

15. What kind of accommodation did/will you stay in?

(Choose the most correct answer just one.)

- Hotel Resort
 Hostel, Dormitory Bungalow / Cottage
 Other (Please specify).....

16. How much will you spend for your trip and accommodation per person?

- () Less than 500 USD () 501- 1,000 USD
 () 1,001 - 1,500USD () 1,501 - 2,000USD
 () More than 2,001 USD

17. If possible, will you travel to Koh Tao island Surat thani again?

- () Yes. () No. () Uncertain

18. Would you recommend coming to Koh Tao island Surat thani to your friends?

- () Recommend () Not Recommended () Uncertain

Section 3 Tourism supply chain management in Koh Tao island Surat Thani province

Explanation: Please mark with ✓ in only 1 box of opinion level from tourists about the to Tourism supply chain management in Koh Tao island, Surat Thani province that most closely relates to your opinion

Opinion level to Tourism supply chain management in Koh Tao island Surat Thani Province	Opinion level				
	Highest (5)	High (4)	Medium (3)	Low (2)	Lowest (1)
Before travelling					
Information flows management					
1. Information and tourism public relations media (Tourist attractions) is presented in various formats such as brochures, websites, etc.					
2. Information and tourism public relations media, facilities such as accommodations, and restaurants are presented in various formats such as brochures, websites, etc.					
3. Tourism information is updated regularly.					
4. Bus-Boat ticket officers can provide information, answer questions, explain doubts and give advice efficiently.					

Opinion level to Tourism supply chain management in Koh Tao island Surat Thani Province	Opinion level				
	Highest (5)	High (4)	Medium (3)	Low (2)	Lowest (1)
<i>Expectation</i>					
1. Did Koh Tao island, Surat Thani province meet all your traveling expectations?					
<u>During travelling</u>					
Physical flows management					
1. Tourist attractions					
1.1) Variety of Tourist attractions such as natural attractions, historical attractions, entertainment places, etc.					
1.2) Beauty and serenity of Landscape of tourist attraction.					
1.3) Uniqueness and distinction of tourist attractions.					
1.4) Abundance of natural resources.					
1.5) Variety of activities such as scuba diving, snorkeling, sightseeing cruise for islands, kayaking, and Canoeing, Rock climbing, etc.					
2. Facilities					
2.1) Variety of access routes to tourist attractions (land route, water route) and condition of route if it is convenient to access.					
2.2) Convenience in travelling to various points on island such as name sign, distance sign and tourist attraction information.					

Opinion level to Tourism supply chain management in Koh Tao island Surat Thani Province	Opinion level				
	Highest (5)	High (4)	Medium (3)	Low (2)	Lowest (1)
2.3) Cleanliness and adequacy of accommodation /restroom to the need of tourists.					
2.4) Reasonable price of food/beverage and adequacy of restaurants to the needs of tourists.					
2.5) Good quality of infrastructure (Electricity, Drinking water/water, Public telephone)					
3. Safety					
3.1) Security guards are provided thoroughly in all areas of tourist attractions.					
3.2) Signs and alarms are installed appropriately.					
3.3) Preparation of lifeboat equipment/fire protection equipment/first-aid kit in case of emergency.					
3.4) Convenience and safety of mooring points.					
3.5) Public health service or medical facilities are provided on island.					
Information flows management					
1. Information					
1.1) Information and tourism public relations media (Tourist attractions) is presented in various formats such as brochures, websites, etc.					

Opinion level to Tourism supply chain management in Koh Tao island Surat Thani Province	Opinion level				
	Highest (5)	High (4)	Medium (3)	Low (2)	Lowest (1)
1.2) Information and tourism public relations media, facilities such as accommodations, restaurants and presented in various formats such as brochures, websites, etc.					
1.3) Officers can answer questions, explain doubts and give advice efficiently.					
1.4) The visitor center was available to give information to tourists.					
2. Time					
2.1) Appropriate and accurate time schedule for boat departures, not too far apart.					
2.2) Punctuality of Time schedule.					
2.3) Appropriateness of travelling period.					
Financial flows management					
1. Payment					
1.1) Adequacy of money exchange points for tourists.					
1.2) Credit Card payment service is provided.					
1.3) ATM machines are provided.					
After travelling					
1. Overall, How many positive experiences while traveling to Koh Tao island Surat thani province?					
2. Overall, How satisfied are you with your trip to Koh Tao island Surat thani?					

Section 4 There recommendations

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Thank you for your response

ภาคผนวก ค
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จิรานุช โสภา	อาจารย์หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการท่องเที่ยว โรงเรียนการท่องเที่ยวและการบริการ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
ดร. ภิรดี วัชรสินธุ์	ผู้อำนวยการศูนย์บริการทดสอบทางวิชาการสวนดุสิต
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชรินี มณีศรี	ผู้อำนวยการหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ภาคผนวก ง
ค่าความเชื่อมั่น

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.886	32

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
VAR00001	109.5667	140.875	.468	.882
VAR00002	109.5333	139.706	.509	.881
VAR00003	109.9667	134.516	.634	.877
VAR00004	109.6667	140.092	.544	.880
VAR00005	109.5667	143.151	.286	.885
VAR00006	109.5667	142.530	.401	.883
VAR00007	109.5000	138.190	.653	.878
VAR00008	109.7333	140.340	.426	.882
VAR00009	109.8000	140.648	.411	.883
VAR00010	109.4333	149.564	-.044	.890
VAR00011	109.6667	147.678	.080	.888
VAR00012	109.6333	148.447	.030	.888
VAR00013	109.6667	144.644	.217	.886
VAR00014	109.4000	144.455	.206	.887

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
VAR00015	109.4000	141.076	.403	.883
VAR00016	109.6667	139.885	.481	.881
VAR00017	109.1000	146.369	.123	.888
VAR00018	109.7333	135.306	.661	.877
VAR00019	109.8667	136.395	.582	.879
VAR00020	110.1667	138.626	.485	.881
VAR00021	109.8000	139.752	.411	.883
VAR00022	110.0667	135.857	.484	.881
VAR00023	109.4333	139.564	.477	.881
VAR00024	110.3000	139.803	.303	.886
VAR00025	109.1333	141.361	.340	.884
VAR00026	110.1333	139.706	.421	.882
VAR00027	110.2667	139.099	.532	.880
VAR00028	109.9667	138.447	.521	.880
VAR00029	109.8333	140.557	.517	.881
VAR00030	110.1333	137.016	.505	.880
VAR00031	109.3000	138.010	.617	.879
VAR00032	109.2333	138.185	.604	.879

ภาคผนวก จ
รายชื่อผู้ให้สัมภาษณ์

รายชื่อผู้ให้สัมภาษณ์

คุณ ไชยันต์ ฐระสกุล	นายกเทศมนตรีตำบลเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี
คุณวิลาท เสนาจิต	ผู้จัดการทั่วไปที่พัก (ทรายแดงรีสอร์ท)
ไม่ระบุ	เจ้าของผู้ประกอบการที่พัก (เกาะเต่า ทropicคานา รีสอร์ท)
ไม่ระบุ	เจ้าของผู้ประกอบการร้านอาหาร (Seaside Bar & Restaurant)
คุณสินชัย ศิลปะประสงค์	ผู้จัดการทั่วไป (บริษัททัวร์ออกซิเจน)
คุณวรปรัชญ์ โพธิ์ทนต์	เจ้าพนักงานส่งเสริมการท่องเที่ยวชำนาญงาน เทศบาลตำบลเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ภาคผนวก ฉ
ภาพลงพื้นที่เก็บข้อมูล

ภาพลงพื้นที่เก็บข้อมูลในเกาะเต่าจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - สกุล	นางสาวปณิชา ต้นสุติชล
วัน เดือน ปีเกิด	9 พฤศจิกายน พ.ศ. 2529
สถานที่เกิด	จังหวัดชุมพร
วุฒิการศึกษา	ปริญญาตรี ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ) สาขาธุรกิจอาหารและภัตตาคาร มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
ประสบการณ์ในการทำงาน	เจ้าหน้าที่บริหารโครงการ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน	เจ้าหน้าที่
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	295 มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร 10300